

GÜL MUHAMMED (S.A.V)

Mustafa ÖSELMİŞ

Kitap İçeriği

ÖNSÖZ

I. BÖLÜM

PEYGAMBERLERE İMAN

II. BÖLÜM

MUHAMMED MUSTAFA (SAV)

III. BÖLÜM

PEYGAMBER MUHAMMED (SAV) (Nasıl Yaşadı ve Neler Sundu)

IV. BÖLÜM

SAHABENİN DİLİNDEN PEYGAMBER (AS) NASIL BİR HAYAT YAŞADI ?

V. BÖLÜM

İSLÂM'IN İKİNCİ KAYNAĞI SÜNNET

VI. BÖLÜM

POLİGAMİ (ÇOK EVLİLİK)

VEDA HUTBESİ

PEYGAMBER (AS), RÜYADA GÖRMEK İÇİN YAPILACAK DUA

SONUÇ

ÖNSÖZ

Âlemlerin Rabbı olan Cenab-ı Allah'a

hamd-ü senâlar olsun. Sevgili Rasulü Muhammed Mustafa'ya salât ve selâm olsun. Aline, Ashabına da selâm olsun.

571 Fil yılında, 12 Rebiül Evvel (20 Nisan) Pazartesi gecesi sabaha karşı Mekke'de Hz.Muhammed dünyaya gelmiştir. Hz.Muhammed'in dünyaya gelişi, insanlık tarihi için önemli bir dönüm noktasıdır. Zira Hz.Muhammed, kendinden önceki peygamberlerin yaptığı gibi Allah'ın emriyle insanlara, Allah'a, içinde yaşadıkları canlı ve cansız çevreye ve kendi nefislerine karşı yerine getirmeleri gereken sorumlulukları tebliğ etmiş, anlatmış öğretmiş ve uygulamalı olarak göstermiştir. Bu sayede, bunalım ve karanlık içinde olan insanlık derin bir nefes almış, aydınlığa kavuşmuştur.

Dünyaya bir daha O'nun gibi bir insan gelmemiş ve gelmeyecektir. O Eşref-i mahlukattır. İnsanların en üstünü ve en şerefliisidir. O sevgililer sevgilisidir. En sevgilidir. Dünyada O'nun kadar sevilen başka bir insan olmamıştır. O'na olan sevgi eskimeyen, azalmayan bir sevgidir. Gün geçtikçe daha çok sevilecektir.

Peygamber (as) iyi tanınmayacak olursa, cüceler devleşecektir. Devlerde cüceleşecektir. Sahte kahramanlar, sahte kurtarıcılar ortaya çıkacaktır.

Peygamberi unutturmak isteyenler, Yunus'u, Mevlâna'yı ön plana çıkarmaktadır. Halbuki, Yunus'u Yunus yapan, Mevlâna'yı Mevlâna yapan Hz.Muhamed (as) dir.

Yunus: "Canım kurban olsun senin yoluna,

Adı güzel kendi güzel Muhammed"

demiştir.

Mevlâna: "Muhammed (as) ın ayağının tozuyum" demiştir. O'na Yunus hayran, Mevlâna hayran, dünya hayrandır.

O'na hayran olan insanımız, Anadolu'yu gül ismini vererek, gül ismini alarak gül bahçesi haline getirmiştir.

Kitabın adını "**GÜL MUHAMMED**" koydum. Mevlid kandili münasebeti ile kucak kucak gül dağıtıldı. Güller kapışıldı. Koklandı. Kimi biraz sonra ya oturduğu

verde unuttu gitti, kimi de bir yerlere bıraktı, gül heyecanı devam etmedi. Vazolara islanan güller ertesi gün kurudu gitti.

O gün istedim ki, “Gül Muhammed” okunsun, aylarca, yıllarca koklansın...

Gül olayı bitmesin, Gül Muhammed tanınsın istedim. Onun için kitaba “**GÜL MUHAMMED**” adını verdim.

Rabbim, bu gülü koklayan ve koklatanları Rasûlünün şefaatinde ayırmasın inşallah.

I. BÖLÜM

PEYGAMBERLERE İMAN

Peygamber elçi anlamına gelir.

Dini terim olarak Allah'ın kulları arasından seçtiği, vahiy yolu ile insanlara emir ve yasaklar gönderdiği elçiye peygamber denir.

Peygamberlere iman, imanın şartlarından-dır. Cenab-ı Allah her ümmet için bir peygamber göndermiştir.124.000 peygamberden bahsedilir.

Kur-an'da 25 peygamberin adı geçmektedir.Bunlar:

Adem, İdris, Nûh, Hûd, Salih, Lût, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup , Yusuf, Şuayb, Hârun,Mûsa, Dâvud , Süleyman, Eyyup, Zülkifl, Yunus, İlyas, Elyesâ, Zekeriya, Yahya, İsa ve Muhammed Aley- hisselamlardır. Bunlardan başka Kur'an 'da üç isim daha geçer. Fakat onların peygamber mi, veli mi oldukları kesin belli değildir.

Onlarda :Üzeyr, Lokman ve Zülkarneyn'dir.

Peygamberlerin bir kısmı Nebi , bir kısmı da Rasûldür.Peygamber efendimiz hem Nebi hem de Rasûldür.

Daha önceki peygamberin vahyini devam ettirene Nebi denir. Kendisine yeni bir din ve kitap gelene de Rasûl denir.

Peygamberlerin tamamı erkektir. Kadın peygamber gönderilmemiştir. Kadın evliyalar vardır ve kadınlar hep peygambere yardımcı olmuşlardır.

Kur'an'da bildirildiğine göre "Her millete pey-gamber gönderilmiştir." (Fatır:24)

Peygamberlere imanın, nasıl olacağını

Kur'an şöyle haber verir:

-“Peygamber Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti ,müminler de iman ettiler. Her biri Allah'a, meleklerine , kitaplarına , peygamberlerine iman ettiler.Allah'ın peygamberlerinden hiç biri arasında ayırım yapmayız. İşittik , itaat ettik. Ey Rabbımız affına sığındık, dönüş sanadır.” dediler. (Bakara:285)

-“Allah'ı ve peygamberi inkar edenler ve inan -ma hususunda Allah ile peygamberi birbirinden ayırmak isteyip , bir kısmına iman ederiz, ama bir kısmına inanmayız diyenler ve bunlar iman ile küfür arasında bir yol tutmak isteyenler yok mu ? İşte kafirler bunlardır ve biz kafirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.” (Nisa:150-151)

Müslüman peygamberleri, iman yönü ile hiç birini diğerinden ayırmaz .Hz. Adem'e de Hz. İsa'ya da iman eder. Hz.Adem'i anasız babasız ,Hz. İsa'yı da babasız, peygamber (as) 'ı hem ana hem de babadan dünyaya getirdiğine inanır.

Peygamberler, diğer insanlardan farklıdır. "Onlarda bir insandı"denilip geçilemez.Evet onlarda bir insandır,ama insanlar arasından seçilmiş,korun- muş daha üstün kimselerdir.

Peygamberler, görevleri itibariyle de diğer insanlardan farklıdır. Peygamberler hep bozulmuş toplumlara gönderilmiştir. Allah onlar vasıtasıyla kullarını uyarmış ve doğru yolu göstermiştir.

Kendilerine gönderilen peygamberlere uyanlar kurtulmuş ,uymayanlar ise helâk olmuşlardır.

Sözlerin en güzeli,"Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah" sözüdür.

Cenab-ı Allah , son anda da böyle demek nasip etsin. İnşallah.

PEYGAMBERLİK

A-SIFATLARI :

Peygamberlerde bir insandır, ama görevleri icabı diğer insanlardan farklı ve üstün bir takım sı- fatları vardır. Bunlar:

1.EMANET :Güvenirlik,emin,dürüst,emanete hıyanet

etmemek.Peygamberimize " Muhammedül emin " lakabını düşmanları takmış,ve kimse ona "yalancı" diyememişti.Onu gören : " Bu yüz yalan söylemez" diyordu.

2.SIDK :Doğru olmak.

3.FETANET :Zeki, uyanık olmak, akıllı davranmak.

4.İSMET :Temiz, günahsız olmak.

5.TEBLİĞ :Allah'tan gelen vahyi aynen bildirmektir. Yoksa görevini yapmamış olur. (Mâida :67)

Peygamberler, her yönü ile seçilmiş ,üstün kimselerdir. Peygamberlerin arasında da Muhammed Mustafa (as) , peygamberler peygam- beridir. Ahir zaman peygamberidir.Cenab-ı Allah : "Sen olmasaydın alemleri yaratmazdım" buyurmuş- tur.

O, Rasül –üs-Sekaleyndir. Alemlere rahmet olarak gönderilmiştir.

B-HER PEYGAMBERİN MESLEĞİ VARDIR:

Peygamberlerin her birinin bir mesleği var -dır ve kendi alın terleri ile geçinmişlerdir.

Peygamberimiz : “Allah hiç bir peygamber göndermedi ki, koyun çobanlığı yapmış olmasın.” buyurur.

-Sende mi ya Rasûlullah ? denilince,

- Evet bende bir süre ücret mukabili Mekke ehline koyun güttüm.” (K.Sitte: 6/493) demiştir.

- “Musa,koyun çobanı iken peygamber oldu. Davud koyun çobanı iken peygamber oldu. Bende koyun güderken peygamber oldum.”(K.Sitte : 6/493) buyurmuş, hayvan gütmeyenin insan yönetemeyeceğini ifade etmiştir.

- İdris peygamber , terzilik yaptı.

- Davud peygamber demircilik yaptı.

Allah'ın sevgili kulları hep alın teri ile geçinmiş , yaptıkları işten dolayı ücret istememişler, al- mamışlardır.

Allah Rasûlü , ikramların bile hepsinden yememiştir. Öürken de hurmalıklarını vakfetmiş, miras bırakmamıştır. En son 7 dirhemi vardır.Onu da yoksullara dağıtmıştır.

C- PEYGAMBERLER TEKNİKTE DE ÖNDER OLMUŞLARDIR:

Peygamberler sadece dini tebliğ etmemiş, dünya saadeti ve maddi ihtiyaçlar içinde rehber ve yardımcı olmuşlardır.

Bazılarına göre insan,maymundan gelmiştir. Bugünkü bilgileri hep tecrübe ede ede elde etmişlerdir. Bize göre insanın atası Adem (as)'dır. Adem'de ilk peygamberdir, kendisine vahiy gelme-miştir.Allah, ona lazım olan,bilmesi gereken şeyleri öğretmiştir.

Peygamberler yaptığı işlerle bir sanatın doğmasına neden olmuşlardır. İdris , kumaştan elbiseyi , Dâvut demirciliği, Yusuf saatçiliği, Nûh gemiciliği öğretmişlerdir.

D- GÖREVLERİ :

Başta görevi tebliğdir ;dini anlatmaktır.

Kur'an'da :

1- “Ey Peygamber! Biz seni bir şahit , bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.”(Ahzab : 45)

2-“Allah’ın izniyle bir davetçi ,bir nur saçan kandil olarak gönderdik.” (Ahzab : 46)

3- Peygamber,Allah’ın hidayet ettiği kimsedir. Deki: “Ben peygamberlik görevim için sizden bir ücret istemiyorum.” (Enam :90)

4-“Peygamberlerin üzerine tebliğden başka bir şey düşmez.”(Nahl :35) Hidayet Allah’tan.

5-“Eğer size tebliğ edileni yalan sayarsanız, bilin ki sizden bir önceki bir çok millet de kendilerine tebliği edileni yalan saymışlardır.Peygambere düşen yalnız açık bir tebliğdir.”(Ankebut: 18) buyrul-muştur.

Peygamber Allah’a kulluğu öğretir.Emir ve yasakları bildirir.Yol gösterici ve öğreticidir. Rehber dir , önderdir.

Peygamberler uyulacak, peşi sıra gidilecek kimselerdir.

Cenab-ı Allah, kıyamet günü soracak :

-Ben size peygamber göndermedim mi ?

-Evet gönderdin.

-Peki niye uymadın ? diyecek.

Peygambere uymamanın bir mazereti ol- maz.Peygamberler insanları şirkten uzaklaştırarak, Allah’ın varlığına , birliğine ve insanları iki cihan saadetine çağırırlar.

Peygambere itaatte de“Ben önceki peygambere uyarım.” denilemez.Bir vatandaş “Ben daha önceki yöneticiye uyarım , daha önceki kanunlara uyarım.”diyemediği gibi ;“Ben İsa peygambere uya-cağım.”denilemez.

Peygamberin emir koyma yetkisi vardır. Kur’an’da şöyle buyrulur :

-“Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten men eder ; onlara temiz şeyleri helal , pis şeyleri haram kılar.” (A’raf: 157)

-“Peygamber , size ne verdiyse onu alın. Size ne yasakladıysa ondan da sakının.”(Haşr :7) buyrulurak, peygambere uyulması ,onun söyledikleri -nin reddedilmemesi bildirilmiştir.

E- PEYGAMBERE İHTİYAÇ :

İnsan, Cenab-ı Allah'ı, akli ile eserden müessire giderek bulmak ve iman etmek zorundadır.

Allah'a kulluk görevini nasıl ,ne şekilde niçin yerine getireceğini bilemez.Bunu peygambere gelen vahiy ve peygamberin kılavuzluğu ile öğrenir.

Peygambersiz iyi, kötü ayırt edilemez.

İnsanların sorumlu tutulup mükafatlandırılıp, cezalandırılabilmesi için peygamberin gelmesi lazımdır.Yoksa kul “ ben ne bileyim ? “der. Mazeret beyan eder, sorumlu olmaz.

Kur'an'da :“Müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gönderdik ki , insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın ! “(Nisâ : 165)

İnsan dünyayı ve bazı şeyleri akli ile kavrayabilir. Ama göremediği şeyleri ; ahiret alemini bilemez ,kavrayamaz. Çünkü bu bilgiler akıl yoluyla değil, vahiy yoluyla öğrenilir. Onun için her milletin peygamberi vardır. Kur'an'da :

-“Her ümmetin bir peygamber vardır. Peygamberler geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.” (Yunus :47) buyrulmuştur. Peygamberimizin peygamberliği kıyamete kadar geçerlidir.Çünkü o, ahir zaman peygamberidir.

Peygamber, Allah'ın kitabını açıklar. İnsanlara doğru ve yanlış öğretir, mutlu olmanın yollarını gösterir.

F- PEYGAMBERLERİ AYIRMAK :

Peygamberimiz :“Peygamberlerin birini diğerinden ayırmayın ,üstün tutmayın.”(K.Sitte :12/182) derken ; Kur'an'da :“Allah'ın peygamberlerinden hiç biri arasında ayırım yapmazlar.” (Bakara : 285) buyrulmuştur.

Nisâ : 150 “ Bir kısmına iman ederiz, ama bir kısmına inanmayız “ diyenler , imanla küfür arasında bir yol tutmak isteyenler yok mu ? İşte bunlar kafirlerin ta kendileridir.” Bu ayetlere göre imanda bir ayırım yapılmayacağı bildirilmiştir.

Ayrıca :

-Peygamberlerin hiç biri küçümsenmeyecek.

-Hiçbir peygamberin görevi , tebliği basit görül- meyecektir. Cenab-ı Allah şöyle buyurur :

-“ O peygamberlerin bir kısmını üstün kıldık. Allah , bir kısmı ile konuşmuş , bazılarını derece olarak yükseltmiştir.”(Bakara:253)

Mesela ;Musâ (as)' la konuşmuş, peygamberimizle konuşmuş ve miraca yükseltmiştir.

G- AHİR ZAMAN PEYGAMBERLERİNİN ÜSTÜNLÜKLERİ :

Kur'an'da :” O peygamberlerin bir kısmını diğerlerinden üstün kıldık. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş ,bazılarını da derece derece yükselt -miştir.” (Bakara : 253) Demek ki arada fark var.

-“Siz insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz...” Bu ümmet hayırlı ise elbette peygamberleri de hayırlıdır. (Nisa : 110)

-“Biz seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.”(Sebe: 28) Bütün insanlığa gön -derilmiştir.

İslâm en mükemmel dindir.(Mâida :3)Elbette onun peygamberi de en mükemmeldir.

Peygamberimiz belirli bir topluma , belirli bir zaman için değil ,bütün insanlığa kıyamete kadar peygamber olarak gönderilmiştir. Yeryüzünde hiçbir insan onun kadar sevilmemiştir.

Allah ona “Habibim” demiştir. O, en büyük insandır.

O, Rasül'üs –Sekaleydir.

Yalnız ona şefaathakkı verilmiştir. Diğerlerinin “ nefsi nefsi “ diyerek kaçıştığı günde ; O,“ ümmeti ümmeti ” diyecektir.

Ona miraç nasip olmuştur.

Peygamberimiz (as) şöyle buyurmuştur :

- “Bana diğer peygamberlerden farklı 5 şey verildi :

1.Onlar kendi kavimlerine gönderildi. Ben ise insanlığa.

2.Bana ganimet helal kılındı.

3.Yeryüzü bana mescit kılındı.

4.Bir aylık uzaktaki düşmanın içine düşen bir korku ile yardıma mahzar oldum.

5.Bana şefaathetme yetkisi verildi. (K.Sitte :12/194)

Peygamber efendimiz Kelime-i tevhid’te ve kelime-i şehadette ,Cenab-ı Allah’ın adı ile beraber anılmıştır.

Adem peygamber ,hatasından dolayı cennetten çıkarıldıktan sonra dua ederken :

-”Ya Rabbi, Muhammedin hakkı için beni bağışla.” demişti. Sen onu nereden biliyorsun diye sorulduğunda şu cevabı verdi :

-“Ben yaratılınca başımı kaldırdım, gökte Lailahe illallah Muhammeden Rasulullah “ yazılı idi.”

O, peygamberler peygamberidir. Cenab-ı Allah: “Sen olmasaydın , alemleri yaratmazdım. ” buyurmuş, onun diğer peygamberlerden farklı olduğunu bildirmiştir.

H- PEYGAMBER GÖNDERMEDEN ALLAH SORUMLU TUTMAZ :

-“Biz hiçbir memleketi öğüt vermek üzere gönderdiğimiz uyarıcı peygamberi olmadan yok etmemişizdir. Biz zalim değiliz. “ (Şuara : 208-209)

-“Bir memlekete peygamber göndermedikçe helâk edici değiliz.” (Kasas : 59)

-Bize gelmedi,biz sorumlu değiliz denemez. Peygamberimiz bütün insanlığa, ahir zaman peygamberi olarak gönderilmiştir.

-Tebliğini noksansız bize ulaştırmıştır.

-O , bize “ümmetim” demiştir.

-Ayrıca Kur’an’da son peygamber olduğu bildirilmiştir.

Peygamberlerde sorumludur.Kur'an'da şöyle buyrulur:

-“Elbette kendilerine peygamber gönderilen kimseleri de gönderilen peygamberleri de mutlaka sorguya çekeceğiz .” (A'raf : 6)

Onun için peygamberimiz,“Tebliğ ettim mi?” diye üç defa sormuş ve “Evet “ cevabı almıştır.

I- PEYGAMBERDEN BAŞKASINA VAHİY GELMEZ:

Allah ,“Hayvanlara vahyettik “diyor. Bu sevki ilahidir, iç güdüdür. “ Hayvanlara vahyediliyorsa, Allah bana niye vahyetmesin? “denilirse , bu yanlış olur.

-“Allah'a karşı yalan uydurandan, yahut kendisine hiç bir şey vahyedilmemişken “ Bana vahyolundu ” diyenden daha zalim kimdir ?” (Enam :93) buyrulur. Bu esaslı bir uyarı yapılmıştır.

Allah'tan ancak peygamberlere vahiy gelir. Onun gönlüne doğar, aklına geliverir.O,yönlendirir -liverir. Bu vahiy değildir.

İtikadı düzgün olmayana da şeytan, vesvese verir, fısıldar.

İ- PEYGAMBERLER GÜNAH İŞLEMekten KORUNMUŞTUR :

Peygamberler korunmamış olsaydı, yalan söylerlerdi.Yalan söyleyende peygamber olamazdı.

Ancak peygamberler bazı küçük hatalar işlerler, işlemişlerdir. Buna zelle denir. Bu insan olmanın zaafıdır.

Onlarda bir beşerdir.Tabii ki onların zaaf-ları vardır. Adem (as) , “Bu ağaca yaklaşma” (Taka: 121) şeklindeki Allah'ın emrine karşı hata yapmıştır. Unutarak yemiştir. Musa (as),Firavun'un adamlarından birini istemeyerek öldürmüştür.

Peygamberlerle veli kulların zellesi , Allah'a yaklaşılmaya vesile olur. Hatadan Allah'a kaçır, hata eder, tevbe istiğfar edip Allah'a daha çok yaklaşır. Atalarımız : “ Hatasız kul olmaz. ” demişlerdir.

Peygamber(as)'da Abese suresiyle uyarılmıştır. Amâ olan Ümmü Mektum (ra), peygamber tebliğ görevi yaparken içeriye girmiş : “ Allah'ın sana öğrettiklerinden bana da öğret.” diye seslenmiş. Allah Rasûlü o anda meşgul olduğu için yüzünü ondan çevirmişti. Allah'ta bu davranışın uygun olmadığını bildirmişti. (Abese: 1-20)

Allah,peygamberlerini günahdan korumuştur. Yusuf'u Züleyha'nın tuzağından (Yusuf:24) koruduğu gibi.

Peygamberler daha önce de küfür türünden günah işlememişlerdir. Peygamberimiz, içki içmemiş, puta tapmamış ve zina etmemiştir. Büyük günahlara bulaşmamıştır.

Peygamberimiz,iki defa düğüne gitmek istemiş, uyuya kalmıştır.

Kâbe'nin tamirinde omzunu korumak için taşın altına elbisesini koymuştu, ayağında açılma olmuştu. Bir ses onu uyardı. "Açma! " dendi, peygamberimiz düştü,bayıldı.

Peygamberin ,bir sıfatı da "ismet " yani günah işlemezdir.

Peygamberimiz ,cahiliye devrinin kötülüklerin- den korunmuştur. Korunmasaydı güven olmaz, saygı gösterilmezdi. Ve peygambere inanılmazdı. Vahiy emanetini muhafaza edemezdi.

Bugün onun için " yanlış söyledi." , " yanlış yaptı. " denememiştir. Onu gören " Bu yüz yalan söylemez. " demiştir.

Doğruluğu, dürüstlüğü ile "Muhammedül-emin" lakabını almıştır.Kimse ona "yalancı" diye-memiştir.

Araplara: " Size bir şey söylesem , bana inanırmısınız? " deyince , " Bugüne kadar senden yalan işitmedik. " cevabını almıştır.

Hız. Ebu Bekir'e " Miraca çıktım diyor ne dersin ?" denilince " O , ne derse doğrudur." demiş. Sıddık lakabını almıştır. Ebu Cehil bile : " Yemin ederim o,hiç yalan söylemedi." İtirafında bulunmuştur.

J- PEYGAMBERLER MUCİZE GÖSTERİR:

Mucize, aciz bırakmak demektir.

Allah ,peygamberlerini davalarında desteklemek üzere onlara güç vermiştir. Bu güce mucize denir.

Bu iş ,Allah'ın izniyle olur.

Her farklı ve o,devrin özelliklerine göre mucizeler verilmiştir.

Meselâ ; Hz. Musa (as) zamanında sihir meşhurdur. Allah ,ona yılan olan bir asâ vermiştir. Sihirbazların bütün sihirleri için kullandıkları organları yutmuştur. Bunun karşısında bunun sihir olma- dığını gören sihirbazlar, Musa(as)'a iman etmişler- dir. (A'raf : 121-122)

İbrahim'in ateşe atılması ateşin yakmaması.

(Enbiya : 58-69)

Hız. İsa ,zamanında Tıp ileridir. Allah, ona da körleri iyi etme,ölüleri diriltme mucizeleri vermiştir. (Al-i İmran: 49)

Davut peygamber zamanında musikî ileridir. Hız.Süleyman'ın kuşlarla konuşması.(Neml : 20-28)

Peygamberimiz zamanında güzel söz söyleme, şiir yazma gelişmişti. Kur'an , mucize olarak verildi. Arap şairleri aciz kaldı. (İsra :88) Kâbe duvarına astıkları şiirleri kendi elleriyle indirdiler.

- Mucize Allah'ın izniyle olur. Peygamber gösterir.
- Mucize bilinen olaylara benzemez. Olağanüstü olaylardır.
- Allah'ın bir desteğidir.
- Karşı tarafı aciz bırakan olaydır.

Peygamberimizin meşhur mucizeleri şunlardır :

-Lafzı ile de manası ile de en büyük mucize **KUR'AN-I KERİM**'dir. (Bakara: 23)

-Akıllara durgunluk veren miraç olayı, fizik kanunlarını aşan bir olaydır. (İsra : 1)

-Müşrikler,"Doğru söylüyorsan ayı, ikiye böl de görelim."dediler.Ay ikiye bölündü. (Kalem:1)

(Buhari Menakıp :27)

-Suyun az olduğu bir andı. Peygamber (as) suya elini koydu, parmaklarının arasından su fışkırdı, oradakilerin hepsine yetti.

-Hicret olayında sütü kesilmiş koyunu sağması,

-Hendek savaşında az bir yemeğin herkese yetmesi,

-Daha önce hutbe okurken dayandığı hurma kütüğünün minber yapılıncaya ağlaması. (Buhari Menakıp :25)

- Ağacın, taşların Kelime-i Şehadet getirmesi. Ebu Cehil, eline bir şeyler gizlemiş, " Bunların ne olduğunu bil." demişti. Peygamber (as) ,onların ne olduğunu ben mi söyleyeyim,onlar mı söylesin ?" deyince ; onlar söylesin demiş , taşlar şehadet getirince de çarpmış inanmamıştı.

- Hayberin fethinde yahudi kadın, eti zehirlemişti. Et zehirli olduğunu haber verdi. (Buhari, Tıb : 55)

Bu olaylar Peygamber (as)'ın en büyük mucizelerindedir.

Bir de keramet vardır.Allah'ın veli kullarına bir lütfu ve ihsanıdır. Kur'an'da veli kullar için müjdeler vardır. (Yunus:62-64 + A'raf:196)

-Veliler,Allah'ı hatırlatan kimselerdir.(Fetih : 29)

-Velilerin kerameti haklıdır.

-Kur'an'da keramet örnekleri vardır.

(Al-î İmran : 37) (Zekeriya'nın her gelişinde Meryem'in yanında yiyecek bulması anlatılır.)

-Ashab-ı Kehfin 309 yıl sonra hayata dönüşü. (Kehf:9-12)

-Mağarada sıkışan üç gencin kurtuluşu. (Buhari İcaze:12)

-Süleyman peygambere Belkıs'ın tahtını getiren Asaf, Salih ,veli bir kuldür. (Neml : 38-40)

-Hz. Ömer'in :” Ya Sariye, dağa, dağa ” deyip yüzlerce kilometrelerce ileriye seslenmesi, İslâm ordusunun dağa çıkıp kurtulmaları keramettir.

Daha sonra ki salih ve veli kullarında kerametleri görülmüştür.

-Mucize ile keramet birbirine karıştırılmamalıdır.

-Keramet sahibi kerametini çoğu zaman bilmez.

-Kerametlerde Allah, veli kullarını destekler, sevdiği kulları yalancı çıkarmaz.Üstün kılar,yüceltir.

K- PEYGAMBERİMİZ ÜMMİDİR :

O, okuma yazma öğrenmemiştir. Kimseden ders almamıştır.

Onun hocası , Cebrail'dir.

Eğer birinden ders almış olsaydı.”Onu ben okuttum, bildiklerini ben öğrettim.” derdi.

Eğer okuma yazma bilseydi, “Kur'an'ı O , yazdı, o uydurdu.” derlerdi.

Ümmi olmasına rağmen, en büyük mucizesinin

Kur'an oluşu şüphelere meydan bırakmamıştır. Kur'an'da :

-“ O, ümmi Peygamber “denmiştir.

-“ Sen bundan önce ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazardı.Öyle olsaydı, batıla uyanlar kuşku duyarlardı.” denmiştir. (Ankebut :48)

L- PEYGAMBERİN EVLİLİĞİ :

İslâm Peygamberi,şehvet düşkünü bir insan değildir.Öğle olsaydı, yirmi beş yaşına kadar bekar kalmaz ; eli yaşına kadar da kendisinden on beş yaş büyük olan,dul Hz. Hatice ile evlenmez, onunla yalnız yaşamazdı. Cazip teklifleri kabul ederdi.

Şehvetine düşkün olsaydı , Cenab-ı Allah ona “Habibim “ der miydi? Onu peygamber olarak gönderir miydi ?

Birden fazla evliliği o, icat etmemiştir.O,sınırsız evliliği sınırlandırmıştır.Önce dörtle sınırlandırmış, sonra da ağır şartlar koyarak tek evliliğin ideal evlilik olduğu vurgulanmış ve “Bir tane ile yetinin.” buyrulmuştur. (Nisa :3)

Hz. Peygamber, kendisi ile evlenmek için can atan , ihtiyar belki bir daha görmeyeceği kadınla nikaha razı olmuştur. İhtiyar kadın, nikah sevincinden oracıkta ruhunu teslim etmiştir.

Bir kadının istediği kadar erkekle evlendiği, evliliğin kendi kızı veya kız kardeşi ile sürdürüldüğü o zaman da Allah Rasûlüne kimse söz söyleyeme -miştir.

Bugünde kiminle yaşadığı belli olmayan metres hayatı yaşayanların,peygambere dil uzattığı görülmektedir.

Şunu da ifade edeyim ki ,Hz.Aişe ile evlen- diğinde, Hz. Ebubekir'in teklifi ile ve 17yaşında iken evlenmiştir.

M- HZ. PEYGAMBERE İTAAT :

Peygambere iman kadar, peygambere uy-mak, itaat etmek de şart. Ona itaati Allah emrediyor. Kur'an'da :

1- "Kim Rasüle itaat ederse , Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa :80)

2- "Doğru yol belli olduktan sonra kim peygambere karşı çıkar ve mü'minlerin yolundan başka yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız ,o ne kötü bir yerdir. (Nisa: 115)

3- "Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış erkek ve kadına o, işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Rasûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (Ahzâb :36)

4- "O ümmi peygamber, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten men eder. Onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar." (A'raf :157)

Peygambere uymayan pişman olacak, elle- rini ısıracak. (Furkan:27)

Hz. Peygamber : "Bir zaman gelecek ki , insanlar , günaha girmeden geçinemeyecekler. Bu zaman gelince kaçın. " Ashab :

- Nereye ?

-Allah'a , kitabına ve benim sünnetime. (Ramuz:504/6)

* "Sünnetime yapışan, cennete girer."

(Siret Ans:6/79)

* "Ortalık bozulunca sünnetimle amel eden, ayrılmayana yüz şehit sevabı vardır." (A.Hamdi Akseki İslâm:32) buyurarak kendisine itaatin gereğini ifade etmiştir.

N- BAZI İDDİALAR :

a) Bazılarının iddia ettiği gibi peygamber (as)'a uymak, itaat etmek Allah'ın emridir, şirk değildir.

- "O da bir insandı, vazifesini yapmıştır." deniliyor. Kur'an, ona uymayı emrediyor.

- "Allah'a peygambere itaat edin işlerinizi boşa çıkarmayın." (Muhammed: 33)

- “Peygamber size ne getirdiyse onu alın, sizi neden men ederse, ondan kaçının.”(Haşr :7) diyor Kur’an.

- “Allah’la kul arasına sokulmuş olur, şirktir.” deniliyor.

-“İki sevgi bir arada olmaz.”deniliyor. Allah“ Rasûlümü sevin, ona uyun ,ona salâvat getirin.” diyor, neden şirk olsun?

O’na ait herhangi bir şeyi kutsal bilmek, saygı göstermek de şirk olmaz.Musa’nın asâsına, pey- gamberin emanetlerine ve sakalına saygı göstermek gibi.Bu tapınmak değildir.Saygıdan, sevgidendir.

b) Sakal-ı Şerifi Öpmek Şirk Mi ?

Sakal-ı şerifi öpmek, ilgi, sevgi ve bağlılığın ifadesidir.

Sakal-ı şerif, Allah Rasûlüne ait bir parça olduğu için saygı duyuyoruz.

Hız. Peygamberin , Topkapı Sarayı’ndaki emanetlerine saygı duymak, kendimizden geçerek seyretmek, tapınmak değildir.

Biz peygamberin sakalından veya emanet- lerinden bir şeyler beklersek ; Allah’ı bırakarak ona yönelirsek, o zaman şirk olur.

Bir de kalbinde eğrilik olanlar, sakal-ı şerifi öpmenin şirk olduğunu kabul ettiremezlerse : ”Canım bu peygamberin sakalı değil ki, her camide var; yeni yapılıyor onda da var.” diyor,şüphe sokmaya çalışıyor.

Şunu açıkça ifade edelim ki ,23 yıl peygamberin sakalı her tıraş oluşunda kapışılmış ; yere düşürülmemiştir. Yeni yapılan camide de oluşu, başka camilerde ve şahıslarda olan birden fazla sakalın o camiye verilmesidir.

Camilerdeki sakallar velev ki peygambere ait olmasa bile biz, peygamberin niyeti ile saygı gösteririz. Kırk boğçaya sararız, salâvatla açar salâvatla kapatırız. Bu peygambere çok düşkünlüğümüzdür.

c) Bazıları “Peygamber Kadınları Sevmezdi” Diyor:

Bu asla doğru değildir. Peygamberi yıpratmak için bir oyundur. Dünyadaki Müslümanlar arasında ben öyle zannediyorum ki,Allah Rasûlünü kadınlar daha çok seviyor.Bu neden ?

Allah Rasûlü, kız çocuklarının diri diri gömül- mesine karşı çıkmıştır.

- “İlim öğrenmek kadına da erkeğe de farzdır.”

- “İnsanlar tarağın dişleri gibi eşittirler.”
- “Üstünlük takvadadır.” buyurmuştur da ondan.

O, hayatında kadın erkek ayrımı yapmamış- tır.Kadının uğursuz olmadığını her vesile ile haykır- mıştır.Dövülmesine her zaman karşı çıkmıştır.

Bu konuda:

- “ En hayırlınız ,kadınlara karşı hayırlı olanı- nızdır.”
- “ Kadınlarını döven kimseler ,hayırlı kimseler değildir.” buyurmuştur.

Kadınlarını döven zalim erkeklere,“Akşam ne yüzle aynı yatakta yatacaksınız ?” demiştir.

Bu durumda tabi ki kadınlarımız , erkeklerden daha fazla kendilerini seven peygamberi seve- ceklerdir.

Allah : ”Sizin sıkıntıya uğramanız , ona çok ağır gelir. O ,size çok düşkün, mü’minlere karşı çok şefkatli,çok merhametlidir.” (Tevbe:128) buyur- muştur.

Peygamber (as) kız çocuğu olup da onu iyi yetiştiren için müjdeler vermiştir.

Çocuklar arasında “Eğer ben birisini üstün tutacak olsaydım,kızları üstün tutardım.”buyurmuştur.

Peygamberimiz yola çıkacağı zaman kızı Fatıma’yı görür, alnında öper öyle çıkardı. Kızı yanına gelse ayağa kalkar , alnından öperdi,ona saygı gösterirdi.

d) Peygamber (as) Çocukları Sevmez miydi?

Peygamberimiz çocukları çok sevmiş, onların yetiştirilmesi ,eğitilmesi üzerinde çok durmuştur.

Çocukların yetiştirilmesini sadaka-i cariyeye olarak kabul etmiştir.

Kimsesiz çocuğa,“ Benim baban, Aişe’nin anan , Hasan’la Hüseyin’in kardeşlerin olsun

istemez misin ?” diyerek sahip çıkmıştır.

Hz Enes (ra)’ı ve torunlarını çok sevmiştir.

Karşılaştığı her çocuğu sevmiş ve onun için dua etmiştir.

Çocukların rızkını temin etmeyi cihat sevabı vaat etmiştir.

Çocuklara,beddua edilmemesini sıkıca tav-siye etmiştir.

Çocuklara ,güzel örnek olur ve “güzel örnek olun.” demiştir.

Çocuklar konusunda birkaç hadisini nakledelim :

Peygamber (as) şöyle buyurmuştur:

1- “ Eğer süt emen çocuklar ve yaşlılar , otlayan hayvanlar olmasaydı,üzerinize azap sel gibi inerdi.”

2- “Çocuklarınızı öpün; her bir öpücük için cennette bir derece verilir.”

3- “Çocuğun yaramazlığı akıllı olduğuna işarettir.”

4- “Her doğan İslâm fıtratı üzerine doğar.”

5- “Çocuklarınızı üç sevgi ile yetiştirin, Kur’an sevgisi, Peygamber sevgisi ve Ehl-i beyt sevgisi.”

6- “Yedi yaşına geldiklerinde çocuklarınıza namaz kılmayı öğretin.”

7-“Çocuklarınızı dövmeyiniz.”

Bütün bunlar Peygamber (as)’ın çocukları çok sevdiğini gösterir.

Ö- BAŞKA PEYGAMBER GELECEK Mİ ?

a) Peygamberimiz Son Peygamberdir :

İslâm peygamberi , Hatem’ül Enbiyadır.Ondan sonra ne Nebi ne de Rasûl gelmeyecektir. Kur’an’da ifade şöyle :

* “Muhammed , Allah’ın Rasûlü ve peygamberlerin sonuncusudur.”
(Ahzâb:40)

Peygamberimizin peygamberliğinden sonra biraz da İsa’ya ,Musa’ya uyulmaz, onların peygamberliği sona ermiştir.Kıyamet kopmadan İsa pey- gamber ,peygamberimize inen vahye tabi olacaktır. Ayrıca peygamberimiz miraca çıkarken bütün peygamberlere namaz kıldırıştır.

Hız Peygamber, ahir zaman peygamberidir. Rasûl’üs - Sekaleyndir. Mesajı kıyamete kadar devam edecektir.

Vahiy peygamberimizle sona ermiştir. (Mâida :3)

O, peygamber halkasının sonuncusudur.

b)Yalancı Peygamberler Gelecektir:

Peygamberimizin gördüğü sevgi, ilgi ve iltifat , bazı kimseleri yalan söylemeye yöneltmiştir.

Peygamberimiz:"Otuza yakın yalancı peygamber çıkmadan kıyamet kopmaz." buyurmuştur. (Siret Ans: 6/357)

Kaynakların haber verdiğini göre bugüne kadar yirmi beşin üstünde Nebilik,Rasûllük iddiasında bulunan , peygamber olduğunu söyleyen kimse gelip geçmiştir.

Bunlardan Abbasiler zamanında biri peygamberliğini ilan eder. Namazları üç vakte indirir, dinde reform yapar, cazip şeyler söyler etrafında bir takım insanlar toplanır.Halife ordusu ile üzerine yürür. Yalancı peygamber adamlarına der ki :

-“Halife ve ordusu gelirken, ellerinizi yere koyup anırın.” der.Halife yaklaşınca :

-“Peygamberlik iddiasında bulunan kim ? ” der. Adam:

-“Benim” diye öne çıkar. Halife :

-“Be adam sen bilmez misin ki, son peygamber Muhammed (as)’dır.”

-“Bilmez olur muyum.O, insanların peygamberiydi, ben ise bunların peygamberiyim.” diyerek dört ayaklı olmuş, anıranları gösterir.

Peygamberimiz(SAV) ,Cenab-ı Allah'ın gönderdiği peygamberlerin sonuncusudur. Kur-an'da : “Allah'a karşı yalan uydurandan,kendisine bir şey vahyolunmamışken : ” Bana vahyolundu.” diyen kimseden daha zalim kimdir?” (En'am:939) diye bir uyarı vardır.

Bir hadislerinde de Peygamber (as) şöyle buyurur:

-“Ümmetimden bazı topluluklar müşriklere iltihak edinceye kadar ve putlara tapıncaya kadar kıyamet kopmayacaktır. Ümmetimde otuz kadar yalancı çıkacaktır ki, bunların her biri peygamber olduğunu iddia edecektir.Halbuki ben, peygamberlerin sonuncusuyum ve benden sonra peygamber yoktur.”

Bir hadislerinde de:”Allah benimle küfrü izale edecektir. Ben son peygamberim , benden sonra hiçbir kimse peygamber olmayacaktır.” (Siret Ans: 6/355) buyurarak peygamberlik kapısının kapandığını bildirmiştir.

P- ALLAH VE PEYGAMBER GÖRÜLEBİLİR Mİ?

a) Allah'ı Görebilir Miyiz? :

Cenab-ı Allah, şekilden, mekandan münezzehe olduğu için hiçbir kimsede,hiçbir yerde tecelli etmez.

A'raf Sûresi'nin 143. ayetinde, Musa (as)'ın Rabbini görmek istediği , kendisine Allah'ın: “ Sen beni göremezsin , şu dağa bak.” dediği ve dağın paramparça olduğu; Musa (as)'ın bayıldığı ve ayıldığı zaman tevbe istiğfar ettiği haber verilmiştir.

İnsanın göz yapısı , Allah'ı görecek yapıda değildir.

En'am Sûresi'nin 103.âyetinde:“O'na gözler erişemez.” buyrulur.

Hiz. Peygamberin bildirdiğine göre; mü'minler, Allah'ı cennette göreceklendir.

Kıyamet Sûresi'nin 22-24.ayetlerinde:”O günde yüzler parlak olduğu halde Rabbine bakacaktır. Nice yüzler de o gün somurtup kaçacaktır.” buyrulur inananların ahirette Allah'ı göreceği, inanmayanların göremeyeceği haber verilmiştir.

Ayrıca peygamberde bir gün dolunay halindeki aya bakıp siz ahirette ,bu ayı gördüğünüz gibi Allah'ı görebileceksiniz.” buyurmuştur. (Riyazüs-Salihin:2/1055)

Hiz. Peygamber miraç olayını, anlatırken “Allah'ı gördün mü ? ”denilince peygamber “O, bir nurdur, nasıl göreyim ?” demiştir.Miraçta peygamber baş gözü ile değil , kalp gözü ile görmüştür. Ve “ Allah'ı görmek hiçbir kimseye mümkün ve muvafık değildir.” (K.Sitte:17/1328) buyurmuştur.

Hiz Musa (as)' dan ve peygamberimizden delil getirip, “Biz de Allah'ı neden görmeyelim ?” denirse, onlar peygamberdir. Onlara vahiy geldi, bize de gelir, denilebilir mi?

Osmanlı alimi Ömer Nesefi, şöyle der :

“Rüyada Allah'ı gördüğü iddiasında bulunan kimse puta tapandan daha şerlidir.Zira rüyada görülenler, hayal ve misallerdir.Allah, ise bunlardan münezzehtir.” (Akaid : 90)

“Allah'ı baş gözü ile veya uyanıkken gördüğünü iddia eden sapıktır.(Age: 91)

“Ben Allah’ı uyanırken gördüm, Allah’tan şifa en emir aldım diyen küfre girer.”(Age:211)

Biz Allah’ı, dünyada değil ahirette göreceğiz. Biri : “Ben gördüm, görüyorum, görülür.”derse, ona şöyle bir soru sormak gerekir:”Allah,mekandan, şekilden münezze mi?” Bize “Evet” diyecek. Peki sen nerede ve nasıl gördün? Bir yerde bir şekilde gördüm deyince, Allah’a mekan ve şekil izafe etmiş olmuyor musun ? Bu şirk değil mi?

Allah kimseyi ehl-i sünnet çizgisinden ayır- masın.

Kendini bilen hiçbir büyüğümüz ben Allah’ı gördüm, görüyorum diyerek ortaya çıkmamıştır.

Allah şaşırtmasın...

b) Peygamberimizi Görebilir Miyiz ? :

Çoklarınız küçükken peygamberleri, peygamberimizi rüyalarınızda gördüğünüzü hatırlarsınız. Halâ bazılarımız güzel rüyalar görmektedir.

Büyüklerimizin gördüğü nice nice rüyaları da anlatmaya dinlemeye devam ediyoruz. Meselâ Atif Hoca, altı sayfalık savunma hazırlar, gece rüyasında “Biz seni özledik, sen hala dünyada kal- mak için mi çabalıyorsun ! “ der Allah Rasûlü. Atif Hoca, savunma bile yapmaz.Bir Allah dostu rahatsız olur. Rüyada bir dostundan üzüm ister. Mevsimi değildir. Güçlkle bulduğu üzümle gider :

- “Üzüm istediğimi nereden bildin ?” der, üç tane alır. Biraz sonra güzel bir koku duyulur. ” Niçin geldin ? Ya Rasûlallah , niye zahmet ettin. Ben geliyordum.” der, Kelime-i Şehadet getirerek ruhunu teslim eder.

Daha çok, güzel insanlar böyle rüyalar görür.

Peygamberimiz :”Bir kimse beni rüyada görse gerçekten beni görmüş olur.Zira şeytan benim kılığım giremez.”(Ramuz :421/1)

- “Beni rüyada gören cehenneme girmez.” buyurur. (Ramuz: 421/3)

Peygamberimizi görmeyi her Müslüman candan arzular ama , çok az kimse görebilir. O’na layık ümmet olmadan, görülmez.

Peygamberimizi görmek için, O’nu çok sevmek lazım,sünnetine son derece bağlı olmak lazım haramlardan, günahlardan kaçınmak lazım, çokça salavat getirmek lazım. Abdestli yatmak lazım. Ve bazı kitaplarda geçen dualar var, onu okumak lazım.(Ahmet Şahin- Dualarımız:127)

Her isteyen de göremez.İsteğine rağmen bir mü'min rüyada göremeyecek olursa, gayreti boşa gitmez.Peygamberimiz onu sevecek,ahirette yakınlık gösterip:

-”Sen, Beni görmek istedin, göremedin. Sana şefaetim vacip oldu.”deyip, şefaet edecektir.”

c) Peygamber Nasıl İstismar Ediliyor ? :

Ortaya çıkışı çok eski. Dedeler zamanında ortaya çıkmış ;torunların elinde elden ele dolaşması istenen vasiyetler var.

Bunlardan biri Şeyh Ahmet'in vasiyetnamesi.

Allah Rasûlünün kabri başında bekleyen bu zat, rüya da insanların kötü hallerini ve kötü akıbetlerini görmüş.Öyle ki, son hafta içinde ölenlerin hepsi imansız gitmiş, yakında tevbe kapısı kapanacakmış.

Kim bu vasiyetnameyi çoğaltıp dağıtırsa, çok para kazanacak , çoğaltıp da dağıtmazsa başına belâlar yağacak , saklarsa uğursuzluklara uğrayacak. Saklayan doktor kaza yapmış, yazıp dağıtan çok para kazanmış...

Bu bir misyoner oyunudur. Sınav zamanında öğrenciler arasında aynı oyun,aynı oyalama, bu da aynısı...

Bunun dini bir değeri ,İslâmî bir bağlayıcılığı yoktur. Bir hafta içinde ölenlerin imansız gidip gitmediğini kimse bilemez. Bir kağıdı dağıtmakla kim zengin olmuş,kim kazaya uğramış?

Bir de peygamber soyundanım, Seyyidim diyerek il il dolaşan kadınlar oluyor. Gerçekten O'nun soyundan biri böyle dolaşıp kendini ilan etmez. Soy, sop ırkçılığını O, yasaklamıştır. Ölçü iman, ölçü takvadır. Ebu Cehil'de , Ebu Leheb'de onun soyundandı. Bu değişik maksatla dolaşanlara dikkat edelim.

Zaman zaman etkili olsun, insanlara mesaj olsun,onlarda uysun diye rüya anlatanlar olmuştur. Görmediği rüyayı anlatmak yalan olur. Bu yalana onun adı karışırsa Allah Rasûlü gücenir. Mesaj verilecekse , peygamberimiz alet edilmemeli; onun adına yalan söylenmemelidir.

Peygamberin tebliğ görevi sona ermiştir. Bize iki şey bırakmıştır: **Kur'an ve Sünnet.**

Nasıl“Benim ağızımdan hadis uyduran ce-hennemdeki yerini hazırlasın.” buyurmuşsa, pey- gamber adına rüya uydurmak ve anlatmakta aynıdır.

Biri peygamberi gördüm ,şöyle dedi,”Şunu başkalarına duyur.” dedi derse, bu yalan olur. Çünkü Peygamber (as)'ın görevi tebliğdi. Tebliğ sona erdi. Vahiyde kesildi.

R- PEYGAMBERİMİZİN ŞEFAATI :

Bakara 255+ Enbiya 28+ Taha 109+Tevbe 28. ayetlere göre Peygamberimizin şefaati haktır.

Peygamberimiz :

- "Rabbim beni ümmetimin yarısının cennete girmesi veya şefaati arasında serbest bıraktı. Ben şefaati seçtim." (Ramuz: 123/2)
- "Kıyamet gününde peygamberlerin önünde şefaati etmeye yetkili olacağım." (K.Sitte: 12 / 194) buyurmuştur.

Peygamberin şefaati , inananlara ve şefaati uyanlardır.

Kıyamet gününde diğer peygamberler nefsi nefsi deyip kaçtığı bir anda ; Peygamberimiz ümmeti ümmeti, diyecektir. Ümmetinden itikadı düzgün olanlara şefaati edecektir. Hesap da peygamberimizin duasıyla başlayacaktır.

Bir hadiste:"İki kişiye şefaati olmaz ; zalim yönetici ve dinde aşırı giden. " buyurmuştur.

(Ramuz: 308/9)

Bir günde şöyle anlatmıştır:"Kıyamet günü kendisine şefaati ederken ,zebaniler gelip bazılarınızı tutup tutup götürcek ve cehenneme atacaktır. Ben ise : "Ya Rabbi ! Benim ümmetinden olanları zebaniler götürüyor "diye Allah'a şikayet edeceğim. Bana denilecek ki : "Ah senden sonra onların neler yaptığını, ne gibi bid'atler uydurduğunu sen bir bilsen ! "

Peygamberimizin şefaatiinden ayırma bizi

Ya Rab !

S- PEYGAMBERLERE İMAN KONUSUNDA KÜFRE GÖTÜREN HALLER NELERDİR ? :

*Kur'an'da adları geçen peygamberlerden biri hakkında şüpheye düşmek."Peygamber olup olmadığını bilmiyorum" demek."O bizim peygamberimiz değil." deyip reddetmek.

* Peygamberlerin bir kısmını veya nebiliği sabit olan bir peygamberi inkar etmek.

* Hz. Muhammed'in (s.a.)son peygamber olduğuna inanmamak.

* Peygamberlik iddia etmek.

*“Falan kimse peygamber olsaydı razı olmazdım.” demek.

* Peygamberimizin sünnetlerinden veya hadislerinden birini hafife alıp alay etmek. Mütevatir bir hadisi, reddetmek. Yahut , alaya alır tarzda.” Çok dinledik bunları.” demek.

* Peygambere delilik veya sihirbazlık isnat etmek.

* “Peygamber bile olsa , falanın sözünün doğru olduğunu kabul etmem.” demek.

* Oğlunu veya bir başkasını döven kimseye,” Ne olur dövme.” denilince , “Peygamber gelse de “dövme !” dese, veya gökten dövme diye ses gelse yine döveceğim.” demesi.

* Peygamber (s.a.)’e söğmek. Böyle hareket eden mürteddir ve tevbesi de kabul olmaz.

* Peygambere, edebe uymayan söz söylemek.

* Bir ahlâksızlık isnadında bulunmak.

*Dil uzatmak, küçük düşürücü söz söylemek, fıkra anlatmak.

* Şuurlu bir şekilde ben peygamber falan tanımam. O, Arapların peygamberi demek.

* Peygambere uymanın şirk olduğunu iddia etmek. (Ömer Nesefi,Akaid : 212-213)

Sonuç olarak; peygamberler Cenab-ı Allah’ın bizim için seçip gönderdiği kimselerdir.

- Onlara imanda son derece dikkatli olmalıyız.
- Ancak peygambere uyarsak kurtulacağımızı bilmeliyiz.
- Onu çok sevelim,onu tanıyalım,tanıtalım.
- Sünnetine dört elle, azı dişimizle sarılalım.
- Kur’an, sünnet emanetine sahip çıkalım.
- O’na salavat getirelim.
- Memnun olacağı işler yapalım.
- O’nun şefaatinin isteyelim.
- O’nun ruhuna hediyeler gönderelim.

Ya Rabbi ! Bizi Kur'an'dan ve peygamberin sünnetinden ayırma. Bizi kendine kul, Rasûlüne ümmet eyle. Şairin şu mısraları ile son verelim:

Mekke şehrinde ,dünyaya geldin,

Koydular ismini,Muhammedü'l Emin,

Arşta yazılıydı,mübarek ismin,

Aleme açıldın,Gül Peygamberim.

Daha küçük yaşlarda,belirdi işaret,

Mü'minler sevindi,dediler budur rahmet,

Doğrudur,güvenilirdir,ismidir Ahmed,

Şeref verdin bizlere,Gül Peygamberim.

Dünyaya geldiğinde kavga,ayrılık,ölüm,

Zengine sonsuz hürmet,köleye zulüm,

Yaşanıyordu dünyada,böyle bir durum,

Dünyaya düzen verdin,Gül Peygamberim.

Ahlakındır tümüyle,Kur-an'ı Kerim,

Cömertliğin dillere,destandır senin,

Mübarek yanına,gelirse her kim,

Hayran kalır sana,Gül Peygamberim.

Kafir,münafık,fasık demedin,

Her insana karşı,güzel söyledin,

Yanına geleni,hiç reddetmedin,

Doğruyu öğrettin,Gül Peygamberim.

İşkence ettiler,sen hep sabrettin,
Şehrinden atıldın,yaban gittin,
Taşlar attılar,hiç öfkelenmedin,
Hayır dua ettin,Gül Peygamberim.

Gönlümüzdeki yerini,doldurdu masiva,
Anlasaydık seni,böyle olur muydu dünya?
Günahlarla dolduk,geldik kapına,
Bizleri bağışla Gül Peygamberim.

Kendimi sana tanıtabilsen,
Ümmetine ben de katılabilsen,
Sana şu derdimi anlatabilsen,
Beni ister misin ? Gül Peygamberim.
Beni ister misin, Gül Peygamberim ?

II. BÖLÜM

MUHAMMED MUSTAFA (SAV)

Yeryüzünde önemli gelişmelere sebep olan insanların gönlüne ferahlık, düşüncelere berraklık kazandıran Muhammed Mustafa (SAV)'in dünyaya teşrifleri, insanlık tarihinin en önemli hadiselerinden biridir. Çünkü her şey ondan sonra değişmiştir. Anlamını yitiren şeyler, ondan sonra anlam kazanmıştır.

Müslüman olarak Hz. Peygamber (SAV)'i tanımak, bu bakımdan zaruridir. Çünkü onu tanıma- dan Müslüman olunmaz.

Hiz. Peygamberi tanıyabilmek için de yaşadığı ortamı, insanlığa getirdiği mesajları iyi bilmek lazımdır.

O günkü dünya insanlığına bakacak olursak, manzara hoş değildir.

- İnsan hakları diye bir şey yoktur. Beşer yırtıcılıkta sırtlanları bile geçmiştir. Güçlü olan haklıdır.
- Kadının durumu yürekler acısıdır.
- Adalet, eşitlik, hak hukuktan eser yoktur.
- İnsanlar kendi elleriyle yaptıklarına tapar hale gelmiştir.
- Aileler kendi yavrularını kendi elleriyle diri diri toprağa gömmektedir.
- Hiçbir ahlâk ve namus anlayışı geçerli değildir. Dünyanın üzerine kapkara cehalet bulutları çökmüştür.

İşte Hiz. Peygamber, böyle bir ortamda doğmuş ve insanlığa rahmet peygamberi olarak gönderilmiştir. O günden bugüne de dünya gündeminde kalmıştır.

Muhammed Mustafa, dünyaya teşrif ettikleri zaman herkes, her şey onu bekliyordu.

Tevrat'ta : (18/2) "İlerde senin gibi bir Rasûl daha göndereceğim ; kelâmımı onun ağzına koyacağım." denmiş.

Allah Tevrat'tan sonra **Zebur'da** da : "Şüphesiz yeryüzüne Salih kullarım varis olur." diye yazılı buyurur.

Hiz İsa , **İncil'de** (Yuhanna :14/15) : " Ben Rabbinden sizin için bir feraklit istiyorum ki, kıyamete kadar sizinle beraber kalsın." diyordu.

Araplar, istisnasız bir kurtarıcı beklemektedir.

Bu ortamda Cenab-ı Allah insanlığa kurtarıcı olarak ahir zaman peygamberini göndermiştir.

Şunu itiraf etmek gerekir ki, Peygamber Efendimizi layıkıyla anlamak ve anlatmak mümkün değildir.Çünkü hiçbir beşerin hayatı O'nun hayatına benzemez.

O'nun hayatı hiçbir peygamberin hayatına da benzemez. O, bütün insanlığın peygamberi, hatta ins ve cinin peygamberidir. Âlemler O'nun için yaratılmıştır.

Allah Rasûlünün her şeyi güzel olmuştur. Hayatında hiçbir karanlık nokta yoktur.

Ne yazık ki çoğumuz O'nu tanımıyoruz. Biraz tanıyanımızda gerektiği gibi O'na uymuyor.

Allah Rasûlüne inanmak ve“O'nu seviyorum” demek yetmiyor. O'na gönül vermeden sünnetine uymadan olmuyor.

Ebu Talib , peygamberimizin amcasıydı. Hz. Ali gibi bir evladı vardı.Allah'ın elçisini himayesine almıştı. Müşriklerin saldırılarından O'nu korudu. Ama sonuçta imanla bu dünyadan geçemedi. Onu Peygamber (as) elleriyle defnetmişti. Yanmaktan kurtaramadı. Ebu Talib, Peygamber Efendimizi seviyordu. Sevmese korur muydu ? Ama O'na tabi olmamıştı.

Bu olaydan alacağımız mesaj ,inanmak ve sevmekten öte uymaktır. Ancak o zaman O'na ümmet olunur, şefaatten mahrum olunmaz.

Hz. İsa'ya uymayan hıristiyan, Hz. Musa'ya uymayan yahudi olabilir mi ?
Düşünülebilir mi ?

A- MUHAMMED (AS)'IN DÜNYAYA TEŞRİFLERİ:

Kâinatın Efendisinin dünyaya teşriflerinden önce insanlık âlemi , insanca yaşamayı unutmuş, maddi ve manevi ,ızdıraplar içerisinde,şaşkın,ümit- siz bir halde yollarını kaybetmişlerdi. Cehaletin kucağında ,karalığın ortasında inim inim inliyorlar- dı. Bu durum Kur'an'da şöyle ifade edilmiştir :

“İnsanların kendi elleriyle işledikleri günahlar yüzünden fesat, karada ve denizde yayılmıştı.” (Rûm Suresi :41)

İnsanlar her türlü kötülüğü açıkça yapmak- tan çekinmiyordu. Kurtulmak isteyenlerin gücü kurtulmaya yetmiyor;çırpındıkça, çabaladıkça daha da bataklığa batıyorlardı. Zulüm içinde kıvranan insanlık ,cahiliye devri adı verilen kapkara bir devir yaşıyordu. Kendi yavrularını , kılları kıpırdamadan kendi elleriyle diri diri toprağa gömen ana babalar, bu işi seve seve yapıyordu. Ancak kuvvetli olan yaşama imkanına sahipti. Akif'in dediği gibi :

“Dişsiz mi bir insan onu kardeşleri yedi.”

İnsanlar Allah'ı ve akıl ölçülerini bırakmış, kendi elleriyle yaptıkları cansız, zarar ve faydası dokunmayan putlara tapıyorlardı. İçki, faiz, zina, kumar gibi kötülöklere bulaşmayan pek az insan kalmıştı.

Dünyanın durumu o kadar kötüleşmişti ki, bir kurtarıcıya ve sisteme muhtaçtı. Herkes bir arayış içinde kendi kendilerini kurtaracak nizamı ve peygamberi bekliyorlardı.

Nihayet Akif'in ifadesiyle :

“On dört asır evvel yine böyle bir geceydi.

Kumdan ayın on dördü bir öksüz çıkıverdi.

Lâkin o ne hüsrandı ki, hissetmedi gözler.

Kaç bin senedir halbuki bekleşmedelerdi.”

Yahudiler, hıristiyanlar, Tevrat ve İncil'de daha evvel haber verilen ,insanlığın kurtarıcısını bekliyorlardı. Beklenen kurtarıcının kendilerinden olacağını yaymışlardı. Arabistan'da ise insanlara zulmeden zalimler,kurtarıcı olmak için bekliyorlardı.

İşte böyle bir ortamda 12 Rabiulevvel 571 Pazartesi günü tanyeri ağarırken ,insanlığı doğru yola çağırarak son Peygamber, âlemlere rahmet olarak dünyaya teşrif etti. O gece farklı bir geceydi, farklı olaylar oldu.

Kâinatın Efendisi doğunca ,âlem bir başka oldu.Karanlık gecenin aydınlık sabahı, insanlık için yepyeni bir gün başlıyor, insana ,insanlığını unutturan küfür son buluyor, cahiliye devri kapanıyor, İslâm'ın karanlıkları aydınlatan nurlu güneşi doğuyordu. Cenab-ı Allah ,yarattığı kulları gene unutma- mış , terk etmemiş, cehaletin , küfrün karanlığında kendi hallerine bırakmayıp, sapıklık içinde olan insanlığa büyük bir lütufta bulunmuştur.

Cenab-ı Allah:“And olsun ki , Allah mü'minlere onlara ayetlerini okuyan onları (kötülöklere) arıtan, kitap ve hikmet öğreten , kendilerinden bir Peygamber göndermekle, büyük bir lütufta bulun- muştur. Oysa ki onlar önceleri apaçık bir sapıklık içindeydiler. ” (Al-i İmran Sûresi: 165) buyurarak müjdelerin en büyüğünü vermiştir.

Allah, Kâbe'yi ,Ebrehe'den O'nun için korumuş , fil olayından elli gün sonra da âlemlere rahmet, efendimiz dünyaya gelmiştir.

a-) Peygamber (as)'ın Soyu :

Doğumu : 12- Rebiulevvel -571

Soyu : Haşim oğulları

Adı : Muhammed

Baba Adı : Abdullah

Annesi : Âmine

Dedesi : Abdulmuttalib

Süt Annesi: Halime

Çocukları :

Erkek : Kâsım,Abdullah,İbrahim

Kız : Zeynep,Rukiye, Ümmügülsüm,

Fatıma

Vefatı : 63 yaşında 632 yılında bu dünyadan
ayrıldı.

Peygamber (as) göbeği kesik ve sünnetli olarak dünyaya gelmiştir.
Doğumu gibi ölümü de güzel olmuştur.

b-)Peygamberimizin Adı :

Âlemlerin Efendisi dünyaya gelince,dedesi O'na “ Muhammed ”adını
verdi.Duyanlar “Nereden buldun bu adı ?” dediler. O da şu cevabı verdi :
“Yerdeki ve gökteki umarım , O'nu hayırla yâd edeceklerdir.”

Diğer adları da , Ahmed, Mahmud, Mustafa, Habib ve Muhammed'ül
Emin'dir.

Bugüne kadar Müslümanlar edebe uyup çocuklarına Muhammed yerine
“Mehmet, Mustafa” adlarını vermişlerdir.

Muhammed adı neden verilmemiştir ? Pey-gamberimizin adı yalnız telaffuz
edilmez. Hz denir, (sav) denir, (as) denir, duyan da salavat getirir.

“Muhammed” adını alan,iyi yetiştirilmeli, ona layık olmalı, isme hürmetsizlik
edilmemeli, ettirilmemelidir. Ona yapılan hakaret Peygamber Efendimi ze uzanabilir.

Gazneli Mahmud'un yardımcısının oğlunun adı, Muhammed imiş. Onu her defasında "Muhammed" diye çağırır. Bir gün babasının adı ile "falanın oğlu" diye çağırır. Bunun sebebi sorulunca da şöyle açıklamış : "Ben ona "Muhammed" derken hep abdestli olmaya dikkat ettim. Babasının adı ile çağırıldığı da abdestim yoktu."

Peygamberimiz kendisini şöyle tanımlamıştır: "Ben Muhammed'im , Mâhi'yim, yani Allah be-nim vasıtla inkarcılığı mahvedecektir. Ben Hâşir'im, yani Allah kullarını benim izimde toplayacaktır. Ben rahmet peygamberiyim, kahramanlık peygamberiyim. Ben Mukaffi'yim. Yani bütün insanları Allah yoluna yöneltirim. Nihayet ben insanlığı kemâle erdiririm." (Müslim, Fazail :126)

Şeyh Galip şöyle seslenmiştir :

"Sen Ahmed-ü Mahmud-u Muhammedsin Efendim.

Hak'tan bize Sultan-ı Müeyyedsin Efendim."

Rabbi O'na : " Ey Muhammed ! Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." demiştir. (Enbiya : 107) Kur'an'da Peygamberimizin adı, "Muhammed" olarak geçer. (Bak:Al-i İmran:144 + Fetih: 29 + Ahzab : 40 + Muhammed : 52)

İncil'de Ahmed olarak geçer : "Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici olarak geldim." demişti İsa Peygamber. (Saf: 6)

Yunus Emre'de şöyle yalvarmıştır:

Canım kurban olsun senin yoluna ,

Adı güzel, kendi güzel Muhammed.

Şefaate eyle bu kemter kuluna,

Adı güzel, kendi güzel Muhammed.

Mü'min olanların çoktur cefası,

Ahirette olur, zevk ü sefası.

On sekiz bin âlemin Mustafa'sı,

Adı güzel, kendi güzel Muhammed."

Peygamber (as) doğduğu zaman küfrün geleceğini sarsan olaylar oldu.

Peygamberimizi yedi gün annesi Âmine emzirdi. İki gün Ebu Leheb'in cariyesi Süveybe emzirdi. Daha sonra da Halime'ye verildi. Halime'nin kocası Hâris şöyle demiştir :

“Halime bu çocuğun ayağı bize çok uğurlu geldi. O ,evimize ayak bastığından beri hayvanlarımızın sütü, sütümüzün de yağı arttı. Evimize bereket geldi. Elimiz genişledi. Ben bu çocuk ta bir başkalık seziyorum.”

Halime, iki yıl Peygamberimizi emzirdi. Sütten kesilince annesine götürüp teslim etmek için yola koyuldu.Fakat O'nun ayrılığına tahammül edemeyip geri getirdi.Üç yıl daha onunla kaldı.

Annesi Âmine, yavrusunu alıp babasının mezarına ziyarete gitmişlerdi. Orada rahatsızlandı. Ve biricik yavrusunu son bir defa öptü, kokladı, yavrusunun yüzüne bakarak ağladı ve şöyle dedi:

- “ Her yeni eskiyecek, her şey yok olacak. Ben de öleceğim. Fakat üzülüyorum. Zira temiz bir çocuk dünyaya getirdim. İnsanlığa büyük bir hayır bırakıyorum.”

O, hayırlılar hayırlısı olacaktı. Genç yaşta zulme , zalimlere karşı mücadele veren Hılful Fudul'a üye oldu. Öyle bir hayat yaşadı ki, ” Muhammed'ül Emin.” lakabını aldı. Düşmanları bile O'na :” Güvenilir Muhammed.” diyordu.

Peygamber Efendimiz 6 yaşında annesini kaybetmiş , 8 yaşında da dedesini kaybetmiştir. Bundan sonra amcası Ebu Talib'in himayesine girmiştir.

Peygamberimiz 12 yaşında koyun gütmüştür.

Gençliğinde dürüst tüccar örneği vermiştir. O, Arap topluluğunun hiçbir pisliğine bulaşmamıştır. O'ndan hiçbir kötülük sadır olmamıştır.

Peygamberimizin Hz. İbrahim'in dini üzerine ibadet etmiştir. Yanına yiyecek içecek alır, toplumun her türlü sapıklığından uzak mağaraya çekilir, ibadetle meşgul olurdu. 25 yaşındayken mağarada kendisine peygamberlik görevi verildi. Aslına O'na bu görev,daha önce verilmişti.

Peygamberliğin kendisine ne zaman verildiği sorulmuştu. Peygamber (as) şu cevabı vermişti :

-“ Adem, ruh ile ceset arasındayken peygamber idim.”

Bunu Adem (as)'da şöyle ifade etmiştir.

Adem (as) hatasından sonra tevbe ederken:

“Muhammed aşkına...” demişti.

-“Sen Muhammed’i nereden tanıyorsun.” diye sorulunca Adem (as) şöyle demiştir :

-“Yaratıldığım zaman gökyüzünde “Lailâhe illallah Muhammedün Rasûlüllah” yazılı olduğunu gördüm.”

Hz. Muhammed’in peygamberliği , Müslümanlar için hatta bütün insanlık için Cenab-ı Allah’ın bir lütfudur.

Kur’an’da şöyle buyrulur:

“And olsun ki içlerinden kendilerine Allah’ın ayetlerini okuyan (kötülüklerden ve inkardan) kendilerini temizleyen ,kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah mü’minlere büyük bir lütufta bulunmuştur.Halbuki daha önce onlar, apaçık bir sapıklık içinde idiler.” (Al-i İmran : 164)

İbrahim (as) şöyle dua etmişti :

“Ey Rabbım ! Neslimize kendilerinden bir peygamber gönder ki ,onlara ayetlerini okusun, kitabı öğretsin,onları temizlesin.” (Bakara : 128)

İbrahim (as)’ın bu duası , Peygamber(as)’ın gelişi ile kabul edilmiştir.

B- O’NUN GELECEĞİ MÜJDELENİYORDU:

Bir kurtarıcının geleceği müjdesi ,kurtuluş ümidini artırıyor, ümitleri tazeliyordu.

Hız İbrahim (as) şöyle dua etmişti:

-“Ey Rabbımız! Onlara kendi içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak,onlara kitap ve hikmeti öğretecek ,onları temizleyecek bir elçi gönder...” (Bakara:129)

Hız İsa da müjdelemişti:

-“Meryemoğlu İsa, Ey İsrailoğulları! Ben size Allah’ın elçisiyim.Benden evvel ki Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek “Ahmed” adındaki peygamberi de müjdeleyici olarak

geldim.” (Saf:6)

-“O kimseler ki yanlarındaki Tevrat ve İncil’de vasıflarını yazılı buldukları ümmi peygamber olan Rasûlullah’a uyarlar...” (A’raf: 157)

Evet Tevrat’ta ;(Tekvin:16/10-12, Tensiye : 18-19), İncil’de de (Yuhanna:14/15-16-26 + 16/7-8 + 14/30) Âlemlere rahmet olarak gelecek Hz. Muhammed (as) müjdelenmiştir.

Abdumuttalib’in :”Umarım gökte Hak ,yerde halk O’nu övecektir.” demesi,

Rahip Nestûra’nın daha 12 yaşında iken Ebu Talib’e :”Bu çocuk peygamberlerin sonuncusudur.” İşareti,

Suk-ı Ukaz da Kuss bin Sâide’nin :

“Allah’ın peygamberinin gelmesi yakındır. O’na inanana ne mutlu. Vay O’na isyan ve muhalefet edene,yazıklar olsun ömürleri gaflet içinde geçenlere...”sözleri hep kulaklarda çınlıyordu.

İlk vahiy gelince Varaka:

-“Sen bu ümmetin peygamberi olacaksın.” demişti ve öyle de oldu. Tâ baştan beri müjdelenen sevgili Peygamberimiz, Âlemlere rahmet olarak gönderildi.

Ne mutlu Allah’a kul, Muhammed Mustafa’ya ümmet olana... Allah sünnetinden ve şefaatinde ayırmasın.

C- O’NUN İÇİN NE DEDİLER ?

Bugüne kadar yerdekilerde göktekilerde O’nu övmüştür.

Sadece Müslümanlar değil ,Müslüman olmayan bile O’na hayran olmuş, O’nu takdir etmekten kendilerini alamamışlardır.

Bismark:”İnsanlık senin gibi seçkin bir kudreti bir kere görmüş, bir daha göremeyecektir.”

Lamartine :”İnsan büyüklüğü hangi ölçü ile ölçülürse ölçülsün ,Hz. Muhammed’den daha büyük bir insan bulunamaz.”

Yavuz Sultan Selim :”Ey zafı ile yücelik bayrağını yücelten Muhammed, gönlünü ve sevgisini sana veren kimse, ne kahramandır. Düşüncesi daima Muhammed olan, ne derin bir huzur içindedir.”

Mustafa Kemal:

-”O, Allah’ın birinci ve en büyük kuludur. O’nun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Be- nim,Senin adın silinir ;fakat sonsuza kadar O, ölüm-süzdür.”(Ahmet Gürtaş Atatürk ve Din Eğitimi :26)

-“Ey Millet, Allah birdir. Şanı büyüktür. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri,Cenab-ı Hak tarafından insanlara Hak dini tebliğe memur ve Rasûl olmuştur.”(Age:30)

Mustafa Kemal :”Türk milleti daha dindar olmalıdır.” der.(Age:163) Ona göre “Laik hükümet tâbirinden ,dinsizlik manasını çıkarmaya yeltene fesatçılara fırsat vermemek lâzımdır.” (Age:127)

Goethe :”Hiç kimse Hz Muhammed’den daha ileri adım atamaz.”

Bismark:”Sana muasır bir vücut olamadığımdan dolayı müteessirim ey Muhammed !”

Prof. Stubart:”Hz Muhammed’in şahsiyetine benzeyen bir tek insan mevcut değildir.”

M.H.Hart :”Muhammed ,tarihte dini ve dünyevi açılardan en üstün başarıya ulaşmış tek şahsiyettir. O, insanlık tarihinin en büyük şahsiyetidir.” demiştir.

Peygamber (as) hayatında ve vefatından sonra bütün dünyanın takdirini kazanmış bir şahsiyettir.O’nun hakkında düşmanı da olsa kötü söz söyleyen ,O’nu kötüleyen bir insan çıkmamış-tır.

Bugüne kadar hep O’ndan övgü ile bahsedilmiştir.

D- BAZILARI NİÇİN İNANMADILAR ?

Herkes tarafından takdir edilmesine , övülmesine ve iltifat edilmesine rağmen bazıları, Allah’ın son elçisine inanıp kurtuluşa erememişler-di, acaba neden ?Halbuki bir kurtarıcı bekleniyor-du. Güvenilir bir insanda görevlendirilmişti.

Kısaca bunun cevabı şu :

-Her kabile kendinden birini bekliyordu. Varlık sahibi biri olsun isteniyordu.

-Eski alışkanlıklarından, menfaatlerinden kopamadılar.

-Putu tapmak, içki içmek, kumar oynamak, eğlenmek,zevki sefa sürmekten ayrılamadılar.

-Bir çokları “ne derler ?” endişesi taşıyordu. Bazıları da toplum içindeki itibarını kaybetmekten korkuyordu.

-Zulmü,faizi,tefeciliği,sömürücülüğü yasaklayan, adaleti ve eşitliği emreden peygambere inanırlarsa, menfaatleri bitecekti de, ondan inanmadılar.

-Hz Ömer ne diyordu:” Eşeğim Müslüman olsa , ben olmam.” diyordu.Eşeği olmadı, ama O, Müslüman oldu.Niye, gerçeği öğrendi.

Ebu Cehil, şehadet getiren taşları yere çarpıp ,yine inanmıyordu.Neden ? İnadından. Ona hidayet nasip olmamıştı da ondan.

Güvenmedikleri ,beğenmedikleri için değil, işlerine gelmediği için inanmıyorlardı.Menfaat kesileceği için inanmıyorlardı.

En önemlisi, inanmak,nasip işidir,hidayet işidir.Allah, hidayet ettiyse bir insan inanır ve inancını yaşar.Değilse küfür bataklığında boğulur gider.

“Ah bir inanabilsem” der de, inanamaz.

Hz.Muhammed (as)’a En Çok Düşmanlık Yapanlar:

Peygamberimize en çok düşmanlık yapanlar şunlardır:

1. Eb’û Leheb: Peygamberimizin öz amcası

olmasına rağmen İslâm’ın en büyük düşmanı idi. Daha ilk günden itibaren Peygamberimize karşı çıkmıştı.Karısı da Peygamberimizin geçeceği yollara her fırsatta diken koyardı.Tebbet sûresi bu ikisi hakkında inmiştir.Ebû Leheb,Bedir savaşında Müslümanların zafer kazandığını öğrenince kahrından ölmüştür.

2. Ebü Cehil : Peygamberimize en çok eziyet

edenlerin başında gelir.Müslümanlara çok eziyet etmiş, Ammar b.Yâsir’in annesini inancından dolayı şehid etmiştir.O da Bedir savaşında öldürülerek cezasını bulmuştur.

3. As.b.Vâil : Peygamberimize düşmanlık ta

ileri giden bu adam .Peygamberimizin oğlu Kasım öldüğü zaman “Muhammed’in soyu kesildi.” diyerek alay etmiş, evlat acısıyla yüreği yanan Peygamberimizi çok üzmüştü.

Kevser Sûresi’ndeki ,”Asıl soyu kesilen ,ismi unutulmuş ,sana kin ve düşmanlık eden kimsedir.” Ayeti bunun hakkında nâzil olmuştur.As.b.Vâil, Mekke civarında bir dağ geçidinden geçerken bindiği hayvan onu yere düşürerek bacağını ısırmış ve bu yaradan ölmüştür.

4. **Velid b. Muğire,**
5. **Ümeyye ibni Halef,**
6. **Utbe b.Rebia,** da Peygamberimize

düşmanlık yapanların başında gelenlerdendir.

Hicrette Süreka'nın atı nasıl kumlara gömüldüyse ,O'nu öldürmek için yola çıkan Ömer nasıl teslim olduysa ,Bundan sonra da O'na karşı çıkanlar,ya kahrolacaklar yada iman edip selâmete ereceklerdir.

Şimdi O'na saygısızlık eden bazıları da ne diyor ?

-Peygamber de bir insandı.

-O'nun görevi bitmiştir.O bir postacı idi.

-O, artık ölmüştür.O'na mı uyacağız?

-Peygamberlerin hepsi de aynıdır.Biraz da İsa peygambere uysak ne olur ?

-Hadisler güvenilir değildir.

-Allah'la kul arasına Peygamberde olsa giremez.

-Peygambere uymak şirktir.

-Peygamberin sakalını öpmek şirktir.

-Allah'la Peygamber sevgisi bir arada olmaz.

-Namaz,Allah'ın emrettiği kadardır.

-Peygamberin emir koyma yetkisi yoktur.

-Biz Kur'an'da ne varsa ona uyarız. Bize Kur'an yeter.Gibi asılsız,insanı küfre götüren sözler sarf ediyorlar.

Hz.Peygamber (as),bugünlere işaretle şöyle buyurur:

-“Bir zaman gelecek bir grup benim sünnetimden başka yollara tabi olacaklar, ümmetimi benim yolumdan başka yola götüreceklerdir.”(Müslim:1847)

-“Kim benim sünnetimden yüz çevirirse,o benim yolumu terk etmiştir, benden değildir.” (Buhari,Nikâh : 1)

Cenab-ı Allah Kur'an'da şöyle buyurmuştur:

-“Sen ne kadar üstüne düşsen de insanların çoğu iman edecek değillerdir.”
(Yusuf:103)

-“Allah ve Rasûlünü incitenlere Allah, dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için horlayıcı bir azap hazırlamıştır.” (Ahzab:57)

Burada iki örnek vermek istiyorum:

-Kisra ,Peygamber(as)’ın mektubunu yırttı. Bunu duyan Peygamber(as) :”Parça parça ol” dedi. O anda oğlu tarafından öldürülüyordu...

İkinci örnekte de, Ebû Leheb’in oğlu Utbe, Peygamberimizin kızı ile evlenmişti.

Ebû Leheb,baskı yaptı. Utbe, Ümmügülsüm’ü boşadı.Utbe Peygamberin yakasına yapıştı.”Senin dinini inkar ediyorum, kızını boşadım.” dedi. Peygamber (as) :

-“Ya Rabbi ! Bunun üzerine bir canavar sal.” dedi.

Utbe’yi Şam’da Zerka konağında bir aslan parçaladı.İşte peygambere karşı çıkanların akıbetini gösteren iki olay...

E- AİLE HAYATI NASILDI ?

Hz. Peygamber ,25 yaşında iken 40 yaşındaki dul Hatice ile evlendi.Peygamberlik gelmemesine rağmen örnek bir aile hayatı sergilemiştir.

-Sövmek,dövmek,zulüm etmek, ihmal etmek, Allah Rasûlünün ahlâkından değildir.

-Hz.Enes :”On yıl hizmet ettim, beni bir defa azarlamadı.” demiştir.

-Hasan’la Hüseyin’le bir arkadaş gibiydi.

-Aile reisi olarak ,aile fertleriyle istişare ederdi.

-Çocuklarına güzel isimler vermiş ve kızlarının rızasını almadan evermemiştir.

Ayrıca çocuklarında ana babaları üzerinde hakları olduğundan bahsetmiştir.

Şöyle mesajlar vermiştir:

-“Sizin en hayırlınız,hanımlara ve aile fertlerine en iyi davrananınızdır.”(R.Salihin : 277)

-“Harcamaların en hayırlısı aile fertlerine yapılan harcamadır.” (Age:288)

-Hanımları dövenleri kınamış ve “Allah’ın hanım kullarını dövmeyiniz.”buyurmuştur.(Age:278)

-Hz Peygamber (as) ,ev işlerinde asla güçlük çıkarmamış ve daima yardımcı olmuştur.

-O, soğuk bir aile hayatı yaşamamıştır. Gülmüş, güldürmüş,latife yapmış,şakalaşmıştır.

-Hayatı boyunca en güzel aile reisi ,en iyi eş,en merhametli baba ,en şefkatli dede örneğini vermiştir.

-Allah Rasûlü insanlığın iftihar tablosudur. Dünya gündeminden hiç eksik olmamıştır.

Kur’an’da “Kadınlarınızla iyi geçinin.”(Nisa :19) buyrulur.

H.z.Peygamber:”Hiçbir mü’min erkek, hiçbir inanmış buğz etmesin. Şayet onda beğenmediği bir huy varsa ,beğeneceği başka bir huyu da vardır.”(R.Salihin: S.17 / 275)

-“Sizin en seçkininiz, en iyiniz,hanımlara iyi davrananınızdır.”(R.Salihin:s.218 / 278)

İslâm’da aile kutsaldır.İslâm’ın aile anlayışını başka bir toplumda göremezsiniz.İslâm Peygamberinin hanım bacılarını ne şekilde koruduğunu başka bir kişi de ve toplumda benzerini gösteremezsiniz.

Allah Rasûlü, Müslümanlara bu konuda da örnek olmuştur.O’nun ahlâkı ,tatlı söz ,güler yüz,iyi muamele ,hoşgörü ve aftır.

Allah Rasûlü hiçbir zaman yapılan bir hatadan dolayı çocuklarını ve hanımlarını azarlamamıştır.Asla onlara el kaldırmamıştır.

H.z.Peygamber, H.z.Fatıma’dan Hasan, Hüseyin, adlarında iki torunu oldu.

H.z.Hatice’den: Kasım, Tahir, Zeynep, Rukiye, Ümmügülsüm, Fatıma.

Mariye’den :İbrahim olmak üzere yedi çocuğu oldu.Bunlara en güzel baba ve en güzel dede örneği verdi.

Bir hadislerinde :”Kimin çocuğu varsa, onunla şakalaşsın, onunla çocuklaşsın.” buyrulmuştur.

Peygamber (as), çocuklar arasında adil davranır ve “Çocuklarınız arasında adaleti gözetin.” derdi.

Biri Hz. Peygamberin çocuklarına olan davranışları karşısında şaşırılmış: “Benim on çocuğum var.Onlardan birini öpmedim.” demişti. Peygamberimiz (as) ona:

“Allah senin kalbinden merhameti söküp atmışsa ben ne yapayım.” buyurmuştur. Ardından da ilave etmiştir:”Merhamet etmeyene ,merhamet edilmez.”

Bir hadislerinde de,”Küçüklerine şefkat, büyüklerine merhamet göstermeyen bizden değildir.” buyurmuştur.

Arap toplumunda kız çocukları ve kadınlar, Peygamber(as)’ın sevgisi ,şefkati ve merhameti ile insan olduklarını hatırlamışlardır.

Peygamberimiz hep hayatı boyunca zayıftan yana olmuştur.Zayıfların hakkını korumuştur.

Her Müslüman aile reisi , babalık,dedelik ve kocalık konusunda Hz. Peygamberi örnek almak zorundadır.

Allah Rasûlü, israfli ve lüks bir aile hayatı yaşamamıştır.

Evde zorunlu eşyaların dışında eşya bulunmazdı.

F- ALLAH RASÛLÜNÜN AHLÂKI :

Cenab-ı Allah :”Şüphesiz sen,muazzam bir ahlâk üzeresin.” Buyurur.(Kalem:4)

Kendisinde :

-“Beni Rabbim terbiye etti ve en güzel bir şekilde terbiye etti.”

-“Ben ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.”buyurmuştur.

Hz.Aişe (ra)’da : “O’nun ahlâkı Kur’an idi.” demiştir.

Ebu Said Hudri (ra): “Allah Rasûlü çadırdaki bakire kızıdan daha çok haya sahibi idi. Hoşlanmadığı bir şey görmüşse, biz bunu yüzünden hemen anlardık.”der.(K.Sitte:5/295)

Enes (ra):”Allah Rasûlü, beni hiç azarlamadı.” demiştir.

Hz.Aişe (ra) :”Ben peygamberi, haram kılınan şeylerden herhangi birini irtikab ettiğini görmedim.Ayrıca kimseden intikam almaya kalktığını görmedim.Haksızlık karşısında da çok öfkelenirdi.Bir şeyde günah yoksa, o ,şeyin en kolay olanını seçerdi.” demiştir.(Age:5/400) Allah Rasûlü:

“Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.”derdi.

Hıristiyanın hakkını yiyen Ebu Cehil'in kapısını yumruklayıp, hakkını aliverinceye kadar kapısından ayrılmamıştır.

Hız.Ali (ra) :"Her zaman güler yüzlü, yumuşak huylu idi.Katı kalpli, kavgacı ,kusur bulucu değildi. Üç şeyden uzak dururdu.Ağız kavgası, boş boğazlık, lağubalilik yapmazdı. Üç husustan sakınırdı: Kimseyi kötülemez, kınamaz ve kimsenin ayıbını araştırmazdı. Gerekirse konuşurdu.Her ihtiyaç sahibine yardımcı olurdu.Uygun konuşma- yanların konuşmasını dinlemezdi." diyerek bahse- der. (Age:5 / 401)

Hız. Peygamber (as) ,çok alçak gönüllü idi. Asla kibirlenmezdi, büyüklük taslamazdı. Kendisine özel hizmet edilmesinden hoşlanmazdı.Özel ayağa kalkılmasından hoşlanmazdı.Eli öpülsün, divan durulsun istemezdi.

İnsanları ihmal etmezdi.Kimseyi hor görmezdi. Kimseye yük olmazdı.Mesela abdest alırken kimseye su döktürmez, elbisesini tutturmazdı. Kendi işini kendi görürdü.

Hız.Aişe (ra) : "Evde ev işleriyle meşgul olur, evin kırık döküğünü elden geçirir,elbisesini yıkar,söküklerini diker ,evi tamir edip temizlerdi." der. (Age :5 / 408)

Cenab-ı Allah, O'nun ahlâkını beğenmiş ve övmüştür :

- "Şüphesiz sen, muazzam bir ahlâk üzeresin." (Kalem:4)

- "Eğer sen kaba ve katı olsaydın,şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi." (Al-i İmran: 159) buyurmuştur.

Allah Rasûlü şöyle derdi:

- "Beni övgüde aşırı gitmeyin.Ben Allah'ın sadece kuluyum.Bana Allah'ın kulu ve Rasûlü deyin." (Age:5 / 408)

- "Hayâ, hayır getirir.Hayâ ,imandandır."

- "Hayâ, güzeldir.Kadınlarda daha güzeldir."

- "Utanmıyorsan dilediğini yap." buyurmuştur.

Hız.Aişe (ra) :"Ben Peygamberin edep yerlerine hiç bakmadım.Ben Peygamberin edep yerlerini hiç görmedim." (Age:5 / 419) demiştir.

Ebu Hureyra (ra) :"Yahudilerden bir kadın, Peygambere zehirlenmiş koyun sundu. Peygamber kadına hiçbir şey demedi, hiçbir şey yapmadı." (K.Sitte: 13 / 545)

Hız. Muaz, Şam'dan dönünce peygambere secde etmiş, Peygamber (SAV) hayretle:

-Ey Muaz ! Bu da ne ? dedi. Muaz :

-Şam'da reislere ,patriklere secde

ediyorlardı. Aynı şeyi sana yapmak istedim, dedi. Peygamber:

-Bunu yapma ! Ben birinin Allah'tan başkasına secde etmesini emretseydim, Allah'a yemin ederim ki , kadının kocasına secde etmesini emrederdim.” (K.Sitte:17 / 189) buyurdu.

Peygamberlikten önce de çevresinin güvenini, takdirini kazanmıştı.Muhammed'ül Emin yani, güvenilir Muhammed adını almıştı.

Araplar anlaşılmadıkları konularda O'nun hakemliğine başvururlardı.Kimse de O'nun hükmüne itiraz etmezdi.

G- PEYGAMBERİN SAÇ VE SAKALI :

Hız. Peygamber temizliğe çok dikkat ederdi. Saçlarını devamlı yıkarlar ve tararlardı.”Saçı,sakalı olan ,onlara baksın.” derdi.Saçı darmadağın olan kimse için :”Bu adam saçını düzeltecek bir şey bulamamış mıdır ki ?” demiştir.

Hız.Enes (ra): “Hız.Peygamberin saçları kulaklarının orta hizasına kadar uzamıştır.” (Peygamberin Şemali,Alı Yardım: S.91)

Hız.Aişe (ra) : “Rasûlüllahın mübarek saçları kulak yumuşaklarını geçmezdi.” (S.91)

Hız.Humeyd (ra)'da :”Hız.Peygamber ,saçlarını icab ettiğinde ve zaman zaman yağlayıp tararlardı.” (S.96)

Hız.Ebubekir (ra) :” Peygamber ,saçını kına ve ketem ile boyardı.” diyor.(S.106) (Ketem: bir çeşit ot)

Saçların beslenmesi için zeytinyağı ile yağlardı.

Abdullah b.Mugaffel (ra) anlatıyor :

“Hız. Peygamber ,devamlı olarak saç ve sakal bakımı ile meşgul olmayı tasvip etmeyip; icap ettiğinde yapmayı tasvip ederdi.”(S.96)

-“Saçlarınızı boyayınız, fakat (yaşlılar için) siyaha boyamaktan sakınınız. Boyaların en güzeli kına ve civittir.”(Tıbbı Nebevi Ans: 2 / 546) demiştir.

Tevrat'ta :”Ağarmış saçını siyaha boyayan kimse mel'undur. “(S.107) deniyor.

Bir hadiste :

-“Saç ve sakallarınızdaki beyaz kılları yolmayınız. İslâm uğruna saç sakal ağartan için onlar, kıyamet günü , onun için nur olur.” (S.108) buyrulur.

Buna göre saç ve sakaldaki beyazlıklar boyamakla, yolmakla yok edilmeyecektir. Saç ve sakal güzel görünme maksadıyla siyaha boyanmayacaktır.

Hiz. Peygamber (as) ,saçı sakalı ağardığı zaman :”Benim saçımı, sakalımı Hûd Sûresi ağarttı.” demiştir.

Bu da şöyle olmuştur:

Hiz. Ebubekir ,Peygambere :

-“Anam babam sana feda olsun Ya Rasûlallah ! Artık sizde de ihtiyarlık belirtileri görünmeye başladı.” demişti.

Peygamber eliyle sakalını tutunca Hiz. Ebubekir, ağladı. Peygamber (as) :”Evet öyle. Beni Hûd Sûresi ihtiyarlattı.” dedi.

Bu Sûre ;

-Kavimlerin helâkından

-Ahiretten,

-Azabtan-sevaptan bahsettiği için peygamberimiz Hûd Sûresi'nden çok etkilenmiş, böyle demiştir.

Değerli kardeşlerim,

Hiz. Peygamberin sakalına “Sakal-ı Şerif” denir. Hiz. Peygamber 23 yıllık peygamberlik hayatında tıraş olurken Ashab-ı Kiram, bir telini bile yere düşürmemiştir.

Bu kadar camide bu kadar Sakal-ı Şerif nereden çıktı ,denilemez. Hiz. Peygamberin kutsal emanetleri bile bizde, sakalı niye olmasın ? O, yeryüzünde en çok sevilen insandır.

“Sakal-ı Şerifi öpmek şirktir.” diyenler oluyor.

Hiz. Peygamberin bir parçası olan Sakal-ı Şerife saygı göstermek ve öpmek asla şirk değildir. Burada Peygambere tapınma yoktur. İbadet etme yoktur. O'na tanrılık yakıştırılması da yoktur. Bu O'na sevgidir, bağlılıktır, aşktır. Bunu sevenler bilir.

Allah Rasûlü , saçına ,sakalına çok iyi bakardı. Hiz. Peygamberin şemâli kitaplarında geçtiği gibi İbn-i Abbas'tan rivayet edildiğine göre ; müşriklere

benzememek için saçlarını alnının üzerine salıverirdi. Zira müşrikler saçlarını ikiye ayırıp bir yarısını sağa ,öteki kısmını da sola salıverirlerdi.

Daha sonra saçlarını ,iki tarafa salıverdiği de olurdu.

Allah Rasûlünün sakalında çok az ak vardı. Bunun 15 civarında olduğu nakledilmiştir. Peygamber (as) ,sık sık tıraş olurdu, tarardı ve bakımını yapardı.Yanında tarak, misvak taşırdı. Kapı çalsa, saçını ,sakalını düzeltir, ondan sonra kapıyı açardı.

Ashabını da ,derli toplu olmaları,saç sakal bakımı yapmaları konusunda uyarırdı.Saçı sakalı dağınık mescide giren birine “ düzelt de öyle gir.” demiştir. Adam düzeltip girince de “Böyle mi güzel, şeytan gibi karma karışık gelmeniz mi daha iyi ?” demiştir.

H- ALLAH RASÛLÜNÜN GİYİM KUŞAMI :

Allah Rasûlü, çok temiz ve çok güzel giyinirdi.

Kendisi:”Yiyin ,için, giyinin,Allah yolunda sarf edin, ancak israfa veya kibire ,gurura kaçmayınız.” derdi. (Peygamberimizin Şemali-Ali Yardım: s.117)

-“Allah verdiği nimeti kulunun üzerinde görmek ister.”der, iyi giyinmeyi, koku sürünmeyi tavsiye ederdi.

Misafir ve yabancı heyetler için ayrı bir elbisesi vardı.Ayrıca bayramlar için ve cuma için de ayrı bir elbise giyerdi.

Yeni bir elbise giyince şöyle dua ederdi:

“Allah’ım ! Bana bunu giydirdiğin için sana sonsuz hamd’ü senâlar olsun. Ondan ve onu giyen azanın şerrinden sana sığınırım.”

-“Size beyaz elbiseyi tavsiye ederim ki; Dirileriniz beyaz elbise giysin, ölülerinizi de beyaz bez ile kefenleyin.Zira O, sizin giyeceklerinizin en hayırlısıdır.”(S.127) demiştir.

H. Aişe (ra) :”Saç sakal tararken, pabuçlarını giyerken ,abdest alırken ,hep sağ taraftan başlamayı ve önce sağ tarafı kullanmayı severdi.”diyor. (S.138)

“Sol elini şeytan kullanır.” derdi.

Biri sol elle yemek yedi , ona :

-“Sağ elinle ye. ”dedi.

-“Yiyemiyorum.” cevabı verdi, bu gururundandı.

-“Yiyemez ol !”buyurdu.Bir daha sağ elini kullanamadı.

Hz. Ali (ra) :” Allah Rasûlü, bana altın yüzük takmayı ,ipek elbise giymeyi, rüku ve secdede Kur’an okumayı ,sarı renkte elbise giymeyi bana yasakladı.”diyor. (K.Sitte: 7 / 52)

Güzel koku sünnettir.Bu , erkek için geçerlidir. Kadın ,camiye giderken bile koku sürünerek gidemez.Bazılarına göre baktırdığı için gusül abdesti alması gerektiğini söyleyenler vardır.

Hz. Peygamber (as): “Güzel koku bana sevdirdi. Güzel koku reddedilmez.” buyurmuştur. (S.281)

“Muhammed Rasûlullah” yazılı gümüş yüzük taşırdı.

Abdullah b. Ömer : “Peygamberin gümüşten yüzüğü vardı.Bununla çeşitli yerlere gönderdiği yazıları mühürlendi.” (S.146) der.

Hz.Peygamber (as) bu yüzüğü ile tuvalete girmezdi.Bazı “Allah” yazılı rozetler, tesbihler oluyor.Bunlarla yatılıp,kalkılıp ,tuvalete girmemeye dikkat edilmelidir.

Yastık, çarşaf gibi yerlere de “Allah” veya ayet yazılıyor.

Hz. Ali (ra) : “Peygamber yüzüğü sağ eline takardı.”(S.152) der.

Gümüş yüzük erkeğe sünnettir.Altın erkeğe, yüzük de olsa ,çok malı da olsa ,kalem de olsa , haramdır.

Bir sahabenin elinde altın yüzük görmüş ,peygamber çıkarıp atmıştır.Daha sonra arkadaşları “Al, başka yerde kullanırsın” demişler, O: “Allah Rasûlünün attığını alamam.” demiştir.

Biz de Allah Rasûlünün yasakladığını kullanmamamız lazım.Sami Efendi Hazretleri: Bir nişanda uzatılan yüzükleri alıyor.Kıza:”Tak kızım.” diyor.Erkeğe de “Biz altını hanımlara bıraktık evlat” diyor, takmıyor, sebep olmak bile istemiyor.

Hz.Enes (ra):”Peygamberin kılıcının kabzası gümüşlendi.” diyor.

Gümüş koktuğu,paslandığı için altın diş takılabilir.Altın hem paslanmaz hem de koku yapmaz.Peygamber (as), müsaade etmiştir.

Hz.Peygamber (as) ,sarık giymiştir. Bazen beyaz bazen de siyah giymiştir. İslâm’dan önce baş örtme yoktur.

Takke giymek sünnettir.Peygamber zamanında Peygamber sarık giyiyor, “biz de giyelim.” deniyor. Sahabe ,sarık giymemiştir. Sahabe, onu nasıl Allah Rasûlüne bıraktı ise ,biz de onu ehil olanlara bırakırsak daha uygun olur. Osmanlıda sarığı, Osmanlı âlimleri takmıştır.Sarığı her önüne gelen sarmamalıdır.Takke yeterlidir. Bir

de yolda belde değil ,namazda sarılıp giyilmelidir. Yoksa İslâm'a zarar vermiş olabiliriz.

Peygamberimiz:"Allah,güzeldir,güzelliği sever, güzel giyinmek kibir değildir." derdi. (İ.Canan,Kütüb-i Site :7 / 208)

İ-ALLAH RASÛLÜNÜN HAREKET TARZI :

Allah Rasûlünün ,hareket tarzı da çok düzgündü.Hep tevazu ile hayâ ile hareket ederdi.

Bir yere vardığı zaman ,kendisi için kalkılmasını ,yer açılmasını istemezdi. Nereyi boş bulduysa , oraya otururdu. Kimseye rahatsızlık vermezdi.

Ayak ayak üstüne atmanın ,gurur verdiğini düşünür.Allah'ın huzurunda ayak ayak üstüne atmazdı.

Otururken, daha çok diz çökerek oturlardı. Bağdaş kurarak oturduğu pek nadir olurdu.

Otururken bir yere dayandığı olurdu. Ama yemek yerken hiçbir yere dayanmazdı."Ben bir yere dayanarak yemek yemem." demiştir. (Peygamberin Şemali-Ali Yardım:Sayfa:195)

Yattığında da yüzü koyun yatmaz."Yahudi ve Hıristiyanlar öyle yatar." derdi.

Hz. Ali (ra): "Allah Rasûlü, yürürken kibirli bir edâ ile göğüs kabartarak ve sağına soluna sallanarak değil ,bir yokuştan iner gibi hafifçe önlerine eğilerek yürürdü, bastığı yere sağlam basardı." (S.183)

Lokman Sûresinin 18. ve19. ayetlerinde Rabbımız: "Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme.Zira Allah kendini beğenmiş,övünüp duran kimseleri asla sevmez.

Yürüyüşünde tabi ol.Sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir." buyurmuştur.

-Allah Rasûlü, söylediğini aynen yaşamıştır.

-Daima tatlı dilli,güler yüzlü, toleranslı

olmuştur.

-Az yer, az uyurdu,temizdi, temizliği severdi. Sadeliğe dikkat ederdi.

-Gösterişe ,lükse,ihtişama önem vermezdi.

-Kanaatkârdı, hayata daima iyimser bakardı. Gönlü zengindi.

-Affetmeyi severdi.Kimseyi incitmedi, kusurları yüze vurmazdı.

-Adaleti titizlikle korurdu,mazlumun, yoksulun yanında yer alırdı.

-Kibirden ,gururdan hoşlanmazdı.

-Bir yabancı:"O, çağdaşları onda hiçbir ahlâki kusur göremediler." demiştir. Çünkü "O'nu Allah terbiye etmişti." "O, ahlâkı tamamlamak için gönderilmiştir."

- Allah Rasûlü, acizlikten, pasiflikten korkaklıktan nefret eder, cesaretle hoşlanır, gururunu ,öfkesini yenen severdi.

-Endülüslü büyük âlim İbn Hazm şöyle der:

"Ahiret iyiliğini dünya bilgeliğini, düzgün yaşayışı,bütün ahlâk güzelliklerini ,bütün faziletleri kazanmak isteyen kişi, Muhammed (as)'ı örnek alsın." (Divantaş,İlmihal:2/550)

K-ALLAH RASÛLÜNÜN YEME İÇMELERİ:

Allah Rasûlünün ,yeme içmelerinde de alınacak çok önemli mesajlar vardır. Allah Rasûlü ;

-Asla yemek seçmezdi.Önüne konan yemeği yer, "Neden şunu yapmadınız ?" demezdi. Bir gün sirkeden başka bir şey olmadığını görünce, "Sirke ne güzel katıktır." (Peygamberin Şemali, Ali Yardım: S.220) demiştir.

-Çoğu zaman da "Evde yiyecek bir şey var mı ?" demiştir. Bulamadığı zaman Allah'a şükret-miş ve : "Aza şükretmeyen,çoğa şükretmez. Şükür, nimeti arttırır."derdi. (S.238)

-Helal olan şeylerden yedi.Besmele ile başlar, şükreder, hamd ederdi. Çünkü bereketi sağlayan ana maya besmele ve şükürdür.

-Bir şey yiyip içeceği zaman ve yiyip bitirdikten sonra elini ve ağzını yıkardı: "Temizlik imandandır." derdi.Mendil kullanırdı , ellerini onunla kurulardı.(S.234)

-Yemeği sıcak yemez:"İçine üflemeyin, önünüzden yiyin." derdi.

-Suyu üç solukta içerdi.Oturarak içerdi. "Suyu ayakta içmeyin.Unutarak içen olursa, onu geri çıkarırsın." (S.263)

Bir hadislerinde de :”Suyu deve gibi içmeyin, üç defa dinlenerek içiniz.Besmele ile başlayınız, bardağı dudağınızdan ayırınca “Elhamdülillah” deyin.”buyurmuştur. (S.267)

-“Ben iyice yerleşip oturarak yemek yemem.” demiştir. Yemekte tıka basa karnını doldurmaz.” Üçe ayırın, üçte birini su ,üçte birini yemek, üçte birini hava ile doldurun.” derdi.

-Sofrada çok yemek bulundurmazdı.

-Yemeği başkalarının gözü önünde yemezdi.

-İki öğün yedi :”Akşam öğününden vaz geçmeyiniz.” derdi.

-Az yemeği ,ölçülü yemeği ve perhiz etmeyi tavsiye ederdi.Göbekli birini parmağı ile gösterip, “Bu böyle olmamalı.”demiştir.

-Allah Rasûlü , asla yiyip içtiğini israf etmezdi.

-Altın, gümüş kaplardan yiyip içmezdi.

-“Komşusu açken tok yatan ,kâmil mü'min değildir.”buyurmuştur.Fakir, fukaranın hakkını her zaman ayırmıştır.Ayrıca ikram etmeyi çok severdi.

L-ALLAH RASÛLÜNÜN KONUŞMA TARZI

Allah Rasûlü, tebliğ görevini yaparken hep tatlı dilli ,güler yüzlü olmuştur.O'nu dinleyen ,bir daha dinlemek isterdi.O'nun konuşması kimseye bıkkınlık vermezdi.

-“Rahmet olarak gönderildi, lanetleyici değilim.” buyurmuştur.(Müslim Birr: 87)

-Herkesle iyi geçinir kimseyle münakaşa etmezdi. Beddua da etmezdi. Sövmeyi, kaba konuşmayı asla sevmezdi.Herkese iyi davranırdı. Bir hadislerinde :

-“Kadınlarınıza iyi davranınız.En hayırlınız, kadınlarına iyi davrananınızdır.Kadınlarınızı döv-meyiniz.”buyurmuştur.

-“Herhangi bir kadın ki ,eşi kendisinden razı olarak ölürse ,cenneti hak etmiştir.” (Peygamberin Şemali ,Ali Yardım: S.327)

-Kimseye kızmazdı, bağırıp çağırmazdı.

Hz.Aişe (ra) , bir gün sinirlenir.Peygamber, ona :

-“Ya Aişe, neyin var? Yine şeytanın gelmiş!” Hz.Aişe:

-“Senin şeytanın yok mu ? Sen öfkelenmez misin?” deyince :

-“Var.Fakat ben, Allah’a dua ettim de bana yardım etti.Böylece onun şerrinden korundum. Şeytanım Müslüman oldu. O, bana hayırdan başka bir şey telkin etmez.”cevabını verir. (S.290)

Hz.Aişe (ra) : “Allah Rasûlü , tane tane her kelimenin arasını ayırarak konuşurdu.” derken,

Hz.Enes (ra) :” Allah Rasûlü, bazı konuların iyice anlaşılması için bazı kelimeleri üçer defa tekrar ederdi.”

Hz.Ali (ra) :” Allah Rasûlü,ihtiyaç duymadan lüzumsuz yere konuşmazdı.Söze Allah’ın adını anarak başlar, sonunda da yine Allah’ın adını anar, konuşmayı öyle bitirirdi. Az sözle çok şey ifade ederdi.Sözlerinde ne bir fazlalık ne de bir eksiklik olurdu.”

-Dünya ve dünyadakilerin hiçbiri Allah Rasûlünü, öfkelenirip sinirlendiremezdi. Gülümsediklerinde mübarek dişleri gözükürdü. (S.291,292)

- Allah Rasûlü, bizim bilmediklerimizi, gör- mediklerimizi bilip gördüğü için devamlı tefekkür halinde bulunurdu.Çoğu zaman hüznü olurdu.

- Allah Rasûlü, hiçbir zaman kahkaha ile gülmezdi.O’nun gülmesi tebessüm hali idi. Çünkü şöyle derdi:

-“Siz ,benim bildiklerimi bilseydiniz, az güler çok ağlardınız...”

-“Çok gülmeyin; Zira gülmenin aşırısı kalbi öldürür.” derdi.

-Her şeye rağmen Allah Rasûlü, güleç yüzlü idi.Kimse O’nu asık suratlı görmemiştir. O, hep tatlı dilli güler yüzlü olmuştur.

Çerir (ra) : “Allah Rasûlü, benim hiçbir isteğimi geri çevirmemiştir.Beni nerede görseler gülümsemişlerdir.” (S.299) der.

Allah Rasûlü, şaka da yapardı.Ama şaka yaparken, sadece hakikati söylerdi.Yeri gelmiş herkesle şaka yapmıştır.Enes (ra) ile “iki kulaklı” diyerek şakalaşmıştır.Mesela yaşlı bir kadına: “Cennete kocakarılar girmez.” demiştir.Sonra da “Cennete kadınlar, ihtiyar olarak girmezler.”diyerek sözünü tamamlamıştır.(S.313)

Şakada yalan karıştırmaz, doğru sözlerle şaka yapardı.

M- YATIP KALKMALARİ :

Allah Rasûlü, uykuyu bir nevi ölüm kabul ederdi.Uyanışı da yeniden diriliş olarak değerlendirirdi.

-Çok uyumazdı. Mezarda yatacak vaktin çok olduğunu düşünürdü.

-Yatarken sağ yanına veya sırt üstü yatardı, yüzü koyun yatmaktan men ederdi.

-Uykusu, gaflet uykusu değildi.Uykusu , ibadetlere mani olmazdı.

-Yatarken dua ederek yatar ; Fatiha, Ayete'l Kürsi , İhlas, Felâk ve Nâs Sûrelerini okurdu, üzerine üfler.Allah'a sığınarak yatağa girerdi.

-Lüks ve rahat yataklarda yatmazdı. "Dünya mü'minin zindanı ,kafirin cennetidir." derdi.Bir gün rahat yatak hazırlanmış, ona yatmıştı.Teheccüt namazına kalkamadı. "Benim yatağımı eski haline getirin." dedi."Zira yumuşaklığın verdiği rehavet , gece namaza kalkmama mani oldu." dedi.(S.347)

Bir gün Hz. Ömer (ra),peygamber hasır üzerinde yatmış ,hasırın onda iz bıraktığını görüp ağlamıştı.Peygamber ona :

-“Neden ağlıyorsun ?” Hz. Ömer :

-“Sizin şu halinize ağlıyorum.Krallar ve imparatorlar, rahat yataklarda yatarken, siz hasır üzerinde yatıyorsunuz.” dedi. Bunun üzerine Peygamber (SAV), Hz. Ömer'e :

-“Ağlama ! Dünya nimetleri onların ,Ahiret nimetleri de bizim olsun, razı değil misin ? Dünyanın Allah katında sinek kanadı kadar değeri yoktur.” demiştir.

İbrahim Edhem Hazretlerinin damında biri dolaşırken , O bağıriyor:

-“Kim o ? Ne işi var orada ?” der.

Adam cevap verir :

-“Develerimi arıyorum !...”

-“Damda deve mi aranır ?”

-“Sen Allah'ı rahat yataklarda ararsın da, ben damda deve aramışım çok mu ? “der.

Ertesi günde aynı adam heybesiyle gelip , sarayın bir köşesine yerleşir. İbrahim Edhem :

-Burası han mı be adam,ne işin var burada? der.

-Burası senden önce kimindi ? diye sorar. İbrahim Edhem:

-Babamındı. der.

-Ondan önce kimindi ? der.

-Dedemindi. cevabını verir.Bunun üzerine :

-Birinin konup göçtüğü yer han değil de nedir ? deyiverir.

Bu söz İbrahim Edhem Hazretlerini kendine getirmiştir.Dünya padişahlığını bırakıp Ahiret saadetini seçmiştir.

Hani ne derler :

“Mal sahibi mülk sahibi,

Hani bunun ilk sahibi ?

O da yalan bu da yalan,

Var sen de biraz oyalan.”

Allah Rasûlünün ,dünya hırsı yoktu.Bir gün : “Şu oğlak ölüsünü alacak yok mu ?” dedi. “Biz ne yapalım onu ?” dediler.” İşte dünya budur.” dedi.

-Hak hukukla ,zekatını vermeden mal bırakıp gidenlere şaşılır.Onun hesabını vereceğini hiç düşünmüyor.Ama onun hesabını verecek...

N- ALLAH RASÛLÜNÜN İBADET HAYATI :

Allah Rasûlü, korku ve ümit arası bir hayat yaşamıştır.Kendisi ibadeti asla terk etmemiş, Allah'ta ondan ibadet sorumluluğunu kaldırmamış- tır.

Peygamberimiz, Cenab-ı Allah'a karşı kulluk görevini hiç unutmamış ,eksik de yapmamıştır.

O : “Bana :”Allah'ın kulu ve Rasûlü” deyiniz.” derdi.

Buradan bazılarının :”Falanın kalbi temiz, ibadetin gayesi kalp temizlemek değil mi ?” veya “O, ibadet etmese de olur.”gibi sözlerinin ne kadar yanlış olduğunu anlıyoruz.

Hız. Peygambere :

-Allah ,sizin bütün günahlarınızı bağışlamıştır. Neden bu kadar ibadet ediyorsunuz ? denince Allah Rasûlü :

-Rabbime çok şükreden bir kul da mı olmayayım ? cevabını vermiştir.

Sâdi :”Her nefeste iki nimet vardır ve her nimette de şükür vaciptir.” demiştir.

Peygamber (as) :”Şükür, nimeti arttırır.” demiştir. Nimetin artmasını isteyen şükredecek, ibadet edecektir.

Şükür ve ibadet terk edilmez.

Cenab-ı Allah,Peygamberimize şöyle emretmiştir :

-“Ey Muhammed ! Kitaptan sana vahyolunanı oku, namaz kıl,muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve fenalıktan alıkor.”(Ankebut: 45)

-“Ey Muhammed ! Gece gündüz her an Rabbini an, tesbih et.” (Taha :130)

-“Ehline namaz kılmasını emret, kendinde ona devamlı ol.”(Taha :132)

-“Kalbini temiz tut ,kötü şeyleri terke devam et.” (Müddessir: 2-5)

-“Müşriklerden yüz çevir.” (Hicir :94)

-“Geceleri kalk namaz kıl.” (Münzemmil : 4)

Peygamberimiz , farz ,vacip,sünnet ve nafil namazlara çok düşküdü.

Peygamberimiz, oruç ibadetine de büyük önem verirdi.

-O'nun ibadetleri devamlı idi. Terk etmez, ara vermezdi.Hafife almazdı.

-İbadetlerde kulluğu, ön planda tutardı. İbadeti vazife bilirdi.

-İbadetlerin kalıbının şeklinin bozulmaması ve özünün zedelenmemesi için büyük gayret gösterirdi ve “Beni nasıl namaz kılar görürseniz , öyle namaz kılınız.” derdi.

Namazda acele etmezdi.”Abdesti diri gibi alın, namazı ölü gibi kılın.”derdi.Önemsinmeyen namazın kıyamet gününde eski bir bohçaya sarılıp , kılanın yüzüne çarpılacağını ve “Al bu senin namazların.”denileceğini söylerdi.

-Allah'tan en çok korkanınızım, derdi.

-Sık sık dualar yapar,bol bol tevbe istiğfar ederdi.

-Ramazan orucunun dışında ,Pazartesi, Perşembe günlerini oruçlu geçirirdi.Her ay üç gün oruç tutardı ve Kur'an okumayı ve dinlemeyi çok severdi.

-O'nun ibadetleri devamlı idi.Ara vermezdi.

-Hep ümitle korku arasında yaşamıştır.

-O, Allah rızasını hep ön planda tutmuştur.

-Bize düşen, Allah Rasûlünden gelen mesajları iyi almak ve hayatımızda uygulamaktır.

-O, önderdir.Son kurtarıcıdır.O, Hatemül Enbiyadır.

İbadeti ,sadece Allah için yapardı.

Cennet ümidi, cehennem korkusu ile de ibadet olmaz.

Yunus: "Cennet cennet dedikleri, birkaç köşkle birkaç hûri,

İsteyenlere ver anı, bana seni gerek seni" demiş.

Allah Rasûlü, ibadeti sırf Allah için yapardı. Sevap da ,cennet de Allah rızasının ardından gelir, derdi.

İbadette devamlılık esastır.Peygamber: "Amellerin en faziletlisi ,azda olsa devamlı olanıdır."buyurmuştur.(S.355)

İbadette usanma, ihmal, hele terk hiç olmaz. "Yeter artık çok yaptık" da denmez.

Allah: "Ölünceye kadar Rabbına ibadet et." (Hicir:99) diyor.

Hz.Peygamber ,ayakları şişinceye kadar namaz kılmıştır.İbadetlerinde riyadan sakınmış,sırf Allah için yapmıştır.

O'nun ibadetini anlatırken Hz.Aişe (ra) : "Yatsı namazından sonra biraz uyur, teheccüt namazına kalkardı."der.

Teheccüt, Evvabin ve kuşluk namazlarından sonra günlük 40 rekat namaz kılmıştır.

Namazların ardından tesbih çekmiş, dua etmiştir.

Güç ve takat yetiremediği zamanlar ,gece namazlarını bazen oturarak kılmıştır.Çünkü nafileden kolaylık vardır.

Abdullah bin Ömer (ra): “Öğle namazının sonunda Peygamber bazen iki rekat namaz kılardı.” (S.366)der.

Hz. Peygamber (as) ,namazları geciktirmez, vaktin başında kılardı. Çünkü geciktirmek tevbe istiğfar gerektirir. Allah'ın emri geciktirilmez. İbadetleri terk ise Allah'a isyandır, derdi.

Hz. Peygamber (as) Hz. Ali (ra)'a :

“Ey Ali, üç şey vardır,sakın onları geciktirme:

1. Vakti gelince namaz,hemen kıl.
2. Hazır olunca cenazeyi, hemen defnet.
3. Dengi çıkınca bekâr kadını hemen evlendir.” (K.Sitte : 7/405)

Orucu sadece Ramazanla yetinmezdi. Pazartesi, Perşembe oruç tutardı.Recep, Şaban aylarında çok tutardı.Bize de her ay en az üç gün orucu tavsiye etmiştir.Çünkü Allah, ibadetlere 1'e 10'dan , 1'e 700 misline kadar sevap verir.

Huzeyfe (ra): “Allah Rasûlünü, herhangi bir şey üzecek olsa namaz kılardı”diyor.(K.Sitte:7/341)

Hz.Peygamber (as) ,Kur'an okumayı çok severdi ve tavsiye ederdi.” Allah'la konuşmak isteyen Kur'an okusun.” ”En hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretendir.”derdi.

Ayrıca Allah'ı çokça zikrederdi.”Allah'ı çokça anın.”derdi.

Hz Enes (ra) : “Peygamber dua ederken ellerini öyle kaldırırdı ki ,koltuk altlarının beyazlığı görünürdü.” (K.Sitte: 5/506)

Burada illâ eller böyle mi kalkacak ? denebilir. Allah Rasûlü ,zaman olmuş duruma göre kaldırmış,duruma göre omuz hizasında tutmuş, duruma göre biraz daha aşağı tutup birleştirmiştir.

SONUÇ

Allah Rasûlü , elinde imkan olmasına rağmen imparatorlar ve krallar gibi bir hayat yaşama mıştır.

İbn-i Mes'ut (ra) , Allah Rasûlünün üzerinde yattığı hasırın izini görünce şöyle demişti:

-“Ya Rasûlallah ,Kisralar,Kayserler yumuşak yataklarda yatıyorlar.Siz ise hasırın üzerinde yatıyorsunuz.” Peygamber (as) ,O'na :

-“Ey İbn-i Mes'ut ! Onların gördükleri , görecekleri odur. Onların ahireti yoktur, üzülme.” demiştir.

Hız. Aişe (ra) ,kendisine rahat etsin diye bir döşek hazırlamıştı.Peygamber (as),ona : “Ya Aişe , benim ince minderde yatışım fakirliğimden değıldir. Ben dileseydim, Rabbim her şeyi altın,gümüş yapardı.”dedi.

Peygamber (as) cömertliğı ve yardımseverliğı ile tanınırdı.Elinde avucunda ne varsa dağıtırdı. İsteyene verirdi.Etrafı ile bölüşürdü.

Şöyle anlatılır:

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), yoksul ve yetimlerle ilgilenir,hizmetçi ve işçileri dinler, ihtiyaçlarını gidermeye çalışırdı.Nakledeceğimiz şu olay bu açıdan çok ilginçtir.

Hız. Muhammed (as)’ın cebinde on dirhem vardır.Dört dirheme bir gömlek almıştı ki , yoksul bir kişi :

“Ey Allah’ın Rasûlü ,o gömleğe çok ihtiyacım var, onu bana verir misin ?” dedi.

Peygamberimiz ,gömleğı ona verdi.Kalan parasının dört dirhemi ile tekrar bir gömlek aldı. Bu esnada küçük bir hizmetçi kızın ağladığını gördü, yanına yaklaşp sebebini sordu. Hizmetçi kız:

“Efendim , bana un almam için iki dirhem vermişti, kaybettim, onun için ağlıyorum.”dedi.

Peygamberimiz son kalan iki dirhemi de bu kızcağıza verdi.Fakat küçük kız ağlamaya devam ediyordu. Peygamberimiz tekrar sordu:

“Kaybettiğın iki dirheme tekrar kavuştun, halâ niçin ağlıyorsun ?”

“Eve geç kaldım, beni döveceklerinden korkuyorum” deyince Peygamber Efendimiz (s.a.s.) küçük kızın elinden tuttu ve onu evine kadar götürdü. Önce selâm verdi.Selâmı alan ev sahibi : “Sana canımız fedâ Ey Allah’ın Rasûlü , evime şeref vermeni neye borçluyum ? “diye sordu.

Hız. Muhammed (s.a.s.) durumu anlattı. Ev sahibi :

“Ey Allah’ın Rasûlü ,sizin evimize kadar gelmenize sebep olduğu için bu hizmetçi kızı azad ediyorum. Artık hürdür.”dedi.

O, gül Muhammed’dir. İnsanlığın gülüdür. O’nun sembolü güldür.

Yunus :”Gül, Muhammed teridir.” demiştir. Bunun için milletimiz Gül ismini, çocuklarına vermiştir.Tüm güzellikler O’na yakıştırılmıştır.

O, kainatın efendisidir. Ne mutlu bize ki, ona inanmış ve ona ümmet olmuşuz. Elhamdülillah.

Peygamberimizin ifadesiyle :

-“Rab olarak Allah’ı, din olarak İslâm’ı , Peygamber olarak Muhammed’i seçip beğendim.” diyen kimse cenneti hak etmiştir. (Abu Davut,Vitir :26)

O’nu sevmenin şartı,onu tanımak,sünnetini yapmaktır.Allah, şefaatinde, sünnetinden ayırmasın.

M.Necati Bursalı’nın dilinden Muhammed Mustafa (as)’a

sesleniş:

Binlerce selam olsun,	Hak âşıklar var eder,
Muhammed Mustafa’ya.	Sevenleri yâr eder,
Ey gönül,sevgiler sun,	Kütük bile zâr eder,
Muhammed Mustafa’ya!..	Muhammed Mustafa’ya!..

Bülbüller salât okur ,	Sîne âşık ,göz âşık,
Yer ,gök,kainat okur,	Şiir âşık,söz âşık,
Nice âşık Na’t okur,	Her yürek,her öz âşık,
Muhammed Mustafa’ya!..	Muhammed Mustafa’ya!..

Aşk ne güzel,ne hoştu,	Ne sim, ne de zer gerek,
Âlemde her şey coştı,	Hazma gibi er gerek,
Kuşlar ,ceylanlar koştı,	Ey ümmet sefer gerek,
Muhammed Mustafa’ya!..	Muhammed Mustafa’ya!..

Yerde gökte var âşık,	Yüreklerden gam gider,
Bilâl ve Ammar âşık,	Âşık şaşmaz tam gider,
Dost âşıktır,Yâr âşık,	Her nefes selâm gider.
Muhammed Mustafa’ya!..	Muhammed Mustafa’ya!..

Âlem sanki tek ümmet,
Gül ümmet, çiçek ümmet,
Sen ol bir ipek ümmet,
Muhammed Mustafa'ya!..

Murâda emek için ,
Yarıştta insan ve cin,
Kanat gerdi güvercin,
Muhammed Mustafa'ya!..

Söz var ki kardan aktır,
İnci dolu ırmaktır.
Kur'an bir Zikr-i Hak'tır,
Muhammed Mustafa'ya!..

Dağdan taştan al hisse,
Hep eksik ne dedimse,
Denk olamaz hiç kimse,
Muhammed Mustafa'ya!..

Nice can feda oldu,
Şahler bir gedâ oldu,
Hira'da nidâ oldu,
Muhammed Mustafa'ya!..

Gece-gündüz,bahar-yaz,
Bülbüller etmede naz,
Gözler bakmaya doymaz,
Muhammed Mustafa'ya!..

Allah için tâbi ol,
Aşkta bir sahâbi ol,
Gel ey gönül ,Nâbi ol,
Muhammed Mustafa'ya!..

Elif verdi, lâm verdi,
Hak güzel kelâm verdi,
Taş ağaç selâm verdi,
Muhammed Mustafa'ya!..

Övgüler sevgiler var,
Hep koşar genç ihtiyar,
Kim kavuşsa bahtiyar,
Muhammed Mustafa'ya!..

Ey göz,bak ta ibret al,
"Levlâk" ona mahsus hâl,
Bulunmaz hiçbir misâl,
Muhammed Mustafa'ya!..

Hira kucağın açtı,
Gökler inciler saçtı,
Bütün beşer muhtaçtı,
Muhammed Mustafa'ya!..

Bir nur ki inciden ak,
Hayran İbrahim,İshak,
Devlet ve şan verdi Hak,
Muhammed Mustafa'ya!..

Hasret kavurdu, yaktı,
Çölde ırmaklar aktı,
Cennet bile müştahtı,
Muhammed Mustafa'ya!..

Her cihetten yol gider,
Âşıklar kol kol gider,
Salât selâm bol gider,
Muhammed Mustafa'ya!..

III. BÖLÜM

PEYGAMBER MUHAMMED (SAV)

(Nasıl Yaşadı ve Neler Sundu)

Önsöz:

Hız. Muhammed Mustafa (SAV) en son Peygamberdir. Peygamberliği kıyamete kadar geçerlidir. O, Hatem'ül Enbiya'dır. Başka dine başka Peygamber'de gelmeyecektir.

23 yıllık peygamberliği sırasında insanlığa çok şey sunmuştur. Dünyayı ve içindekileri değiştiren yenilikler getirmiş, kıyamete kadar insanlığın yolunu aydınlatacak mesajlar vermiştir.

Dünyada Peygamber kadar köklü inkılâp yapan ve O'nun kadar sevilen bir başka insan olmamıştır.

Dünyada hiçbir insanın hayatı, yaptıkları Peygamberimizin ki kadar net ve berrak değildir. O'nun hayatında hiçbir karanlık nokta yoktur.

Hıristiyanların ve Yahudilerin, Peygamberleri hakkında çok az bilgileri vardır. Peygamberlerinin getirdiği İncil ve Tevrat bile ellerinde yoktur. Musa Peygamberin asası nerede, mezarı nerede hiçbir Yahudi bilemez. Hıristiyanların da her biri Peygamberini yanlış ve değişik bir şekilde bilir. Asıldı mı, göğe mi çıktı, Tanrı mı, Tanrı'nın oğlu mu, yoksa sadece Peygamber mi? Her birinin bilgisi farklıdır. Hatta kiliseler arasında bile farklı bilgiler vardır. Buna karşılık Peygamber (as) ın doğumundan ölümüne kadar hayatının her safhası ve her sözü, şahitleriyle kayda geçmiş, elimizdedir. Hatta sakalının her teli bile elimizdedir.

Yaşayışıyla, yaptıklarıyla insanlığın iftihar tablosu olmuştur Peygamberimiz.

O, sevgililer sevgilisidir. En sevgilidir. O, ümmetini çok sevmiş, ümmeti de O'nu çok sevmiştir. O'na olan sevgi bu güne kadar hiç azalmamış, gün geçtikçe artmıştır. Ümmetine O, "Kardeşlerim" demiştir. Ümmeti de O'na görmeden iman etmiş, gönül vermiş, her insandan ve her şeyden çok sevmiştir. Hatta kendi nefsinden de çok sevmiştir. O'na ait ne varsa her şeyden çok ilgi duymuştur. Peygamberin adını duyup da derlenip toparlanarak elini bağrına götürüp salavat getirmeyen insan çok azdır.

O, adı güzel, kendi güzel Muhammed'di.

A - KİMDİ, NASIL YAŞADI ?

Allah Rasulü, ins ve cinlerin Peygamberidir. (Cin:72) O, son Peygamberdir. Bütün insanlığın Peygamberidir. Rasûller, Nebiler dizisinin son halkasıdır.

Görünümü ve ahlâkı ile insanların en güzeli idi. O, hep: “Ya Rabbi sûretimi güzelleştirdiğin gibi ahlâkımı da güzelleştir.” diye dua ederdi.

O'nun adı:

Ahmed: Çok hamd edendir.

Muhammed: Övülendir.

Mustafa: Seçilmiştir.

Ebul Kasım: Kasım'ın babası idi.

Mahmud: Övülendir.

Şair “Ahmed-i Mahmud'u Muhammed'sin Efendim.” demiştir.

O, asla lüks hayat yaşamadı.İsteseydi Krallar gibi yaşardı.Hasırda değil rahat yataklarda yatardı.Lüks yiyecekler yedi.Zevk safa sürerdi.

Ayrıca O'nun hayatında hiçbir karanlık nokta yoktur. En ince noktasına kadar tespit edilmiştir.Hayatında bilinmezlik, gizlilik yoktur.Diğer dinlerin mensupları Peygamberleri hakkında bilgiye sahip değillerdir.Yahudiler peygamberlerinin mezarını bile bilmezler.Asâsına sahip değillerdir.

Hiz. Ali'nin dilinden Peygamber Efendimiz :

-Daima düşünceli idi. Lüzumsuz konuşmazdı. Az konuşur, öz konuşurdu.

-Az da olsa, iyiliği küçümsemezdi.

-Hiçbir şey O'nun sabrını taşırmaz, O'nu öfkelen dirmezdi.

-Kötüden kötülükten asla hoşlanmaz, güzeli teşvik ederdi.

-Haktan asla taviz vermez, Haktan şaşmazdı.

-Hep güler yüzlü, tatlı sözlü idi.

-Edebi, hayâyı severdi.

-Cömertti,insanları çok severdi,herkese iyi davranırdı.

- Sözünde durur, asla yalan söylemezdi.
- Sofradan doymadan kalkardı.
- Dünyaya asla meyletmezdi.
- Kimsenin ayıbını yüzüne vurmaz, kimseyi mahcup etmezdi.
- Her zaman hakkın, haklının yanında olurdu.
- Adaleti elden hiç bırakmazdı.

O, her yönü ile mükemmel bir insandı. Bir Müslümana en güzel örnekti.

Allah Rasûlü, çok mütevazi idi. Çarşıda O'nu gören biri, elini öpmek istedi de Peygamber, elini vermedi :”Başkalarının, Krallarına yaptığını bana yapmayın. Ben Kral değil, sizden biriyim.” demiştir.

Ebu Hureyra şöyle der : “Pazardan aldıklarını taşıyayım, dedim, Peygamber vermedi :”Bir şeyi, sahibinin taşıması daha uygundur” dedi.”

Kendisinden bir şey isterken titreyen kadına:

- Ben kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum, deyip onu sakinleştirmişti.

Bir gün :”Hıristiyanların İsa'ya yaptıkları gibi övgüde aşırıya gitmeyin, bana Allah'ın kulu ve elçisi deyiniz.” demiştir.

O, güvenilir bir insandı. İnanmayanlar bile O'na güvenmiş, emanetlerini O'na teslim etmişlerdir. O da, hicret sırasında kovulmuş haliyle emanetleri sahiplerine vermek üzere, Hz. Ali'ye bir bir teslim etmiştir.

O'na herkes “Muhammedül Emin “ derdi.

Bir defasında Hacer'ül- Esved yerine kona- caktı. Kabilelerin her biri kendisinin koyacağını iddia ederken, ihtilaf halindeler iken Allah Rasûlü çıka gelmiş, ihtilaf ve itirazları önleyici bir tarzda, meseleyi halletmiş, kimse O'na itiraz etmemiştir.

H. Ali (ra) :”Allah Rasûlü, güler yüzlü, yumuşak huylu, mütevazi görünüşlü, merhametli idi. Sert tabiatlı, katı yürekli değildi. Hiç bir zaman ağızından kötü söz çıkmamıştır. Gönül kırıcı söz söylememiştir.” diyerek Peygamber (as)'i anlatmış- tır.

O'nu gören :”Bu yüz yalan söylemez” demiştir. Ebu Cehil bile “Muhammed doğru mu söylüyor ?” diyenlere :”Vallahi O, hiç yalan söylemedi.” demiştir.

O, hep güzel şeyler söylemiş ve insanlığa güzel şeyler sunmuştur.

En büyük reform, en büyük inkılâp O'nun inkılâbıdır.

Yeryüzünde ve insanlarda O'nun yaptığı değişikliği kimse yapmamıştır.

-İdeali yüce idi. Kendisine yapılan tekliflere : "Vallahi güneşi sağ elime, ayı sol elime verseniz, davamdan vazgeçmem." demiştir. Dininden, inancın- dan asla taviz vermemiştir.

Allah Rasûlü, hasır üstünde yatmış, hasır yüzünde iz bırakmıştı.

Hiz. Ömer, bunları görünce içini çekti. Kendini tutamadı, gözleri dolu dolu oldu. Hiz. Peygamber (SAV) :

-“Niçin ağlıyorsun Yâ Ömer ?” diye sordu.

O da :

-“Niçin ağlamıyayım Yâ Rasûlullah ! Kayser ve Kısırâ dünya nimetleri içinde yüyüyor. Rasûlullah ise kuru hasır üzerinde yaşıyor... ” dedi.

Hiz. Peygamber (SAV) , Hiz. Ömer'in gönlünü hoş etti ve:

-Ya Ömer! Kısırâ ve Kayser dünya nimetlerinden zevklerini alsınlar, safa sürsünler! Ahiret nimeti bize yeter!... buyurdu.

Dünya her şeyi olanlar! Dünyaya tapanlar! Dünya kiblesi olanlar! Allah Rasûlü böyle diyordu: “Ahiret nimetleri bize yeter”

Allah Rasûlüne ilk vahiy gelmişti. Allah Rasûlü çok yorgun, çok heyecanlı idi. Hemen çıkıp, Allah'ın emrini tebliğ etmek istiyordu. Hiz. Hatice validemiz :

- Biraz dinlensen Ya Rasûlallah! Deyince:

- Dinlenmeye vakit mi var. Mezarda dinlenecek vakit çok, cevabını verdi...

- Dünyada yorulana, kabre yorgun gideni orada dinlendirirler.

- Dünyada çok dinleneni kabirde yorarlar. Boş, manâsız, faydasız işler peşinde koşana kabirde yatırmazlar. Her şeyin hesabını sorarlar.

- Her yönü ile O, mükemmeldi. “Muhammed-ül Emin” lâkabını aldı.

- Dünyanın en çok sevilen, en çok itaat edilen insanıdır.

- Gençliğinde Hilful fudula (Haksızlığa uğra- yanların hakkını savunan dernek) üye olmuştur. Hıristiyanın hakkını yediği için Ebu Cehil'in kapısını yumruklamıştır. Bize son vasiyeti:

- "Size iki şey bırakıyorum.Kur'an ve sünne- tim.Bunlara uyarsanız yolunuzu sapıtmazsınız." diye vasiyet etti.

Soruyorum:

-Bu vasiyete kulak veriyor musun, yoksa umursamıyor musun?

-Emanetlere sahip çıkıyor musun, yoksa dil ve el uzatanlara karşı kılın bile kıpramıyor mu?

- Uyanık mısın, yoksa uyuyor musun?

- Ölü müsün, diri misin? Söyle...

- Hesaba hazır mısın? Söyle...

- Peygamberinle karşılaşmaya hazır mısın?

- O'ndan şefaata istemeye hakkın var mı?

Allah Rasûlü; her şeyi iyi, mükemmel bir insandı. Etrafı ile hep dürüst ilişkiler kurdu. Her hali ile örnek olur, herkesi iyiliğe ve hayra çağırırdı. Kimse O'ndan şikayetçi olmamıştır.

Allah Rasûlü, cömertti, iyiliği sever, herkesin iyiliğini isterdi.Şefkat ve merhamet sahibi idi. Kendisini taşıyanlar için :”Ya Rabbi ! Onlar bilmiyorlar, affet.”demek büyüklüğünü gösterdi. Kendisine yakınlarına kötülük eden düşmanlarını bile affetti.

O, iyi bir aile reisi,iyi bir baba, şefkatli bir dede, çocukları arasında adil, Allah'ın kullarına eşit davranan, başarılı, özü sözü doğru bir insandı.

Bizans Elçisi, Ebu Süfyan'a :

- Muhammed'in hiç sözünde durmadığı oldu mu ? demişti, O da :

- O sözünü hep tutmuştur.Cevabını vermiştir.

Kimse O'nun hakemliğini reddetmemiştir.

O, yaşayışı ile tavırlarıyla örnek bir şahsiyettir. En mükemmel insandır.”Bana Allah’ın kulu ve Rasûlü deyiniz.”derdi.

Thomas Carley’de Hz. Peygamberin bir insan olduğunu ancak insanlığı tarif etmek için gelmiş bir insan olduğunu vurgulayarak :” O, hep insan olarak yaşadı. Bu çizginin dışına çıkmadı. Kendisine insan üstü vasıflar verilmesine müsaade etmedi.” demiştir.

Çocuk yaştan itibaren Peygamber Efendimizin hizmetinde bulunan Enes (ra) şöyle buyuruyor :

“Rasûlullahın ellerinden daha yumuşak ne bir atlasa, ne de bir ipeğe dokundum. Rasûlullahın kokusundan daha hoş bir rayiha koklamadım. Rasûlullahı tam on yıl hizmet ettim.Bana bir defa bile “Öf” demedi. Yaptığım bir şeyden dolayı :” Niye böyle yaptın ?” demediği gibi yapmadığım bir şey sebebiyle şöyle yapsan olmaz mıydı ?”da demedi.” demiştir.

B- HZ.PEYGAMBER (AS) EN BÜYÜK İNSANDIR:

HZ.Muhammed, gelmiş geçmiş insanların en büyüğüdür. Kimse, O’nunla boy ölçüşecek durumda değildir.

O âlemlere rahmet olarak gönderilen insanların en hayırlısı bir Peygamberdir.

24 Ekim 1985 tarihli gazetelerde şu haber yer almıştı: “Gelmiş geçmiş en büyük insan Hz. Muhammed” başlığının altında Amerikalı araştırmacı Michael Hard, dünyanın oluşumundan bu yana gelmiş geçmiş en büyük 100 insanı tesbit için Computer araştırması yapmış. En ince noktasına kadar her türlü bilgiyi vermiş, ekrana birinci sırada Hz.Muhammed yansımıştır. Ayrıca bu denemenin ikinci olduğu, birincisinde de ekrana aynı ismin yansıdığı bildirilmiştir.

Şairin de dediği gibi :

“ Ruhum sana, varlık sana hayrandır Efendim!

Bir ben değil, âlem sana kurbandır Efendim ! ”

O, dünyanın en çok sevilen insanı olmuştur.

“O da bir insandı” deyip O, sıradan bir insanmış gibi gösterilmeye çalışılıyor.

Elbette O, tabiat üstü bir varlık değildir. Ama O, Allah’ın kulu ve Rasûlüdür. O’na ilahlık da isnat edemeyiz.Ama insanların en üstünü ve en şerefliisidir.

Kur'an'da :

- “De ki : Allah’ın dilemesi dışında ben kendime bir fayda ve zarar verecek durumda değilim. “ (Yunus:49)

- “De ki: Size “Allah’ın hazineleri elimdedir” demiyorum, gaybı da bilemem. Size ben meleğim de demiyorum.Ben ancak vahyolunana uyuyorum!” (Enâm:50)

- “Görülmeveni bilseydim, daha çok iyilik ya- pardım. Ve bana kötülük de gelmezdi. Ben sadece inanan bir topluluğu uyaran ve müjdeleyen bir Peygamberim.” (A’raf:188) demesi emredilmiştir.

O son Peygamberdir. Peygamberler Peygamberidir. O’nu Allah terbiye etmiştir. O’nun ahlâkı Kur’an ahlâkıdır.

Âlemler O’nun yüzü suyu hürmetine yaratılmıştır. Cenab-ı Allah O’nun için “Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım” demiştir.

Kelime-i Şehadette, Kelime-i Tevhidte Rabbim O’nun adını kendi adı ile anılmasını istemiştir. O’na “Habibim” demiştir.

En büyük insan Muhammed Mustafa (SAV) dır.

Allah Rasûlünün, Peygamberlik nişanı, Nübüvvet mührü, iki kürek kemiğinin arasında idi. Peygamber, bunu göstermekten hoşlanmazdı.

- Hz.Peygamberin yaradılışı ve ahlaki güzeldi. O güzeller güzeli idi. Her şeyi ile uyumlu idi.

- Sünnetli ve göbeği kesik olarak doğmuştu.

- İyilik ve güzellik hususunda hiçbir kimse O’nu geçememiştir. O, mübarek bir insandı. Güzel yüzlü, tatlı sözlü ve güzel görünümlü idi. Yaşantısı da hayatı da hep güzeldi. İnsanların en güzeli idi. Âlemler O’nun yüzü suyu hürmetine yaratılmıştı. O, Yusuf’tan da güzeldi.

Câbir (ra): “Mehtaplı bir gecede peygamberi gördüm. Bir aya bir de O’na baktım. O, aydan daha güzeldi.” demiştir. (Ali Yardım, Peygamberin Şemali: s.67)

İbn-i Abbas (ra) da:

“Rasulullah(SAV) ın ön dişleri hafifçe seyrek olduğundan, konuşurken ön dişleri arasından nûr (inci) dökülüyor gibi görünürdü.” (Peygamberin Şemali: s.69) demiştir.

Allah Rasûlü üstün, mükemmel olduğu ölçüde mütevazidir, alçak gönüllüdür.

Allah: “Şüphesiz ki sen büyük ahlâk üzeresin. “ (Kalem:4) buyurmuş, Allah Rasûlünün ahlâkını övmüştür.

Şu ahlâka bakın. Bir gün yanına gelip titreyen birine:

- Titreme, ben kral değilim, Kureyş'ten kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum, demiştir.

Bir gün de ashabına şöyle demiştir:

“ Hıristiyanların İsa hakkında “Allah'ın oğlu” dedikleri gibi beni övgüde aşırıya gitmeyin, ben ancak Allah'ın kuluyum, siz de benim hakkımda ”Allah'ın kulu ve elçisi, deyin.” O insanlığın iftihar tablosudur.

Kimse peygamberimizle boy ölçüşecek durumda değildir.

O'nun ikna gücü de çok kuvvetli idi. Bir gün Fezare Oğullarından birisi, Peygamberimizin huzu- runa gelerek:

- Benim karım, siyah bir çocuk doğurdu. Halbuki ben beyazım, kendisi de beyazdır. Ondan şüpheleniyorum ne yapayım, ne tavsiye edersiniz? dedi.

Resûlullah Efendimizle aralarında şöyle bir diyalog geçti:

- Senin develerin var mı?
- Evet var Ya Resûlullah!
- Develerinin renkleri nasıldır?
- Kırmızıdır.
- İçinde boz olanı da var mı?
- Evet var.
- Peki o boz renkli deve, kırmızı develere nereden ve nasıl karıştı?
- Soyunun bir damarına çekmiş olmalı, Ya Resûlullah!
- Öyleyse, senin oğlunda soyundaki birine çekmiş olabilir. Hanımından hiç şüphelenmene gerek yok... dedi.

Karşısındakinin anlayış seviyesini ve içinde bulunduğu durumu böylesine dikkate alan Resûlullah (SAV) kendisine muhatap olan kimsenin aklını kurcalayan

meseleyi diyalog yolu ile yine kendisine çözdürmüştü; onun akıl ve mantığını harekete geçirerek tam ikna etmeyi başarmıştır.

C-PEYGAMBER (AS) İNSANLIĞA GÜZEL MESAJLAR VERMİŞTİR :

Allah Rasûlü uyarmak, değiştirmek ve kurtarmak için gönderilmiştir.Hayatı boyunca zalime, zulme, inançsızlığa ve ahlâksızlığa karşı çıkmıştır.

Genç yaşında, haksızlığa uğrayanlara yardım derneği olan, Hıf'ul-Fudul'a üye olmuştur.

İnsanlarla hep anlaşma yoluna gitmiştir. Cebirden,şiddetten asla hoşlanmamıştır.

Haksızlığa uğrayan bir Hıristiyan için Ebu Cehil'in kapısını yumruklamış, o mazlumun hakkını alıncaya kadar kapısından ayrılmamıştır.

Doğruluğu, dürüstlüğü ve güvenirliliği ile "güvenilir "lakâbını almıştır.

Kendisine teslim edilen emanetleri bir bir sahiplerine teslim etmiştir.

Bir satıcıya "Bu malın ıslak tarafını niye üste koymadın, bizi aldatan bizden değildir." demiştir.

O, inancından, davasından en ufak bir taviz vermemiştir.Yapılan cazip tekliflere iltifat etmemiştir.

O, üzerine aldığı görevi kusursuz yerine getirmiştir..

Bugüne kadar hiçbir kimse O'nun insanlığa sunduklarını veya onun benzerini insanlığa sunmamıştır.Bu konuda kimse O'nu geçememiştir.

O'nun insanlığa sunduğu mesajları özet olarak şöyle sıralayabiliriz :

- O'nun mesajları evrenseldir.Çağlara hitap eder, güncelliği hiçbir zaman kaybolmaz.

- O'nun sunduğu şeyler her zaman herkesin ihtiyacına cevap verebilecek şekildedir.

- Allah Rasûlü dünya ahiret dengesini çok iyi kurmuştur.

- O, zararlı olanı red ,faydalı olanı emretmiştir.

- O'nun tebliğinin özü tevhid olmuştur. "Müslüman ol, kurtul."şeklinde özetlenmiştir.

- O'nun mesajı imtiyazlı, kimse tanımaz. Eşitlik, adalet temeline dayanır.
- O'nun tebliğ ettiği din, cihan şumüldür.

Bir sahabi Peryamber (as)'a sorular sormuş, o da şöyle cevaplandırmıştır :

1- Ya Rasûlüllah, ben insanların en âlimi olmak istiyorum.

- Allah'tan en çok korkan, insanların en âlimi olur.

2- İnsanların en zengini olmak istiyorum.

- Kanaatkâr olursan, insanların en zengini olursun.

3-İnsanların en hayırlısı olmak istiyorum.

- İnsanların en hayırlısı, insanlara menfaatli olandır. Sen de başkalarına yardımcı ol, en hayırlısı olursun.

4- İnsanların en adaletlisi olmak istiyorum.

Öyle ise kendin için istediğini başkası için de iste. Kendin için istemediğini başkası için de isteme.

5- Allah'a en yakın kul olmak istiyorum.

- Allah'ı çok zikret !

6- İyi hal ve ikram sahibi insan olmak istiyorum.

- Öyle ise Allah'a ibadet ederken O'nu görür gibi ibadet et. Sen O'nu görmesen de O, seni görüyor zaten.

7- İmanımın mükemmel olmasını istiyorum.

- Ahlâkını güzelleştir. İmanın kemâle ersin.

8- Allah'ın itaatli bir kulu olmak istiyorum.

- O halde farzları ihmal etme. Tümüyle yerine getir..

9- Rabbimin huzuruna günah kirlerinden temizlenmiş olarak çıkmak istiyorum.

- Cünüplük kirinden guslederken günah kirinden de gusletmeyi ihmal etme, tevbe, istiğfarla temizlen.

10- Mahşere giderken yolumun aydınlık olmasını istiyorum.

- O halde hiç kimseye zulmetme, kalbini kırma. Gücüne güvenerek hakkından mahrum etme ki, mahşerde yolun aydınlık olsun.Seni de kimse yolundan etmesin.

11- Rabb'imın bana merhametini arzuluyorum. Bana acısın, istiyorum.

- Rabb'inin yarattığı insana ve bütün canlılara merhamet eyle. Sen burada merhametli olursan, orada merhamete lâayık olursun.

12- Günahlarımın azalmasını istiyorum.

- Öyle ise tevbe, istiğfarını çoğalt. Bir daha yapmama konusunda azimli ol.

13- Rabb'imın rızkımı bol vermesini istiyorum.

- O halde abdestli çalışmaya devam et.

14- Ayıplarımın yüzüme vurulmamasını istiyorum.

-Sen burada kimsenin ayıbını yüzüne vurmazsan, orada da senin ayıbını kimse yüzüne vurmaz.

15- Günah kirlerinden ruhumu nasıl temizlerim ?

- Gözyaşıyla. Gözyaşını rahmet gibi yağdır. Ruhunu temizlemiş olursun, buyurdular.

D- İNSANLIĞA NELER SUNDU?

Yeryüzünde en büyük ve en köklü inkılâbı Hz.Muhammed yapmıştır. O'nun yaptığı inkılâp, severek, isteyerek, insanın içini, dışını, dünyasını değiştirmesidir. Vahşi, cani bir topluluktan Ashab-ı Kiram gibi güzide bir topluluk örneğini ortaya koymuştur.

Yeryüzünde her şey Muhammed Aleyhisselâm ile değişmeye, O'nunla anlam bulmaya başla- mıştır.

Akif'in ifadesiyle:

“Dünya neye sahipse O'nun vergisidir. Hep,

Medyûn O'na cemiyeti, medyûn O'na ferdi,

Medyûndur, O masuma bütün beşeriyet,

Ya Rab, bizi mahşerde bu ikrar ile haşret”

Allah Rasûlü, Suffa okulunu açmış, burada gönül erleri yetiştirmiştir. Bu mesaj çok iyi algılanmalı ve uygulanmalıdır.

- Allah Rasûlü, inanları çok sevmiştir.
- Nefsine, düşmana, şeytana taviz vermemiştir.
- O'nun mesajları evrenseldir, halâ taptazedir.
- O'nun mesajları, hayatın tüm alanlarını kapsar ve ihtiyaca da cevap verir.
- O madde ve mana dengesini iyi kurmuştur.

Bu gün insanlık ne kadar güzel şeye sahipse hep O'nun sayesinde sahip olmuştur.

Hiç kimse O'nun sunduğu şeylerden daha iyisini, daha güzelini insanlığa sunamamıştır.

İnsanlığa mesajlarını sunarken her sıkıntıyı sabırla karşılamış, asla davasından taviz vermemiştir. Tehditlere aldırış etmemiştir.

Zira Allah O'na:” Sana emrolunanı açıktan açığa beyan et. Müşriklerden de yüz çevir.” (Hicr:94) buyurmuştur.

O, davası uğruna her türlü ezaya, cefaya, boykota, alaya göğüs germiştir. Sabrın, metanetin en güzel örneklerini vermiştir.

Her türlü cazip teklifleri de reddetmiş, “Güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseniz, Vallahi bu davamdan vazgeçmem.” demiştir.

Görölmüştür ki sabredenin yardımcısı Allah'tır. Sabretmenin ecri vardır. Bu sabır zulme sabır değildi. Zulme en şiddetli tepkiyi göstermiştir.

Ayrıca bütün baskı ve zulümler, İslâm'ın yayılmasını ve İslâm'a yönelişi sağlamıştı. Tıp ki bu günkü gibi...

-Habeşistan'a hicret eden ilk Müslümanlar hicrete mecbur oluşlarının sebeplerini anlatırken şunları söylüyorlardı :

“Ey Hükümdar, biz cehalet içinde yaşayan bir millet idik ; putlara tapıyor, ölü hayvan eti yiyorduk.Fuhuş yapıyorduk.Akraba ile ilgilenmiyor, komşuluk haklarına riayet etmiyorduk.Kuvvetli olanımız zayıfı eziyordu. Biz toplum olarak bu muzdarip halde iken Allah-u Teâlâ bize acıdı, lutfederek içimizden birini Peygamber gönderdi.

Soyu, iffet ve şerefi hepimizce bilinen birisi. O, bizi Allah'a ibadet etmeye çağırıyor, atalarımızın tapına geldikleri ağaç ve taş parçalarını terk etmemizi söylüyordu. Bize, doğru söylemeyi, emanete ve akrabalık bağına riayet etmeyi, komşularla güzel geçinmeyi, kan dökmekten sakınmayı öğütüyordu. Hayâsızlıktan, yalandan ,yetim malı yemekten, namuslu kadınlara iftira etmekten uzak durmayı öğütüyordu.....” O Peygamber (as) ki :

- Tevhid inancını getirerek, insanlığı kendi eliyle yaptığı taş,ağaca,leşe tapmaktan kurtar- mıştır.

- Hakikatin bilgisi Kur'an'ı getirmiştir.

- Adaleti, eşitliği getirmiş, “İnsanlar bir tarağın dişleri gibidirler.” demiştir.

Gassan Emiri Müslüman olmuş, Kâbe'yi tavaf ederken bir köle, eteğine basınca ona tokat atmıştı. Hz. Ömer, iki yol gösterdi. Ya aynı tokadı köle ona atacaktı, yada özür dileyecekti.

İşi sabaha bırakan Gassan Emiri : “Biz kölelerle bir mi olacağız ?” deyip gece Mekke'yi terk etti.

- İnsanı kutsal varlık ilân etmiştir.

- Her faydalı olanı emretmiş, her zararlıyı da yasaklamıştır. Günahsız, haramsız yaşayabileceğini göstermiştir.

- Yeryüzünde faydalı olma anlayışını yerleştirmiştir. “En hayırlınız, insanlara en çok faydalı olanınızdır” buyurmuştur.

Allah Rasûlü ne yapardı ?

- Allah'a imana davet ederdi. Allah'tan korkmayı, Allah'ı sevmeyi emrederdi.

- Haram, helâli öğretirdi.

- Hayata emir ve yasaklar koyar, böylece ölçülü yaşamayı isterdi.

- Kolaylaştırır, zorlaştırmaz. Müjdeler, nefret ettirmezdi.

- Kur'an'a ve sünnete uymayı emrederdi.

- Koyduğu kuralları bizzat yaşar, örnek olurdu. “Söyleme, yap” derdi.

- İslâm'ı öğrenmeyi ve yaşamayı emrederdi.

Allah'ın Elçisi nasıl bir Müslüman tipi istiyor ?

- Kuvvetli bir imana sahip,
- Bilgili, şuurlu, dinini bilen ve yaşayan,
- İyi niyetli, iyi huylu, ahlâkı güzel,
- Güler yüzlü, tatlı sözlü,
- Sabırlı, yardımsever, hoşgörülü,
- Kendisi kadar başkalarını da düşünen,
- Dürüst, adil, hak hukuk bilen,
- Allah'tan başkasına tapmayan, kulluk yapmayan,
- Kur'an'a, sünnete uyan,
- Günahattan, haramdan, şüpheli şeylerden kaçan,
- Sevap adamı, hizmet adamı,
- Her işinde Allah rızasını düşünen,
- Kendisine bakılınca Allah'ı, ahireti hatırlatan,
- Allah'ı sevdiği kadar O'ndan korkan.
- Kendisini ilgilendirmeyen şeylerle ilgilenmeyip, iyi Müslüman olmaya çalışan ümmet istiyor.

E- O LÂNET PEYGAMBERİ DEĞİL,

RAHMET PEYGAMBERİDİR.

Cenab-ı Allah daha O'nu gönderirken rahmet Peygamberi olarak göndermişti.Şöyle diyordu :

- “Habibim, biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (Enbiya :107)

Bunu Hz.Peygamberde , kendisine düşmanlık edenlere, ezâ, cefâ edenlere beddua et, denilince : “Ben lânetçi olarak değil, rahmet olarak gönderildim” cevabını vererek doğruluyordu. (Müslim Birr :87)

- O, düşmanına bile merhametliydi. Kimseye beddua etmemiştir. Vatanından kovanları bile, Mekke'nin fethinden sonra galip komutan olarak affetmiştir.

- Kendisine sürekli düşmanlık yapanlara : “Ya Rabbi ! Onlar bilmiyorlar, affet” diye dua etmiştir.

- O, çok sevdiği Hz. Hamza'yı şehit eden Vahşi'yi ve ciğerlerini çıkarıp yiyen Hind'i bile affetmişti.

- Kendisine zehir sunan Hayberli Yahudi kadını affetmiştir.

- Allah Rasûlü barışçıdır, hiçbir zaman saldırgan olmamıştır.

- “Merhamet etmeyene merhamet edilmez” demiş, kim olursa olsun kimseyi azarlamamış, öç almamış ve kin gütmemiştir.

Hiçbir konuda zorlamamış, zorlaştırmamış, kolay olanı seçmiştir. Verdiği mesajda şudur :

“Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.”

Cenab-ı Allah O'na :”Sen elbette ki Yüce Ahlâk sahibisin” buyurmuştu. (Kalem :4)

Hz. Aişe (ra) O'nun için şöyle demiştir :

- “O, kimseyi azarlamazdı. Kendisine kötülük edenlere kötü davranmazdı. Kendisine yapılan kötülüğün öcünü almazdı. Yalnız bir kimse Allah'ın emrine isyan ederse, o kimseye hak ettiği cezayı verirdi.” (Müslim)

Aslında Allah Rasûlü düşmanları içinde rahmet olmuştur.

- Hz. Hamza'yı şehid eden Vahşi'yi, Hind'i affetmiş, üzüntüsünden :”Fazla gözüme gözükmeyin” demiştir.

- Ebu Cehil'in oğlu İkrime'yi affetmiş, o da : ”Bugüne kadar İslâm'ın aleyhine kullanılan bu kılıç, bundan sonra iki kat daha fazla kâfirlerin aleyhinde kullanılacaktır” demiştir.

- Kendisini öldürmek için yola düşen Süreka'yı affetmiştir.

- Gazadan dönüşte herkesin uyuduğu bir sırada ağacın dalına asılı kılıcı alıp :”Seni benim elimden kim kurtarır ?” diyene “Allah” demiş ve bağışlamıştır.

- Hayber'in fethinden sonra “Zeynep” isimli kadın, kızartılmış koyunla Allah Rasûlünü zehirlemek istemişti. Lokmayı acele yutan Berâ ölmüştü. Allah Rasûlü bu kadını affetmiştir.

F- PEYGAMBERİMİZE KARŞI

GÖREVLERİMİZ NELERDİR ?

- Önce Peygamberi iyice tanımalıyız, tanıtmalıyız.
- İman etmeliyiz.
- Sevmeliyiz. (Bugüne kadar O'nun gibi biri daha sevilmemiştir.)
- Bize olan tavsiye ve emirlerine uymalıyız.
- Her konuda örnek almalıyız. Sünnetini yaşamalı, yaşatmalıyız.
- Adı anılınca salâvat getirmeliyiz. Yüce Allah: "Allah ve melekleri, peygambere çok salâvat getirirler. Ey Mü'minler ! Sizde O'na salâvat getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin" (Ahzâb :56) buyurur.
- Peygamberin adını anarken (Hz.), Sevgili Peygamberimiz veya (SAV) şeklinde söylemeliyiz.
- "O da bir insandı" derken, âlemlere rahmet ve âlemlerin efendisi olduğu unutulmamalıdır.
- Ashabına ve ev halkına dil uzatmamalıyız.
- Yüce Allah : "Ey iman edenler ! Seslerinizi Peygamberin sesinin üzerine yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi Peygambere yüksek sesle bağırmayın ; yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşuna gidiverir." (Hücurat : 2)
- O'nun bize bıraktığı Kur'an ve sünnet emanetine sahip çıkmak,
- Evlerde Peygamberimizi hatırlatacak levhalar bulundurmak,
- O'nu çocuklarımıza iyi anlatmak, sevdirmek,
- Peygamberi memnun edecek işler yapmak. Bol bol hadis okumak, ezberlemek,
- Her işimizde O'nu örnek almak. O'nun ahlâkı ile ahlâklanmak.O'nun istediği ümmet olma- ya çalışmak,
- Kıyamette bizi tanıması için O'na yardımcı olmak. Bunun için abdest nuru ve secde nurunu artırmak, vazifelerimizdendir.

Allah Rasûlünün şefaati, umanlardır. Bunun için de Peygamberin şefaatinin ummak ve O'na lâayık bir Müslüman olmaya çalışmak, her müslümanın boynunun borcudur.

G- YÜCE SEVGİ,

PEYGAMBER SEVGİSİ

Peygamberi sevmek, Allah'ın emridir : “Habibim deki ; Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Ali İmran :31)

Biz millet olarak kendini, Peygamber sevgisine adanmış kimseleriz. Peygamberin adını duyup da elini göğsüne götürerek salâvat getirmeyenimiz hemen hemen yoktur.

İnsanımızın çoğunun adı, Muhammed, Mehmed, Mahmud, Mustafa'dır.

Peygamberi temsil eden gülü, sevmiş, Gül, Güllü, Güldane, Ayşegül, Güleser, Gülseren olarak kızlarımıza ad olarak vermişiz.

Fatih, elinden gülü eksik etmemiştir.

Yunus :”Gül, Muhammed teridir” demiştir.

Yavuz Sultan Selim, “Hakim'ül-Harameyn “ diye hutbe okunmasına müsaade etmemiş, “Hâdim'ül –Harameyn” okutmuştur.

Sakal-ı Şerifin her yerde gezdirilip, saygı görmesi, “Seyyid” olduğunu iddia edenlerin çokluğu, Mevlidin beş asırdan bu yana zevkle dinlenip okunması, hep O'nun sevgisindedir. İnsanımız O'na âşık, dünya O'na hayrandır.

Hz. Enes şöyle nakletmiştir :

Bir adam Rasûlüllah'a gelerek, “Ey Allah'ın Elçisi, kıyamet ne zaman ?” diye sordu. Efendimiz :” Kıyamet için ne hazırlığın var ?” buyurdu. Adam :”Ya Rasûlüllah ! Farz namazlardan, oruçlardan, sadakalardan başka yaptığım fazla bir nafile ibadetim yoktur. Fakat Allah ve Rasûlünü çok severim.”deyince , Rasûlüllah “Sen sevdiklerinle berabersin” buyurdu.(Tac. V, 73)

Bir arkadaşımız Almanya'da çocuğuna babasının adı “İsa” olduğu için İsa adını vermiş. Hastanede doktorlar, hemşireler, ilgi göstermiş ve hediyeler sunmuşlardır.

Bizde çocuğuna Muhammed veya O'nun yerini tutan isimler koyana “Başka ad bulamadın mı?” diyenler oluyor. Ne talihsizliktir.

Mevlâna, Yunus haftası ayıranlar, Peygamberi unutuyor.Peygamber aşkını çıkarın, ne Mevlâna kalır ne de Yunus. Bu Peygamberi unut- turma yoludur.

Kur'an'da ,Peygamberi sevemeyen ahirette ellerini çırparak, “Keşke Peygamber ile birlikte yol alsaydım.Eyvah falanı dost edinmeseydim” diye pişman olacağı haber veriliyor. (Furkan :27-28)

Allah Rasûlü, dünyada en çok sevilen insandır. Kimse O'nun gibi sevilmemiştir. Niceleri unutulmuş gitmiş, ama O, halâ gündemdedir, gönüllerdedir.

Sahabe, hayatı pahasına O'nu korumuş, herkesten çok sevmiştir. O'nun ayağına dikenin batmasına bile razı olmamışlardır. Kocasını ve iki oğlu şehid olan kadın : "Peygamber nasıl ?" demiştir. İnandığı için dayak yiyip bayılan , ayılınca ilk sözü : "Peygambere bir şey oldu mu ?" demiştir.

Aşere-i Mübeşşere, Peygamberi çok sevdiği için cennetle müjdelendi.

O, son klavuzdur. Allah'ın da kullarının da sevgilisidir.

"Tek şefaata dilenecek,

O! Muhammed Mustafa'dır.

Peşisi sıra gidilecek,

Yol Muhammed Mustafa'dır."

Peygamberin yolundan başka yollar, çıkmazdır.

Sahabe O'na sıırıslıklam aşığı. Çünkü O'nun şefaati, kendisini sevenleredir, diyorlardı.

İslâm'ı öğretmeleri için bir muallim heyeti isteyen Hüzeyl kabilesi, gönderilen altı kişilik muallim kafilesini hunharca katletti. İçlerinden Zeyd İbn'ud-Desinne'yi satmak için esir olarak götürmüş- lerd. Babasını öldürdüğüne karşılık olarak öldürmek için onu Sayfân İbn-i Ümeyye satın aldı. Öldürmek üzere karşısına diktiği zaman Ebû Süfyan alaylı bir tavırla sordu :

"Sana Allah'ın adını vererek söylüyorum Ya Zeyd, söyle, şimdi senin yerine Muhammed'in elimizde olup O'nun boynunun vurulmasını ve sen de ailenin yanına dönmeyi istemez miydin ? "

Zeyd ona şöyle cevap verdi :

"Vallahi ben ailemin yanında iken Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ayağına bir diken batmasına bile arzı olamam !" dedi.

Ebû Süfyan, beyninden vurulmuşcasına haykırdı :

"Muhammed'in ashâbının Muhammed'i sevdikleri kadar arkadaşları tarafından sevilen bir kimse görmedim !.."

Peygamber (as)'ın süt annesi, Sevbiye Hatun'dur. Bu hatun, Resulullahın düşmanı Ebû Leheb'in cariyesi idi.

Sevbiye Hatun, Ebû Leheb'e yeğenin doğum müjdesini haber verince, Ebû Leheb, sırf kavmi asabiyetten dolayı bu câriyeyi âzâd etti. Bu ırkî asabiyetten

meydana gelen sevinç bile, Ebû Leheb'in Pazartesi geceleri azabını hafifletmeye yetti.

Ebû Leheb'i ölümünden sonra bir gece rüyada gördüler ve sordular :

- Ya Ebû Leheb, halin nasıl ?

- Cehennemdeyim ; azab içindeyim !.. Ancak Pazartesi geceleri azâbım hafifletiliyor.O gecelerde parmaklarımın arasını emiyorum. Oralardan su çıkıyor, suyu içiyor ve serinliyorum. Çünkü Pazartesi günü Sevbiye koşup bana "O sabah Allah Rasûlünün doğduğunu müjdelemişti ; bende onu azâd etmiştim. Bunun karşılığında Allah, Pazartesi geceleri bana, azâbımı hafifletmek gibi bir ihsanda bulunuyor."

Peygamberin yoluna dikenler koymuş, peygambere ağır ve kötü sözler söylemiş, Tebbet Sûresi'nde "Ebû Leheb'in iki eli kurusun" denilerek beddua edilen, Ebû Leheb için bir anlık sevincinden dolayı, Rabbim pazartesi günleri azâbını hafifletirse, ya her an peygamberi seven, O'nun yolunda yürüyen kimseler için ne yapacak acaba ?..

O'nu sevmeyen, O'na uymayanın Allah Rasûlünden bekleyeceği bir şey olabilir mi ?

Eğer O'nu severseniz, her an O'nu yanınızda hissederseniz, zaman zaman O'nun kokusunu duyarsınız.Zaman zaman rüyanızda O'nu görürsünüz.

- Hz. Sevban, Allah Rasûlünden birkaç gün ayrı kalmıştı, dayanamadı.

- Ahmed Yesevi, 63 yaşından sonra mezar gibi çukur kazıp ondan sonra hayatını orada geçirmiş, "O'nun yaşamadığı ömrü yaşamam" demiştir.

Her güzelliği bize öğreten O'dur. Onun için peygamberi sevmemiz lâzım.O'nun sevdiğini sevmemiz lâzım.Sevmediğini de sevmememiz lâzım. "Ben Peygamberimi seviyorum."sözü yeterli değildir.Kur'an'da : "De ki : Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah'ta sizi sevsin, sizi bağışlasın" (Ali İmran :31) buyrulmaktadır.

O'nun yüreğinde hep ümmeti olmuştur. Kıyamette bile ümmetini düşünecektir.Dünyada ne yaptıysa, nelere katlandıysa, hep ümmeti için yapmıştır, ümmetini düşünmüştür.

Bir hadislerinde : "Benden sonra bir takım insanlar gelecek ki, onların her biri beni görebilmek uğruna ehlini ve malını vermeye can atacaklardır." buyrulmuştur.İşte o kimseler biz olmalıyız.

Sevgili Peygamberimiz :

“Ümmetimin fesada uğradığı bir zamanda sünnetime sarılana şehit sevabı vardır.Benim sünnetime sarılan beni sevmiş olur.Beni seven cennette benimle beraberdir.” demiştir.

Bu ne güzel bir müjdedir.Peygamberin arkadaşlarından Sevban, Peygamberimizi çok severdi.Ondan bir şey duysa en iyi şekilde yapmaya çalışırdı.Bir kaç gün Peygamberi göremediği için üzgündü.Peygamberimiz ona :

- Hasta mısın ? diye sormuş, o da :

- Hayır hasta değilim, seni birkaç gün göre-mediyim için bu hale geldim. Ya ahirette senin makamın ayrı, benim yerim ayrı, orada ayrılığına nasıl dayanırım ? İşte beni üzen bu, deyiverdi.

Bunun üzerine Peygamberimiz :

- Ya Sevban,üzülme, kişi sevdiği ile beraberdir. Buyurunca Sevban’la beraber oradakilerde sevindiler. O sırada Nisâ Sûresi’nin 69. âyeti nâzil oldu. Cenab-ı Allah :”Kim Allah’a ve Peygambere itaat ederse işte onlar Allah’ın nimetine eriştiği peygamberlerle, dosdoğru olanlarla, iyilerle ve şehitlerle beraberdirler.Onlar ne iyi arkadaşlırlar.” müjdesini vermiştir.

Biri Peygamberimize gelerek sorar :

- Ey Allah’ın elçisi ! Kıyamet ne zamandır ?

Peygamberimizde ona sorar :

- Sen kıyamet için ne hazırladın ?

- Bir şeyim yok, ama Allah’ı ve Peygamberini çok seviyorum. Peygamberimiz :

- Muhakkak sevdiğinle berabersin, buyurdu.

Peygamber (as)’a uymayanlarda zarar görmüştür.

Peygamberimizde bir Cuma hutbesinde özet olarak şöyle demiştir :

“Allah’a ve Rasûlüne itaat eden, muhakkak doğru yolu bulmuştur. Allah’a ve Rasûlüne muhalefet eden de azgınlık ve taşkınlığa uğramış, sapıklıktan sapıklığa düşmüştür.”

Allah’ın elçisi bir gün arkadaşlarına :

- İstemeyenler hariç bütün ümmetim cennete girerler, buyurur.

- Ey Allah’ın elçisi kim istemez ? derler.

-Bana itaat eden cennete girer, itaat etmeyen ise cenneti istememiş demektir, buyururlar.

Peygamberimize uymayanlarda sıkıntıya düşmek, felakete uğramaktan kendilerini kurtaramamışlardır.Adı mescid kuşuna çıkan Salebe'nin Peygamberin emrine muhalefetten sonra uğradığı ceza ve acıklı sonu, ibret alınacak bir olaydır.

Daha sonra Peygamber "Ne olursa olsun benden bir haber gelmedikçe yerlerinizden ayrılmayın "diyerek yerleştirdiği okçular,Müslüman- lardan kaçışan düşmandan kalan ganimetleri topladığını görünce, dünyalık sevdasına düşüp ganimet toplamak için yerlerini terk ettiler.Düşman okçuların yerlerinden ayrıldığını görünce, dönüp saldırıya geçtiler.İbn-i Cübeyr on kişi ile orada kalmış, şehit olmuşlardı.Müslümanlar önden ve arkadan saldırıya uğradı. Peygamberin ölüm haberi yayıldı. Müslümanlar şaşkına döndü. Peygamberin emrine uymamak ve dünya malına yönelmek Müslümanları sıkıntıya sokmuştur.

H- SALAVÂT-I ŞERİFE GETİRMEK

Allah şöyle buyurur :

"Gerçekten Allah ve Melekleri, Peygambere salât ederler. (Şeref ve şanını yüceltirler) Ey iman edenler ! Sizde ona salât edin. (Allahümme salli alâ Muhammed" deyin ve gönülden teslim olun." (Ahzab :56)

Buna göre her müslümana Peygambere salâvat getirmek boynunun borcudur. Vaciptir.

Peygamber şöyle buyurur :

- "Kıyamet gününde Müslümanların bana en yakın olanları, benim üzerime en çok salâvat getirenlerdir." (Tirimizi, Vitr :21)

- "Bana salâvat getirin,nerede olursanız olun,o bana ulaşır."(Ramuz :308/2+ K.Sitte:17/154)

- "Cebrail bana "Kim adını duyarda sana salâvat getirmezse, azabı hak eder"dedi." (Ramuz :450/11)buyurur.

- Hz. Peygamber,üç defa "Âmin" demiştir. Niçin âmin dediği sorulunca da : "Cebrail bana geldi, Ana babasının sağlığına yetişip de, onların gönlünü kazanmamış evlâdın burnu sürtülsün" dedi. Bende "Âmin" dedim.

- "Senin adını duyup da salâvat getirmeye- nin burnu sürtülsün" dedi, Bende "Âmin" dedim."

- "Ramazana kavuşup ta kurtulamayanın burnu sürtülsün, dedi, "Âmin" dedim."demiştir.

- “Hasis o kimsedir ki,yanında ben anıldığım da salâtü selâm getirmez” (Ramuz :194/7) (Hasis=Cimri) buyurur.

Diğer bir hadislerinde de Peygamber (as) şöyle buyurur :

- “Üzerime salâvat getirin, o bana ulaşır” (Ebu Davut, Salat :201)

- “Bana Cuma günleri bolca salâvat getirin” (İbn-i Mace :80)

- “Kim bana salâvat getirirse, Allah ona on misli mağfiret ile karşılık verir” (Müslim, Salat:70)

- “Kıyamet gününde insanların bana en yakını bana en çok salâvât getirenidir.”(Müslim Vitr :20) buyurmuşlardır.

Salavât getirmek, Hz. Peygamberi sevmenin işareti, O’na yakın olmanın alâmetidir. O’nun sizi ne kadar sevmesini ve şefaata etmesini istiyorsanız o kadar çok O’na salavât getiriniz.

İslam Evliyâları salavâtla meşgul olmuşlar, bize de Peygamber üzerine salavât getirmemizi tavsiye etmişlerdir.

Musa Peygamber zamanında kötü hayat yaşayan biri ölür.Cesedini çöplüğe atıverirler. Cenab-ı Allah Musa’ya şöyle vahyeder :”Falan kulumun cenaze namazını kıl, defnet” Musa “Ya Rabbi o ne yaptı ki, senin rızanı kazandı ?”diye sorar. Cenab-ı Allah :

- “O, Tevrat’ı okurken Habibimin ismini gördü, O’na salavât getirdi. Gözleri yaşardı.O’na kavuşup inanmayı arzuladı.”buyurur.

Salavât getirmenin faydaları şunlardır :

1- Salavât getiren Allah’ın rahmetine mahzar olur.

2- Cennette Peygamberimiz (S.A.S.)’e ya-kınlığa vesile olur.

3- Salat’ın dua olduğunu söylemiştik.Aynı dua her ne kadar Peygamberimiz (S.A.S)’e yapılmakta ise de salavât getirene döner ve nasibini alır.

4- Ezandan sonra yapılan salavât, Peygam- berimiz (S.A.S)’ın şefaatine sebep olur.

5- Salavât, duaların kabul olmasına vesile olur.

6- Feyzin artmasına ve ibadetlerin kabulüne sebep olur.

7- Kişinin manen derecesi yükselir.

8- Salavâtla kişi, Peygamberimize sevgisini ispat etmiş olur.

9- Dünya ve ahiretteki ihtiyaçlarının giderilmesine sebep olur.

10- Küçük günahların temizlenmesine vesile olur.

11- Fakirliğin önlenmesine ve gitmesine vesile olur.

12- Sıkıntı ve stresin gitmesine sebep olur.

13- Salâvat getiren, unuttuğunu hatırlar.

14- Salâvat getiren, nifaktan kurtulur...

Bize düşen, fayda ve hikmetlerinden dolayı değil de, sadece Rasûlüllah (S.A.S.)'in sevgisini izhar için söyleyebilmektir ve buna devam etmektir.

Bir de;

- Kulak çınlaması zamanı, Peygamberimiz (S.A.S.) :”Sizden birinizin kulağı çınladığı zaman beni zikretsin, üzerime salavât getirsin ve şöyle desin :”Beni ananı, Allah da hayırla ansın.”

İ- HZ. PEYGAMBERE UYMADAN

KURTULAMAYIZ

Yüce kitabımız Kur'an'da şöyle haber verilmiştir :

- “Kim Allah’a ve Peygambere itaat ederse, onu içinden ırmaklar akan cennete koyarız.Onlar orada temelli kalıcıdırlar. Allah’a Peygambere başkaldıranları da içinde temelli kalacakları cehenneme sokarız.” (Nîsa :13-14)

- “Deki ; Allah’ı seviyorsanız, bana uyun.” (Ali İmran : 31)

- “Allah ve Peygamber bir şeye hükmettiği zaman inananlara, başka yolu seçmek yaraşmaz. Allah’a ve Peygambere baş kaldıran, şüphesiz açıkça sapmıştır.”(Ahzab :36)

Hz. Peygamberde şöyle der :” Bana itaat eden Allah’a itaat etmiş olur.Bana isyan eden de Allah’a isyan etmiş olur.Emrime itaat eden, bana itaat etmiş olur. Emrime itaat etmeyen bana isyan etmiş olur.”(Ramuz :405/5, K.Sitte :16/457)

Necip Fazıl :

“Müjdecim, kurtarıcım, efendim, Peygamberim,

Sana uymayan ölçü, hayat olsa teperim.” demiştir.

Birde : “Beri gel serseri yol,

O'nun ümmetinden ol.” diye haykır-mıştır.

Peygambere uymak, sünnetini yerine getirmek, insanı cennete götüren amellerin başında gelir.Sünneti bırakarak, sadece Kur'an'a uymak bizi kurtarmaz. İslâm, kitaba, sünnete, sarılmaktır. İslâm bizden bunu bekliyor.

Peygamber (as) :”Sünnetime yapışan kimse, cennete gider.”buyurmuş. (Siret Ans. 6/79)

Sünnete sarılmalıyız.Çünkü İslâmî hayatın pratiği sünnetle yaşanır.Sünnetsiz ümmet olunmaz. Sünnetten yüz çeviren Peygamberden yüz çevirmiş olur.

Hz. Peygamberin müjdesine bakın:

“Ümmetimin ahlâkı bozulduğu bir zaman da benim sünnetimle amel eden, sünnetimden ayrılmayan kimseye yüz şehit sevabı vardır.” (Ahmed Hamdi Akseki ,İslâm :32)

Peygamberin, kendisini seven ve rüyasında gören kimselere de müjdesi var :

- “Kim beni rüyada görürse, uyanırken görmüş gibidir. Zira şeytan benim suretime giremez.” (Ramuz :421/1)

- “Beni rüyada gören cehenneme girmez.” (Ramuz :421/3) buyuran Peygamberimizi çok sevelim, yolundan gidelim, her isteğini özenle yerine getirelim. Biz O'na ne kadar önem verirsek, O'da bize o kadar yakın olacaktır.

Allah Rasûlüne İsyân Eden Ziyandadır :

Kur'an'da :

Nisâ 115 : “Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygambere karşı çıkar ve inananların yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız ; o ne kötü bir yerdir.” buyrulur.

Muhammed 33 :” Ey iman edenler ! Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin.İşlerinizi boşa çıkarmayın.”

İsra 71 : “Her insan topluluğunu önderleri ile birlikte çağıracağımız o günde kimlerin amel defteri sağından verilirse, onlar en küçük bir haksızlığa uğramamış olarak amel defterlerini okuyacaklar.”

Hûd 98 : “Firavun kıyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onları çekip ateşe götürecektir. Ve varacakları yer ne kötü yerdir.” buyrulmuştur.

Firavun’un peşine düşenler Kızıldeniz’de boğulup gittiler. Musa (as)’a uyanlar, Kızıldeniz’den geçip gittiler.

İnsan mutlaka birine uymak durumundadır. Peygambere uymadı diyelim, bir başkasına uyacak.

Geçmişte Peygambere uymamak helâka sebep olmuştur.

Peygambere uymak, Allah’ın emridir. Uyulmazsa Allah’a isyana girer.

Peygamberimiz şöyle demiştir :” Bana uyan cennete girer ; Bana isyan eden benden yüz çevirmiştir.”(Buhari İ’tizam :2) Bir hadislerinde de : “Kişi sevdiği ile beraberdir.” demiştir.

Nisâ Sûresi’nde :”Kim Allah’a ve Rasûlüne itaat ederse işte onlar, Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamber, Sıddıklar, Şehitler ve Salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır” (Âyet :69) müjdesi vardır.

Allah Rasûlünün ifadesiyle :”Sözlerin en güzeli Allah’ın kitabı , yolların en güzeli Muhammed’in yoludur.” (Buhari, Edep :122)

“Bize Kur’an yeter.” sözü ile sünnetten , Hz. Peygamberin yolundan ayırmak isteyenlere Allah Rasûlünün ikazı biraz ağır. Şöyle uyarıyor :

- “Dikkat edin ! Bana kitap verildi. Onunla beraber bir o kadar da hadis verildi.(Vahiy geldi) Dikkat edin, karnı doymuş bir adamın kalçasının üstüne oturup şöyle söylemesi yakındır. “Bizimle sizin aranızda Allah’ın kitabı var. Onda helâl olanı helâl, haram olanı haram biliriz.” Oysa zavallı bilmiyor ki, benim haram kıldığım şeyde Allah’ın haram kıldığı şey gibidir.” (Büyük Hadis Kül. :1/43)

- “Sünnetimi canlı tutan beni seviyor demektir. Kim beni severse, cennette benimle beraberdir.”(Tirmizi, İlim :16) buyurur.

Peygambere uymayanlar, “Kıyamet günü pişmanlıktan ellerini ısırp şöyle der :”Keşke o Peygamberle birlikte yol tutsaydım. Yazık bana ! Keşke falancayı dinlemeseydim, onu dost edinmeseydim.”(Furkan :27-28) diyeceği bildirilmiştir.

Uymayana da soruluyor :”Nereye gidiyorsunuz ?” diye.

Peygambere Uymayanın Hali :

- Ebu Cehiller, Ebu Lehebler Peygambere uymadı, cehennemi boyladılar.

- Amcası Ebu Talib, hep Peygamberi korumuştur. Lâkin uymadı, kurtulamadı.

- Kisra, Peygamberin mektubunu yırttı. Peygamber : “Parça parça ol.” dedi. O sırada Kisra’nın oğlu babasını parçalayıp öldürdü.

- Peygamber, sol eliyle yiyene “Sağ elinle ye”dedi. Gururundan “yiyemiyorum” deyince, “yiyemez ol” dedi. O kişi bir daha sağ elini kullana- madı.

- Bir zad önce sol ayakkabısını giymişti. Kendisine hafiften bir ses “öküz” dedi. Bir sünneti terk ettim, adım öküze çıktı deyip, düşüp bayıldı.

- Beyazıd-ı Bistamiye bir kişiyi çok övmüşlerdi ;gidip görmek istedi. Onun Kible tarafı- na tükürdüğünü gördü.O’na saygısı olmayanla tanışmadan döndü.

- Mescid kuşu Salebe , Peygambere uymayı bıraktı. Cenaze namazı bile kılınmadı.Kim Peygambere uymazsa helâk olur.

Sahabeden birkaç örnek :

- Abdullah b. Amr, kıpkırmızı bir elbise giyer. Peygamber: “Bu ne böyle ?”der. Derhal eve gider çıkarır, yakar.

- Bir sahabi yüksekçe ev yapar.Mescidten yüksektir. Peygamber :”Bunu kim yaptı ?” der. Derhal katını yıkar.

- Hacer b. Vâil, saç uzatmıştır. Peygamber : “Zübâb, zübâb = kötü, kötü” der.Hemen gidip kestirir.

- Hz. Ömer (ra) oğlu Abdullah’a darıldı. Sebebi Peygamberin bir hadisi için tereddüt etmişti.Fikrinden vazgeçinceye kadar onunla konuşmadı.

- Bir sahabenin yeğeni, faydasız bir oyun oynuyordu. Ona :” Peygamber bu oyunu yasak- ladı.”diyerek uyarılmış, oynamaya devam edince de onunla konuşmamıştır.

- Bir sahabe de altın yüzük takmıştı. Peygamberimiz “Bunu size yasaklamadım mı ?” deyip çıkarıp attı. Peygamber ayrılınca getirirler, “Al bozdur,çocuklarına harcarsın” dediler. Almadı : “Vallahi Peygamberin attığını almam.”dedi.

Gerçek iman sahiplerinin Allah ve Resûlüne bağlılıkları şöyleydi :

İslâm’ın ilk devirlerindeki Müslümanlar, Allah’a ve O’nun elçisine son derece bağlıydılar. Allah’ın emirlerini , Rasûlünün sünnetini, kâfirler istemese de güç ve takâtlarının üstünde bir gayretle yerine getirirlerdi. Yani Allah’ın dinini canla başla tebliğ ederlerdi.

Müslümanlar, Allah’a ve Peygambere bağlılıkları yüzünden büyük sıkıntılara uğramışlar, eza ve cefa çekmişlerdir. Bu uğurda mallarını, mülklerini terk edenlerin, işkence sonucu şehit olanların sayısı çoktur. Denilebilir ki, tarih, Peygamberine Ashab kadar bağlı olan bir topluluk kaydetmemiştir.

Bu konuda birkaç örnek vermek yerinde olur sanırım :

Allah'ın Elçisi, Bedir Savaşı için Muhacirlerin ve Ensarın fikrini öğrenmek ister. Ensardan Mikdad (ra) :

- "Biz Musa Peygamberin kavminin söylediği gibi "Sen ve Harun gidin, savaşın, biz burada oturacağız" diyenlerden değiliz. Biz senin sağında, solunda, önünde, arkanda düşmanla çarpışırız." derken , Sa'd İbn-i Muaz da :

- "Ey Allah'ın Elçisi ! Biz sana inandık. Bize getirdiğin Kur'an'ın hak olduğuna şahadet ettik. Nasıl dilersen öyle yap. Sen bize denizi gösterip dalsan,biz de seninle beraber dalarız.Bir tekimiz bile geri dönmez."der.

İslâm Peygamberinin ölümü üzerine Müslümanların ne derece sarıldıklarını tarihler kaydeder. Ayakta duramayan, konuşamayan, bay- gınlık geçiren, Medine'de oturamayıp, göç edenler...Bütün bu insanlar, Peygamberin cahiliye devrinin katılığından kurtarıp, örnek nesil haline getirdiği, canlarından,mallarından ve evlâtlarından daha çok Allah'ı ve Resûlünü sevenlerdi.

Peygamber Efendimizin hicret edeceği gece ölümü göze alıp O'nun yatağında yatacak kadar Peygamberi seven Hz. Ali (ra): "Biz Allah'ın Rasûlünü mallarımızdan, çocuklarımızdan, ana babalarımızdan, susayanın soğuk suyu sevmesinden daha çok severdik." demiştir.

Hubab adlı bir Müslümanın, Âs isimli müşrikte alacağı vardır. Âs, Peygamberi inkâr etmedikçe borcunu ödemeyeceğini söyler. Hubab : "Hayır, Vallahi ne sağlığında ne ölümüm de nede tekrar dirildiğim zaman Muhammed'i inkâr ederim." der.

Ebu Dücane (ra),Uhut Savaşı'nda Peygamberin önüne gerilmiş, bütün oklar kendisine isabet etmiştir. Bu savaşta Peygamberin öldüğü yayılmıştı.Ensardan bir kadın savaşta kocasının, oğlunun ve kardeşinin ölüm haberi üzerine savaş yerine gelmişti. Allah'ın Elçisini sordu : "Şurada" dediler. Oraya gitti, Peygambere nakledildiğine göre "Anam, babam sana fedâ olsun, sen sağsın ya."dedi.

Peygamber, ilk Müslümanlarla Erkam'ın evinde otururken Hz. Ebu Bekir, Peygambere, müşriklere İslâm'ı anlatmak arzusunda olduğunu bildirdi. Peygamber az daha zamanı var, dediyse de Ebu Bekir'i kıramadı. Ebu Bekir, müşriklere, putlardan vazgeçip Allah'a inanmalarını telkin eder. Müşriklerin saldırısı ile Ebu Bekir, kanlar içinde kalır ve bayılır. Evine götürürler. Ayılır ayılmaz, "Allah'ın Rasûlü ne halde ?" diye sorar, tekrar bayılır. Ayıldıktan sonra ne yiyip içeceğini sorarlar. O, gene Peygamberi sorar. İyi, derler. Peygamberi görünceye kadar bir şey yiyip içmeyeceğini söyler. Gene Erkam'ın evine gider, Peygamberi görür.

Adl ve Karre kabilelerinden birkaç kişi gelerek (yalandan) dini, Kur'an'ı öğretmeleri için Peygamberden birkaç kişi isterler. Peygamberimiz Asım b. Sabit'in başkanlığında altı kişi gönderir. Racî denilen yere geldiklerinde saldırı olayı olur. Üçü orada şehit olur, diğerleri ise dağa çıkarlar. Teslim oldukları takdirde öldürmeyeceklerini söylemeleri üzerine onlarda teslim olur.Teslim olur olmaz ellerini bağlarlar. Yolda biri ellerini çözerek kaçarken şehit edilir.Geriye Hubeyb ile Zeyd adlarında iki kişi kalır.Zeyd'i Bedir'de babası öldürülen biri intikam almak için satın alır. Öldüreceği zaman Kureyş'in ulularını çağırır.

Ebu Süfyan, Zeyd'e sorar :

- Senin yerine Muhammed'in öldürülmesini ister miydin ?

Zeyd şu cevabı verir :

- Değil benim yerime öldürülmesi, ezâ veren bir dikenin O'na batmasını bile istemezdim.

Hubeyb de arkadaşının şehit edilmesinden sonra Bedir'de öldürülenlerin yerine işkence ile öldürüldü. Yalan söyleyip canlarını kurtarmayı düşünmediler. Ebu Süfyan, bu olaydan sonra : "Arkadaşlarının Muhammed'i sevdiği kadar başka birinin sevildiğini görmedim." demiştir.

Mekkeliler beni Haşim'e " Muhammed'i bize teslim ediniz , sizi memnun ederiz." demişlerdi. Reddettiler. Kureyş, bütün ilişkiyi kesti, bu uğurda her türlü ezâ ve cefâyâ katlandılar. İmam-ı Azam, Peygamberin mezarının bulunduğu yere ayağını uzatmamıştır. İmam-ı Şafi, Medine'de atına binmemiştir.

Kısacası Müslümanlar, Allah'ın Elçisine böyle bağlıydılar. Aslında bu bağlılık, O'na ümmet olmanın ve şefaatine nâil olmanın bir gereğidir.

Şu anda adını duyup ta derlenip toplanmayan, üzerine salavât getirmeyen azdır.

Sonuç olarak insanlar için düşünülen, en mükemmel gibi görünen her şey Allah'ın gönderdiği, Elçisinin bizlere tebliğ ettiğinin yanında eksiktir. Kaplumbağanın hayatını devam ettiren koruyucu kabuğu ters döndüğü zaman nasıl kendine ölüm tuzağı oluyorsa, İlahî vahyin dışında insanlık için gerekli olduğu iddia edilen şeyler de insanlığın helâkına sebep olabilir.

Yüce Rabbımız : "Eğer Peygambere itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz." (Nur Sûresi:54) "Ey inananlar ! Andolsun ki, sizin için Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok ananlar için Rasûlullah en güzel örnektir." (Ahzâb:21) "Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Rasûlüne itaat edin, ta ki ilâhî rahmete kavuşturulasınız." (Nûr Sûresi :56) buyurarak insanlığa kurtuluş yolunu göstermiştir.

K- HZ. PEYGAMBERİN ŞEFAATİ HAKTIR

Allah'ın izniyle, Allah'ın izin verdiği kadar Peygamberimiz ümmetine şefaatecektir.

Kur'an soruyor :

- "...Allah'ın izni olmadan O'nun katında kim şefaatedebilir ?" (Bakara :255)

- "...Allah'ın rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefaate etmezler."(Enbiya : 28)

- "O gün Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez."(Taha :109)

Şefaate ile ilgili olarak Peygamberimiz (SAV) şöyle buyuruyor :

- "Benim şefaati, ümmetimden helâk olanlardır."(Ramuz El Ehadis :75/2)

- "Rabbim beni ümmetimin yarısının cennete girmesi veya şefaate arasında serbest bıraktı.Ben de şefaati seçtim."(Ramuz :123/2) (K.Sitte: 17/638)

- "Ben Rabbim'den ümmetim için şefaate diledim.Onu bana verdi.Bu, şirk koşmayan her mü'mine nasib olacaktır."(Ramuz :145/6)

- "Şefaati, ümmetimden büyük günah sahiplerinedir."(Ramuz :306/3)

- "Ümmetimden iki sınıfa şefaati olmaz. Zalim kalpli yöneticilere ve dinde aşırı gidenlere." (Ramuz :308/9)buyurmuştur.

Bildirildiğine göre ; Kur'an şefaate edecektir. Hz. Peygamber, şefaate edecektir.Ehl-i beyt, şefaate edecektir ; Ulema, şehit, şefaate edecektir. Birde sabi çocuk, Allah izin verirse şefaate edecektir.

İmam-ı Azam Fıkh-ı Ekber adlı eserinde : "Peygamberin şefaati haktır.Şefaate, Kur'an, hadis ve icma ile ittifakla sabittir."der.

İslâm İnançının Temeli AKAİD adlı eserinde Osmanlı âlimlerinden **ÖMER NESEFİ** : "Peygamberlerin ve hayırlı kimselerin, büyük günah işlemiş olanlara şefaate edecekleri ayet ve hadislerle sabittir.Allah : "Hem kendinin hem de mü'minlerin günahlarının affedilmesini iste." (Muhammed :19)

"Artık şefaate edici Melekler, Peygamberler ve Salihlerin hiçbir şefaati onlara fayda vermeyecek."(Müddessir :48) Âyetlerini ve "Ümmetimden büyük günah işlemiş olanlar için şefaati vardır."hadisini delil gösterir. (Sayfa:120)

HZ. PEYGAMBER : "Pek çok kimseyi şefaati ile ateşten kurtaracağım. Bazı kimseleri de Zebaniler benden alıp götürcek.Ben : "Allah'ım Zebanilerin benden alıp götürdükleri benim ümmetimdendir."diyeceğim.Cenab-ı Allah bana : "Senden sonra onların neler ihdas ettiğini biliyor musun ?" diyecek" (K.Sitte :17/398) diye haber verir.

Dinde eksik yapan, aşırı giden ve değişiklik yapana Peygamberin şefaati yoktur.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, şefaate vardır, şefaate haktır ve Hz. Muhammed (SAV) şefaate edecektir. Allah şefaatinde mahrum etmesin.

Peygamber Efendimiz (SAV), şefaate hakkında şöyle buyururlar : “Her Peygamberin müstecâb bir duâsı vardır. Her peygamber o duâyı yapmakta acele etti. Ben ise bu duâmı kıyamet gününde, ümmetime şefaate olarak kullanmak üzere sakladım. Ona, inşaallah, ümmetimin şirk koşmadan ölenleri nâil olacaktır.” (Buhari, Daavat, Tevhid :31)

Yine :”Şefaate ümmetinden büyük günah sahipleri içindir.” (Fezül Kadir :4/162)

Bir hadislerinde de :”Kıyamet günü ben Peygamberlerin önünde şefaate etmeye yetkili olacağım.” demiştir. (İ. Canan Hadis Ans. :12/194)

Resûl-i Ekrem efendimize yıllarca hizmet etmiş olan Enes İbni Malik’i hepimiz biliriz. Resûlullah âşıklarından biri olan anesi Ümmü Süleym (asıl adı, Rumeysâ’dır) onu daha küçük bir çocukken Fahr-i kâinât efendimizin hizmetine vermişti. Bahtiyâr Enes, Kâinâtın Efendisinden hiç ayrılmadan 9-10 sene O’na hizmet etti. O’nun sevinçli günlerini de gördü, üzüntülü günlerini de. O’nunla oturdu, O’nunla kalktı. O’nunla yedi, O’nunla içti. Bu sebeple Enes’in davranışlarını bilhassa ibadet tarzını Efendimize çok benzetirler- di.

Enes bir gün Resûl-i Kibriyâ’dan Kıyamet gününde, kendisine özel olarak şefaate etmesini niyâz etti. O da şefaate edeceğini vaad buyurdu. Ama Enes, O’nun şefaatine nerede ihtiyaç duyulacağını bilemiyordu.

- Başım nerede sıkışır yâ Resûlullah ? Söyle de seni orada arayım, diye sordu. Efendimiz :

- Beni ilk önce Sırât’ta ara ! buyurdu.

Enes ,Resûlullah Efendimizi Sırât’ta bulamama endişesiyle tekrar sordu :

- Yâ seni Sırât’ta bulamazsam ?

Kâinâtın Efendisi onun endişesini giderdi :

- O zaman beni Mîzân’da ara !

Orası mahşer yeri idi. O kalabalıkta Efendisine tesâdüf etmeme ihtimâli vardı. Ne olur ne olmazdı. Enes işi garantiye almak için bir daha sordu :

- Ya sana Mîzân’da da rastlamazsam ?

Peygamber Sultanı şöyle buyurdu :

- O zaman beni Havuz'da ara ! Mutlaka bu üç yerin birinde buluşuruz.

Diğer Peygamberler, kıyametin dehşetinden “Nefsî nefsi” deyip, oraya buraya koşuşurken ve kendisine gelenleri başka bir peygambere gönderirken, Hz. Muhammed, ahirete bıraktığı duayı yapacak, hesap başlayacaktır.

“Âlemlere rahmet olarak gönderildim” diyen Hz. Peygamber için Allah :”Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım” dediği Peygamberimizi küçültmek için, misyoner taktiği metodlar uygulan- maktadır.

Efendim, Peygamberler aynıdır. İsa'da Muhammed'de birdir. Ona da diğerine de uysak olur, diye 15. asırda da denmişti.Süleyman Çelebi : ” Vesilet ün-Necat” adlı eseri yazdı.

- “O da bir insandı”diyorlar. Tabi O da bir insandı, ama insanların en büyüğü idi. İnsanların efendisi idi. Bir de :

- “O, vazifesini yaptı işi bitti, O'na bağlılık şirktir.”

- “Allah sevgisi ile beraber Peygamber sevgisi bir arada olmaz” diyorlar.

Bu sözleri çok duyduk...

Hz. Muhammed'in şefaet etmeyeceğini söyleyen, böyle söylediği için O'nun şefaetinden mahrum olacaktır. Ayrıca âyet ve hadisleri inkâr ettiği içinde küfre girer.

O, âlemlere Peygamber olarak gönderilmiş- tir.

Son Peygamberdir. Bütün insanlığın Pey- gamberidir.

Şeyh şefaet eder mi ?

Cenab-ı Allah,alimlere şefaet etme konusunda tam yetki vermemiştir, ama gerçek âlimse vesile kılmamız emredilmiştir.

“Ya Rabbi ! Falancanın yüzü suyu hürmetine, onun hatırına bizi affet” gibi dua edebiliriz.

“Ey Şeyh ! şefaet et” denirse yanlış olur. Kurtuluş ancak Allah'tandır. Allah'tan beklenir.

Allah Rasûlü, en büyük mesajı son anda vermiştir.

L- ALLAH RASÛLÜNÜN SON ANI

Allah Rasûlü, Peygamberlik görevini çileli bir hayat içinde tamamlamıştı, veda etmesi gerekiyordu.

Veda Hutbesinde :”Ey İnsanlar ! Beni dinleyin, belki bu yıldan sonra burada sizinle bir daha buluşamam.”dedi. “Dininizi tamamladım” âyetine gelince durum belliydi. Sahabenin ileri gelenleri ağlamaya başlamışlardı. Tabi kolay değildi, Allah Rasûlünden ayrılacaklardı. Hele veda hutbesinin sonunda :” Tebliğ ettim mi ? Tebliğ ettim mi ? Tebliğ ettim mi ?” dedi.

- “Evet Ya Rasûlallah, görevini yaptın.” dediler. Bunun üzerine Peygamber :

- “Şahid ol Ya Rab ! Şahid ol Ya Rab ! Şahid ol Ya Rab !” dedi.

Rahatsızlanınca mezarlığa gitti, selâm verdi ve :

- “Yakında bizde aranızda olacağız inşallah” dedi.

Biraz daha ağırlaşınca mescide geldi. Müslümanlarla helâllaştı. “ Namazı Ebubekir kıldırın”dedi.

7 dirhem parası vardı, onu sadaka olarak dağıttı.

Âlemlerin Rabbına emaneti teslim edip, kavuştuğu an, Hz Ebubekir, Peygamberin mübarek yüzlerine bakıp :” Ölümünde hayatın gibi güzel.” dedi. Kendini tutamadı...

Hz. Ali, dona kaldı.

Hz. Osman’ın dili tutuldu.

Hz. Ömer :”Kim Muhammed öldü derse, boynunu vururum” dedi, kılıcını çekti.

Hz.Ebubekir :”Kim Muhammed’e tapıyorsa, bilsin ki O, Allah’ın rahmetine kavuşmuştur.Kimde Allah’a tapıyorsa, O Allah bâkidir.” diyor, ortalığı yatıştırıyordu.

İşte güzel bir insan, işte güzel bir ömür ve işte güzel bir son...

Bizde Allah içiniz, Allah’a dönücüyüz.

Cenab-ı Allah, Müslüman olarak doğduğumuz gibi Müslüman olarak yaşayan, Müslüman olarak can veren ve Müslüman olarak ölen kullarından etsin.

Rabbim beni ve sizleri, O yüce Peygamberin şefaatine nâil olan kullarından etsin, bize de hayırlı bir son versin inşallah.

Âlemlerin Rabbi:”Her nefis, ölümü tadıcıdır.” buyuruyor. Hz. Peygamber (as), 63 yaşında her canlı gibi Allah’a yürüdü.

Allah Rasûlünü Hz. Ali (ra) yıkadı.

Allah Rasûlünün en son mesajı “ölüm” olmuştur. Herkesin öleceği mesajı olmuştur.

Son nefesini vermeden “Namaza namaza dikkat edin. Elinizin altındakilere iyi bakın.”sözleri son sözleri olmuştur.

Allah Rasûlünün ifadesiyle :

- “Rab olarak Allah’ı,

- Din olarak İslâm’ı,

- Peygamber olarak Muhammed’i seçip beğendim, diyen kimseden daha güzel sözlü kimdir. O, cenneti hak etmiştir.”(Ebu Davut Vitrin :26)

HZ. PEYGAMBERİN MİRASI

Peygamberler, kendi el emekleri ve alın terleri ile geçinirler.Ölürken de mal olarak miras bırakmazlar.

Peygamberimiz ölmeden hurmalıklarını Müslümanlara vakfetmişlerdir.Geride bazı özel eşyaları kalmıştır.

Enes (ra) şöyle demiştir :” Peygamber (as) yarın için hiçbir şey biriktirmezdi.” (İ.Canan Hadis Ans. : 7 / 79)

Ebu Hureyra (ra)’da :”Resûlullah şöyle dua ederlerdi : Allah’ım ! Muhammed’in rızkını yetecek kadar ver, derdi.” (Age : 6/ 484)

Peygamberimiz sırtındaki gömleğe kadar ihtiyaç sahiplerine vermekten çekinmezdi.O, cömertlerin en cömerti idi.

O’nun mirası Kur’an’dır, sünnetidir. İlimdir, edeptir. O’nun mirasçıları da O’nu sevenlerdir, O’nun sünnetine uyanlardır.

O’nun ümmeti olarak mirasına sahip çıkmak hepimizin görevidir.

Rabbim mirasından mahrum etmesin. Şefaatine nâil olan kullarından etsin.

M.Necati Bursalı'nın ifadesiyle :

Gül dalında açan gonca, Semaya zemine bir bak.
Muhammed'in aşkıdır. Türlü çiçek,sümbül, zambak,
Çırpınmam ömür boyunca, Bize rahmet imdâd-ı Hak.
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır !

Âlemin nuru, nakışı, Taylar, cenge hazır atlar,
Rahmetin mevc mevc akışı, İlim, hüner ve sanatlar,
Hasretin yürek yakışı, Gönül açan hüsn-i hatlar,
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır !

İnler durur bülbül bile, Melek, insan, hûri ve cin,
Bu sevdalar gelmez dile, Hüdhüd, serçe, ak güvercin,
Bilâl'in çektiği çile, Kim yanarsa için için,
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır !

Hangi şeye etsem nazar, Güleç bahçemiz, ovamız,
Güllerde naz, bülbülde zâr, Dalda kuşumuz, yuvamız,
Ah bu hasret, bu intizâr, Selâmımız ve duamız,
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır !

Güzel Cennet, Bezm-i safâ, İnci,mercan,zümrüt ve sim,
İzzet, ikbâl, kerem, vefâ, Gece,gündüz şu dört mevsim
Feryat etmemiz her defa, Gülleri okşayan nesim,
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır !

İnci sultanlar ve şahlar, Yerler,gökler,dağlar,taşlar,
Güneşler, Zühreler, mah'lar, Dîdelerde inci yaşlar,
Kudsî geceler sabahlar Şehitler,bunca savaşlar,
Muhammed'in aşkıdır ! Muhammed'in aşkıdır.

IV. BÖLÜM

SAHABENİN DİLİNDEN PEYGAMBER (AS) NASIL BİR HAYAT YAŞADI ?

ÖNSÖZ :

Peygamberler, insanlığın kurtarıcılarıdır. Her Peygamber insanlığın önünü açmış, karanlıklara ışık olmuştur.

En son Cenab-ı Allah bizim Peygamberimizi âlemlere rahmet ve insanlığa önder olarak göndermiştir.

Cehaletin zifiri karanlığında dünyaya teşrif eden Efendimiz, ortaçağ karanlıklarını aydınlatan bir güneş olmuştur.

İbrahim (as) şöyle dua etmişti :

- “Ey Rabbim ! neslimize kendilerinden bir Peygamber gönder ki, onlara âyetlerini okusun, kitabı öğretsin, onları temizlesin.” (Bakara :28-129)

Bu dua kabul oldu. Allah Muhammed (as)’ı gönderdi.

Hilkatin en cazibeli , en güneşli bir gecesi !

Bu gecede doğacaktır,doğanların en yücesi!

Dağlar,taşlar,ağaçlar,hep dikildiler selâm için !

Salatü selâm getirmeye koyuldular için için !

Yerde,gökte beklenen doğmayan hiç dengi eşi !

Doğdu böyle bir gecede,Yaratanın tek Güneşi !

(M.Asım KÖKSAL)

Değil insanlara yalnız- ey çağ-
Müjdeler hem yere, hem eşyaya ;
Ki Muhammed gelecek dünyaya !
Feri sönmekte olan bir feneri,
Vermiş Allah karâr ihyâya,
Muhammed gelecek dünyaya.
Sözde kalmış ulu deryalığını,
Tekrar öğretmek için dünyaya,
Bir Muhammed gelecek dünyaya !
Desin ölüler :”Biz erken göçtük...”
Gibtalar nurlanacak ahyâya,
Ki Muhammed gelecek dünyaya !

(Arif Nihat ASYA)

Resûl-i Zîşân Efendimizin şâiri Hassan bin Sabit (ra) , bu kutlu ve mübarek hâdiseyi şöyle anlatıyordu :

“O sıralarda 7-8 yaşlarındaydım. Resûl-i Ekrem Efendimizin dünyaya geldiği gecenin sabahında, Yahudilerden biri, “**Kalkın !** “ diye bağıarak koşuyordu. “**Ahmed’in yıldızı bu gece doğdu. Ahmed dünyaya geldi.**” diyordu. (İmam Kastalânî rh., Mevâhibü’l – Ledûniyye, 1/22)

İlk İslâm tarihçilerinden ve hadis âlimlerinden İbn-i Sâ’d (rh), bu hadiseyi şöyle nak- letmektedir :

“Mekke’de oturan bir Yahudi vardı. Resûlüllah (SAV)’ın dünyaya geldiği gecenin sabahı Kureyşlilere koşarak :

- Bu gece kabilenizden bir erkek çocuk doğdu mu ? diye sordu.

Kureyşliler :

- Bilmiyoruz, deyince şöyle devam etti.

- Hemen gidip soruşturun. Bu ümmetin Peygamberi bu gece doğdu. Sırtında bir mühür olmalı.

Kureyşliler, Abdullah'ın o gece bir oğlu olduğunu ve sırtında da bir işaret bulunduğunu öğrenerek kendisine haber verdiler. Yahudi, yeni doğan bebeği ve sırtındaki peygamberlik mührünü gördüğünde, aklını kaybetmişcesine şöyle haykırdı:

- Peygamberlik, İsrailoğulları'ndan gitti. Kureyşlilere öyle bir devlet gelecek ki, haberi doğudan batıya kadar ulaşacaktır." (İbn-i Sa'd rh. Tabakat : 1/162-3)

Evet öyle oldu. O'nun adı doğudan batıya ulaştı. Çağları aştı.

Peygamber (as), ahlâkın, faziletin sultanı idi. Âlemlerin efendisi, insanlığın hayırlısı, en şerefli idi.

Allah Rasûlünün rehberliği, önderliği ve O'na gelen vahiy kıyamete kadar geçerlidir.

Peygamberimize mesajları almadan, O'na uymadan dünyada, ahirette de kurtuluş olmaz.

Cahiliye insanı ne ile ve nasıl kurtulduysa bugünün insanı da aynı şekilde ve aynı yolla kurtulacaktır.

Gelelim Ashabının dilinden Allah Rasûlü nasıldı, nasıl yaşadı, neler yaptı ve ne gibi mesajlar verdi, bunu görelim.

Allah Rasûlü, insanlığın kurtuluşuna vesile olmuştur. Annesi Amine, son anlarında şunları söylemiştir. Allah Rasûlü, 6 yaşındadır. O'nu koklar, bağına basar ve göz yaşları arasında : "Hiçbir şeye üzülüyorum ; insanlığa hayırlı bir evlât bırakıyorum." demiştir.

Evet O, hayırlılar hayırlısı oldu.

Son zamanlarda Peygambere, İslâm'a cephe alanlar, puta tapanların bile yapmadığı saygısızlığı yapmaktadır. Bunlara en güzel cevabı Kur'an veriyor :

- "O, kendi arzusuna göre konuşmaz." (Necm:3)
- "O, sizin için en güzel bir örnektir." (Ahzab :21)
- "Verdiğin hükme rıza göstermedikçe, iman etmiş sayılmazlar." (Nisâ :65)
- "Hayat verici davetlerine uyun." (Enfal :24)

Görülüyorki Kur'an , Peygambere uymayı emretmektedir. O'na uymayan imansız gider.

Allah Rasûlünün ashabı ile arası çok iyiydi. Onlar Peygamberi çok iyi anlamışlardı. Peygamberde onlarla çok iyi anlaşmıştı.

Bir gün Resûl-i Ekrem Efendimiz yüzyılların ötesinden bizleri hatırladı ve :

- “Kardeşlerimle karşılaşp görüşmeyi çok istiyorum.”buyurdu. Yanındaki sahâbîleri belki de içleri burkularak :

- “Yâ Resûlallah ! Senin kardeşlerin biz değil miyiz ?” diye sordular. İşte o zaman kâinatın biricik gülü, dünyanın hiçbir hazinesiyle ölçülemeyecek olan şu iltifatı ile bizleri ihyâ etti :

- “Hayır. Siz benim ashâbımsınız.Benim kardeşlerim, bana beni görmeden iman edenlerdir.” (Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, III, 155)

Hz. Aişe (ra) anlatıyor :

Bir gün Resûlullah (sa)’in yanına bir adam geldi ve :

“Ey Allah’ın Elçisi, ben seni canımdan çok seviyorum.Seni oğlumdan da fazla seviyorum. Bazen evde otururken aklıma sen geliyorsun.O zaman ev bana dar geliyor.Hemen kalkıp yanına gelerek mübarek yüzüne bakmakla ferahlıyorum. Seni görmesem canım çıkacakmış gibi oluyor. Fakat beni bir şey düşündürüyor. Yarın ikimizde öleceğiz. Sen cennete girince diğer peygamber- lerle beraber olacaksın.Ben ise daha aşağı mertebede olacağım için seni bir daha görmemekten korkuyorum.”dedi. Hz. Peygamber ona herhangi bir cevap vermedi. Adam ayrılıp gitti. Daha sonra Nisâ Sûresi’ndeki :

“Kim Allah’a ve Rasûlüne itaat ederse, işte onlar Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberler, Sıddıklar,şehidler ve Salihlerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır ! ” (Nisâ :69)

mealindeki âyet nazil oldu.Bunun üzerine Resûlullah (sa) o adamı çağırdı ve kendisine bu âyeti okudu.

İnsanlık gül Muhammed’e aşıktır.Gül sevgisi, gül adının çokluğu bundandır.

Gül, goncagül, yazgülü,gülendam, gülşah, birgül,gülbeyaz, güldane, güldalı, gülcemal, nurgül, gülnur, gülnihal, şengül, ayşegül, gülpembe...

Anadolumuzu adeta bir gül bahçesine çeviren bu isimler, edebiyat tarihçisi Nihat Sami Banarlı hocanın dikkatini çeker.Adı Güldalı olan bir kadına sorar :

- Sizin oralarda gül bahçeleri çok olmalı. Evlerinizin bahçelerinde çok mu çiçek yetiştiriyor-sunuz ?

- Hayır efendi, bizim oralarda çiçek bahçesi ne gezer. Biz toprağı “tarla” diye kullanırız.

- Peki, gül’e hasret duyduğunuz için mi kızlarınıza böyle güzel adlar koyuyorsunuz ?

- Hayır bey, bizim hasret duyduğumuz başkadır. Gül sevgili Peygamberimizin remzidir. (sembolüdür) Onun için biz bu ismi kullanırız.

Banarlı hoca hatırasını kaydederken şu notu düşmekten kendini alamaz :

- Türk köylüsünün irfanı, modern mektebin yaz boz tahtası haline getirdiği hedefsiz eğitimle bile bozulmamıştır.

Dünyada ilk sıra Peygamber (as)'ındır. O'nu herkes takdir etmiştir. Her geçen günde O'na olan ilgi ve hayranlık artmaktadır.

Geçen bir gazete haberi şöyleydi :

“Brüksel’de “Muhammed” ismi birinci : Brüksel’de 2002 yılında dünyaya gelen erkek çocuklara verilen isimler arasında “Muhammed” isminin birinci sırada yer aldığı ifade edildi.” (02.01.2003-Yeni Asya)

Bu bölümdeki hadisler Ramuz el-Ehadis adlı kitabın ikinci cildinden alınmıştır.

Sahabenin dilinden Muhammed (as) :

Sayfa 519 :

- “Allah Rasûlü beyaz ,güzel ve ağır başlı idi.”
- “Gözleri siyah,kirpikleri sık ve uzun idi.”
- “Hem yüz ,hem de ahlâkça halkın en güzeli idi.”
- “Omuzları arası geniş, yüz etleri hafif idi. Saçlarının siyahı kuvvetli, gümüş parçası gibi görülürdü. Gülünce mübarek ağızlarından nur parlardı.”
- “Yürürken hafif öne meyilli yürürdü.”
- “Hayâ bakımından bakire kızdan daha hayâlı idi.”
- “Ön dişleri seyrekti.Konuşurken dişleri arasından nur çıkıyor gibi gözükürdü.”
- “Sirtında nübüvvet mührü kabarık bir et parçası gibiydi.”
- “Mübarek sakalı gayet güzeldi.”

Sayfa 520 :

- Boyca ne uzun ne de kısa idi.
- Mübarek saçları uzadığında kulak yumuşağı hizasında saçları gür idi.
- İri yapılı, azametli idi. Dişleri seyrek, güzeldi.
- Vücudu gümüş parlaklığında idi.
- Biriyle karşılaşınca ilk selâmı O verirdi.

* * *

Sayfa 521 :

- Konuşurken tane tane söyler, acele etmezdi.
- Kelimeleri çok iyi seçer, dinleyen herkes O'nu anlardı.
- Renklerden en çok yeşili severdi.
- Ahlâksızlıklar içinde en çok yalandan nefret ederdi.
- İbadetin devamlı olanını severdi.
- İçeceklerden en çok sütü severdi.
- Şerbetlerden en çok bal şerbetini severdi.
- Ayların içinde en ziyade Şaban Ayında oruç tutmayı severdi.

* * *

Sayfa 522 :

- Açıkta ihtiyaç gidereceği zaman bir tümsek arkasına geçer veya ağaçlık yere giderdi.

- Kendisine bir hasta geldiğinde veya bir hastaya gittiğinde şöyle derdi : “Ey İnsanların Rabbı ! Zararı gider. Şifâ ihsan et. Şifâ veren ancak sensin. Senin şifândan başka şifâ yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şifâ ihsan et.” diye dua ederdi.

Moral bozacak şey söylemezdi.

Mü'minlerin annesi Hz. Aişe (ra) anlatıyor :

“Resûlullah (SAV) sohbetine gelip giden birini göremez olmuştu.

- Filanı niçin göremiyorum ? diye sordu.

- O hasta, dediler.

- Kalkınız onu ziyaret edelim, buyurdu.

Yanına girdiklerinde o (zât) ağladı.

Bunun üzerine Resûlüllah (SAV) ona şöyle buyurdu :

- Ağlama ! Cebrail Aleyhisselâm bana, humma hastalığının ümmetimin cehennem hissesinden olduğunu haber verdi.” der, bazı hastalıkların günahlara keffaret olduğunu ifade etmiştir.

- Biri kapıyı çaldığında tam kapının karşısın- da durmaz ya sağda veya solda kanat arkasında durur. “Esselâmü Aleyküm” derdi.

- Vardığı yerde çok oturmazdı.

- Pay dağıtırken, evliye 2 pay, bekâra 1 pay verirdi.

- Yanındakilerden hoşlanmadığı bir isim olursa değiştirirdi.

- Hoşlanmadıkları bir şeyle karşılaşınca : “Elhamdülillahi alâ küllihalin” (Yani,her durumda hamd Allah’a mahsustur)derdi.

- Kendisine bir şey getirildiğinde sorardı :”Bu hediye mi ? Sadaka mı ?” “Sadaka” denirse kendisi yemez, Ashabına “siz yiyin” derdi. ”Hediyedir” denirse, O da ashabı ile beraber yedi.

- Bir yemek getirildiğinde önünden yedi.

- Turfanda bir şey getirildiğinde yemeden gözlerine ve dudaklarına koyar :”Ya Rabbi ! Bize evvelini gösterdiğin gibi sonunu da göster.”der, sonra onu yesinler diye çocuklara verirdi.Kendisi daha sonra yedi.

* * *

Sayfa 523 :

- “Yattıklarında sağ ellerini sağ yanağının altına koyardı.” Yattığında Allah’ın adını anardı. “Allah’ım günahlarımı bağışla, şeytanı benden uzaklaştır.”derdi. Kâfirun Sûresi’ni okurdu.

- Serbest bir yerde küçük abdest yapmak istediklerinde önce toprağı kabartırlardı.

* * *

Sayfa 524 :

- Cünüpken uyumak istediklerinde, taharetlenir ve namaz abdesti alırlardı.
- Cünüpken yemek içmek istediklerinde, ellerini ağızını yıkar, sonra da yer içerlerdi.
- Bir sefere gitmek istediklerinde gideceği yeri gizlerlerdi.
- Bir yeni elbise giydiğinde Allah'a şükreder, Rabbim beni sen giydirdin.Onun hayrını senden niyaz ederim. Onun şerrinden ve onunla yapılan şeyin şerrinden sana sığınırım.”derdi.

(Şerri ne olur ? Gurur olur, namazdan, hizmetten alıkor.Elbise gurur elbisesi olur, insanı günaha sokar.)

* * *

Sayfa 525 :

- “Rahatsızlık hissettiği zaman Felâk ve Nâs Sûreleri’ni okur, ellerine üfler ve vücuduna sürerdi.”
- Rahatsızlıklarında çörek otu alır, bal şerbeti içerdi.”
- Başından rahatsız olana “Kan aldır” der, ayağından rahatsız olana “ayağına kına koy” derdi.

Haramla necasetle tedavi yapmamış, önermemiştir.Haramdan dua olmaz, demiştir.

* * *

Sayfa 526 :

- Birinin yalan söylediğine vakıf olursa, o tevbe edinceye kadar kendisine yüz vermezdi.

* * *

Sayfa 527 :

- Yemek yediğinde önünden yer. Bir şey yiyip içtiklerinde Allah'a şükrederlerdi.
- Namazdan sonra üç defa “Estağfirullah” derlerdi.
- Güneş, ay tutulduğunda açılıncaya kadar dua ederdi.

* * *

Sayfa 528 :

- Ashabından birine bir görev verdiği zaman: “Kolaylaştır, güçleştirme, müjdele, nefret ettirme” derdi.
- Birini bir yere gönderdiğinde “Sözünü kısa tut” derdi.
- Kalabalıkta birine bir mesaj vereceğinde “falan” demez, isim belirtmez :”bazıları şöyle şöyle yapıyor” derdi.
- Bazı sözleri iyi anlaşılması için 3 defa tekrar ederdi.

Rasûli Ekrem (SAV) kendi hesabına üç şeyden sakınırdı :

- 1-Tartışma ve çekişmeye girmekten.
- 2-Gereğinden fazla söz söylemekten.
- 3-Kendisini ilgilendirmeyen işlerle uğraş- maktan.

Başkaları adına da üç şeyden sakınırdı :

- 1-Herhangi bir kimseyi tenkid etmekten.
- 2-Herhangi bir kimseye hakarete bulunmaktan.
- 3-Başkalarının sırlarını öğrenmeye çalış- maktan.

Peygamberimizin (SAV) İkna Metodu Çok Etkiliydi:

Ümâme bin Bâhilî şöyle anlatıyor :

“Bir genç Peygamberimiz (SAV)’e geldi :

- Ya Rasûlellah ! Zinâ etmeme izin verir misin ? dedi. Cemâat ona dönerek :

- “Sus, sus !” diyerek susturmaya çalıştılar. Peygamberimiz :

- “Yaklaş” buyurdu. Genç yaklaşip Peygamberimize yakın oturdu.
Peygamberimiz (SAV) :

- “Annenin zinâ etmesi hoşuna gider mi ?” buyurdu. Genç :

- “Allah beni sana fedâ kılsın ! Hayır vallahi hoşuma gitmez”dedi.
Peygamberimiz (SAV) :

- “İnsanlar da anneleri için, zinâyı hoş görmez.”buyurdu. Peygamberimiz (SAV) :

- “Kızının zinâ etmesi hoşuna gider mi ?” diye sordu.

- “Hayır. Allah(c.c.) beni, sana fedâ kılsın ! Vallahi hoşuma gitmez”dedi.Peygamberimiz (SAV):

- “İnsanlarda kızlarının zinâ etmesini istemezler.” buyurdu ve tekrar sordu :

- (Pekiyi) kız kardeşinin zinâ etmesini ister misin ?” Genç :

- “Hayır. Allah(c.c.) beni, sana fedâ kılsın ! Vallahi istemem”dedi.Peygamberimiz (SAV):

- “İnsanlarda kız kardeşlerinin zinâ etmesini istemezler” buyurdu. Peygamberimiz sormaya devam ettiler ve :

- “Halanın zinâ etmesini ister misin ?” buyurdu. Genç:

- “Hayır. Allah(c.c.) beni, sana fedâ kılsın ! Vallahi istemem”dedi.Peygamberimiz (as) :

- “İnsanlar da halalarının zinâ etmesini istemezler.”buyurdu.Ve tekrar sordu :

- “Zinâyı teyzen için hoş görür müsün ?” Genç :

- “Allah(c.c.) beni, sana fedâ kılsın ! Vallahi hoş görmem”dedi.Peygamberimiz (SAV):

- “İnsanlarda teyzelerinin zinâ etmesini hoş karşılamazlar. “ buyurdu ve elini gencin üzerine (omzuna) koyarak :

- “Allah’ım ! Bu gencin günahını affeyle, kalbini temizle, namusunu koru.”diye dua ettiler.

- Teheccüt kıldığında her iki rekatta selâm verirdi.

- Abdest aldığıında yüzüğünü hareket ettir- di.

* * *

Sayfa 529 :

- Abdest aldıklarında (kerahat vakti değilse) iki rekat namaz kılarlardı.

- Namaz kıldırırken Fatiha bitince ön saftakilerin işitebileceği şekilde “Âmin” derdi.

- Yeni elbise giydiğinde Allah'a hamd ederler, iki rekat namaz kılar ve çıkardığını da ihtiyacı olan birine verirdi.

- Kendilerine gülme geldiğinde elleriyle ağızlarını kapatırlardı.

- Sevinç verici bir olay olduğunda Allah'a şükreder ve secdeye kapanırlardı.

- Bir toplantıdan kalkmak istediklerinde on beş defa "Estağfirullah" derlerdi. (Gıybet edilmiş, boş söz söylenmiş olabilir ihtimalinden dolayı af dilerdi.)

- Oturdukları zaman elleriyle dizlerini tutardı.

- Bir şey kendilerini sıktığında namaza dururlardı.

- Can sıkacak şey karşısında abdest alırlardı.

* * *

Sayfa 530 :

- Ateşli hastalıklarda bir kırba suyu başından döker yıkanırlardı.

- Abdest bozmaktan çıktıklarında, "Gufraneke" (Bizi mağfiret et) derlerdi. Ve ilave eder. "Beni eza veren şeylerden kurtaran Allah'a hamd olsun" derdi.

- Evden çıktıklarında,

"Euzubillehimineşşeytanirracim Lahavle velâ kuvvete illâ billâh" derdi. Bir iş yaparken bir şeyle karşılaşınca hep Allah'a sığınır ve dua ederdi.

* * *

Sayfa 531 :

- Evinde insanların en yumuşağı, en kerimi, en güler yüzlüsü ve mütebessimi olanı idi.

- Helâya girdiğinde yüzüğünü çıkarırlardı.

- Helâya girecekleri zaman " Yâ zelcelâl" der ve "Necasetin kirliliğinden, şeytanın şerrinden sana sığınırım Rabbim." derdi.

* * *

Sayfa 532 :

- Mescide girdiği zaman şöyle dua ederdi : "Lânetlenmiş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım." Allah Rasûlü şöyle buyurdu : "İnsan böyle dediğinde şeytan da şöyle der : "Günün kalan kısmında da bu kimse benden korundu."

- Çarşıya girerken şöyle dua ederlerdi : "Bismillahirrahmanirrahim Allah'ım bu çarşının ve çarşıda bulunanların hayrını ve hayırlısını senden dilerim.Burada bulunanların şerrinden de sana sığınırım ; yalan ve yeminle karşılaşmaktan, kaybıma sebep olacak hile ile karşılaşmaktan sana sığınırım."

- Kabristana girdiklerinde selâm verir ve dua ederlerdi.

- Hasta ziyaretine gittiğinde "Senin için zararlı bir durum yok,İnşallah yakında iyileşirsin" derdi. (moral verirdi)

- Başkasını ilgilendirmeyen şeylerle onun başını ağrıtmazdı.

* * *

Sayfa 533 :

- Yağmur yağdığını görünce : "Allah'ım,bunu faydalı yağmur kıl." diye dua eder, herşeyin hayırlısını dilerdi.

- Hilâli gördüklerinde : "Allah'ım ,onu hayır ve bereket ayı kıl." der ayrıca "Ya Rabbi bu ayın hayrını , bereketini dilerim.Bu ayın zararlarından sana sığınırım" diye dua ederdi.

* * *

Sayfa 535 :

- Secde ettiklerinde beyazı görünecek şekilde koltuklarını açık tutarlardı.

- Secdede alınları açık bulunurdu.

- Gök gürültüsü ve yıldırım sesi duyduklarında : "Ya Rabbi ! Bizi gazabınla öldürme,bizi azabınla karşılama, bizleri affet." diye dua ederdi.

* * *

Sayfa 536 :

- Bir şey içtiklerinde üç nefeste içerlerdi.Ve : "Bu daha âfiyetli, hazmı daha kolay ve dertten uzak olmak için daha uygundur." derlerdi. İctikten sonra Allah'a şükreder, hamd ederdi.

- Bir şey içerken üç yudumda içer, her yudumda besmele çeker ve sonunda şükrederdi.

- Cenazeye katılsa sukût ederdi, hüzünlü olurdu.

* * *

Sayfa 537 :

- Şiddetli rüzgarda şöyle dua ederlerdi : Bu rüzgarın hayrını, getirdiklerin hayrını senden isterim. Ya Rabbi bunun şerrinden , bunun getirdiklerinin şerrinden sana sığınırım.

- Aksırınca :”Elhamdülillah” der.Kendine “Yerhamükellah” denince O da ,”Yehdina yehdikumüllah” diye cevap verirdi.

- Ayakta iken sinirlenseler hemen otururlardı. Otururken sinirlenseler uzanırlardı.Ve sinirlilik hali sür’atle giderdi.

- Öğle namazının ilk dört rekat sünnetini kaçırdıklarında, son iki rekat sünnetini kıldıktan sonra kılarlardı.

* * *

Sayfa 538 :

- Etrafındaki müslümanlardan birini üç gün göremezse, onu sorardı. Sefere çıktı derlerse, onun için dua ederdi.Oralarda ise evine giderdi. Hasta ise ziyaret ederdi.

- Kendisine bir heyet geldiğinde en güzel elbiselerini giyer, arkadaşlarına da böyle yapmalarını söylerlerdi.

* * *

Sayfa 540 :

- Elbise giymeye sağ taraftan başlarlardı.

- Ashabından birine rastlarsa selâm verir, musafaha eder ve dua da bulunurdu.

- Ehli beytinden biri hastalanınca ona,Felâk, Nâs Sûreleri’ni okurdu.

- Yolda yürürken sağa sola bakmazdı.

* * *

Sayfa 541 :

- Hastalık veya başka bir sebeple gece teheccüd kılamayınca, gündüz on iki rekat kılardı.

- Sefere çıkmadan iki rekat namaz kılardı.Bir yere konsa iki rekat namaz kılmadan ayrılmazdı.Seferden döndüğünde de iki rekat namaz kılardı.

- Aynaya baktığında şöyle dua ederdi :” Allah’a hamd ederim ki, bedenimi güzel yarattı. Görünümümü güzel kıldı. Beni de mü’minlerden kıldı” derdi.

* * *

Sayfa 542 :

- Birkimseyi yüz koyun ve örtüsüz bir şekilde yatarken görürse, ayağı ile dörter ve : “Bu Allah’ın en sevmediği bir yatış şeklidir.”derdi.

- Genellikle orucu Ramazan dışında Pazartesi, Perşembe günleri tutar :”Âmeller, Allah’a Pazartesi, Perşembe günleri sunulur.”buyururdu.

* * *

Sayfa 543 :

- En çok okuduğu dua :”Rabbena atına fiddünya haseneten ve fil ahireti haseneten ve gina azabennâr” idi.

- Yüzüğü gümüştendi.

- Ahlâkı, Kur’an ahlâkı idi.

- Sükûtları uzun, gülmeleri kısa idi.

- Kur’an okurken teğanni yapmazlardı.

* * *

Sayfa 544 :

- Abdestten sonra kullandıkları özel bir havlusu vardı.

* * *

Sayfa 545 :

- Kendisine hizmet edene :”Senin bir ihtiyacın var mı ?” diye sorardı.

- Zan ile iş yapmaz, bir kimsenin diğer bir kimse aleyhine lafını kabul etmezdi.

- Vahiy meleği geleceği zaman soğan, sarımsak yemezdi.

- Bir yere dayanarak yemek yemezdi.

- Bir şeyi kötüye yormaz, iyiye yorardı.

- Somurtmaz, hep tebessüm ederdi.

* * *

Sayfa 546 :

- Sabah namazının sünnetini, seferde de , hasta iken de hiç bırakmazdı.

- Biatte kadınların elini tutmazlardı.

* * *

Sayfa 547 :

- Gülmesi tebessümü geçmezdi.

- Kur'an'ın tamamını üç günden az müddet içinde okumazlardı.

- Hemen hemen hiç "Hayır" demezlerdi. Kendisinden istenilene yapmaya çalışırdı.

- Abdest alırken kimseden yardım istemez. Sadakayı da kendi elleriyle verirler, havale edivermezlerdi.

- Akşam namazı için kendilerini ne yemek ne de başka bir şey meşgul etmezdi. Akşamı bir an evvel kılardı.

* * *

Sayfa 548 :

- Gülmekte ileri gitmezlerdi.

- Bir şeyi yer içerken üflemez ve kabın içine nefes vermezlerdi.

- Kimseyi hoşuna gitmeyecek şeyle azarla- mazlardı.

- Mü'minlerin zayıflarına gider, onları yoklar, hastalarını ziyaret eder, onların cenazelerinde hazır bulunurdu.

- Yeni doğan bebek görürse, onun için hayır ve bereket diler, onlar için dua ederlerdi.

* * *

Sayfa 549 :

- Aile fertlerine uyuyacakları zaman 33 Sübhanallah, 33 Elhamdulillah, 33 Allahü ekber demelerini tavsiye ederdi.

- Hediyeleşmeyi emrederdi.

- İnsan bedeninden ayrılan şu yedi parçayı gömmeyi emrederdi :

Saç, Tırnak, Kan, Adet Kanı, Diş, Pıhtı, Doğum artığı maddeler.

* * *

Sayfa 550 :

- İftarı hurma ile yaparlardı.

- İpek giyenleri takip eder, çıkartırdı.

- Yüzüğü sağ eline takardı. Gümüş yüzük takarlardı.

* * *

Sayfa 551 :

- Beş şeyden Allah'a sığınırdı :

1- Korkaklıktan,

2- Cimrilikten,

3- Kötü yaşayıştan,

4- Kalp fitnessinden,

5- Kâbir azabından.

- Cin ve insan nazarına bazı dualar okurdu. Felâk, Nâs Sûreleri nâzil olunca yalnız bunları okurdu.

- Ansızın ölümden de Allah'a sığınırdı.

- Bir şeyi iyiye yorar, uğursuz saymaz ve güzel ismi severdi.

- Sık sık tırnaklarını keserdi.

- Yemede, içmede, giyinmede bir şeyi alıp vermede sağ elini kullanırdı.

* * *

Sayfa 553 :

- Elbisesini diker, ayakkabısını yamar, bir erkeğin evde yapacağı her işi yaparlardı.

* * *

Sayfa 554 :

- Allah'ı zikirsiz geçirdiği vakit yoktu.
- Cumadan önce dört, sonra dört rekât namaz kılardı.

* * *

Sayfa 556 :

- İkindiden sonra namaz kılınmasını men ederdi.
- Akşamla yatsı arası Evvabin namazı kılar- dı.

* * *

Sayfa 557 :

- Her aydan üç gün oruç tutarlardı.
- Hayvanı keserken: "Bismillahi Allahü Ekber" derdi.

* * *

Sayfa 558 :

- Hurma yerken 3,5,7 olmak üzere tek yerdi.
- Duayı ve istiğfarı üçer kere yapmak hoşuna giderdi.
- Kapların örtülü olmasından hoşlanırdı.
- Tesbihi sayarlardı.

* * *

Sayfa 559 :

- Gusülde 3.300 gr, Abdestte 800 gr su kullanırlardı.
- Tahareti üç defa yaparlardı. "Temizlik üçtür" derlerdi.

- Seferde namazı kasr eder ve yatamda kılardı.
- Cuma günü namaza gitmeden önce tırnaklarını keser ve bıyıklarını kısaltırdı.

* * *

Sayfa 560 :

- Zikri çok eder, lüzumsuz işten sakınırdı.
- Gizli nikâhtan hoşlanmaz, def ile ilânını isterlerdi. (İki şahit bir de nikâhı kıyanın dışında bilinmiyorsa bu da gizli nikâhtır. Ana babadan gizleniyorsa, gizlidir. Müdahale hakkı vardır. Günaha girmeyelim diye yapılan gizli nikâh, insanı günaha sokar.)
- Kaba konuşanlardan, bağırarak söz söyleyenlerden hoşlanmaz. Kişinin sesini kısmasını severdi.

- Dağlanmaktan (dövmeden) ve sıcak ye mekten hoşlanmazdı.
- Namazda esnemekten hoşlanmazdı.

* * *

Sayfa 561 :

- Fitneye mucip sorulardan hoşlanmazlardı.
- Yemeği ortasından yemekten hoşlanmazlardı.
- Camide şiddetli aksırmaktan hoşlanmazlardı.
- **Koyunda yedi şeyi sevmezlerdi :**
 - 1- Öd kesesi,
 - 2- İdrar torbası,
 - 3- Mesane (Hayaları)
 - 4- Kıkırdak-bezeleri,
 - 5- Erkeklik ve dişilik organları,
 - 6- Midesindekiler,
 - 7- Kanı.
- Bevl dolayısıyla böbrekten hoşlanmazlardı.

* * *

Sayfa 562 :

- Namazda kendisinin arkasında önce erkekler, sonra erkek çocukları, sonrada kadınlar saf tutarlardı.
- Kimseyi bekletmezlerdi, sözünde durur lardı.
- Aslı olmayan şaka yapmazlardı.
- Karşıdakini incitmezlerdi.
- Kimseye ad takmazlardı.

* * *

Prof. Dr. Ali Yardım'ın Peygamberin Şemali adlı kitapta da şu bilgiler yer almıştır:

- Allah Rasûlü, asla yemek seçmezdi. (Sayfa: 220)
- Yiyip içme tamamlandıktan sonra ellerini ağzını yıkardı. "Temizlik imandandır"derdi.Mendil kullanırdı. (S.234)
- Yemekte çok yemez, altın, gümüş kaplardan yiyip içmezdi.
- Kadınlarınıza iyi davranın En hayırlınız kadınlara iyi davrananızdır. Kadınları dövmeyiniz. Kadınlarını döven sizin hayırlınız değildir."derdi. (S.327)
- Allah Rasûlü, tatlı dilli, güler yüzlü idi. (S.229)
- Allah Rasûlü şaka da yapardı, ama sadece hakikati söylerdi. (S.313)
- Yatarken sağ yanına veya sırt üstü yatardı. Uykusu ibadete mani olmazdı.Lüks yataklarda yat- mazdı. (S.347)
- Çok Kur'an okur ve Kur'an okumayı tavsiye ederdi."En hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğreteni- nizdir." dedi.
- Bir şeyde günah yoksa, o şeyin en kolay olanını seçerdi. (S.400)
- Özel hizmet edilmesinden, özel ayağa kalkılmasından hoşlanmazdı. Eli öpülsün, dîvan durulsun istemezdi. (S.408)
- Hayâ, hayır getirir, hayâ imandandır."derdi.
- Hz. Aişe :”Ben Peygamberin edep yerlerini hiç görmedim.”der. (S.419)

* * *

- Yarına hiçbir şey biriktirmezdi. "Allah'ım Muhammed'in rızkını yetecek kadar ver."derdi. (K. Sitte :6/484)

Rasûl-i Ekrem'in hanımı Hz. Ümmü Seleme (ra) validemiz anlatıyor:

- Resûlullah'ın yüzünde bir değişiklik hissettim. Sebebini sorunca :

- "Dün aldığım yedi dinarı veremedim, yanımda kaldı."buyurdu.

Kerem ve cömertlik, Peygamberimizin tabii özelliği idi. Bilhassa Ramazan aylarında O'nun kerem ve cömertliğinde sınır olmazdı.

Bir gün bir adam, Rasûl-i Ekrem (SAV) mer'ada otlayan keçilerini sayarken gelmiş ve birkaç keçi istemişti. Rasûl-i Ekrem de ona bütün sürüyü vermişti. Adam sürüyü kabilesine götürdüğünde :

- Hepiniz Müslüman olunuz. Muhammed (SAV) o kadar cömert ki, fakirlikten hiç korkmuyor, demişti.

- Dünya hırsı yoktu. O, dünyaya ait miras bırakmadı. O'nun mirası İslâm'dır, Kur'an'dır, sünnetidir. Vedâ Hutbesinde :

"Size iki şey bırakıyorum; Kur'an ve sünnetim. Bunlara uyarsanız yolunuzu sapıtmazsınız." demişti.

- **H. Ali(ra)'ın naklettiğine göre son sözü:**

"Namaza namaza dikkat edin. İdareniz altında bulunanlar ve elinizin altında bulunanlar konusunda Allah'tan korkun." (Ramuz :2/562/10 Nolu Hadis) demiştir.

- **H. Aişe (ra) :**

"Resûlullah, Allah'a karşı hürmetsizlik yapıldığı hallerin dışında kendisi için kin tutup öç almamıştır." (Tecrid-i Sarih Terc. :9/276)

(- Dostlukta düşmanlıkta Allah için.

- İnançsızla, Haramzâde ile günah işlemekten korkmayanla beraber olunmayacaktır.

- Doğrularla beraber olunacaktır.

- Ahirette kime tabi olunduysa onun ardın-dan gidilecektir.)

-Enes (ra) şöyle der :

“Peygamberin elinden daha yumuşak ne atlas, nede ipek tutmadım.O’nun kokusundan daha hoş bir râyîha koklamadım.On sene Peygambere hizmet ettim de, bana bir defa olsun “öf” demedi. Yaptığım bir iş hakkında “Bunu niçin yaptın?” veya yapmadığım bir iş hakkında “Böyle yapsaydın olmazmıydı ?”demedi. (R.Salihin:2/624)

Peygamberimiz (SAV)’in çocuklara olan sevgi ve şefkati fazlaydı :

Bir gün Resûlullah (SAV) Efendimiz, Temîm kabilesi reislerinden Akra’nın yanında torunu Hasan (ra)’ı öpmüştü. Akra, Sevgili Peygamberimi- zin bu davranışını yadırgayarak :

- Benim on çocuğum var,bugüne kadar onlardan hiçbirini öpmedim, dedi.

Râuf ve rahîm olan Fahr-i Kâinat (s.a.v.) Efendimiz ona baktı ve sonra da :

- Merhamet etmeyene merhamet olunmaz, buyurdu.

* * *

Bir başka günde Resûlullah Efendimizin yanına çölde yaşayan bir bedevi geldi ve :

- Yâ Resûlullah, siz çocuklarınızı öpüp seviyormuşsunuz. Halbuki bizler, onları hiç sevmez, öpüp okşamayız, dedi.

Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz (sav):

- Allah, sizin kalbinizden şefkat ve merhamet duygusunu çekip almışsa ben size ne yapabilirim ki.... cevabını verdiler.

* * *

Yine bir gün Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, torunu Hz. Hasan(ra)’ı mübarek omuzlarına almış taşıyorlardı.Ashaptan bir zât, bu manzarayı görünce :

- Ey çocuk ! Sen ne güzel binite binmişsin, demekten kendini alamadı. Efendimiz bu sözü şöyle tamamladı :

- O çocukta ne güzel binicidir ama...

* * *

Peygamber Efendimiz buyurmuşlardır ki:

- Üç zümre vardır ki, kıyâmet gününde arşın gölgesi altındadır.

Birincisi : Kocası ölüpte yetimleri kalan, sonra başkaları tarafından istenildiği halde : "Şu yetimler ve ben ölmedikçe, vallahi bunları yetiştirinceye kadar bunlara bakacağım." diyen kadın.

İkincisi : Zengin olup ta yemek yapan ve yaptığı güzel yemeğe yetim ve miskinleri çağıran ve yediren kimse.

Üçüncüsü : Sıla-i rahmi (akrabaya ziyareti) ihmal etmeyen.

-Ebu Hureyra soruyor :

- İnsanların cennete girmelerine en çok sebep olan şey nedir Ya Resûlullah ?
- Allah'tan korkmak ve güzel ahlâklı olmak, buyurdu. Tekrar sordu :
- İnsanların cehenneme girmelerine en çok sebep olan nedir ?
- İnsanın ağız ve avret yeridir, cevabını verdi. (R.S. :2/629)
- İmanı en olgun olan kimseler, en güzel ahlâklılardır. En hayırlınız kadınlarına hayırlı olanlardır. (R.S. :2/630)
- Kardeşinin utangaçlığından şikayet edip, kardeşini ikaz eden Ensar'dan bir adama Peygamber (as) :
- Onu bırak, varsın utansın. Zira hayâ iman- dandır. Hayâ, hayır getirir." buyurdu. (R.S. : 2/684-685)
- "Kim benden sonra unutulmuş bir sünnetimi diriltirse, beni sevmiş olur. Kimde beni severse, benimle beraber olur." (Büyük Hadis Külliyyatı : 1/45)
- "Ümmetimin fesadı zamanında kim sünnetime sarılırsa şehid ecri alır." (Age :1/45)

Kur'an'da Cenab-ı Allah :

- "Ehline namazı emret, kendinde devam et" buyurur.
- Allah Rasûlünün kızı Fatıma(ra) şöyle der :

"Sabah namazının vaktinde uzanmış uyurken, babam yanımdan geçti. Mübarek ayaklarıyla beni dürterek, "Ey kızım ! Kalk Rabbinin taksim ettiği rızıktan nasibini al ve gafillerden olma. Çünkü Cenab-ı Allah, insanların rızığını şafak ile güneşin çıkışı arasında taksim eder." dedi. (Ali Arslan Kadınlara Hitab :21)

Şöyle buyurur :

- "Kur'an'ın haramlarını helâl bilen bir kimse iman etmemiştir." (Age :25)

- “Ey Yüce Allah’ım ! Menfaat vermeyen ilimden, korkmayan kalpten, doymayan nefisten ve kabul olmayan duadan sana sığınırım.”(Age :26)

- “Özürsüz iki namazını bir vakitte kılan kimse büyük günah kapılarından birini çalmış olur.” (Age :43)

- Cuma hutbesinde Allah Rasûlü şöyle demişti:

“Allah’a ve Rasûlüne itaat eden, muhakkak doğru yolu bulmuştur.Allah ve Rasûlüne muhalefet eden de sapıklığa düşmüştür.”

- “Size iki şey bırakıyorum.Onlara uyan, yolunu sapıtmaz.Onlar ; Kur’an ve sünnetimdir.”

- “Bana itaat eden cennete girer, bana isyan eden de muhakkak baş kaldırmış ve serkeşlik etmiş olur.”

Sonuç olarak ;

Sapıtmamak için Peygamber (as)’a uymak gerekir.

İsyan etmemek için gene O’na uymak gere- kir.

Buraya kadar size Allah Rasûlünün sünnetini, davranışlarını ve sözlerini nakletmek suretiyle Hz.Peygamberi tanıtmaya çalıştım. İnşallah iyi olmuştur. İnşallah faydalı olmuşumdur.

Rabbim Peygamberini tanıyan, seven ve uyanlardan etsin.O da bizi sevsin ve şefaet etsin. İnşallah.

Rabbım bizi Peygamber Efendimizin şefaatinden ayırma. O’nun sancağı altında, havz-ı kevserinde beraber olan kullarından et. AMİN.

V. BÖLÜM

İSLÂM'IN İKİNCİ KAYNAĞI SÜNNET

Giriş :

İslâm'ın dört kaynağı vardır. Yani İslâm Dininin dünya ve ahiretle ilgili hükümleri dört kaynaktan elde edilir. Bunlar şunlardır :

1. Kitap yani **Kur'an-ı Kerim** :Kur'an birinci

Kaynaktır. Her şey Kur'an'da beyan edilmiş , hiçbir şey ihmal edilip eksik bırakılmamıştır. (Nahl :89 + En'am: 38)

2. **Sünnet** :Yani Hz. Peygamber (as)'ın sözleri,

yaptığı işler ve sükutları. Cenab-ı Allah , peygambere uymamızı emretmiştir. O'nun hükümlerine razı olmadıkça iman etmiş olmayacağımızı bildirmiştir.(Nisa:65) Bir ayette de:

“O, kendiliğinden konuşmaz. O'nun konuşması vahiy ile dir.” (Necim :3-4)

3. **İcma**: Yani din alimi müctehidlerin görüş

birliğine varmalarıdır. Peygamberimiz :”Müslümanların güzel gördüğü şey ,Allah katında da güzeldir.” buyurur.

4. **Kıyas** : Hakkında âyet ve hadis bulunmayan

bir şeyi, hakkında ayet ve hadis bulunan bir şeyle karşılaştırmak ve ona göre karar vermektir.

Dini emirlerden sorumlu bir kişinin işleri sayılırken şöyle sıralarız :”Farz, Vacip, Sünnet, Müstehap, Mübah, Haram, Mekruh ve Müfsid.”

Görülüyor ki Müslüman sünnetten de sorumludur.

Kur'an'la yetinmek, “Bize Kur'an yeter.” demek, doğru değildir. Sünnete bağlılık ,dini zorunluluktur. Sünneti reddetmek ,kişileri , görüşleri sapık duruma itmiştir.

Peygambere uymayı Allah emretmiştir. Kur'an'da :

- “Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Eğer yüz çevirerseniz , bilin ki Allah kâfirleri sevmez.” (Al-i İmran :32) buyrulur.

Sünnete uymayı peygamber istemiştir :

- "Size emrettiklerimi yerine getirin, yasaklarımı da gücünüz yettikçe terk edin." (Müslim : 412) buyurmuştur.

Sünnet, Peygamber (as)'ın bize gösterdiği hayat modelidir. Kurtuluş ve mutluluk yoludur. Kur'an'ı anlama ve hayata geçirme yoludur.

Hz. Ömer (ra) : " Biz, Rab olarak Allah'tan, din olarak İslâm'dan, peygamber olarak Muhammed'den memnun ve razıyız." demiştir.

Bu bölümde peygamberin sünnetine uymanın önemi ve gereğinden bahsedeceğiz.

Bu konuda peygamberimizin iki hadisini zikrederim:

1- "Benim emanetim veya nehyettiğim bir konuda sakın birinizi koltuğuna yaslanmış olarak "Biz onu bilmeyiz. Allah'ın kitabında ne görürsek, ona uyarız, o kadar." derken bulmayayım." (Ebu Davut, Sünnet, 5)

2- "Her amelin bir coşkusu, her coşkunun da bir gevşemesi vardır. Kimin coşkusu sünnetimden yana olursa o, mutlaka kurtulmuştur. Kimin de istek ve arzusu ve rağbeti sünnet dışına yönelik olursa, o helâk olmuştur." (Tirmizi , Kıyame :21)

Görülüyor ki sünnet, sapıtmanın da sapıtmamanın da ölçüsüdür.

Biz bu bölümde sünnete uymanın gereğinden bahsedeceğiz.

Son zamanlarda sünnet bazı kesimlerde önemini yitirmiştir. Belirli bir kesim de ,sünnete düşman kesilmiştir. Bir kısmı da sünnete karşı ilgisizdir.

Okumayı, araştırmayı, sormayı ve öğrenmek için çaba sarf etmeyi pek sevmiyoruz. Dinlemeyi ve seyretmeyi çok seviyoruz. Söylenenlerle ve duyduklarımızla yetiniyoruz. Kolayımıza geleni reddetmiyoruz.

Hal böyle olunca , dinimizi öğrenme ve araştırma zahmetine katlanmıyoruz. En çok ve en sağlıklı bilinmesi gereken din, bilinmeyince , birileri derhal harekete geçiyor, yanlış bilgileri kolayca vererek, boşluğu dolduruyor.

İslâm'ı tahrif etmek, Müslümanların inanç ve itikadını bozmak, en önemlisi de Müslümanları

Ehl-i Sünnet çizgisinden uzaklaştırmak isteyenler, akıl almaz bir gayretle ve destekle hareket ediyorlar.

Ne gibi iddialar ortaya çıkardılar ?

İslâm'ın ilk günlerinden bu yana Yahudilerin ve bütün hıristiyan âleminin hasmı İslâm, İslâm peygamberi ve Müslümanlar olmuştur.

İlk fitne ,Abdullah İbn-i Sebe fitnesidir. Yahudi asıllı İbn-i Sebe , Hz. Ali'nin peygamber olduğunu , O'na Allah'ın hulûl ettiğini ileri sürdü. Hz. Ali ile Hz. Muaviye'nin arasını açtı. Bu fitne sırasında Kur'an'ın bir kısmını kabul etmeyen Hariciler, daha sonra da "Bize Kur'an yeter." diyen mu'tezile ortaya çıktı.Bunlar yetmedi, daha sonra da sünneti yok sayan Vahhabilik mezhebi kurduruldu.

* * *

Hz. Peygamberi sağlığında davasından vaz-geçmesi için câzip teklifler ,tehditler, iftira ve zulüm, safha safha denendi.

Müşrikler, peygamberin şahsı ve aile hayatı ile ilgili yalanlar uydurdular.O'nun okuma yazma bilmediğini, hasta olduğunu, şair ,mecnun, büyücü olduğunu söylediler."Kur'an'ı O,uyduruyor." dediler. Peygamberliğine inanmadılar.Cebrail'in yanlışlıkla O'na geldiğini ileri sürdüler. Her şey dediler ama, yalancı diyemediler.

Yahudi olmayan peygamberin ,gülünç şekle sokulması ,rezil ve rüsva edecek şeyler uydurulması , dini müesseselerin zayıflatılması, Yahudi protokollerinin emridir.

Başlangıçta Yahudilerin iddialarını da şöyle özetlemek mümkündür :

- "Muhammed başlangıçta yeni bir şey getirmemiştir. Söylediklerini daha önceki dinlerden almıştır.İbadet olarak koyduğu şeylerde daha önceki dinlerde olan şeylerdir. Musa'da ,İsa'da aynı şeyleri emretmişti."dediler.

Bundan başka :

- Ehli kitabı çekebilmek için , ehli kitaptan kadınlarla evlenmeyi müsaade etti ve Kudüs'e doğru namaza durdu.

- Sünnet olmayı, domuz eti yememeyi,kan, leş yasağını, oruç tutmayı aynen yahudilikten aldı, yani insanlara yeni bir şey getirmedi, dediler.

* * *

Dini gerçekleri çürütmek, İslâm'ı tahrif etmek talimatı da hıristiyan camiasının ihanet programın-da vardır.

Hıristiyanlar da :

- İsa Peygamberi ,Allah gönderdi.Aslında Müslümanlar İsa peygambere de inanırlar.Onun için peygamberler arasında fark yoktur. Bu yüzden Müslümanların, İsa peygambere de uymaları gerekir.

- Muhammed'e atfedilen hadisler Emeviler zamanında uydurulmuştur.

- Hıristiyan müsteşrikler:" İslâm'ın esası Kur'an'dır.İnsanlara Kur'an yeter, hadislere ihtiyaç yoktur" dediler.

Bahâilik gibi sapık mezheplerde, hadislere itibar etmedi ve Kur'an'ın ebedîliğini kabul etmediler.Ve dediler ki , "Yahudi ve Hıristiyanlar Kur'an'ı bozdu."

Gelelim günümüze :

- Kendini peygamber yerine koyan bazıları, "Mesihim, çıplak uyarıcı, Mehdiyim, Nebiyim." dedi. Kur'an'la yetindi. Hz. Peygamberi,sünnetini ve hadislerini yok saydı.Kendilerine vahiy geldiğini iddia etti. Onlarda müsteşrikler ve mutezile gibi, "Bize Kur'an yeter."dediler.

Değişik bazı iddialar da şöyle :

- İnsana akıl yeterlidir, İnsanın peygamberin rehberliğine ihtiyacı yoktur.

- Allah'la kul arasına peygamber giremez.

- Peygamber görevini tamamlamıştır.

- Peygamberde bir insandır.

- Peygambere uymak şirktir.

-Sünnet namazlar kılınmamalıdır. Sünnet namaz kılan peygamber için kılmış olur ki , şirke girer.

- Sünnetler tekrar gözden geçirilmelidir.

- Namaz, Allah'ın emrettiği kadardır. Cuma, iki rekattır.

- Bir insanın Allah'ı sevdiği ,bağlandığı gibi peygamberi sevmesi ve bağlanması, kula kulluk olacağı için şirktir.

- Bazıları da : "Hz. Peygamber şöyle buyuru yor." denilince : "Bırak sen onu, Allah ne buyurmuş sen, ona bak. Bize Kur'an yeter."diyor.

- Bazı çevrelerde : "Hadisler uydurmadır. Aradan 15 asır geçti. Hadisleri şeytan bozdu. Allah Kur'an'ı koruyacağını bildirdiği halde , "hadisleri koruyacağım" dememiştir.Sonra hadisler doğru tespit edilmemiştir."diyorlar.

* * *

Bir adam tuvalette şiir yazmış, arkadaşına :

- Bak tuvalette şiir yazdım, dinle, demiş ve okumuş.

Arkadaşı :

- Kokusundan belli, demiş...

Bu sözlerinde ne koktuğu belli... Ama bir çokları bunun farkında değil.Olay o kadar basit değil.Bütün bu sözlerin altında İslâm düşmanlığı yatıyor.Geçmişteki iddialarla bugünkü iddialar arasında hiçbir fark yok.Söz farkı da yok, manâ farkı da yok.

Bu sözlerde asla iyi niyet de yok.

“Bize Kur’an yeter.” diyenler, Kur’an’a bağlı ve Kur’an’a saygı gösterenler değil.Hedef, fitne sokmak, İslâm’ı bozmaktır.

Daha dün ezan, Türkçe okunsun, namaz Türkçe kılınsın ki, anlaşılsın diyenler,namaz kılan ve Kur’an’ı anlamak isteyen kimseler değildi. Namaz, ezan Türkçe olsa, namaz kılacak insanlar değildi.

Bugün değerini yitirmiş bir sünnet, anlamsız bir hadis yoktur.Peygambere uymadan ,sünneti yaşamadan gerçek Müslüman olunmaz. Bugün Hz.Peygamberin sünnetine ve Kur’an’ı açıklayan hadislerine , cahiliye toplumundan daha çok muhtacı...

Bugünkü iddialar, peygamberi saf dışı etmek isteyen Ebu Cehillerin ,Ebu Leheplerin söylediklerinden farksızdır...

Kim bu iddia sahipleri ?

Bazıları İslâm’ı bilmeyen ve İslâm’ı doğru anlamayan kimselerse de , ekseriyeti İslâm düşmanıdır. Biraz önce ifade ettiğim gibi, bu iddialar yeni değildir.Sürüp gelen düşmanlığın devamıdır.

Salman Rüştü, Teslime Nesrin ne maksatla ortaya çıkarıldıysa, sahnedekilerde ,daha önce sahnelenen aynı oyunu oynayan kimselerdir.

Bunları ve fikirlerini kimlerin sahip çıktığına bakın...

Bunlar biraz menfaat toplamak, biraz ilgi görmek, sosyetenin ve laik kesimin gözdesi olmak isteyen kimselerdir.Bazılarının ünvanları da olabilir, bilgileri de olabilir. Böyle olunca,hata yapmaz değil. Allah bir insanı sapıtmasın.Şeytan’ında bilgisi çoktu, meleklerle hocalık yapıyordu.Ama ne oldu ? Allah’a isyan etti, iş bitti.Lânetlendi, aşağılandı. İslâm düşmanı ve Müslüman düşmanı oldu...

Sapıklığın kaynağı, Peygambere uymamaktır. Hz.Peygamber:

- “Size iki şey bırakıyorum.Onlara uyarsanız sapıtmazsınız. Onlar Kur’an ve sünnetim.” demiştir. Sünnetin terki ve Kur’an’dan ayrı tutulması sapıklıktır.

Kur’an’da böyleleri için Allah’ın emri şudur :

“Onlardan ölmüş olan hiç birine asla namaz kılma.Onun mezarı başında da durma.Çünkü onlar Allah ve Rasûlünü inkâr ettiler ve fasık olarak öldüler.” (Tevbe : 84)

Hadisler Nasıl Tespit Edildi ?

Sünnet Nedir ?

Hz.Peygamberin Kur'an dışındaki söz ve davranışlarına sünnet denir. Kur'an'dan sonra ikinci kaynaktır.

Bugün elde önceki peygamberlerin getirdiği veya onlara ait hiçbir şey yoktur. Dinlerine çok bağlı olan Yahudiler bile peygamberlerinin mezarını bile bilmezler.Âsâsının bile sahibi değillerdir...

İslâm'da ise Allah'ın vahyi, aynen muhafaza edilmiş ;Hz. Peygamberin sünneti de titizlikle, kılı kırk yarararak tespit edilmiştir.Hz.Peygamberin, Müslümanlara bıraktığı Kur'an ve sünnet emaneti ,günümüze kadar noksansız korunmuştur.

Hz.Peygamber, bir müddet Kur'an ayetleri ile karışmaması için hadislerin yazılmasını yasaklamış ,bu tehlike ortadan kalkınca ,yasak ortadan kalkmış, şahitleri ile beraber nakledenlerin adları ile tespit edilmiştir.

Hatta bir çokları sevaba nâil olabilmek için hadisleri ezberlemiş ve nakletmiştir...

Hz.Peygamberin:

- “Sünnetimle amel etmeyen benden değildir.” (İbni Mace,Nikah :1) buyurması Müslü-manların sünnete sarılmalarını sağlamış,

- “Bana yalan yere kim bir hadis isnad ederse ,ateşte yerini hazırlasın.”(Buhari,İlim:38) hadisi de titiz olmalarını gerektirmiştir.

Hadislerin toplanmasındaki Müslümanların gösterdikleri titizliği anlatması bakımından bilinen bir olayı nakletmek isterim:Günlerce yolculuktan sonra İmam-ı Buhari,kendisinde bir hadis olduğu söylenen birini bulur.Fakat o anda adam ,kaçan atını yakalayabilmek için boş avucunu uzatıp hayvanı yakalamaya çalışmaktadır.O anda İmam-ı Buhari geri döner.Neden hadisi almadığını soranlara şöyle der :”Bu adam avucunda bir şey olmadığı halde, varmış gibi yaparak hayvanı aldatmaya çalışıyor.Bu adamın sözüne güvenilmez, ola ki bana da yalan söyler.” demiştir.

Hadis toplayanlar şahitleri,senetleri ile kılı kırk yarararak hadisleri toplamışlardır.

Kaynak gösterilmeden hadis diye uydurulan birkaç söz, hadislere gölge düşürmemelidir.

Saldırı için bahane olmamalıdır.

Peygamberin sünneti yeni tespit edilmemiştir ki, sünnete şüphe girsin. Hz.Peygamber sağken Müslümanlar ona uydu. Dört halife devrinde onlara uyuldu.Daha sonra Kütüb-ü Sitte adı ile peygamber sünneti, altı kitap halinde toplandı.Hz.Peygamber, Veda Hutbesi'nde de Müslümanlara şöyle demiştir:

“Size iki şey bırakıyorum.Onlara sımsıkı sarıldığınız müddetçe sapıklığa düşmezsiniz. Onlar, Allah'ın kitabı Kur'an ve sünnetimdir.”

İslâm bir bütündür.Farz, Vacip, Sünnet, nafile, haram ve helâli ile bir bütündür. Kur'an'ı kabullenip sünneti yok sayamayız. Sünneti, Kur'an'dan ayıramayız.

Peygamber efendimizin, mucize olarak gelecekte haber veren bir çok hadis-i şerifleri vardır.Bunların çoğu (uydurma hadis çoktur, Kur'an okuyalım) diyenlerin çıkacağını bildirerek : (Bir zaman gelir , beni yalanlayanlar çıkar.Benden bir hadis söylenince ,” Resulullah böyle şey söylemez. Bunu bırak Kur'an'dan söyle” der,) buyurdu.

Hz.Peygamber şöyle bildirir :

“Kıyamet gününde kurtuluş için farzlara bakılır,onlar yeterli değilse vaciplerle tamamlanır. Oda yetmezse sünnete bakılır, sünnetle eksiklik tamamlanır.Oda yetmezse nafilelerle eksiklik tamamlanır, kurtuluş sağlanır”

Bir kutsi Hadiste: “Kulum bana nafilelerle yaklaşır.”buyrulmuş,sünnetlerle beraber nafilelerin de terk edilmeyeceği bildirilmiştir.

Hadislerle ilgili ilk şüpheyi, mutezile başlatmıştır.Halbuki hadisler emsali görülmemiş bir titizlikle derlenip toplanmış ve muhafaza edilmiştir. Sağlam senet ve kişilere dayandırılarak,hadisler kayda geçilmiş, güvenilmeyenlerin nakillerine iltifat edilmemiştir.

Peygambere olan sevgi,bağlılık,onun hadis-lerine olan ilgiyi de arttırmıştır.

HZ. PEYGAMBERİN GÖREVİ

Peygamber, Allah'tan aldığı emir ve yasakları insanlara bildiren, insanlara doğru yolu gösteren kimsedir.Peygamber aldığı vahyi bildirmekle kalmaz, yaşar ve açıklar. Meselâ ; Cenab-ı Allah “Namaz kıl” emrini vermiştir.Ne zaman kılınacak, ne kadar kılınacak bunu Peygamber (as)'dan öğrenir.

Peygamberin rehberliği olmadan din, anlaşılmaz ve yaşanamaz.

Kur'an'da şöyle buyrulur:

- “İçinizden ayetlerimizi okuyan ,sizi kötülüklerden arındıran, bilmediklerinizi öğreten bir Rasül gönderdik.” (Bakara:151)

- “Biz seni, müjdeci, uyarıcı, davetçi ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.” (Ahzab: 45-46)

Bu ayetlerde peygamberin görevinin ne olduğu bildirilmiştir.

Peygamber, dini yaşanır hale getirir. O, kurtarıcı olarak gönderilmiştir.

İnsanlığın her zaman O'na ihtiyacı vardır. Çünkü O, insanlığa hep güzel şeyler sunmuştur. İnsanlık onunla insan olduğunu anlamıştır.

Ümmetine şöyle seslenmiştir :

- “Size bir şey yapmanızı emrettiğimde, ona mümkün olduğunca uyun. Bir şeyden sakındırdığımda ondan kaçının.” (Siret Ans : 2/528)

Kur'an'da Ondan gelenin kabul edilmesini, O'nun yasakladığından da kaçınılmasını emreder. (Haşr : 7)

SÜNNETİN HAYATIMIZDAKİ YERİ VE ÖNEMİ

Allah Rasûlü son klavuzdur. Onun klavuzluğunu bir kenara bırakırsak din anlaşılmaz.

Allah'ın kitabında her şey apaçık bildirilmiştir. Bilmemiz gerekeni bize, peygamberin sünneti açıklar. Sünnet olmadan din ve dünyamızı düzene koyamayız.

“Yılbaşında hindi keseceğim” diyene, “Senin için bu uygun değildir” deyince bana :”Ben Kur'an'ı okudum. Kur'an'da “hindi yemeyin” demiyor.” demişti. Dini bu şekilde anlarsak olmaz. Dini hükümler sadece Kur'an'dakilerden ibaret değildir. Sadece Kur'an'a bakarsak , Kur'an'ı hayatımızda uygulayamayız. Bunun için Kur'an, Hz. Peygamber-re uymayı emreder.

İslâm'ı doğru anlamak ve doğru yaşamak için Peygamber (as)'ı model almak, hayatı sünnete göre şekillendirmek zorunluluğu vardır.

İslâm'da sünnete riayet etme mecburiyeti vardır. Kur'an'la çözülemeyen problemler, sünnetle çözülecektir.

Peygamberimiz Muaz b. Cebel'i Yemen'e gönderirken kendisine :

- Sana bir dava geldiğinde nasıl hükmedeceksin ? diye sordu. Muaz :

- Allah'ın kitabı Kur'an ile hükmedeceğim, dedi. Peygamberimiz :

- Allah'ın kitabında bulamazsan ne yapacaksın ? buyurdu. Muaz :

- Allah'ın peygamberinin sünneti ile hükme-deceğim, dedi. Peygamberimiz :

- Ya Allah'ın peygamberin sünnetinde de bulamazsan, ne yapacaksın ? buyurdu. Muaz :

- O zaman görüşümle içtihad eder, kusur etmemeye çalışırım, deyince Peygamberimiz :

- Allah'a hamdolsun ki ,Allah'ın peygamberinin elçisini peygamberinin razı olacağı şeye muvaffak kıldı, buyurdu. (Tirmizi Ahkam : 3)

Sünnete uymayana itibar edilmez.

Tasavvuf ehlinde bir örnek vermek istiyorum. Dokuzuncu asır mutasavvıflarından Bâyezid el Bistâmi, velilik ve dindarlık iddiasıyla ortaya çıkan , şöhreti etrafa yayılan bir kimseyi duyar.Arkadaşlarını alıp onun ziyaretine gider. O kişinin evine yaklaştıklarında, onun evinden çıkıp mescide giderken kible tarafına tükürdüğünü görünce, Bâyezid, geri döner. Arkadaşları, bunca yolu yürüdüktan sonra selâm bile vermeden neden geri döndüğünü sorunca Bâyezid :

- Bu adam Hz. Peygamberin sünnetinden birine riayet etmiyor. Hz. Peygamber :” Sizden biriniz, kible tarafına tükürmesin” (Buhari Salât :33)

buyurmuştur. Allah'a yakınlık iddiasında bulunan biri, peygambere uymuyorsa O'na inanılır, güvenilemez” cevabını vermiştir.

Peygamberin sünnetine uymamak, hem Allah'a hem de peygambere isyandır. Peygamber (as) birini sünnetine uymadığını görünce hiddetini belli eder, tepki gösterirdi.Meselâ ; Altın yüzüğü erkeğe haram kılmıştı.Birinin parmağında görünce çıkarıp,atmış:”Ben size bunu haram kılmadım mı? “ demiştir. Sünnete uymayan bir şey görse,” ne kötü, ne kötü” derdi.

Sünnete uyulursa, Peygamber Allah'ın önüne geçirilmiş olur, diyenler oluyor.Bu yanlıştır. Muhammed (as), kıyamete kadar peygamberdir, O'na uyulacaktır. Bunu Allah emrediyor ve “Peygambere uyun, hainlik etmeyin” diye emrediyor,uymazsanız amelleriniz boşa gider , diyor. Peygambere uyan için de :

- “Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse , işte onlar Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberler, sıddıklar,şehitler ve salih kimselerle beraberdir.Bunlar ne güzel arkadaşlardır.” (Nisa : 69) müjdesi verilmiştir.

Sünnetten kaçanlar için Peygamber (as) şöyle bir örnek veriyor :

Hz. Cabir (ra) anlatıyor :

Resûlullah (sav) buyurdu ki :

“Benimle sizin misaliniz, ateş yakıp da çekirge ve pervaneler ateşe düşmeye başlayınca onları oradan uzaklaştırmaya çalışan adamın hali gibidir.Ben sizi ateşe düşmeyesiniz diye etekleri-nizden tutuyorum.Siz ise, elimden kurtulmaya çalışıyorsunuz.”

Sünnete uyma konusunda Peygamber (as) şöyle buyuruyor:

- "Kim Allah'ın kitabına uyarsa , dünyada asla şaşırılmaz. Ahirette de bedbaht olmaz." Sonra şu ayeti okudu:" Benim yoluma uyan, ne sapar ne de bedbaht olur."(Taha :12) (Büyük Hadis Külliyyatı: 1/44)

- "Kim benim sünnetimi yaşatırsa, beni sevmiş olur.Kim de beni severse benimle beraber olur." (Age : 1/45)

- "Ümmetimin fesadı zamanında kim sünnetime sarılırsa, şehid sevabı alır" (Age : 1/45)

- "Öyle bir zaman gelecek ki, o zamanda şu üç şeyden daha değerli bir şey olmayacaktır :

1- Helal para,

2- Samimi arkadaş,

3- Kendisiyle amel edilecek bir sünnet.(Age : 1/45)

Sünnet hayatı Kur'an'a göre yaşamaktır. Çünkü sünnet ,Kur'an'ı açıklayıcıdır.Eğer bunu böyle anlamazsak, sünnetin kapsamını daraltmış oluruz, şekilcilikte kalırız, belirli şeyler yapmakla Peygambere uyduğumuzu zannederiz.

Sünnet, hayatımızın her anında ve alanında yaşanmazsa Kur'an'a uyulmamış olur.Sünnet de vahidir.Sünnet, Kur'an'ı anlama ve yaşama yolu-dur.

Kur'an başka sünnet başka değildir.Kur'an neyi emrediyorsa, neyi yasaklıyorsa, sünnet de aynı şeyleri emreder veya yasaklar ve onu iyice anlaşılır halde açıklar.Kur'an'ın her konuda geniş biçimde açıklıklar getirmesi mümkün değildir. O zaman ciltlerle Kur'an olması gerekir.

Bugün Kur'an'la ters düşen bir hadis yoktur. Hadisler ayetlerle örtüşür. Onun için ayetlere uyduğumuz gibi hadislere de uyma mecburiyetimiz vardır. Bunu bize Kur'an emreder. Allah'ın ve peygamberin emir ve yasaklarının dışında Müslümanın başka bir tercih hakkı olamaz. Sünnete uymayan da sapıktır. (Bak: Ahzab : 36)

Hz. Peygamber : "Sünnet hududunda yapılan az amel, bid'at dairesinde yapılan çok amelden hayırlıdır."buyurmuştur.(Ramuz:319/13)

Nasıl kaplumbağanın koruyucu kabuğu, ters dönünce kendisine mezar oluyorsa, peygambere ters düşen her şey hayatımızı alt üst edecektir.

İslâm'da hayatımız, doğumdan ölüme, yeme içmeden uyumaya,hatta tuvalete girip çıkmaya kadar ,her şey kurala bağlanmış,düzene sokulmuştur. Kim yapmış bunu ? Hz.Muhammed Mustafa (SAV).

Muhammed ümmeti olmanın şuuruna ermeliyiz.O Peygamber ki ,kurtuluş rehberidir. Muhammed ümmeti olmak en büyük nimettir.

İmanın ve İslâm'ın şartlarından olan Kelime-i Şehadette ve Kelime-i Tevhidte Cenab-ı Allah, kendi adı ile beraber Muhammed (SAV)'in adını anmamızı istemiştir. Onun için peygamberi Allah'tan ayıramayız, Farz için sünneti terk edemeyiz.

Peygamberin Emir Koyma Yetkisi Vardır :

Hız. Peygamberin sünneti, Kur'an ile tasdik edilmiştir, uymamız istenmiştir. Çünkü Allah, O'na hüküm koyma yetkisi vermiştir.

Resulullah (s.a.s)'ı bir gölge gibi takip eden, ne söyleyip ne açıkladığını anında tespit eden büyük sahabi İbni Mesud, bir gün şu mealde bir hadis işitmişti :

- Eline, yüzüne dövme yapan, yaptırana, güzellik olsun için dişlerini inceltip, seyrekletirene, Allah'ın yarattığını değiştirenle, saçına başka insan saç ekleyene lânet edilmiştir.

Bu hadis-i şerifi bir çok yerde anlatan İbni Mesud'a bir gün bir kadın gelip itiraz yollu sordu :

- Sen saçına başka kadın saç ekletenin, eline yüzüne dövme yapanın, güzellik olsun için normal dişlerini inceltip sivriltenin lânete müstahak olduğunu söylemişsin ?

Büyük sahabi bu itiraz yollu soruya şöyle karşılık verdi :

- Evet, böyle söyledim. Ama bu benim sözüm değildir. Kur'an'da da vardır.

Kadın hemen itiraz etti :

- Hayır. Bu olamaz. Çünkü ben Kur'an'ı baştan sona okumuş biriyim. Orada böyle bir ayet yoktur. Böyle bir ayetin varlığı iddia edilemez.

İbni Mesud hazretleri cevap verdi :

- Sen, dedi, Haşr Sûresi'ndeki şu ayet-i kerimeyi okumadın mı ? Allah'ın Peygamberi size neyi emrederse alın, neden uzaklaştırırsa ondan uzak durun ! (Haşr :7)

Kadın, "Evet" dedi. "Böyle bir ayet vardır."

Peygamber, bir sahabenin parmağından altın yüzüğü çıkarıp atar. O, ayrılınca biri o yüzüğü getiriyor. "Al, başka işte kullanırsın" diyor. O zat :

- Vallahi peygamberin attığını almam, diyor.

Peki biz O'nun yasakladığını yapacak mıyız?

Nur 24 : "Peygamberin emrine aykırı davrananlar ,başlarına bir belâ gelmesinden, yahut kendilerine çok acı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar."

Ali İmran 31 : “Kim peygambere itaat eder-se, Allah’a itaat etmiş olur.”

A’raf 157 : “...O kendilerine iyiliği emreder, fenalıktan yasaklar.Temiz olan şeyleri helâl,temiz olmayan şeyleri haram kılar...”

Bir ayette de şöyle buyrulur :

Nisa 65 :” Verdiğin hükme rıza gösterme-dikçe iman etmiş sayılmazlar.”

Hz. Peygamber(as), namaz konusunda :

“Beni nasıl namaz kılar görüyorsanız,öyle kılınız” buyurmuşlardır.Bizlere tek örnek Peygamberimizin sünnetidir.

Başka bir ayete işaret etmek istiyorum :

“Allah ve Resûlü bir şeye hüküm verdiği zaman, mü’min erkek ve kadın için ,kendi işlerinden dolayı(Allah ve Resûlünün hükmüne) aykırı olanı seçmek hakkı yoktur. Kim Allah ve Resûlüne isyan ederse , muhakkak ki açık bir sapıklık etmiş olur.” (Ahzab :36)

Görülüyor ki, peygamberde de hüküm verme salâhiyeti vardır.Müslümanlara, bu hükme aykırı hareket etmek hakkı verilmemektedir. Aykırı hareket edenler de “ sapık “olarak gösterilmektedir.

Kur’an’da :

- “Halâ bilmediler mi ki, kim Allah ve Resûlüne karşı koyarsa ,elbette onun için ,içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır.İşte bu büyük rüsvayıktır.” (Tevbe : 63)

- “Allah’ın Rasûlünün haram kıldığını haram saymayan kimselerle savaşın.”(Tevbe : 29) buyuruyor.

Peygamberde :”Şüphesiz Allah Rasûlünün haram kıldıkları da Allah’ın haram kıldığı gibidir.” (Tirmizi İlim :10) diyor. Bu konuda :

- Denizin suyu temiz ve ölüsü helaldir. (Bk.Ebu Davud, Et’ime,47) Bu hüküm deniz ve yaratıkları için Kur’an’da bulunmayan bir hükümdür.Hatta bu hükme dayanarak İmam Şâfii’nin :”Denizden babam çıksa yerim” halk arasında tevâtür olmuştur. Vâkıa deniz yaratıkları için Hanefi mezhebinde bir takım tahditler bulunmaktadır.Midye, istiridyenin tahrîmen mekruh sayılması gibi.

- Boğazlanan hayvanın karnından çıkan yavrunun helal oluşu, anneye tabi oluşundandır. Oysa ki bu konuda Kur’an’da bir hüküm bulunmamaktadır.

- Yırtıcı ve köpek dişli hayvanların etlerinin haram oluşu da aynı şekilde sünnete sabit bir husustur. (bk. Müslim,Sayd ve Zebaih ,3) Eşek eti de sünnetle haramdır.

Recm meselesi : Zina eden çiftlerin evli oldukları takdirde recm edilmesi de sünnetle sabit bir tatbikattır.

- **Nisâ Sûresi'nin yedinci ayetine göre** akrabalar, din farkı gözetilmeksizin varis olurken sünnet bunu : "Kâfir mü'mine varis olamaz." (Müslim, III 1233)hadisiyle kaldırmıştır.

- **Bakara Sûresi'nin 180. ayeti** vasiyeti anlatmaktadır."Birinize ölüm geldiği zaman ,eğer bir hayır bırakacaksa ana,baba ve yakınlarına uygun bir biçimde vasiyet etmek Allah'tan korkanlar üzerine borçtur." (el-Bakara: 2/180) Hz. Peygamberin "Varise vasiyet yoktur."(Darimi, Vesaya ,26) hadisi bu genel hükmü kaldırmıştır.

Allah Rasûlünün emrinin üstüne emir konmaz. Kur'an'da :

- "Ey iman edenler ! Allah'ın ve Rasûlünün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun.Şüphesiz Allah işitendir, bilendir." (Hucurat :1) buyrulmaktadır.

SÜNNET AYRI, KUR'AN AYRI MI ?

HZ.Peygamber (SAV) : " Bana itaat eden muhakkak cennete girer.Bana isyan eden ise muhakkak baş kaldırmış,serkeşlik etmiş olur." buyurmuştur. (Buhari İ'tisam :2)

- "Ümmetimin fesadı zamanında benim sünnetimi ayakta tutan bir kimseye bin şehid sevabı vardır."(Rumuz el Hadis :226/18)

- "İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki ümmetimin ihtilafı sırasında benim sünnetime tutunan ,eliyle ateş tutan bir kimse gibi olacaktır."(Age : 502/10)

Cüneydi Bâğdadî : " Allah'a ulaştıran yolların hepsi kapalıdır.Ancak Rasûlüllahın yoluna uyanlara yollar açıktır."der.

Sünnet ayrı Kur'an ayrı değildir.Nasıl kanunlar Anayasa'dan ayrı kabul edilmezse , sünnet de Kur'an'dan ayrı değildir.Sünnet Kur'an'ın açıklamasıdır. Kur'an'la sünnet, bütünlük arz eder. Kur'an bir Müslüman için ne kadar bağlayıcı ise ayetlerin izahı durumunda olan sünnet de o kadar bağlayıcıdır.

Abdullah b.Amr (ra) Resûlüllahın şöyle buyurduğunu söylemiştir : "Her alemin bir coşkusu ve her coşkunun da bir gevşemesi vardır.Kimin asıl coşkusu sünnetimden yana olursa ,o mutlaka kurtulmuştur.Kimin de istek, arzu ve rağbeti sünnet dışına yönelik olursa , o helâk olmuştur." (Tirmizi, Kıyame : 21)

Cenab-ı Allah Kur'an'da şöyle buyurmuştur :

"Allah'ı ve Peygamberini inkar eden Allah'la Peygamberin arasını ayırmak isteyen " Bir kısmına inanır, bir kısmını inkâr ederiz."diyerek ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler ,işte onlar gerçekten kâfir olanlardır.Kâfirlere ağır bir azap hazırlamışızdır."(Nisâ Sûresi: 150-151)

Nisâ 115 : “Doğru yol kendisine apaçık bildirildikten sonra Peygamberden ayrılıp , inananların yolundan başka yola uyan kimseyi cehenneme sokarız...” diye bildirmiştir.

Peygamberimiz Romalılara karşı yapılan Tebük Seferinde savaştan önce İslâm ordusuna karşı yaptığı konuşmanın bir bölümünde şöyle demiştir :”Ey İnsanlar ! Ben size Allah’ın emrettiklerinden başkasını emretmiyorum.Ben sizi Allah’ın nehyettiklerinden sakındırıyorum...”

Her şeyden önce Kur’an Peygamber vasıtasıyla bize ulaşmış ve O’nun açıklamalarıyla uygulanır hale gelmiştir.

“Bize Kur’an Müslümanlığı lâzım, gerisi boş.” diyenler oluyor. Kur’an birinci kaynaktır. Kur’an’dan sonra hadisler gelir.Peygamberin görevi Kur’an’ı açıklamaktır.

Peygamberi görevinden kimse azledemez. Yoksa Kur’an asla anlaşılabilir, emirleri yaşana-maz. Meselâ ;” Namaz kılın.”der, Kur’an. Nasıl ? Ne zaman ? Ne kadar ? Burada sünneti, peygamberi kaldırırırsanız başka izah tarzı getireceksiniz, birilerini bulacaksınız.

Kur’an derki :

- Ölenin mirası yakınlarınınındır.Ancak katil, mirastan müstesnadır. Katil, öldürdüğünün mirasını alamaz !..

Bunu Peygamberimiz açıklamış, “katil öldürdüğünün mirasını alma hakkını yitirmiş olur, cinayeti sebebiyle.” demiştir.Böylece servet sahipleri miraslarına konma kastıyla öldürülme tehlikesinden korunmuştur. Peygamberimizin bu açıklaması olmasa, katilin mirastan mahrum kalacağını nasıl bilecektik ? Miras ayetinde yoktur bu istisna çünkü.

Sözün özü :Peygambersiz, sünnetsiz, hadissiz Kur’an Müslümanlığı olmaz,Kur’an da tam anlaşılmaz.

Peygambere İtaat Eden Allah’a İtaat Etmiş Olur

Kur’an’da Rabbımız şöyle buyurur :

Nisâ 80 : “Peygambere itaat eden Allah’a itaat etmiş olur.”

Ahzâb 71 : ”Ancak Allah’a, Peygambere itaat eden kurtulur.”

Al-i İmran 31 : ”Eğer Allah’ı seviyorsanız, bana uyunuz ki, Allah’ta siz sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.”

Herkes Allah’ı sevdiğini söylüyor.Gerçekten seviyor muyuz ? Allah’ı sevmiş olmanın şartı var. Peygamberi seveceksin ve O’na uyacaksın.

Peygamber (as) :”Kim bana itaat ederse, muhakkak ki Allah’a itaat etmiş olur.Kim bana isyan ederse muhakkak ki Allah’a isyan etmiş olur.” (İ.Canan Hadis Ans : 16/5988) buyurur.

Peygamberi sevmeden O’na uymadan dertlere derman bulmak mümkün değil.

Allah’ın elçisine itaat şart.

Sa’d İbni Hişâm Hz. Aişe’ye gelerek evlenmeyi düşünmeğini, bekâr kalmayı arzu ettiğini söyleyerek annemizin görüşünü almak istemişti. Mü’minlerin annesi bu düşünceyi doğru bulmadı, “Allah’ın Resûlü sizin için güzel bir örnektir.” Âyetini okumadın mı sen ? Resûlullah ,evlenmiş ve çoluk çocuk sahibi olmuştur” diyerek bekârlığın iyi bir şey olmadığını hatırlattı. (Ahmed İbni Hanbel Müsned, VI, 112)

Yine Peygamberin, “Sağ elinle ye.” uyarısına kibirlenerek “yiyemiyorum.” diye cevap veren Büsr İbni Râ’î’l-ayr’a , Efendimizin, “yiyemezsin tabii” demesi sonucunda Büsr’ün sağ elini bir daha ağzına götürmediği bilinmektedir. (Müslim,Eşribe : 107)

Allah Rasûlüne itaat Allah’ın emridir.İtaat etmeyen zarar görür. Başta Peygamber (as), onu sevmez. Sevmeyince şefaata etmez. Peygamberin şefaatinde istifade edemeyen cezalandırılır.Eğer Peygambere isyan varsa, Allah’a da isyan sayılır. Peygamber (as)’a uyanı Allah sever.

Kur’an’da .”Kim Allah’a ve Rasûlüne itaat ederse ,İşte onlar Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve salihlerle beraberdirler. Bunlar ne güzel arkadaşlardır.” (Nisâ :69) diye müjdelenmiştir.

Nasıl Peygamberimizin sağlığında onu sevenler ve O’na uyanlar kurtulduysa,Asr-ı Saadet devrini yaşadıysa, uymayanlar da helâk olduysa, Nûh (as)’a ,Musa(as)’a uymayanlar mahvolduysa, bugünde Allah’ın insanlığın kurtuluşu için gönderdiği son Peygamber Muhammed Mustafa (SAV)’e uymayanlarda helâk olanlardan olacaktır.

Burada mescid kuşu Salebe’yi örnek verebiliriz. Peygamber (as) onun için “Yazık oldu Salebe’ye.” demiştir. Uhut’ta okçular uymadı, sıkıntıya düştü.

Allah’a inanıp Peygambere inanmayan, Allah’a itaat edip, Peygambere itaat etmeyen Cennete gider mi ? İnanmanın manâsı itaat etmek-tir. Sonra Peygamberin şefaata etmediği bir kimse nasıl Cennete gidecek ?

Allah :”Kim Allah’a ve Peygamberine baş kaldırırda, yasaklarını aşarsa, alçaltıcı azap onadır. Onun hakkı ebedi kalacağı cehennemdir.”(Nisâ: 4) diye uyarmıştır.

O’na isyan eden, kurtuluşun kapısını kendine kapamıştır. Bazıları :” Peygamberde bir insandı, o da hata yapabilir. Kur’an bize yeter.” diyor.

Sünnet Neden Dışlanıyor ?

Asırlar önce aynı sûal,İmrân bin Husayn'a sorulmuştu.Onun cevabı ise şöyleydi :”Sen son derece ahmak birisin.Kur’an-ı Kerim’de, beş vakit namazın nasıl kılınacağını, zekâtın nasıl verileceği-ni görebiliyor musun ? Kitâbullah bunları farz kılmış, Rasûlullah ise tefsîr etmiştir.”

(Es-Sünnet Kable’t-Tedvin 57)

Dinde tek kaynak sadece Kur’an değildir. İkinci kaynak sünnettir. Üçüncü ve dördüncü kaynak ise, icma ve kıyastır. İslâm’ın dört kaynağının oluşu, İslâm’ın kısır, donuk zamanın geçmesiyle tıkanıp kalan bir din olmadığını gösterir.

İslâm, insanlığın dinidir. Son dindir. Kıyamete kadar bâkidir.Her meseleyi çözecek durumdadır.

Hz. Peygamber (as) soruyor :”Nedir şu kavmin hali ki, benim yaptığım şeyden kaçınıyorlar, Vallahi ben onlardan ziyade Allah’tan korkan ve O’nu tanıyanım. Ne diye çekiniyorlar ?” (Ramuz E Hadis :373/2)

Buhari, Nikâh 1: “Kim benim sünnetimden yüz çevirirse, o benim yolumu terk etmiştir.Benden değildir.”

K.Sitte 16/5991 : “Sizden birinin benden rivayet edilen hadisleri rahatça oturduğu koltukta dinleyip ,”Rivayeti bırak, bana Kur’an’dan haber ver” dediğini sakın duymayayım. Söylenen o güzel sözü ben söylemişimdir.”

Allah Rasûlü şöyle der :

“Pervaneler ateşe yöneldikçe, adam onları kurtarmaya çalışır.Bende sizi ateşten kurtarmaya çalışıyorum.Ama siz ateşe girmeye yelteniyorsunuz.” (B.Hadis Ans: 1/47) buyurarak sünnetten kaçanları, kendini ateşe atan kelebeklere benzetmiştir.

Bir hadislerinde de şöyle demiştir :

“Şu kişiler Allah’ın lânetine uğrayanlardır :

- 1- Allah’ın kitabına ilâve yapan,
- 2- Allah’ın kaderini yalanlayan,
- 3- Allah’ın haramını helâl sayan,
- 4- Soyumdan Allah’ın yasakladığını helâl

sayan,

- 5- Sünnetimi terk eden.”

Asıl ismi Ali olan, Ebü'l Hasan-ı Eş'arî

hazretlerinin, Mûtezile mezhebinden dönmesi şöyle olmuştur:

Bir Ramazan-ı şerif ayının ilk günlerinde rüyasında Peygamber Efendimiz (SAV)'i gördü. Efendimiz ona ; “Ya Ali ! Benden nakledilen yola yardım eyle.”buyurdular.Bu rüyadan sonra Ramazan-ı şerif ayının ortasında, ikinci defa Peygamber Efendimiz (SAV)'i rüyada görmekle şereflendi. Rüyasında:”Sana emrettiğim şey ne oldu , ne yaptın ?”buyurdu. “Benden bildirilen yola, sünnetime yardım et, bu yola uy !” buyurdular.Bu rüyadan sonra kelâm ile uğraşmayı terk etti.

Üçüncü defa Ramazan-ı Şerifin yirmi yedinci gecesi, Peygamber Efendimiz (SAV)'i tekrar rüyada gördü.”Sana emrettiğim şey ne oldu ?” buyurdu. “Kelâm ilmini terk edip, Kur'an-ı Kerim ve Hadis ilmine sarıldım.”dedi. Efendimiz (SAV) : ”Benden rivayet edilen, bildirilen yola, sünnetime yardımcı olmanı emrettim.”buyurdu.

Bunun üzerine İmâm-ı Eş'arî, özür dileyip : ”Meselelerini ve delillerini öğrenmek için otuz yıl harcadığım yolu (Mûtezileyi) nasıl terk edeyim ?” dedi. Peygamber Efendimiz (SAV) ; “Allahü Teâlâ, sana ilahi yardımı ile yardım eyledi.Bunu yakînen bilmeseydim sana bunu emretmezdim.” buyurdu.

İmâm-ı Eş'arî hazretleri bu rüyayı da gördükten sonra uyanıp ;” Haktan öte, sapıklıktan başka bir şey yok.”diyerek, Mûtezile yolundan dönüp, Ehl-i Sünnet itikadına girdi. Bu rüyasından sonra on beş gün evinden çıkmadı.Meseleleri derinlemesine inceleyip, gözden geçirdi.Sonra Basra Camii'ne gidip ,kürsüye çıktı. O sırada Mûtezile yolunun meşhur ve kuvvetli âlimlerinden sayılan ve böyle bilinen İmâm-ı Eş'arî, kürsüden cemâate şöyle hitabetti :

- Ey insanlar ! Çoktan beri size görünmez oldum.Dikkatle düşündüm.İnsafla incedim. Yanımdaki delilleri gözden geçirdim.Tercih hususunda zorlandım. Sonunda Allahü Teâlâ'dan beni hidâyete, doğru yola kavuşturmasını istedim, dâa ettim. Allahü Teâlâ, beni hidâyete, doğru yola kavuşturdu. Mûtezile yoluna ait İtikâdlarımın hepsinden vazgeçip, kurtuldum.”diyerek Ehl-i Sünnet İtikâdına girdiğini herkese ilân etti.

Sünnetin dışlanması oyundur. Hz. Peygamberin saf dışı edilmesi ve Kur'an'ın anlaşılabilir hale sokularak dinin bozulmasıdır.

O, yoksa ,O'nun sünneti yoksa, Kur'an nasıl anlaşılacak ? İslâm, sünnetle yaşanır.

Allah Kur'an'da “namaz kıl” diyor. Nasıl, ne zaman ne kadar kılınacak ?

Hiz. Ömer'e, “Biz Kur'an'da seferi namazların kaç rekat kılınacağını bulamadık” derler.

- “Biz Kur'an'da bulamadıklarımızı Peygambere sorardık. O, dört rekat olan farzları, iki rekat kıları.”der, açıklık getirir.

Zekat ver, diyor.Nasıl, ne kadar, ne zaman, kime verilecek ?

Kur'an'da eşeklerin ve yırtıcı kuşların etinin yenmeyeceği yok, sünnette var.

Kur'an, nikâhta mehir vermekten bahseder. Ama açıklamaz. Peygamber açıklamıştır.

Kur'an'da diyetten bahseder, açıklamasını Peygamber yapmıştır.

Mürisini öldüren mirasçının durumundan Kur'an'da bahsedilmemiştir. Mirastan mahrum olacağını Peygamber açıklamıştır.

Kur'an'da, içki haram kılınmıştır. Peygamber : "Çoğu sarhoş edenin azı da haramdır." ölçüsünü getirmiştir.

Abdestsiz, cünüp Kur'an okunamayacağını Peygamber açıklar.

Bunlar sadece birkaç örnektir. Peygamberin açıklamaları olmadan İslâmî hayat yaşanamaz. Hz. Peygamberin Kur'an'ı açıklama ve emir koyma yetkisi vardır. Peygamber devreden çıkarılamaz, sünnet dışlanamaz.

Yolların en şerefli, Hz. Peygamberin yoludur. O'nun yoluna uymayan sapıtır.

İslâm'ı Yaşamak İçin Kur'an Yeterli mi ?

Şunu iyi bilmek gerekir ki, sünneti devre dışı bırakıp ,yalnız Kur'an ile amel etmek mümkün değildir. Çünkü dinin her hükmü Kur'an'dan öğrenilemez. Bazı emir ve yasakların ayrıntıları da Kur'an'da geçmez.

Kur'an'ı hayata geçiren Hz. Peygamber (AS)'dır. O, dinin nasıl yaşanacağını öğretmiştir. Allah, Müslümanlar için örnek olarak Allah Rasûlünü göndermiştir.

Sünneti red etmek, hadisleri kabullenmemek

"Sadece Kur'an yeter" demek, Allah'ı inkarla, Kur'an'ı redle aynı manâya gelir. Çünkü Allah Kur'an'da Peygambere uymayı emrediyor. O'na uymadığımız zaman sapıtacağımızı bildiriyor.

"Bize Kur'an yeter" sözü ilk anda güzel gibi gelir. Kur'an'a bağlılığı akla getirir. Biraz düşünülürse, kurnazca gizlenen art niyet ortaya çıkar. Oda ; Hz. Peygamberi ve sünnetini reddetmektir.

Bu, "Allah'a ulaşmak için Peygamberin aracılığını kabul etmem" diyenlerle aynıdır.

Aslında bunlara en güzel cevabı Kur'an veriyor :

"Ey Habibim de ki ; Eğer siz Allah'ı seviyor-sanız, bana uyun ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." (Al-i İmran :31)

Mutezile ve Müsteşriklerde Peygamberi devreden çıkarabilmek için "Bize Kur'an yeter" demişlerdir. Bugün de aynısı söyleniyor.

Kur'an'ı anlamak da tek yol, sünnettir. Sünnetsiz Kur'an anlaşılmaz.

Bugün sünneti terk yarın vahyolunan Kur'an'a itiraza varacaktır.

Kur'an bize yeter, diyenler samimi değillerdir. Samimi olmadıkları gibi Kur'an'a bağlı kimselerde değildir.

- Kur'an'ı en iyi , en doğru anlayan kim ? Peygamberimiz.

- Kur'an'ı en iyi, en doğru anlatan kim ? Peygamberimiz.

Peki Kur'an'ı açıklayan Peygamberin sünnetini devreden çıkarırsak Kur'an anlaşılır mı ?

Dinin kaynağının Kur'an olduğu görüşüyle sünneti hafife alanlar çıkmıştır. Nitekim İmran b. Husayn'ın bulunduğu bir mecliste adamın biri : "Bana Kur'an'da bulunmayan şeylerden bahsetmeyin." deyince O : "Sen ahmak mısın be adam ? Öğle namazının dört rekat farzını Kur'an'da bulabilir misin ?" diye çıkmıştır. Allah Rasûlü : "Beni nasıl namaz kılıyor görüyorsanız öyle namaz kılın !" (Buhari, Ezan :18) buyurarak sünnet uygulamasına dikkat çekmiştir.

Abdullah İbni Ömer hazretleri seferî iken Resûlullah'ın sünnetine uyarak dört rekâtlı farz namazları iki rekât kılmıştı. Emevîlerin Horasan valisi Ümeyye İbni Abdullah ona itiraz etti. Beş vakit namaz ile korku namazı Kur'an'da var ; ama sefer namazı Kur'an'da yok, dedi. İbni Ömer hazretleri ona şunları söyledi : "Bak yiğenim ! Biz doğru yolu yitirmiş ve hiçbir şeyden haberi olmayan kimseler iken Allah Teâlâ bize Muhammed (SAV)'i peygamber gönderdi ; bize her şeyi O, öğretti. Dört rekâtlı farz namazları seferde iki rekât kılmamız gerektiğini yine ondan öğrendik. Biz onda ne gör-müşsek aynen uygularız." (Nesâî, Salât 3, Taksîru's - Salât 1)

Ashab-ı Kiram, gözü kapalı Peygambere uymuş, böylece kurtulmuş, böyle cennetlik olmuş, böyle altın çağ yaşamıştır.

Bir örnek :

Peygamber aleyhisselâm ashâbına temiz ayakkabı ile namaz kılacaklarını söylemişti. Bir gün namaz kılarken Resûlullah'ın pabuçlarını çıkarıp sol yanına koyduğunu gördüler. Sahâbîlerde öyle yaptılar. Namazdan sonra Allah Rasûlü, ashâbına dönerek "Namazda ayakkabınızı niye çıkardınız ?" diye sordu. Onların cevabı hazırды : "Sen çıkarınca biz de çıkardık." dediler. Resûl-i Ekrem onlara, namaz kılarken Cebrâil aleyhisselâm'ın geldiğini ; ayakkabısının kirli olduğunu haber verdiğini ; bunun üzerine ayakkabısını çıkarmak zorunda kaldığını söyledi." (Ebû Dâvûd, Salât 88 ; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 20,92)

Kur'an'ı açtık, Fatihadan sonra Bakara Sûresi, üç harf var, daha ilk ayet. Ne bu ? anla ve anlat bakalım.

Mâida Sûresi 90 : İçki haram. İçki içene verilecek ceza yok. O, sünnetle tespit edilmiştir.

Mâida Sûresi 38 :Hırsızlık yapanın elleri kesilecektir.Fakat ceza gerektiren hırsızlığın ne olduğu, ellerin nasıl kesileceğini, sünnet açıklığı kavuşturmuştur.

İmam Şafi bir gün Mescid-i Haram'da oturmuş sohbet ediyordu."Bana soracağınız her şeyin cevabını Kur'an'dan verebilirim."dedi.Orada bulunanlardan birisi : "İhramda iken eşek arısı öldürmenin hükmü nedir ?" diye sordu. İmam: "Bir şey gerektirmez." diye cevap verince soruyu soran, "Bu Allah'ın kitabının neresinde var ?" dedi. İmam Şafi, "Resul size ne getirmişse onu alın.Neden de yasakladıysa ondan sakının." ayetini peşinden de konuyla ilgili hadisi şerifi senediyle birlikte okuyarak meseleyi çok güzel bir şekilde açıkladı.

Bugün "Kur'an yeter" diyenler, ileride başka şeyler söyleyeceklerdir.

- Kur'an'ın manevi zevkinden mahrum olan bazı kimseler : "Kur'an'ı kuru kuruya okumak neye yarar, ne anlıyorsunuz ki ?..." diyor.

- Bugün sadece meâl okuyanlar, yarın : "Bana da bu vahyolundu", diye kendi kitaplarını ortaya çıkaracaklardır.

- Hadislerin çoğu Kur'an ayetlerini açıklayıcı durumda iken, sünneti yok sayanlar, ayetleri yanlış yorumluyorlar.

- "Bize Kur'an yeter." diyenler, "Hiç bir şeyi eksik bırakmadık." (nahl :89) ayetini, delil gösteriyorlar.Evet Kur'an'da her şey var, ama özü var. İzahı gerekir.Bir de vahiy sadece Kur'an'dan ibaret değil ki, "sünnete gerek yok" densin. Bu ayet, "Dünyayı dengede tutan hiçbir şeyi eksik bırakmadık" anlamındadır.

- Sadece meâl okuyanlar,kasıtlı öyle kelimeler kullanıyorlar ki, meseleyi yanlış yere çekiyorlar. Kısacası :

- Kimse Kur'an'ı, işine geldiği gibi açıklayamaz, yorum getiremez, bana göre diyemez. O zaman herkese göre din olur, dinî hayat olur ki, istenilen de bu olsa gerek.

SÜNNET YERİNE FARZ KILMAK VEYA NAMAZLARI BİR ANDA KILMAK

Deniliyor ki,

1-Kaza borcu olan sünnet kılmaz, kaza kılar.

2-Sünnetle beraber kaza namazına niyetle-nin.

3-Kuşluk vakti abdest alan, Kuşluk namazına, şükür namazına bir de kaza namazına niyet edip hepsini birden kılabilir.Eğer camide ise mescid namazına da, eğer yola çıkacaksa yolcu namazına da niyet edip hepsini beraber kılabilir.

4-Sünnetler kılınırken o vaktin kazasına da niyetlenilirse, bir günlük kaza namazı da kılmış olur.Meselâ öğle namazının ilk sünnetini kılarırken, "Niyet ettim ilk kazaya kalmış öğle namazının farzı ile bugünkü öğle namazının sünnetine" diye niyet eder ; aynı farz gibi kılar, son iki rekâta sûre okusa da olur, okumasa da olur.

Öğle namazının son sünnetini kılarken, son kazaya kalmış Sabah namazının farzı ile beraber niyet edip kılar.

İkinci namazının sünnetini kılarken, ilk kazaya kalan ikinci farzı ile beraber niyet edilir.

Akşam namazının sünnetini kılarken, ilk kazaya kalmış akşam namazının farzı ile beraber niyet edilir, kılınır. Üç rekât olarak kılınır.Farzdan sonra kıldığı iki rekât nafile, sünnet yerine geçer.

Yatsının ilk sünnetini de, ilk kazaya kalan yatsının farzı ile beraber kılınır.Son sünnet kılarken de, ilk kazaya kalmış vitirle beraber kılınır.Üç rekat kılınır.Farzdan sonra bir namaz kılındığı için sünnet de kılınmış sayılır.

5-Nafile namazlarla farz borçlara da niyet edilir, ikisi de kılınmış olur.

“Farz namaz borcu varken sünnet, nafile namaz kabul olmaz. Farz namaz borcu varken sünnet, nafile kılmak ahmaklıktır.”deniliyor.

Beş madde halinde özetlediğim bu iddia, önemli bir yanlışlıktır.Hani “atma !” derler ya bu desteksiz atıştır.Bu görüşler dört hak mezhepte yoktur. Mezhep dışıdır.

Bilhassa Hanefi mezhebine göre sünnet Efal-i mükellefinin üçüncüsüdür. Kılınmaz, yapılmazsa terke ve isyana girer.Cezayı gerektirir.

Hanefi mezhebine göre sünnetlerde nafilelerde terk edilmez.

Bir kutsi hadiste :”Kulum bana nafilelerle yaklaşır.”buyrulmuştur.Peygamberimizde nafilelerin, kıyamet gününde kurtuluş için eksikleri tamamlayacağını bildirmiştir.

Peygamber (as) Kıyamet gününde hesabı sorulacak ilk amelin namaz olacağını bildirmiştir. (Timizi : Salât :188) Onun için namazlar terk edilmeyecektir.Vaktinde kılınmayan namazların kaza edilmesi, vaktinde kılmama cezasını kaldırmaz.Ancak borç ödenmiş olur.

Son zamanlarda bir iddia da önceki namazları kılmaya gerek olmadığı şeklinde oluyor. Vaktinde kılınamayan namazlar borçtur. Bu konuda

Peygamber (as) şöyle buyurur :”Kim bir namazı uyku veya unutma sebebiyle kılmamışsa, hatırladığı zaman onu kılsın.”

Fıkıhçılara göre ihmalden veya gafletten dolayı kılınamayan namazlar, daha sonra kaza edilir.

Bir kimse kaza borcum var diye sürekli kaza kılmadığı halde sünnetleri terk eder, kılmazsa bu son derece yanlıştır.

Ne sebeple olursa olsun, sünnetler terk edilmemelidir.

Ne Peygamberden, ne sahabeden, ne mezhep kurucularından , ne de aklı başında bir din aliminden böyle bir şey işitilmemiş, böyle bir uygulama da görülmemiştir.

Beraber kılınması istenen namazların her bireri ayrı ayrı namazdır. Her biri de başlı başına bir ibadettir. Emredenleri ayırır. Vakitleri farklıdır. Kılınış şekilleri farklıdır. Vakit, niyet namazların farzıdır.

Niyet, her namaz için şarttır ; Niyet ciddi, açık ve net olmalıdır.

İnsan yapmadığı, kılmadığı bir ibadeti yapmış ve kılmış olmaz.

Farzla sünneti beraber kılanın namazı, nafıleye dönüşür.

Uhut Savaşı'nda dört vakit namaz kazaya kalmıştı. Allah Rasûlü, yatsı namazını tam olarak kıldıktan sonra ayrı ayrı kaza etti. Peygamber (as) : "Beni nasıl namaz kılar görürseniz, öyle namaz kılın." buyurmuştur. Peygamberimiz hiç böyle bir namaz kılmış mıdır ? Hayır !...

Fıkıhçılarımız, bir kimse iki namaza birden niyet edemez, niyet ederken namazın türünün açıkça belirtilmesi gerekir, derler.

Sünnetin kazası yoktur. Bugün farza, vacibe yakın sünnetler vardır. Kâmil Müslüman olmanın, kaliteli Müslüman olmanın yolu sünnetten geçer.

Peygamber (as) : "Sünneti terk ederseniz, sapıttınız gitti, demektir." buyurur. (Müslim, Mesacid :257)

İbn-i Mesud (ra) : "Hz. Peygamberin sünnetini terk ederseniz, İslâmî emirlerden tek tek , vaz geçe geçe Allah korusun bir gün küfre girersiniz." demiştir.

Kur'an'da : "Ey İman edenler ! Allah'a ve Peygambere itaat edin, işlerinizi boşa çıkarmayın." uyarısı yapılmıştır. (Muhammed Sûresi :33)

Bir ayette de : "Peygamberin emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir belâ inmekten, yahut kendilerine acıklı bir azap istemekten sakınsınlar." buyrulmuştur. (Nûr Sûresi : 63)

Peygamber (as), bu telkin edilen biçimde bir namaz kılmamış ve kılın dememiştir.

Dinde ibadetlerin şekli, kalıbı çok önemlidir. Asla bozulmaz, eksiltilip, arttırılmaz. O zaman din, bozulmuş olur. Allah Rasûlünün yapmadığını yapmak bid'attir. Bid'at ehlinin ibadeti kabul olmaz.

Dinde kaynak esastır. Daha çok kılan, yapan olsun diye dine müdahale olmaz.

Namazları birleştirmek isteyen birleştirir, kılmak istemeyen kılmaz. Ama başkalarına yanlış telkin etmenin büyük sorumluluğu vardır.

Meselenin daha iyi anlaşılması için ;

Özet olarak halkımıza deniliyor ki :

“Kaza namazı borcu olanlar, sünnet kılmaz. İkisine de niyetlenip, kılmış sayılır, kaza borcu da ödenmiş olur. Yani bir niyetle iki namaz kılmış olurlar.”

* * *

Bir niyetle iki namaz kılmanın caiz olduğu hiçbir mezhepte ve hiçbir kaynakta yoktur. Halbuki Peygamber, geride bilinmeyen, kapalı bir husus bırakmamıştır. Mezhep kurucuları kılı kırk yarmıştır.

İslâm âlimlerine göre iki namazı birden kılma ve böyle bir niyet caiz değildir. Çünkü, niyette tereddüt caiz değildir. Niyet, açık ve kesin olur. Ya farza niyet edilir yada sünnete. Hangisine niyet edilirse o namaz kılınmış olur. İkisine de niyet edilirse, hiçbirini kılınmış olmaz. (Bak: Prof.Dr. Hamdi Döndüren, İslâm İlmihâli : 368)

Meselâ Ömer Nasuhi Bilmen Hoca Efendiye göre, “Sünnetler asla terk edilmez. Değil sünnetler Nafileler bile terk edilmez.” Bizim mezhebimiz böyle der. Çünkü bir hadiste:” Kıyamet günü kulun farzlarına bakılır. Kurtuluşu için yeterli olmazsa, eksik, sünnetlerle tamamlanır. Sünnetlerde yeterli olmazsa, nafilelerle tamamlanıp, kulun kurtuluşu sağlanır.”

Ramuz 507/5 : ”Bir topluluk gelir, sünneti öldürürler, dinin temizliğini bozacak şeyler sokarlar. Allah’ın, meleklerin ve bütün lânet edicilerin lâneti onların üzerine olsun.” denmiştir.

Ahmed Şahin Hoca Efendiye, sormuşlar:

- Namazların önünde ve sonunda bulunan sünnetler yerine kaza kılsak olur mu ? diye. O da cevap vermiş :

- Bir namazı kıalarsanız borçtan kurtulursunuz-nuz , kılmazsanız sevabından mahrum kalırsınız.

İlâve etmiş :”Hakkında hadis bulunan sünnetler, kaza kılmak için terk edilmez.” Nafileler ve teheccüt namazları da Peygamber (as)’ın terk etmediği namazlardır. Onlar da kaza kılmak için terk edilmez. Çünkü bunların kılınması hakkında sahih ve kesin Peygamberin emri vardır.

21.04.2004 tarihli Zaman Gazetesindeki yazısında da şunları yazmıştır :

“Kaza namazı borçlarından kurtulmak için ne kadar acele edilirse yeridir. Ancak borçtan kurtulmak için sünnetleri terk etmek caiz değildir. Burada kayıp söz konusudur. Sünnet sevabından mahrum kalmak söz konusudur.

Sünnetler, sünnet olarak kılınmalı, kazalar da kaza niyeti ile kılınmalıdır. Kaza kılınırken hem kazaya hem de vaktin sünnetine bir anda ikisini de kılmış olmak, niyet

çıkamazdır.Böyle bir uygulama yoktur.Çünkü niyetlerde tereddüt caiz değildir.Ya kazaya yada sünnete niyet edilir. İkisine birden niyet etmek, kılmadığını kılmış gibi göstermek, aklende uygun düşmeyen bir açık gözlüktür.İkili niyet geçerli olmaz. Kılmadığının sevabını beklemek boşuna zahmettir.”

Hanefi mezhebinin görüşüne göre sünnetleri terk ederek kaza namazı kılmak uygun değildir. Sünnet terk edilmez. Hatta kuşluk, evvabin tesbih ve teheccüd namazları gibi Peygamberin tavsiye ettiği namazlar da terk edilmez. Kaza namazları da kılınmaya devam edilir.

Bir hadislerinde Peygamber (as) şöyle buyurmuştur :

“Kulun kıyamet günü ilk hesaba çekileceği konu, farz namazlarıdır.Eğer bu tamamsa işi kolaylaşmıştır.Aksi halde “bakın bakalım, nafilenden bir şeyi var mı ?” denir. Nafile ile farz eksiklikleri tamamlanır...” Şimdi sünneti nasıl terk edersin ? Nafilneyi nasıl terk edersin ?

Sünnetleri terk ederek veya namazları birleştirerek namaz kılanlara sorsak :

- İçine sindi mi ?

- Kıldığın bu namazdan zevk aldın mı ?

- Peygambere yaklaştın mı, uzaklaştın mı ? Ne hissediyorsun ? desek, ne der acaba ?

-

Sözün özü ; Farz namazı kazaya bırakan zaten günah işlemiştir.Birde hatasını telafi için sünneti terk asla uygun görülmemiştir. Peygamberin asla terk etmediği, bazıları farza yakın sünnetlerin terki mantıklı değildir.

Sünneti terk Peygamberi terktir.Ondan uzaklaşmaktır.Hatta bir zaman sonra sünneti terk eden, namazlardan zevk almamaya başlar ve terk eder.

Sünnete sarılmak, Peygamberle irtibata geçmek, onunla kontak kurmak demektir.

Prof. Dr. Esad Coşan Hoca Efendiye sormuşlar : ”Sünneti inkâr etmenin hükmü nedir ? Cevap :“En aşağı sapıklıktır.”(Güncel Meseleler :2/17)

Gene sormuşlar : “Kaza namazı olan terk edebilir mi ?”Cevap :”Caiz değildir.Sünnetleri kılacak. Ayrıca kuşluk, evvabin ve teheccüt gibi nafile namazları da kılacak.Bu namazları kılmadın, edepsizlik ettin, günaha girdin.Şimdi de günahı telafi edeceğim derken, sünnetleri kılmayıp bir kusur daha işliyorsun...” (Age :1/61-62) demiş.

Cenab-ı Allah Kur'an'da :

İsra 71'de : "Herkesi kıyamet gününde önderleri ile birlikte çağırırız." Yani kim kime uyarsa onun peşinden gidecektir.

Hud 98 : "Firavun kıyamet gününde adamlarının önüne düşecek ve onları çekip ateşe götürecektir." Peygamber (as)'da : "Emrime isyan eden bana isyan etmiş olur." (Ramuz :405/5) buyurmuştur.

Biri demiş ki : "Sünnetler olmasa sadece farzlar olsa, ben namaz kılardım."

Sünnetlerde vahiydir.

Sünnet Vahiy Mahsulüdür, İnkâr Eden Küfre Girer:

Cenab-ı Allah : "O, kendiliğinden konuşmaz. O'nun konuşması ancak indirilen vahiy ile olur." Buyurur. (Necm :3-4)

Vahiy denilince sadece Kur'an ayetleri akla gelmez. Hz. Peygambere her şeyin bilgisi verilmiştir. Peygamberimiz: "Bana vahyedilen kadar daha vahyedildi." demiştir.

Kur'an'da : "Peygamber size ne verirse onu alın. Sizi neden men ederse, ondan geri durun." (Haşr : 7) buyurulmuştur.

Hz. Peygamber, Kur'an'da öz ve özet olarak ortaya konulan konuları detaylı olarak anlatır.

Kur'an'da sünnetle amel etme konusunda pek çok ayet vardır. Onun için vahiy mahsulü olan sünneti inkâr eden, alay eden, lüzumsuz addeden, Peygamberin hükmünü hafife alan, razı olmayan küfre girer. Çünkü Peygambere, uymayı Allah emretmiştir.

Peygambere uymadan kurtuluş yoktur. Meselâ ; Ebu Talib iyi bir insandı, ama Peygam-bere uymadığı için ameli boşa gitti.

Osmanlı âlimlerinden Ömer Nesefî : "Pey-gamberimizin sünnetlerinden veya hadislerinden birini hafife alıp, alay etmek küfürdür." der. (İslâm İnançlarının temeli AKAİD ; s.213-1975 İst.)

"Bize Kur'an yeter, Kur'an'dan başkası ile amel etmeyiz, Kur'an'da olmayanı tanımıyoruz." Diyen bir adamın münkir olduğu hakkında bütün ilim adamlarının ittifakı vardır." (İbn-i Hazm, El Ahkâm, c.2-s.82)

Tarihi bir olay da şudur :

Peygamber zamanında bir Yahudi ile bir münafık ihtilafa düşerler. Yahudi, Hz. Peygambere gitmelerini ister, Münafık da Yahudi olan Kâb b.Eşref'e gidelim, der. Yahudi, Peygambere gitmeleri konusunda ikna eder. Peygambere gelirler. İhtilaf konusunu anlatırlar. İkisini de dinleyen Peygamber, Yahudinin haklı olduğunu söyler.

Münafık, bu karara razı olmaz.Yahudiye birde Ömer'e gidelim, der ve ikna eder. Durumu Hz. Ömer (ra)'e anlatırlar ve Peygambere gittiklerini, münafık'ın Peygamberin hükmüne razı olmadığını ifade ederler. Hz. Ömer, münafık'a doğru olup olmadığını sorar. O da "evet" der.Bunun üzerine Hz. Ömer :

- "Durun biraz bekleyin" der.İçerden getirdiği kılıçla münafık'ın boynunu vurur.Ve şöyle der :

- "Allah Rasûlünün hükmüne razı olmayana benim hükmüm budur !"

Peygamber (SAV) bir hadislerinde : "İsrailoğulları yetmiş bir fırkaya ayrıldı. Nasârâ yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Benim ümmetim ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır.Bunlardan sadece biri cennetlidir."deyince, Ashab-ı Kiram sorar :

- Ey Allah'ın elçisi! Cennetlik olan fırka hangisidir?

Bu soru üzerine Peygamberimiz şöyle der :

"Benim ahlâkımla ahlâklanıp, benim yolum-da gidenlerdir."

Müslüman kardeşim! Allah'a ve Peygambere isyan, günahların en büyüğüdür. Allah Kur'an'da kendisine itaatten sonra Peygamberine itaati farz kılmıştır.Ve şöyle buyurmuştur :

"Peygambere baş kaldıran apaçık bir şekilde sapmış olur."(Ahzâb Sûresi :36)

Bir fetvada şöyle der :

"Kur'an'da hükmüne rastladığımız sünnete uyar, başkasını kaâle almayız, diyen icmai ümmetle kâfir olur." (İbn-i Hazm, İhkam :1/109)

Sünnete uymak farzdır. Peygamber (as)'ı Allah, uyulsun, örnek alınsın diye göndermiştir.

Sünneti terk eden, kıyamet gününde, Peygambere uymayı reddeden Ebu Cehil ve Ebu Leheb'in peşinden gidecektir.Bir hadiste şöyle buyrulmuştur:

- "Her amelin bir coşkusu, her coşkunun da bir gevşemesi vardır.Kimin coşkusu sünnetimden yana olursa, o mutlaka kurtulmuştur.Kimin de istek ve arzusu ve rağbeti, sünnet dışına yönelik olursa, o helâk olmuştur."(İ.Çakan Hadislerle Gerçekler: 128)

Sünneti terk ettirmek için :”Hadislerin O’na ait olduğunu nereden bilelim ?”diyenler oluyor.

Hz. Peygamber :”Benim üzerime yalan isnât eden cehennemdeki yerini hazırlasın.” (İbn-i Mace 1/10) + (B.Hadis Külliyyatı :1/73)

Ashap bu hadisin ağırlığını her zaman hissetmiş, şahit sağlam değilse, o söze itibar etmemiştir.

Cenab-ı Allah Kur'an'da şöyle buyurur :

Ali İmran 32 : “De ki :Allah’a ve Rasûlüne itaat edin.Eğer yüz çevirirlerse, bilsinler ki Allah, kâfirleri sevmez.”

Ali İmran 132 :” Allah’a ve Rasûlüne itaat edin ki, merhamete kavuşturulasınız.”

Enfal 24:”Ey inananlar ! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman O’na uyun.”

Nûr 47:”Bazıları Allah’a ve Peygambere inandık, itaat ettik, diyorlar.Sonrada yüz çeviriyorlar. Bunlar inanmış değillerdir.”

Nisâ 115 :”Kim Peygambere karşı çıkar, mü’minlerin yolundan başka bir yola giderse, onu cehenneme sokarız.”

Ahzab 36 :” Allah’a ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.Kim karşı çıkarsa sapıklığa düşmüştür.”

Eğer Peygambere uyulmazsa, Kur’an anlaşılmaz, garip görüşler ve inanışlar ortaya çıkar. En önemlisi de önceki insanların düştüğü hataya düşülür.

Müslüman, Hz.Peygambere inanmak ve itaat etmekle mükelleftir.Bir hadislerinde :” Bana itaat eden, sünnetime sarılan cennete gider.”der. (Siret Ans. :2/535 + 6/79)

- “Toplumun ahlâkı bozulduğunda sünnetimle amel eden ve sünnetimden ayrılmayana yüz şehid sevabı var.” (Ahmet H. Akseki, İslâm:32)

Mehmet Akif şöyle anlatır :”Ne zaman camiye gittiysem birinin orada ağladığını gördüm. Sordum bana şöyle dedi :

- Ben ordudaydım.Takım komutanıydım. Babam öldü, kardeşlerim şehit düştü.Dükkanımız, çiftliğimiz ortada kaldı.Padişaha ayrılacağımı söyledim, izin vermedi.Israr ettim. “Madem istiyorsun, ayrıl” dedi. Ayrıldım, o gece rüyamda gördüm. Peygamber (as) orduyu teftiş ediyordu. Benim takım başı boştu.” Bu takımın komutanı yok mu ?”dedi.Padişah :”Azlini istedi, bizde azlettik” dedi. O günden beri ağlıyorum.

Birini Peygamber azlederse, onun işi zordur.

Sünneti terk edenin en belirgin özelliği dini, Kur'an'ı önemsememesidir. Bunlara karşı uyanık ve tepkili olunmalıdır.

Hz.Peygamber (as) şöyle buyurur :

- “Her peygamberin emrine uyan ashabı vardır.Fakat onlardan sonra bir takım kötü nesiller türer.Kim bunlara karşı eliyle mücadele ederse, mü’mindir. Kim diliyle

mücadele ederse, o da mü'mindir. Kim onlara karşı kalbiyle mücadele ederse, mü'mindir. Ancak bunların dışında imandan zerre yoktur.”(Müslim, İman:80)

- Sözlerin en güzeli Allah'ın kitabıdır. Yolların en doğrusu, Muhammed'in yoludur.”

(Buhari, Edep:70)

Sünnet Yoksa Ümmet de Olmaz :

Bize kimin ümmetisin ? denilse, ne cevap veririz ? “Muhammed ümmetinden.”

Allah :”Ey inananlar ! Allah'a ve Peygambere itaat edin, işlerinizi boşa çıkarmayın.” (Muhammed Sûresi :33)

Hz. Peygamber :”Sünnetime uymayan benden değildir.” demiştir.

Biz, Hz. Muhammed'e “Peygamberim” demezsek, o bize, “Ümmetim” der mi ? Allah'ın “Habibim” dediği Muhammed Aleyhisselâmın ümmetim demediğine, Allah, kulum der mi ?

- Sünnetin olmadığı yerde ümmet yoktur.

- İman esaslarından birine inanmayan sapmıştır.

İnanacaksın ama, uymayacaksın, olur mu ? Peygambere iman, “inandım” demekle olmaz, uymak esastır.

Bugün Peygambere uymayan niçin uymuyor ? İşine gelmediği için uymuyor. Meselâ ;

Allah:” Faiz yiyenler, kabirlerinden şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bunun sebebi “Alış veriş tıpkı faiz gibidir.” demeleridir. Halbuki Allah, alış verişi helâl, faizi haram kılmıştır...”(Bakara :275)

- “Allah, faizi mahveder...”(Bakara :276)

- “Ey iman edenler ! Allah'tan korkun ve eğer mü'min iseniz, faizi terk edin.” (Bakara :278) buyuruyor.

Bu ayetlerde faizi, Allah yasaklıyor. Peygamber, faizin her çeşidinin haramlığını, en hafifini yiyenin Kâbe'de anası ile ilişkide bulunmak kadar günah olduğunu, ayrıca Mirac'a çıktığında faiz yiyenlerin karınlarının nasıl şiş olduğunu, Firavun'un adamlarının nasıl çiğnediğini anlatmıştır. Bu konuda Peygamberin hadisleri bir tarafa bırakılırsa, ortada sadece Allah'ın “Faiz yemeyin” emri kalacaktır ki, cezası hafifmiş gibi gösterilmiş olacaktır.

Hz. Peygamber(SAV) bir hadislerinde der ki:

“Benden sonra yaşayan, çok ihtilaflar görecek. İşte o zaman benim sünnetime uyun. Sonradan çıkan işlerden sakının, zira o bid’attir. Her bid’at da sapıklıktır. Her sapık da cehennemdedir.” (Ramuz:157/5)

Bugün kaza namazı borcu olmayan çok az insan vardır.Diyorlar ki ,”Kaza borcu olan sünnet kılamaz.”İnsanımızı sünnetten özellikle Peygamberimizden ayırmak gayretleri yoğun. Peygamberin terk etmediğini biz nasıl terk ederiz ? Bir an önce borçtan kurtulabilmek için nafileler terk edilebilir.Ama terk etmeye de mecbur değiliz.

Birileri, Peygamberin sünnetinden uzaklaştırmak için gayret sarf ediyor.Sünnetin terki, dinin zayıflaması, onları memnun edecek de ondan...

Hedef, Peygamberi reddederek müslüman-ları başsız, Peygambersiz bırakmaktır. 99’luk tespihin ipini kırarsak ne olur ? 99 parça olur. Sürünün başından çobanı uzaklaştırırsanız ne olur? Sürü dağılır. Kurt yer, hırsız çalar ... vs.

Şunu unutmamak gerekir ki, günah sadece işleyene değil, teşvik edene, sebep olana, günah ortamını hazırlayana da verilir.

Peygamber (SAV) :”Bir iyiliğe sebep olan o iyiliği bizzat işlemiş gibidir. Bir kötülüğe sebep olan kişi , o kötülüğü bizzat işlemiş gibidir.”der.

Bunların hedefleri dini bozmak.Bunlara Peygamberimiz (SAV) şöyle tepki gösterir :

-“Bir topluluk gelir, sünneti öldürürler.Ve dinin temizliğini bozacak şeyler sokarlar.Allah’ın, meleklerin ve bütün lânet edicilerin lâneti onların üzerine olsun.”(Ramuz :507/5) buyurarak hem böyle kimseleri haber vermiş hem de lânetlemiştir.

Bakın dinde reform isteyenler, dini seven, dini yaşayan kimseler değil.Daha önce camiye sıra koyalım, ezanı okutalım, namazı Türkçe kılalım diyenler, camiye gelen, ezan sesine kulak verip, davete icabet edip namaz kılan kimseler değildi. Bunlar ya yanlış yapıyorlar, dinide yanlışlıklarına uydurmak istiyorlar yada dini bozmak istiyorlar.

Hele dindar görünüp, güvenilir görünüp yanlış yapan, yalan söyleyen, din düşmanları çizgisinde hareket edenin yaptığı yıkım, verdiği zarar daha büyük oluyor.Tabi onların vebalide elbette daha ağır olacaktır.

Efendim, adam profesör, adam şu kadar kitap yazmış, âlim, şeklinde düşünülüp yanlışları ve yaptığı tevil kabul edilmemelidir.Bir zamanlar bilgisi çok olan, hatta meleklerin hocası olan şeytan, yanlış yaparak Allah’a isyan etmedi mi ? Bilgini çokluğuna değil, bilginin doğruluğuna bakılır. Amele bakılır.

Unutulmamalıdır ki, bugün sünnete yapılan saldırı, yarın Kur’an’a yapılacaktır.Bugün enflasyon oranında faizi helâl sayan, yarın “ faiz haram mı

olmuş” diyecektir.Bunlar kısa zaman sonra, bu kadar meşguliyetin arasında beş vakit namaz mı kılınır, ardından canım zorla kazanıyoruz, haraç mı vereceğim, zekatı neden vereyim ? diyecek, bu yıkımın arkası kesilmeyecektir.Düşman bir gedik açmaya çalışıyor.Gerisi kolay.

Bu zihniyeti İslâm’la bağdaştırmak mümkün değildir.

Sünnetin Terkindeki Amaç Ne ?

Geçmişte Peygamberlerinin sünnetini terk edenler, Peygamberlerini unutmuş, hatta O Peygamberin getirdiği dinleri kaybetmişlerdir...

Bugünkü gayretlerin ardında, Peygamberi devreden çıkarıp, Kur’an’ı anlaşılmasız hale getirmek yatıyor.

Bugün batı, özellikle Mevlâna’ya, Yunus’a, Hacı Bektaşî Veli’ye sahip çıkıyor ; haftalar, aylar ayırıyor, ayırtıyor ki, Hz. Muhammed arka plana düşsün, diye.

Hz. Peygamber şöyle demiştir :

“Bir zaman gelecek bir grup benim sünnetimden başka yollara tabi olacaklar ve ümmetimi başka yollara götürecekler.”(Müslim :1847)

Bugün sünneti reddederseniz, İslâm’ın ayakta durma şansı olamaz, diğer dinler gibi yaşanılır din olmaktan çıkar. Bugün hadisleri bir tarafa bırakırsak, kaç Müslüman var ; Kur’an’ı açıp, okuyup, onunla amel edecek ? Okuyamayana, anlayamayana, Kur’an ne der ? ne mesaj verir ?

Hadisler, Kur’an’ı açıklayıcı durumdadır. Hiçbir hadiste, Kur’an’a zıt bir şey yoktur.

Devir, fitne devri. İslâm’a yönelişe paralel olarak yıkıcı faaliyetler arttı.Dün yavaş yavaş konuşanlar, bugün yüksek sesle konuşuyor, kanal kanal dolaştırılıyor, gazetelerde yazdırılıyor, konferanslar verdiriliyor.Bunların söylediği sözler, Hz. Peygambere azıcık saygısı, sevgisi olan bir kimsenin söyleyebileceği sözler değildir.

Sünnet bağlayıcıdır.Çünkü Allah Kur’an’da, Peygamberi sevmemizi,saymamızı, O’na uymamızı ve O’nu örnek almamızı emrediyor. Peygambere isyan etmememizi öğütüyor.(Haşr :7 Nisâ : 65-Ahzab :21)

Kişi Sevdiği İle Beraberdır.

Hz. Peygambere yönelik bazı faaliyetler, O’na olan sevgiye de zarar veriyor.1995 yılında Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle İzmir İlâhiyattan konuşmacılar gelmişti.İlk sözü alan kişi : ”Peygamber de bizim gibi bir insandı.”diyerek söze başladı, küçültme gayreti imajını vermişti...Evet ama O, insanların en üstünü, en şerefli...

“Muhammed kadar İsa’ya da saygı duyarım” diyen misyoner mantığı ile konuşanlar oluyor.

Bazı gençler, Peygamber “Sağ elle ye, demiş” diyerek , sol elle yemek, soldan başlamak ve Peygamberle alay etmek sevdasına kapılıyor.

Bazıları Hz. Peygamberi, yeterince anlayıp sevemiyor.Halbuki Allah Rasûlü ,bizi canından çok sevmiş, ne yaptıysa bizim için yapmış,nelere katlandıysa bizi düşünerek katlanmış,hayatını insanlığa adanmış.Diğer peygamberlerin nefsi nefsi diyeceği kıyamet gününde, “ümmeî ümmeî” diyeceğini bildirmiştir.

Dünya O’na hayran, insanımız O’na âşık. Dünyada O’nun kadar sevilen bir başka insan olmamıştır.

Allah O’nu sevmiş, Habibim, demiş. Adını adı ile beraber anmamızı istemiştir.Ahzab Sûresi’nin 56. ayetinde :

“Allah’la melekleri, Peygambere salât ederler. Ey inananlar ! Siz de O’na salât edin.” buyrulmuştur.

Kişi sevdiğiyle beraberdir, demiş âlemlerin Sultanı. Evet, kim kimi severse kıyamette onunla beraber olacaktır.Sizde Ahirette kiminle olmak isterseniz, onu seviniz.

Furkan Sûresi’nin 27. ve 28. ayetlerinde Peygamberi, dünyada sevmeyenlerin ahirette ellerini çırparak, “Keşke Peygamberle birlikte yol alsaydım.”diyeceği, “Eyvah ! Keşke falanı dost edinmeseydim.”diye, pişman olacağı bildirilmiştir.

Cenab-ı Allah, kıyamet günü insanları önderleri ile beraber çağırarak, Firavun, adamlarına dünyada önderlik yaptığı gibi Ahirette de önderlik yapacak.

Yunus, O’na kurban olmuş, Mevlâna “ayağının tozuyum” demiş,Hacı Bektaşî Veli, O’na yanmış, İmam-ı Azam, Peygamberin mezarına doğru ayağını uzatmamış, İmamı Şafi Medine’de atına binmemiş, Ahmed Yesevi, her bakımdan Peygambere uymaya o kadar önem vermiş ki, 63 yaşına bastığı zaman, Peygamber bu yaştan sonra ki hayatı yaşamadı deyip, geri kalan ömrünü yeraltında hücrede geçirmiştir.

Ashab-ı Kiram ise, o kadar işkence ve eziyete rağmen Peygamberi yalnız bırakmamıştır. “Devenin yavrusuna düşkünlüğünden daha çok Allah Resulüne düşkündük” demişlerdir.Her biri canları pahasına Peygamberin kılına dokunulması-na, ayağına diken batmasına bile razı olmamışlar-dır.Yeryüzünde Ashabının O’nu sevdiği gibi hiçbir kimse başka birini sevmemiştir.

Hubeyb (ra)’ın As isimli bir müşrikte alacağı vardır.Bir türlü alamaz.As bir gün kendisine :

“Peygamberi inkâr edersen, ödiyeceğim”der. Bunun üzerine Hubab :

- Ne sağlığımda, ne ölümümde, nede dirili-ğimde inkâr edemem”cevabını verir.Alacağından vazgeçer.

Hubeyb (ra) ve arkadaşları, düşmana esir düşer. Arkadaşları, işkence ile gözünün önünde öldürülür. Sıra Hubeyb'e geldiğinde, "Senin yerine Muhammed'in olmasını ister misin?" derler. Hiç tereddüt etmeden onlara şu cevabı verir :

- Değil benim yerime Muhammed'in öldürül-mesi, O'nun ayağına bir dikenin batmasına bile razı olmam."

Hazreti Sevban, Peygambere yakın olanlar-dandı. Sevban'ın sararıp solduğunu gören Peygamber ona :

- Sana ne oluyor Sevban ? demiş. Oda :

- "Ahireti düşünüyorum. Burada sana yakı-nım. Orada ise uzak kalacağım. O ayrılığın üzün-tüsünü çekiyorum."cevabını verir.

Peygamber, ona :

- "Üzülme, kişi sevdiği ile beraberdir." dediyse de üzüntüsü azda olsa devam eder. Bunun üzerine Cenab-ı Allah : "Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimetlendirdiği Peygamberler, doğrular, şehitler ve salihlerle beraberdirler. Onlar ne güzel arkadaşlar-lar." (Nisâ 69) âyeti ile Sevban'ı teskin etmiştir.

Hz. Enes nakleder :"Bir Arabi geldi, Peygambere :

- Ay Allah'ın Elçisi ! Kıyamet ne zaman kopacak ? diye sordu. Namaz vakti geldiği için, cevap verilmemiş, namaza geçilmişti. Namazdan sonra Resulullah :

- Kıyameti soran nerede ? diye sordu.

Arabi ortaya çıkıp : "Benim Ya Resulullah" dedi. Peygamber Arabi'ye :

- Kıyamet için ne hazırladın ? Arabi cevap verdi :

- Fazla bir hazırlığım yok. Ne fazla oruç tutabildim, nede fazla namaz kılabilirdim. Fakat Allah Resûlünü çok seviyorum. dedi.

Bunun üzerine Peygamber :

- İnsan sevdikleri ile beraberdir, müjdesini vermiştir. (Müsned : c.3,s.104)

Dikkat edin, dünyada kimi severseniz, ahirette onunla olacaksınız. Yani Ahmed'i seven Ahmed'le, Mehmet'i seven Mehmet'le olacak. Muhammed Aleyhisselâmi seven O'nunla beraber olacaktır.

İsrailoğulları zamanında iki yüz sene yaşamış bir adam vardı. Öldüğünde bu adamı İsrailoğulları beğenmeyip ölüsünü çöplüğe attılar.

Bunun üzerine **Cenab-ı Hakk ;Musa (as)'a emretti :**

- Git, o adamın namazını kıl ve usulünce defnet !

Musa Aleyhisselam :

- Ya Rabbi !dedi. İsrailoğulları iki yüz sene yaşayan bu adamın sana isyan ettiğini söyleyerek çöplüğe attılar, doğru değil mi ?

Cenab-ı Hakk, şöyle buyurdu :

- Doğrudur ! Fakat o adam Tevrat'ı her açtığında orada gördüğü Muhammed ismini öper, yüzüne gözüne sürer, O'na salâvat okurdu.Ahir zaman Peygamberine gösterdiği bu sevgi ve hürmetten dolayı onu bağışlıyorum.

Sen onu usulünce defnet, çöplükten kurtar...

İşte İsraili ihtiyarı kurtaran sevgi...

Sonuç

Biz Peygamberi umursamazsak, O da bizi umursamaz. Kıyamette tek şefaathakkı olan Allah Rasûlü, yüzümüze bakmaz.

İnsan Allah Rasûlünü tam sevememiş olabilir, tam olarak O'nun yolundan gidememiş olabilir.Ama Allah Rasûlünü ve sünnetini inkâr yoluna gidilmediyse şefaathakkı ümidi vardır.

Cenab-ı Allah :”Ey inananlar ! Allah'a ve Peygamberine karşı hainlik etmeyin.”(Enfal :27)

Başka bir ayette de :”Allah'a ve Peygambere baş kaldıran şüphesiz apaçık şekilde sapmış olur.” (Ahzab :36) buyuruyor.

İnsanlık Peygamberlerle kurtulmuştur. İsrailoğulları, Musa Peygamber sayesinde Firavun'un zulmünden, Lût kavmi, Nûh kavmi gibi cahiliye insanı da Peygamberimiz (SAV) sayesinde kurtulmuştur.

İnsanlık,Peygamberin getirdiğine her zaman muhtaçtır.

Peygamberin sünnetini reddedenler, Peygambere düşman olanlar, Allah'ında düşmanıdır. Eğer Peygamberi bırakır bunlara uyarsak kendimi-ze yazık etmiş oluruz.

Her şey bizim için imtihandır.

Bize empoze edilen sünnetsizliğe, ancak Peygambere uyararak ve onun sünnetini harfiyen yaşayarak karşı koyabiliriz. Sünnet, kurtuluş reçetesidir, Allah'ın razı olduğu hayat tarzıdır. Dünyamızı ve ahiretimizi ancak Allah Rasûlünü örnek alarak düzene koyabiliriz.

Bazılarımız istediğini kolaydan, zahmetsiz elde etmeye, dini kolay yönü ile anladığımız manada yaşamaya alışmışız. Yalan yanlış söylenen şeylere çabucak inanıveriyoruz.

Bugün maksatlı olarak ileri geri konuşanlara bakarsak, onları dinlersek, her gün bir şeyler üreteceklerdir, onlara yetişemeyiz. Bizi saptırırlar, sapıklıklar, nefsimize hoş gelmeye başlar.

Kur'an'da kâfirler istemese de Allah, nurunu tamamlayacağını bildirmiştir.

İnanıyorum ki, bu sinsi oyunlar geri tepecektir. Bu güne kadar nice düşmanlıklar geri tepmiştir. "Eşeğim Müslüman olsa da ben Müslüman olmam" diyen Hz.Ömer, Müslümanlara yapılan zulüm karşısında Müslüman olmuştur. Salman Rüşti: "İslâm'da kadın hakları yoktur" demiş, konuyu araştıran 3000 İngiliz kadın Müslüman olmuştur. Teslime Nesrin, İslam peygamberine dil uzatmış, kendi köyü toptan Müslüman olmuş, tapınaklarını camiye çevirmişler-dir. Başörtüsüne gizli ve açık saldırı, örtünenlerin sayısını arttırmıştır. Bu, peygamber ve sünnet düşmanlığı da insanımızı dinine bağlayacaktır.

Rusya ataist okullarla bir yere varamamış, Rus imparatorluğu dağılmıştır.

Bizde de din ve peygamber düşmanları büyümemiştir. Aksine küçülmüşler, ufalmışlar, milletten şamar yemişlerdir.

Hz. Peygamberin şöyle bir müjdesi var: "Rab olarak Allah'ı, din olarak İslâm'ı Peygamber olarak Muhammed'i seçip beğendim, diyen kimse, Cennet'i hak etmiştir." (Nese-i Cihad:18)

En büyük rütbe, Allah'a kul, Muhammed Aleyhisselama ümmet olmaktır.

Veda Hutbesi'nde Peygamberimiz: "Size iki şey bırakıyorum. Onlara sıkıca sarılırsanız, yolunuzu şaşırırmazsınız; sapıklığa düşmezsiniz. Onlar, Allah'ın kitabı Kur'an ve benim sünnetimdir." demiştir.

Ya Rabbi! Bizi peygamberimizin sünnetinden ayırma ve bizi onun şefaatten mahrum

etme. AMİN.

Allah bizi peygamberden, peygamberi bizden uzaklaştırmasın.

Konu ile ilgili bazı ayetleri şöyle zikredebiliriz:

1- " Rasûlüm! Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Enbiya:107)

2- " Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir." (Haşr:7)

3- "Senin verdiği hükme aynen kabullenmedikçe iman etmiş sayılmazlar." (Nisa:65)

4- “Kim Allah’a ve Rasûlüne itaat ederse işte onlar Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamberler, Sıddıklar, Şehitler ve Salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır.” (Nisa:69)

5- “Doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygambere karşı çıkar ve mü’minlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir.” (Nisa:115)

6- “Allah’ı ve Peygamberini inkâr edenler ve Allah ile Peygamberini birbirinden ayırmak isteyip, “Bir kısmına inanır bir kısmına inanmayız” diyenler iman ile küfür arasında bir yol tutmak isteyenlerdir.” (Nisa:150)

7- “Rasûlüllah sizin için güzel bir örnektir.” (Ahzab:21)

8- “Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah’a ve Rasûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.” (Ahzab:36)

9- “Allah ve melekleri peygambere çok salâvat getirirler. Siz de ona salâvat getirin...” (Ahzab:56)

10- “Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Peygambere itaat edin. İşlerinizi boşa çıkarmayın” (Muhammed:33)

11- “Kıyamet günü kendine zulmeden kimse, pişmanlıktan ellerini ısırp şöyle der: Keşke Peygamberle birlikte yol tutsaydım, falanca sapığı dost edinmeseydim.” (Furkan:26-27)

12- “Her insan topluluğunu önderleriyle birlikte çağıracağız. ” (İsra:71)

13- “Firavun, kıyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onları çekip ateşe götürecektir. Varacakları yer ne kötü yerdir.” (Hud:98)

14- “Onlardan ölmüş olan hiç birine asla namaz kılma! Çünkü onlar, Allah ve Rasûlünü inkâr ettiler ve fasıklar olarak öldüler.” (Tevbe:84)

15- “And olsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız, O’na çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü’minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir ” (Tevbe:128)

GÜL MUHAMMED MUSTAFA (S.A.S)

Tek şefaât dilenecek,
Ol Muhammed Mustafa'dır...
Peşi sıra gidilecek,
Yol Muhammed Mustafa'dır...

Bu dert benim, benim bu yük,
Çilem kutlu, davam büyük,
Aşk ağacımda en büyük,
Dal Muhammed Mustafa'dır...

Mekke'de temeli atan,
İlk direnişi başlatan,
Bütün âlemi kuşatan,
Kol Muhammed Mustafa'dır...

Bütün beşer toplanacak,
Neyin varsa yoklanacak,
Ömür boyu koklanacak,
Gül Muhammed

VI. BÖLÜM

POLİGAMİ

(ÇOK EVLİLİK)

GİRİŞ :

Cenab-ı Allah, Peygamber, âlemlere rahmet, insanlığa örnek, rehber olarak , en son olarak Hz. Muhammed'i göndermiştir.

İnsanlığın huzur bulması için Hz. Muhammed'i çok iyi tanınması lâzımdır. İslâm'ın ilk yıllarında Peygamberi tanımayanların helâk olduğu gibi bugünde O'nu tanımayanlar mutsuzdur.

Dünya, bugün hidayet rehberi olarak gönderilen peygamberini tanıyamamanın, O'nunla tanışa-mamanın sıkıntısını çekiyor.

Müslümana soruyorsun, bilmiyor, Müslüman olmayana soruyorsun, o nereden bilsin ? Ama bilen de bilmeyende ileri geri konuşuyor. Bir çokları bilmesi gerekenleri bilmiyor. Nerede kafa karıştıra-cak konular varsa, onlar üzerinde duruyor.

Meselâ peygamber, niçin çok evlendi ? diyor, soruyor. Müslüman da sanki bir yanlışlık, sanki bir noksanlıkmiş gibi susuyor, cevap veremiyor. Karşı taraf bu durumda işi, peygamberle alaya ve İslâm düşmanlığına kadar götürüyor. Hal böyle olunca peygamberin evliliği, merak konusu oluyor. Bilen, bilmeyen bu konuyu konuşuyor, ulu orta konuşulup ileri gidiliyor. Hatta Hz. Peygamber (as)'a dil uzatılıyor. Bilmeden imana zarar veriliyor.

İslâm'dan önceki evlilik hayatı, kadının durumu hiç araştırılmıyor, plânlı bir şekilde din ve peygamber düşmanlığı yapılıyor.

Eğer Peygamber tanınsaydı, tanıtılsaydı, dünyadaki çok evlilik konusu bilinseydi, Hz. Pey-gamberin niçin, neden evlendiği araştırılsaydı ve İslâm'ın , çok evliliği nasıl sınırladığı bilinseydi, bu böyle olmazdı.

Son zamanlarda moda oldu :

- Bey, hanıma diyor ki : "Bak bir daha evlenirim ha !" Onu yarı şaka yarı ciddi korkutuyor.

Ardından da : "Peygamber çok evlenmiş, bende evlenirim." diyerek devam ediyor.

Sen Peygamber misin ? O'nun evliliklerinin hikmetini biliyor musun ?

Biri soruyor :

- Hanım Ankara’da vazifeli. Ben burada çalışıyorum.İkinci bir nikâh kıyabilir miyim ?diyor. Kendisine :

- Müsade var mı ?... Meşru bir mazeret var mı ?... Yok.

- Hanımdan gizli nasıl nikâh kıyacaksın ? O zaman o hakkı, ona da verelim” dedim.

Sustu, telefonu kapattı. Zorunlu bir neden yoksa, ikinci nikâh için kimse göğsünü gererek ”caizdir” diyemez.

Bir programda Hz. Peygamberin evliliğinden ve hikmetlerinden bahsetmiştim. Bir bacı :

- Peygamberin evliliğini öyle anlattılar ki, Peygambere ısınmamıştım.Allah sizden razı olsun, bundan sonra Peygamberi çok seveceğim, diyordu.

Bu bölümde ;

- Tarih boyunca dünyadaki çok evlilik hayatından,

- Dinlerdeki evlilik hayatından,

- Peygamberlerin ve Peygamberimizin evlilik hayatından,

- En önemlisi de günümüzdeki ikinci evliliklerden bahsedeceğiz.

Önce İslâm’dan önceki evliliklere göz atacağız ki, mesele daha iyi anlaşılsın ki,

- Peygamberden koparma, soğutma ve uzaklaştırma tuzağına düşmeyelim.

Bilmemek, yanlış bilmek veya az bilmek, çok büyük yanlışlıklara sebep oluyor.

İSLÂM’IN AİLEYE VE EVLİLİĞE VERDİĞİ ÖNEM

İslâm’da aile kutsaldır.Dinimiz evliliğe büyük önem vermiştir.Muta nikâhını, geçici, şartlı ve başka maksatla nikâhı geçersiz sayar. Çok kocalığı, metres hayatını, flörtü men eder.Nikâh dışı ilişkiyi zina, zinayı da büyük günah sayar.

Hz. Peygamber (as) :

- “Allah yanında en sevimsiz helâl, boşan-madır”der, evliliğin sona ermesini hoş görmez.

- “En hayırlınız, hanımlara ve aile fertlerine en iyi davrananınızdır.”(R.Salihin :277)

- “Allah’ın hanım kullarını dövmeziniz.” (Age :278) buyurur.

İslâm’dan önce kadın, çok kötü muamele görmüş, hep itilip kakılmış, Mısır’da kurban edilmiş, Arabistan’da gömülmüş, batıda insan bile kabul edilmemiş,alınıp satılmıştır.

Kadın, analığını, sultanlığını ve değerini İslâm’la elde etmiştir. Hz. Peygamber (as) :

- “Cennet, anaların ayağı altındadır.”

- “İlim öğrenmek, kadına da erkeğe de farzdır.” demiştir.

Batılı kadın sokaklarda yürüyerek hak alırken, İslâm kadının haklarını Kur’an’dan ve peygamberin elinden almıştır. Meşhur Hamburabi kanunları, Babil hukuku ve Roma hukuku kadına hak vermemiştir :

İslâm :

- Kadına da erkeğe de eşit hitab etmiştir.

- Kadına mirastan hak tanımıştır.

- Kadını alınıp satılmaktan, diri diri gömülmekten kurtarmıştır.

- Kadının izni alınmadan nikâhı kıyılmaz.

Bunu biraz açarsak ;

- Nikâhta kadın, boşanma hakkı isteyebileceği gibi, birde üzerime nikâh kıymayacaksın, şartını bizzat koyabilir. Erkek de buna uymak zorundadır.Kıyarsa, nikâh batıldır. Kadına İslâm böyle bir hak da vermiştir.

- Cennet anaların ayağı altındadır.

- Kadının İslâm’da çocuğu emzirmeme yetki-si bile vardır.

- Kadının giyimi, yiyeceği, barınması, sağlık giderlerinin karşılanması erkeğe aittir. Erkek, kadının zorunlu ihtiyaçlarını karşılayacak ve onun üzerine farz olan dinini öğrenmesini sağlayacaktır.

İslâm’da ;

- İffetli kadına iftira büyük günahdır, cezalandırılır.

- İslâm, kadını gücü ölçüsünde sorumlu tutmuştur. Nazik vücudu, hassas ruhu ile dış hayatın güçlüklerinden sorumlu tutmamıştır. Kadına kötü davrananı Kur’an kınamıştır.

Nahl 58-59 : "Onlardan birine kız çocuğu doğduğu haber verildiği zaman öfkeyle yüzü kapkara kesilir, diğer insanlardan utancından gizlenir.Onu aşağılık duygusu ile yanında mı tutacak, yoksa toprağa mı gömecek. Bakın bu ne kötüdür."

İsrâ 31 : "Çocukların canına kıymayın, onları öldürmeyin."buyrulur kadın, vahşice öldürülmekten korunmuştur, kurtarılmıştır. İslâm'da kadına saygı gösterilecektir, hürmet edilecektir, dövülüp sövülmeyecektir, haklarına riayet edilecektir.Aile hayatında onunla istişare edilecek, sorumluluklar beraber yürütülecektir.

ÇOK EVLİLİK

Bugüne kadar öğrenmek merakı ile değil, mânevi değerlerimizi zayıflatma, mânevi hayatımızı yıkma faaliyetleriyle orantılı olarak en çok karşılaştığım sorulardan biri de evlilik konusu olmuştur. Ne zaman evlilikten, kadından ve İslâm Peygamberinden söz edilse, yerli yersiz : "İslâm Dini neden çok evliliği emretmiştir ?" , "İslâm Peygamberi niçin çok evlenmiştir ?"gibi sorular, en çok muhatap olduğum sorular olmuştur.

Şu hususu açıkça ifade edeyim ki, bu ve buna benzer sorular genellikle karısı, kızı, kendisi önüne gelenle düşüp kalkan, sevgilileri olan ve başkalarıyla gayrimeşru münasebetlerde bulunan kimselerin zihinlerini daha çok meşgul etmektedir. Bunlar, insanlık tarihinin şahit olduğu evlilik şekillerine ; kadının çok koca ile evlenmesine, erkeklerin ise yaptığı sayısız ve sorumsuz evliliklere bakmadan, fırsat buldukça hiçbir kurala bağlı olmadan yapılan evlilik hayatını, belirli kurallara bağlayan İslâm Dinine dil uzatıp, çirkin isnat ve iftiralarda bulunurlar.Bu durum ciddi olmadığı gibi aynı zamanda gülünç olan iddialardır.

Diğer yandan İslâm Dinine, İslâm Peygamberine yersiz isnat ve iftiralarda bulunan Hıristiyan Batı, dinî hûsumeti yüzünden çok evliliği bahane ederek İslâm Dini aleyhinde fırtınalar koparmıştır.Hatta dinsizliği ve inançsızlığı sebebiyle Papa tarafından afaroz edilen Volter, İslâm'daki çok evlilik ve İslâm Peygamberinin evlilik hayatı ile ilgili manzum bir tiyatro eseri yazıp, Papaya gönderdikten sonra kendisini bir müddet önce aforoz eden papa, bu isnat ve iftiraları okuyunca o kadar çok memnun kalmıştır ki,Volter'e yazdığı mektupta "Sevgili Oğlum Volter" diye hitap etmiş ve afarozu geri aldığı müjdelemiştir.

Kendi içimizde de iki asırdan beri Batıyı her konuda ölçü alan yarı aydınımızın din düşmanlığı konusunda da ölçüsü, Batı olduğundan bunlar, hiçbir araştırmaya lüzum hissetmeden İslâm'ın çok evlilik müsadeseine karşı yaygın ve menfi propaganda da bulunmuşlardır.

Çok evlilik konusu dinlere ve çeşitli toplum-lara göre ele almadan, sürdürülen propagandalara cevap olarak şu kadarını söyleyelim ki, İslâm Dini çok evliliği icat etmiş değildir. Ayrıca dinimizde birden fazla evlenmek, farz,vacip,sünnet gibi herhangi bir dini emir de değildir.Bu konudaki âyetler incelendiği zaman, İslâm'da tek kadınla evlenmenin tavsiye edildiği ve esas olduğu görülecektir.Birden fazla kadınla evlilik müsadesei ise, daha evvel ki toplumlarda hiçbir kurala bağlı olmadan, yaygın olan çok evliliğin belirli şartlara bağlanarak, sınırlandırılmasıdır. Hatta denilebilir ki,

konulan sınırlama ile çok evliliğin ağır şartlara bağlanıp, tasvip edilmediği gerçeği ortaya çıkacaktır.

İSLÂM'DAN ÖNCE ÇOK EVLİLİK

Eski Mısırlılarda Firavun, erkek çocukları öldürdüğü için denge bozulmuş, çok kadınla evlilik zorunlu olduğu için mücade edilmiştir. (Bakara :49 + Kasas :4)

Babil hukukunda kadının hastalıklı veya kısır oluşu nedeni ile çok evliliğe mücade edilirdi.

Roma hukukunda çok evliliğe mücade edilmiş, kadın kiralama, eş değiştirme adetinin yanında, erkek istediği kadınla, kadın da istediği erkekle nikâhsız yaşayabilirdi. İmparator Valentiyen, erkeklerin istediği kadar kadın alabileceklerini ilân etmiştir.

Çinlilerde şayet erkek, zengin ise, itibarlı ise dilediği kadar kadınla evlenebilirdi. Çinlilerde Likiy yasası, çok evlilik için 130'a kadar mücade ediyordu. (İslâm'da Kadın Hakları Antolojisi :1/56)

Sasanilerde bir erkek, başka kadınlarla yaptığı evliliğin üzerine kendi anne ve kız kardeşi ile de evlilik hayatı yaşayabilirdi.

İran'da çok evliliği yasaklayan bir hüküm yoktu. Birden fazla kadınla evlilik esası kabul edilmişti.

Atinalılar, Lidyalılar ve Trakyalılar da kadın, satılıp alınabildiğinden varlıklı olanlar dilediği kadar kadın alabilirlerdi. İstedikleri zaman da satabilirlerdi. Hatta kadının aynı anda birden fazla erkekle evlenmesine mücade edilirdi.

Yakın zamana kadar **Avrupada** evlilik, hiçbir kurala bağlı olmadan devam etmiştir. Erkekler istedikleri kadar metres tutardı. Sayıları 9-10'a kadar varan erkek, bir tek kadınla evlilik hayatı sürdürebilirdi. Bazı erkekler çocuklarının daha gülbüz olması için başka erkeklere sunardı. Batıda şapka ve baston taşıma adeti vardı. Çok erkeğin bir kadınla evli olması nedeniyle kadının yanında olan, kapıya şapka veya baston asardı.

Bugün batı, çok evliliğe karşı olduğunu ilân etmesine rağmen her türlü ilişki serbesttir, şişe adeti, metres, ev arkadaşlığı, flört, erkeğin erkekle, kadının kadınla evliliği serbesttir. Fahişelik, homoseksüellik resmileştirilmiştir.

Tek evlilik batıda, sözde kalmıştır. Sorumsuzca çok evlilik devam etmektedir. Sokaklar, satılık, kiralık kadınlarla doludur. Doğan çocukların yarıdan fazlası gayrimeşrudur.

1975 yılında Alex Joseph, bir gazeteye 9 kadınla yaşadığını açıklamıştır.

Amerika Başkanı Bill Clinton'ın beraber yaşadığı kadının sayısı belli değildir.

1982 yılında S.Waziland Kralı Sobhuza ölmüş, 130 karısı olduğu açıklanmıştır.(Tercüman- 26.08.1982)

09.05.1975-Tercüman : Kızılderili El Brazo, dokuz eşli olduğu haberini yayınlamıştır.

10.03.1997' de Gündüz Gazetesi, Taşkent İnguşya'da herkesin istediği kadar kadınla evlenebileceği açıklanmıştır.

Hıristiyan din büyükleri, Alman İmparatorları, Fransa Kralları çok evlilik yapmıştır. (Anglikan Kilisesine Cevap, Sayfa :65- M. Akif)

Batıda çok evlilik Papalığın müsadesiyle olmuştur.Kral Gontran'ın ve Birinde Dagobert'in dört eşi olmuştur.

Bugün Papazlar kilisede bir çok kadınla yaşamaktadır. Küçük çocuklara bile tecavüz etmektedirler.

26.05.1990 Günaydın, Harere-Zimbabyeli bir üfürükcünün 24 karısı olduğunu yazmıştır.

1948 yılında Almanya'nın Münih kentinde yapılan konferansta, erkeklere oranla kadınların fazlalığına çözüm aranmış ve karar : birden fazla evlilik çıkmıştır.

1949 yılında Almanya'nın başkenti Bonn ahalisi, yetkili makamlara başvurarak, anayasada birden fazla evliliğe mücadele edilmesi talebinde bulunmuşlardır. (İslâm'da Kadın Hakları Antolojisi : 1/59)

"İleri derecede sosyalist olan Vairasse, "ütopya"sında evlenecek kadın sayısının 12'ye kadar çıkarılmasını, böylece çirkin kadınlarında evlenme imkanı bulacağını ve kocaların eşlerini değiştirebileceğini savunmuştur.Ayrıca sosyalizmin kurucusu Karl Marx ve arkadaşı Friedrich Engels'e göre kadın, toplumun ortak malı sayılmıştır.

Sosyalizm ve kominizmde kadına eşyadan üstün bir değer vermeyen anlayış hakimdir. İkinci Dünya Savaşından önce Almanya'da çok evliliğe izin verilmiştir. (Prof.Dr. H.Döndüren, Aile İlmihali :263)

Görülüyorki çok evlilik, bütün dünyada vardır. Hem de onur kırıcı bir şekilde vardır.

Diğer toplumlardaki, kanunlardaki evliliğin hiçbiri İslâm'dakinden daha mantıklı ve daha insan fıtratına uygun değildir.Çünkü cahiliye devrinde olduğu gibi bütün uygulamalar insanların icadıdır. İslâm Dinindeki durum ise Yüce Allah'ın şartlı olarak iznidir, müsadesidir.

TÜRK TARİHİNDE ÇOK EVLİLİK

Türk tarihinde birden fazla evlilik yaygın olmamakla beraber, yer yer az da olsa görülen bir husustur.

Meselâ ; Hunlarda evli iken kuma adıyla yeni evlilikler yapılabilirdi.Hâli vakti yerinde olanlar, istedikleri kadar kuma alabilirlerdi.Diğer bölgelerde varlık sahibi Türklerin birden fazla evlendiği görülmüştür.İslâm'dan sonra ise ; İslâm'ın koyduğu şartları kusursuz yerine getiremeyiz endişesiyle çok evlilikten kaçınılmıştır.Zinaya düşme korkusu ile de diğer toplumlarda görülen gayrimeşru ilişkilere asla girilmemiştir.

İSLÂM'DAN ÖNCEKİ ARAPLARDA DURUM

İslâm'dan önce Araplarda çok evlilik, yaygın olan bir âdetti.Hatta sınır yoktu.Çünkü kadın, zevk aracı ve ticaret malı idi.Bu yüzden mazbut aileler, kızımız kötü olmasın diye kızlarını gömüyorlardı.

Araplarda boşanma da , bir kurala bağlı değildi. Dileyen dilediği ile ilişki kurabilirdi ve her an ayrılabilirdi.

Birden fazla evliliği engelleyen bir kuralda yoktu.Kabile reisinin sınırsız hakkı vardı. Bu durum Müslüman olmayan Araplarda uzun süre devam etmiştir.

Meselâ ; Nijerya'nın 144 yaşındaki Kralı 3 Kasım 1969'da ölünce geriye 50 karısı, 200 çocuğu, 2000 kadar torunu kalmıştır.

Yemen'de birden fazla kadınla evlenme, 23 Ocak 1974 tarihine kadar devam etmiştir.

İslâm'dan önce kadın, çok erkekle evlenebilirdi, eş değiştirebilir, geçici olarak evlenilebilirdi. Eşler, sunulabilir, satılabilirdi.

İslâm gelince, Peygamber, sınırlandırma yoluna gitmiştir.Meselâ Gaylan adında Sakifli biri, Müslüman olduğunda on kadınla evli idi, ona :

- “Bunlardan dört tanesini seç, diğerlerinden ayrıl” demiştir. (Yusuf El Kardavi-İslâm'da Helâl Haram, S. 196) + (İslâm Fıkhı Ans. :9/134)

Araplarda :

- Muta nikâhı vardı.
- Gürbüz çocuk için başkası ile olunurdu.
- İki çift, eş değiştirirdi.
- Metres hayatı vardı.
- Kadın dokuza kadar erkekle evlenebilirdi.

- Kadın, kapısına bayrak asıp istediği kadar erkek kabul edebilirdi. (E. Rıdvan-Peygamber Niçin Çok Evlendi S.36-37)

Demek ki çok evlilik İslâm'ın icadı değildir.

DİNLERDE ÇOK EVLİLİK

İslâm'dan önceki hak ve batıl dinler incelendiği zaman görülecektir ki, birden fazla evliliği yasaklayan veya sınırlayan bir emir yoktur.

Bunun için peygamberler bile birden fazla evlilik yapmışlardır.

İbrahim Peygamber, Sâre'den çocuğu olmayınca Sâre, kocasını kendi eliyle Hacer'le evlendirmiştir.

Yakup Peygamber, dayısının iki kızını nikâhlamıştır.

Davut Peygamberin beş tane eşi vardı.

Hz. Süleyman için Tevrat'ta 1000 kadar kadın alındığından bahsedilir. (İslâm'da Kadın Hakları Antolojisi :1/56)

Tevrat'ta ve İncil'de birden fazla evliliği yasaklayan veya sınırlandıran bir hüküm yoktur. Hatta İngiltere'de XI. Yüz yılda kadının başka bir erkeğe ödünç verilebileceği hakkında kanun çıkmıştır. (Aile İlmihali :177-H.Döndüren)

Matta İncil'ine göre (25/1) Hz. İsa çok evliliğe müsaade etmiştir.Bir adamın on dört kadınla evliliğinden söz edilmektedir. Dokuzuncu Yüzyılda papazların çok kadınla evlendiği bilinmektedir. Martin Lüter, çok evliliğin helâl olduğunu söylemiş, Pavlus ise çok evliliği tavsiye etmiştir.

Matta : 15/1-12 sözlerinde bir erkeğin, on kadınla evli olabileceğine delil gösterilmiştir.

Tevrat Çıkışı: 21/10 birden fazla evlilikten söz eder.

Peygamberlerden sadece İsa Peygamber evlenmemiştir.12. ve 13. Yüzyıllarda Salzburg'ta tek kadınla yaşayan papazlara evliya gözü ile bakılmıştır.Papazlar:"Kadınlarınızı sokağa atmayın, odalık alın."tavsiyelerinde bulunmuşlardır.

Hz. Peygamber de birden fazla evlilik yapmıştır. Siyasi, iktisadî, sosyal ve insanî sebeplerle evlenmiştir.Bunu şehvetpereslik ve kadın düşkünlüğü olarak göstermek yanlıştır.

İslâm Dinine gelince ; İslâm, daha önceden sınırsız olan evliliği sınırlamıştır.Bazı hâllerde birden fazla evliliğe de müsaade etmiştir.Bu da ağır şartlara bağlanmıştır.Şartların yerine getirilememe-si halinde de tek evlilik tavsiye edilmiştir.

Bu, tarih boyunca sürüp gelen sınırsız, kayıtsız, şartsız evliliğin sınırlandırılıp, kayda bağlanmasından başka bir şey değildir.

İSLÂM DİNİNDE DURUM

İnsanca muamele görmenin özlemini çeken kadının özlemi İslâm'la bitmiştir.

Kur'an : “Erkeklerin kadınlar üzerinde, kadınlarında erkekler üzerinde hakları vardır.” (Bakara :228) buyurarak kadının da hak sahibi olduğunu bildirmiştir.

Hz. Peygamberde : ”Kadınlar hakkında Allah'tan korkun. Sizin kadınlar üzerinde haklarınız olduğu gibi, onlarında sizin üzerinizde hakları vardır.”diyerek insanca muameleyi tavsiye etmiştir.

İslâm, sınırsız olan evliliğe sınır koymuş, çok evliliği zorlaştırmıştır. “Çok evlenin” dememiş, “birle yetinin” demiştir.

ÇOK EVLİLİĞİN SINIRLANDIRILMASI

Kadın için hiçbir sorumluluk duyulmadığı bir dönemde İslâm, kadını zevk aracı, ticari mal olmaktan kurtarmış, sayısız kadınla evlenmeyi sınırlandırarak, şarta bağlamıştır.

İslâm'ın kabulü söz konusu olunca, çok evli olanların soğutulmaması esas alınmıştır. Bir toplumda yaygın olan bir âdet birden bire kesilip atılamazdı. İslâm Peygamberinin, varlık sahibi kimselerin ve kabile reislerinin desteğine de ihtiyacı vardı.

Birde Araplar da yetim kızların mallarına tamah edilir veya kimsesiz, desteği zayıf kadınlarla evlenilir ; ya onlar kötülüğe âlet edilir veya ölümleri istenip mirasına konulurdu.Kadın, kimsesiz ise zulme uğradı.

Bu konuda Yüce Allah :

“Yetimlere mallarını verin, temizini, pis olanla değişmeyin.Onların mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin.Bu büyük bir günahdır.” (Nisâ:2)

“Eğer kendileri ile evlenirsiniz, yetimin haklarına riayet etmekten korkarsanız, size helâl olan kadınlardan iki, üç, dört alın.Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın, yahud sahip olduğunuz cariye ile yetinin. Bu adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisâ :3) buyrulmuştur.

1- Burada İslâm dört evliliği emrediyor, denemez. Aksine sınırsız evliliği, dörtle sınırlandır-mıştır.

2- Dört evlilik emir değil, bazı özel hallerde izindir.Zevk için dört kadınla evlenilmez.

3- İslâm'da zina haramdır. Zinanın yolları tıkanmalıdır.

a- Kadın hasta ise,

b- Kısır ise,

c- Savaş sebebiyle erkekler azaldıysa,

d- Yoksulluk, sefalet varsa, kayıtsız şartsız değil, adalet şartına bağlı olarak birden fazla evlilik müsaade edilmiştir. Konulan adalet ve eşitlik şartı bakın ne kadar ağırdır. Nisâ Sûresi'nin 3. ve 129. âyetlerinde adalet şartı konmuştur. Şartlar şöyledir :

- İhtiyaçlar aynı ölçüde temin edilecek.

- Aynı zaman ayrılacak.

- Aynı ölçüde sevilecektir. Bu mümkün müdür ?

Hiz. Aişe, Peygamberin hanımları arasındaki vaktini eşit böldüğünü ve "Ey Allah 'ım! Bu sahip olduklarımla ilgili, benim bölüşüm. O halde senin malik oldukların hakkında beni mes'ul tutma ve bende sorumlu olmayayım." diye dua ederdi." der. (Siret Ans. :2/123) Hiz. Peygamber (as) :

"Bir adamın iki hanımı olup da onlara hakkaniyet ve adaletle muamelede bulunmazsa, kıyamet günü o adam, bir tarafı yere sarkık olduğu halde gelecektir." (Age :132) (Y. Elkardavi İs.He.Ha. :197) buyurmuştur.

Böyle olunca İslâm, tek evliliği emrediyor, demektir.

Sahabeden çoğu dörtten fazla hanımı olduğu halde müslüman olmuştu. Gaylan gibi onlara da Peygamber, dörtten fazlasını boşamalarını söylemiştir.

Bazıları Peygamber (as)'ın sünnetlerine uymadığı halde, evlilik sünnettir diye birden fazla evlenmeye kalkışıyor.

Bazıları da sadece şehvet aracı görüp, birden fazla kadınla evlenmeyi, İslâm icat etmiş gibi görüyor, aklına da hemen cinsellik geliyor.

İbni Abbas (ra) : "Dört kadın üzerine ziyade nikâh, kişinin Allah korusun anası ile, kızı ile, kızkardeşi ile izdivacı derecesinde haramdır." demiştir.

DÖRDE KADAR EVLİLİK EMİR DEĞİL MÜSADEDİR

Çok evlilik İslâm'ın icadı, İslâm'ın emri olmadığı gibi dinde farz, vacip ve sünnet de değildir.

Dörde kadar evlilik, ancak bazı hallerde, şarta bağlı bir müsaadedir, izindir. Şartlı izindir. Zaruret halinde müsaadedir.

Bildiğiniz gibi emir ayrıdır, mücadele ayrıdır. Bazı hallerde verilmiş mücadele ile, dinin emri birbirine karıştırılmamalıdır. Şartlar ortadan kalkınca mücadelede ortadan kalkar.

Dikkatle incelenirse, İslâm'ın bu mücadelesi, kadının lehine ve toplumun yararınadır.

İnsanın mutluluğunu hedef alan İslâm, bazı hallerde insanın ekonomik ve biyolojik ihtiyacını gözardı edemez.

Kıyamete kadar bâki olan İslâm, ihtimal dahili her problemi çözmek durumundadır. Ve çözmüştür.

Sadece zevk için evlilik, zaruret değildir.

Hz. Peygamberin : "Allah zevk için evlenen erkek ve kadınlara lânet etsin" diye bedduası vardır.

Hz. Aişe (ra), birden fazla evliliğe mücadele

edilmesinin sebebini şöyle açıklar :

"Savaşın sonunda bir çok kadın dul kalıyor, bir çok genç kız da evlenemiyordu. Bazıları bu kadın ve kızlarla evleniyor ve haksızlık ediyorlardı. Onların haklarını korumak için âyet indi." (Bak : Delilleriyle Aile İlimihali :262-Prof. Dr. H. Döndüren)

Nisâ 3 : "Eğer kendileriyle evlendiğiniz takdirde, yetimlerin haklarına riayet edememekten korkarsanız, beğendiğiniz, size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız, bir tane alın veya sahip olduğunuz cariye ile yetinin. Bu, adaletten ayrılma-manız için en uygun olanıdır."

Nisâ 129 : "Üzerine düşüp uğraşsanız da kadınlar arasında âdil davranmaya güç yetiremez-siniz ; bâri birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın..." buyrulmuş ve tek kadınla evlilik tavsiye edilmiştir.

Şimdi soruyorum :

- Birden fazla insanı aynı ölçüde eşit ve âdil bir biçimde :

a) Beğenmek, sevmek mümkün mü ?

b) Âdil bir biçimde maddî ihtiyaçlarını karşılamak mümkün mü ?

c) Eşit bir şekilde beraber olmak mümkün mü ?

Bunlardan ikisi belki ama, sevgide eşitlik, adalet asla mümkün değildir. Öyleyse bir evlilikle yetinilecektir. İşte İslâm'ın emri budur.

BİRDEN FAZLA EVLİLİK HANGİ ŞARTLAR ALTINDA MÜSADE EDİLMİŞTİR.

İslâm'ın böyle bir müsadesi karşısında bazıları, istemeyerek hataya düşerken, bazıları da inançsızlıkları nedeniyle bu müsadeyi dillerine dolamaktadırlar.

Elmalı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili (S.2/512) adlı eserinde :”Birden fazla evlilik, esas itibariyle yalnız bir mücade ve mübah kılmaktır. Eğer zina tehlikesi varsa o zaman evlenmek vaciptir.”der.

Yani bugün bazıları gibi çok erkekli bir hayat veya çok kadınlı bir hayat yaşanmayacaktır. Yasak aşklar, gizli dostlar olmayacak, metres hayatı yaşanmayacak, neseb bozulmayacaktır. Çocukların babası belli olacaktır. İşte İslâm'ın hedefi budur.

İslâm, dörde kadar evlenme kapısını açık tutmuştur. Ama bunu ağır şartlara bağlamıştır.

Nisâ Sûresi : 3'de “Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın. Adaletten ayrılmamanız için en uygun olanı bir kadınla evlenmektir.” buyrulurken, çok evlilik değil, tek evliliği emretmiştir.

Nisâ Sûresi'nin 128. âyetinde şöyle buyrulmuştur :

- “Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, aralarında sulh yapsınlar...”

Bu ayete göre kadın, nikâh şartı olarak ikinci bir evlilik istemem, şartını koşabilir. O zaman erkek, eşini rızası olmadan ikinci evlilik yapamaz.

Nisâ Sûresi'nin 3.âyetindeki şarta bağlı mücade, farz vacip, sünnet cinsinden bir emir değildir. Ancak bazı hallerde başvurulabilecek ruhsattır, izindir.

Aynı zamanda bu ayet ;

1- Yaygın kötü alışkanlığı kaldırmıştır.

2- Adalet şartını ortaya koymuştur.

3- Kadının hakkı korunmuştur.

4- Sınırlandırma getirmiştir.

5- Fuhuşa, ahlâksızlıklara ve yuvaların yıkılmasına karşı bir tedbirdir.

Batının son zamanlardaki sosyal durumunu inceleyen yazarlardan J.E. Clar Me. Farlane, Batının bu konudaki tutumunu eleştirmiş ve şöyle demiştir :

“Bir tek kadınla evlenmenin İsa Peygamber tarafından müdafa edildiği doğru değildir. Meselâ ; içtimaî, ahlâkî ve dinî bakımdan nazarı itibara alındığı takdirde, çok

evliliğin medeniyetin en yüksek standartlarına aykırı olmadığı ispat edilebilir. Bu dava, garpta kimsesiz ve bedbah kadınlar meselesinin halli için bir devadır. Aksini iddia , fuhuşun, metres hayatının ve evde kalmış kızların davasının devam etmesi ve çoğalması demektir.”(ilimden Felsefeden Dine, Sayfa :78)

Bakalım İslâm Dini hangi hâllerde dörde kadar evliliğe müsade etmiştir :

1- Kadının kocasına karşı kadınlık görevini yapamaması ve kadının cinsel duyguyu kaybetmesi halinde, bu durumda kadın, eşinin harama düşmesini bizzat kendisi istemez.

2- Kadının çocuk yapmasına engel bir durumun olması.

3- Kadın erkek arasında dengenin bozulması, savaş sonu...

4- Kadının ev işlerini yapamayacak kadar hasta, ihtiyar olması, çocuklarına bakamaması.

Şüphesiz bu durumlarda, sevgiye şefkate, himayeye muhtaç olan kadının boşanıp ortada bırakılmasından, ikinci evlilik daha uygundur. Erkek açısından da ; zinaya düşmekten daha iyidir. Toplum açısından da, ahlâkın bozulmasından daha iyidir.

- Hz. İbrahim'in hanımı, kocasını Hacer'le kendi eliyle evlendirmiştir. Şimdi soralım :

- Kadının bir çok erkeğin malı olmasından, ikinci eş olması daha iyi değil midir ?

- Bir erkeğe birden fazla kadını mı, bir kadına birden fazla erkeği mi tercih edersiniz ?

- Gizli metres hayatı mı iyidir, yoksa aile hayatı mı?

İslâm hukukuna göre ; kadına haksızlık yapılması halinde kadın, mahkemeye müracat eder.Hatta eşine eziyet veya eşleri arasında eşitliğe riayet edemeyeceği sabit olan bir erkeğin, tek kadınla bile evlenmesi yasaklanabilir. (Bak: Hukuku İslâmiye Kamusu : 2/120)

Eve bakamayacaksa, eşine zulmedecekse, çocukları maddi manevi yetiştiremeyecekse, inançsızsa, dost hayatı yaşıyorsa, o erkeğe evlenmek yasaktır, haramdır.

Birde İslâm'da zorla evlilik olmaz.Kadının rızası alınmadan asla evlendirilemez. Zorlanırsa nikâh, batıl olur.

Bazıları : “Ben seni Allah ve Rasûlü şahit, kendime nikâhlıyorum.”diyormuş. Bu nikâh batıldır. Hileli nikâh geçersizdir.

Kısaca mücadele şartına bağlıdır.Yani ikinci evliliğe zorlayan sebep olacaktır.Bir de erkek , adaletli davranacaktır.Maddi konuda adalet olmuş olsa bile, sevgide adaletin olması imkânsızdır. Öyleyse, İslâm'ın emri tek evliliğdir.

İSLÂM'DA ESAS OLAN TEK EVLİLİKTİR

Birden fazla kadınla evlenmek, şartına bağlı bir mücadeledir.Şartın yerine getirilememesi halinde tek kadınla evlilik esastır.Birden fazla evlenmenin bedeli ağırdır.

İslâm tarihinde hep tek evlilik esas alınmış, birden fazla evlilik, istisnalar halinde olmuştur. Bunun sebebi, adaleti sağlayamayıp günaha girme korkusu olmuştur.

Cenab-ı Allah'ın : “Ne yaparsanız da tam adaleti sağlayamazsınız.” , “Tek kadınla yetinin.” Âyetlerine bakıp birden fazla kadınla evliliğin haram olduğunu söyleyenler bile olmuştur.

Kanuni Sultan Süleyman zamanında yaşayan büyük Türk âlimlerinden Kınalızâde , İslâm'da tek kadınla evlenmenin esas olduğunu şöyle ifade eder :

“Gerçi dinde birden fazla evliliğe mücadele edilmiştir.Fakat nafaka ve nikâhlı kadınları eşit tutmak şartına bağlanmıştır.Kur'an'da “adaleti yerine getirememekten korkarsanız bir kadınla yetinin.”buyrulmuştur. Burada adalet yapılmama-sına değil, adalet yapılamaz korkusuna bağlanmıştır-tır. Şu halde bir kimse, alacağım kadınlar arasında adalet yapamam diye korkarsa, Kur'an'a uyararak bir kadınla yetinmesi vacip ve birden fazla kadınla evlenmesi haramdır.”

1917 tarihli Osmanlı Hukuku Aile karar-namesinde çok evlilik mücadele edilmiş,ancak ilk eşin isterse nikâh akti sırasında üzerine ikinci bir eş alınması yasağı koyabileceği benimsenmiştir. (Prof.Dr. H.Döndüren, Aile İlimihali :263)

Demek ki, kadın isterse şart koşabiliyor ve rızası olmadan ikinci evlilik olmuyor.Bu anlaşmayı da Nisâ Suresi'nin 128. âyetine göre yapabilir.

Nisâ 128'de ne buyruluyor :

“Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, aralarında bir sulh yapmalarında onlara günah yoktur.Sulh daima hayırlıdır.Zaten nefisler kıskançlığa hazırdır...”

Buna göre kadın, ikinci evliliğe hayır anlaşması yapabilir.Bir de nikâhta boşama hakkı olabilir.

İslâm âlimlerine göre ; kocasının üzerine evlenmesinden rahatsız olacak itibarlı bir kadının üzerine, evlenerek rahatsız edilmesi helâl olmaz. Eğer kadın, üzerine evlenilmemesini şart koşarsa veya âdetler bu istikamette ise erkeğin buna riayet etmesi gerekir.” (Doğuştan Günümüze Büyük İslâm Tarihi : 1/325)

Birde evliliğe gücü yetmeyene mücade yoktur. Bu konuda Hz. Peygamber :” Evlenmeye gücü olan evlensin. Gücü olmayan da oruç tutsun. Çünkü ; oruç onu korur.” buyurmuştur.

Demek ki, İslâm’da asıl olan tek kadınla evlenmektir. Birden fazla evlilik, zorunlu hallerde ruhsattır ve şartıda ağırdır.Ayrıca bu bir çözümdür.

Ayrıca normal bir zamanda hangi kadın, kendisini arzu eden bir erkek varken evli bir erkekle evlenmek ve bir kadının üstüne eş olarak gitmek ister ? Erkek de böyle bir kadını zor bulur.Bunun için tek evlilik geleneği, önemli bir durum olmadıkça normal olarak devam edecektir.

Bazı İslâm’ı tam olarak bilmeyen ve yaşamayan zayıf çevreler de mütaasıp diyebileceğimiz kimseler arasında bile ikinci evlilik moda oldu.Ortada sebep yok, zaruret yok, önceki eşini beğenmiyor, nefsinin tuzağına düşüyor, onu boşayıp biri ile evlenip geçiyor.

Bu evlilik nefsi'dir. Bu nikâh caizdir. Zina etmiş olmaz ama İslâm’ın istediği bir evlilik olmadığından helâl değildir.

Bu neden oluyor ? Metres hayatı yaşayan-lar, kötü örnek oluyor.İnanç zayıf, ahlâk zayıf da ondan.

E....Zinaya düşerse, düşmesin efendim. Allah :” Zinaya yaklaşma” diyor.

Eğer bir evlilik, öğrenilince, eş ve çocuklar üzerinde yıkıma sebep olacaksa, kadın ihanete uğradığını düşünecekse, psikolojik bozulma olacaksa, o evlilik yapılmamalıdır.

Zevk için evlenilmez. “Birinin bir kızı oldu, başka evladı olmadı.O istiyordu ki daha evladı olsun, erkek çocuğu olsun.

- Evlenme dendiği halde ikinci evlilik yaptı, bir oğlu oldu.

“Çocuk burnundan getirdi.”

Her şeyde hayır vardır.Şükür, sabır gerek. Belki evlilik sahîh değil, çocuk meşru değil...

Kısaca; bir evlilik, birinci eşi rahatsız ediyorsa, ondan olan çocukları üzüyorsa bu evliliğe kimse caizdir, diyemez.

Bir erkeğin eşinden uzak kalması, ikinci evlilik için bahane olamaz. Aile hayatının devamı esastır. (Prof.Dr. H.Karaman, Zaman Gazetesi 22.12.2001)

İSLÂM'DA BİRDEN FAZLA EVLİLİK

NİÇİN, NE ZAMAN ?

Mecellede Madde 21 : “ Zaruretler memnû olan şeyleri mübah kılar.”denilmiştir.

Bu, zaruret halinde bir çözüm ve tedbirdir. Çünkü sosyal ve fitrî ihtiyaçlar karşılanmazsa, toplumda istenmeyen şeyler olur.

1- Meselâ ; hanım rahatsız, bey hanımına son derece bağlı ama evlenmeye de ihtiyacı var. Çözüm bulunmazsa ikisi de mağdur olur. Kadın görevini yapmaktan kaçarsa günaha girer.

2- Toplumda denge bozulmadıysa, ikinci evlilik zaten normal olmaz. Şayet kadın nüfusu fazla ise o zaman kadın için ya evde kalmak, ya ikinci evlilik, yada fuhşa düşmek söz konusu olur.

3- Boşanma, sokağa atılma yerine ikinci de olsa aile hayatı daha uygundur.

4- Hiç evlenmeme, dünya nimetlerinden mahrum olma yerine, sıcak aile hayatı daha uygundur.

5- Yokluk, sefalet yerine, metres hayatı yerine, ikinci de olsa evlilik daha haysiyetli bir iş olsa gerek.

Zorunlu hallerde birden fazla evliliğe mücadele etmemek ne gibi sonuçlar doğurur ?

1- Kadın, alınır satılır, zevk aracı haline gelir.

2- Fuhuş yayılır, ahlâk bozulur.

3- Gayrimeşru çocuk sayısı artar.

4- Aile müessesesi yıkılır.

5- Ciddi hastalıklar yayılır.

6- Evlenememe halinde, fitratın gereği yaşa-namaz, insanların ruh sağlığı bozulur.

7- Metres hayatı yaygınlaşır.

8- Himayeye, bakıma muhtaç kimseler ortada kalır.

9- Aile içi kavga, öldürme, dövme, terk ve ihanet olayları artar.

10- Bunalımlar artar, intiharlar çoğalır.

11- Zaruret varsa, azamî ölçüde şartlara riayet edilecekse, buna rağmen evlilik yapılmazsa, iki tarafta mağdur olur, iki tarafa da zulüm olur.

12- Sonuçta insanlar gayrimeşruluğun içine düşer. Geçmişte cezalandırılan toplumlar gibi belâ ve musibetler çoğalır, hastalıklar artar, insanlar toptan cezalandırılır.

Şu hususları da akıldan çıkarmamak gerekir:

1- Çeşitli nedenlerle dul kalan kadınların normal bir şekilde evlenmeleri biraz zordur.

2- Normal zamanlarda kız bulamayan erkek-lere rastlanmadığı halde, erkek bulamayan kızlar ve dul olduğu için itibar edilmeyen kadınlara sıkça rastlanmaktadır.

3- Bugünkü toplumda kadın daha çok korun-maya muhtaçtır. Onun için erkeğin evlenmesi nasıl ihtiyaç ise kadının evlenmesi daha çok ihtiyaçtır. O yüzden kadının evlilikten mahrum edilmesi uygun değildir. Evlenme, yuva kurma, ana olma, her kadının küçük yaştan itibaren hayallerini dolduran bir konudur.

4- Kadın her yönden kendisini koruyacak güçte değildir. Yalnız kadına iyi gözle bakan az olur.

5- Bugün fahişelik yapan, bir koca yerine, bir çok kocası olan, umumhanelerde çalışan, metres hayatı yaşayan, kadınların durumları araştırılacak olursa, genellikle bunların herhangi bir nedenle evlenemeyen veya evlenip de boşanan, bir daha evlenme imkanı bulamayan kadınlar olduğu görülecektir.

Hz. Peygamber :”Kocasız olmayan kadın ne kadar zavallıdır.”buyurur.

6- Kadın eğer meşru yoldan tatmin olamaz-sa gayrimeşru yoldan tatmin yolları arayacaktır.

7- Bazı kadınlar, cinsi duygusunu çok erken yaşlarda kaybetmektedir veya uzun süren ay hali hastalığı olanlar vardır. Bunların boşanarak yalnızlığa, yoksulluğa terk edilmesinden, ikinci eş olması daha ağır değildir.

İslâm Dininin bazı zaruri hallerde birden fazla evliliğe mücade etmiş olması, tenkit edilmeden, ön yargı ile ulu orta konuşmadan mantıklı bir şekilde ele alınması daha uygun olur.

Eğer böyle durumlarda dinimiz, birden fazla evliliğe mücade etmemiş olsaydı, insanlar böyle bir çareyi mutlaka düşünmek zorunda kalacaklardı. Nitekim tarihte bazı uygulamalar olmuştur. Bunlardan bir kaçını burada zikrederim :

1- Firavun’un tahtını koruyabilmek için erkek çocukları öldürtmesi üzerine daha sonraki yıllarda çok evliliğe mücade edilmiştir.

2-1650'de 30 yıl süren harpler neticesi erkekler öyle azalmıştı ki, yetkililer Nuremberg'de özel kanun çıkararak erkeklerin birden fazla evlenmesine resmen mücadele etmişlerdir.

3- Diğer bir örnekte II. Dünya Harbinde Almanya'da erkeklerin azalması, kadınların sayıca erkeklerden çok fazla olması, Alman yetkililerini bu duruma çare aramaya mecbur etmiştir. Tek çare olarak birden fazla evliliğe mücadele edilmiş, metres hayatı yaşayanlara göz yumulmuş, ayrıca çeşitli yollarla yabancı ülkelere erkek ithali yapılmıştır.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Konuyu uzatmadan şu hususu da belirtmekte yarar vardır :Çoklarımız büyüklerimizden dinlemişiz-dir. Çanakkale ve İstiklâl Savaşlarının devam ettiği günlerde mezarlıklara erkek cenazesi gömülmemiştir. Yıllarca ölen ihtiyarları gömmek için erkek bulunamadığından cenazeler arabalarla taşınmış, cenazeleri kadınlar gömmüştür. Bazı erkek cenazelerin yıkanma işlemi yapılamadığından cenaze-nin günlerce beklediği, komşu köylerden insan çağrılarak cenazelerin defnedildiği çok olmuştur.

4- Irak-İran savaşı sırasında erkeklerin ölü-mü ile dul kalan veya evlenemeyen kadınların, Türk tır şöförlerine meylettiklerini şöförler anlatmış-lardır.

Bu ve böyle ihtimaller düşünülmeden ulu orta İslâm'da çok evlilik var denirse, bu iyi niyetli bir davranış değildir. Böyle kimselere asla itibar edilmemelidir.

Çok evlilik konusunda ana hedef, Peygamber (as)'dır.Şunu belirtelim ki, Peygamber (as)'ın evlilikleri asla nefis ve keyfi değildir. Diğer konularda Allah Rasûlü, yanlış yapmadığı gibi evlilik konusunda da yanlış yapmamıştır.Çünkü O, hata yapmaktan korunmuştur.

O'na evlilik teklifleri, ilk evliliği Hz. Hatice dahil hep karşı taraftan gelmiştir.Hz. Aişe (ra) hariç evlendiği kadınlar hep dul, yaşlı ve ihtiyaç sahibi kadınlardır.O'na evlilik teklif eden kadınlarda da nefis arzu yoktur.Peygamber hanımı olma arzuları vardır.Bir önemli hususta Hz. Ömer ve Hz. Ebubekir gibi aileler Peygambere yakın olmak istemişlerdir.

O devirde çok evlilik sosyal hayatın bir gerçeği idi. Çok evlenenler yadırganmadı. Hatta kadın bile birden fazla koca ile evlenebilirdi. Böyle bir ortamda İslâm Peygamberi asla uygunsuz bir evlilik yapmamıştır.O devirde yapılanların dışına çıkmamıştır.O'nu tanıyan hayatını inceleyen batılilar bile yapılan insafsız saldırılara karşı çıkmışlardır.Meselâ ; Thomas Carlyle, şöyle der : "25 yaşına kadar bekar yaşayan, kendinden 15 yaş büyük bir kadınla evlenen, onunla 25 yıl beraber yaşayan nasıl şehvet düşkün olur ?" (Siret Ans. :2 /198)

Peygamber (as) hislerinin arzu ve hevesinin peşinden koşan biri değildir.

Eğer Hz. Peygamber yanlış bir iş yapsaydı, o zaman düşmanı yok muydu ? Müşrikler, putperesler, Hıristiyanlar ve Yahudiler sessiz mi kalırdı ?

Peygamber vahiyle hareket ettiği için O'nun evliliği asla onu küçültmez.

O devirde Müslüman kadınları, inandıkları için putperes kocaları boşuyor, terk ediyordu.

Erkekler göğüs göğüse savaştığı için kadınların sayısı çoktu.Çocukları ve kendileri muhtaç kimselerdi.

Dul kadınlara dönüp bakan olmuyordu. Peygamber dullarla da evlenilebileceğini göster-miştir.

Kadınlar vasıtasıyla İslâm'ın öğrenilmesine ve yayılmasına ihtiyaç vardı.

Bu durumda kadınların sahipsiz kalmaları uygun olur muydu ? İslâm ve İslâm Peygamberi insanlığın problemlerini çözmek için gönderilmişti.

İSLÂM PEYGAMBERİNİN EVLİLİK HAYATI VE HİKMETLERİ

İslâm Peygamberi, imkanı olduğu halde 25 yaşına kadar hiçbir evlilik teklifine meyletmemiştir. İslâm davasını yayarken de “Kiminle evlenmek istiyorsan seni everelim, yeter ki, bu davandan vazgeç” tekliflerine de itibar etmemiştir.

25 yaşında iken kendisinden 15 yaş büyük Hz.Hatice ile evlenmiştir. 50 yaşına kadar da, 25 yıl Hz. Hatice ile yaşamıştır.

Hz. Peygamber, hayatı boyunca yabancı kadına bakmayı, dokunmayı, ihtiyaç dışı konuşmayı ve bir kadınla yalnız kalmayı yasaklamıştır. Hayatı boyunca cinsel konuda ne bir yanlışlığı olmuş, ne yanlış bir söz, ne de bir yanlış davranış göstermiştir.

Hz. Peygamber, 53 yaşında ikinci evliliğini yaptığı zaman Sevde (ra), 54 yaşında dul bir kadındır. “Ya Rasûllallah benim koca isteğim yok. Peygamber hanımı olmayı arzu ediyorum.” demiştir.

Eğer Allah Rasûlü, Allah'ın izin ve rızasının dışında iş yapsaydı, Allah'ın Rasûlü ve Allah'ın sevgili kulu olarak kalabilir miydi ? Allah'a isyan eden Peygamber olabilir mi ?

Peygamberimizin “Zelle” denilen, beşer olmanın gereği hatalarının dışında hiçbir hatası, hiçbir yanlışlığı olmamıştır. Çünkü vahiyle hareket etmiştir.

HZ. HATİCE İLE EVLENMESİ :

Hz. Hatice iki kocasını da kaybetmişti. Ticaretle meşguldü. Peygamberimizle ortak ticarete başladı.Peygamberin dürüstlüğüne hayran kaldı. Daha önce kendisine yapılan evlenme tekliflerini reddettiği halde, kendisi Peygamberimize evlenme teklifi yaptı.Aracı koydu.

Peygamberimiz, amcası Ebu Talib ile yaptığı istişareden sonra 25 yaşında, dul, 40 yaşındaki Hatice ile evlendi.

Bu evlilikten 6 çocuk dünyaya geldi.

Hiz. Hatice, ilk Peygambere inandı ; maddî manevî destek oldu. 65 yaşında vefat etti.

Hiz. Peygamber, yaşlı eşi ile evli iken Arap toplumunun âdetlerine uyup, başka bir kadınla evlenme arzusu duymadı. Hiz. Hatice'ye "evet" derken de, Araplarda itibar görmeyen dulları, hor görmenin doğru olmadığını gösterdi.

Peygamber (as), 25 yıl Hiz. Hatice ile beraber yaşadı. Başka bir evlilik düşünmedi.

HIZ. AİŞE İLE EVLENMESİ

Müşriklerin yazdığı eserlerde ve ansiklopedilerde, Hiz. Aişe (ra)'ın 6 veya 9 yaşında evlendiği iftirası yer alır...

Peygamber (as), Aişe (ra)'la ilâhi vahiyle evlenmiştir. Bunu Peygamber (as) şöyle anlatmıştır:

"Ya Aişe, sen bana rüyamda iki defa gösterildin. Seni ipek kumaş içinde görüyordum ve "Bu senin hanımındır, yüzünü aç" denildi." demiştir. (Buhari : 1589)

Hiz. Hatice'nin ölümü Peygamberimizi çok üzmüştü. En yakın dostu Ebubekir (ra) kızı Aişe'yi teklif etti. Nişanlandılar, üç sene sonra da evlendiler.

Hiz. Aişe (ra), daha önce putperest olan Mutim'in oğlu Cübeyr ile nişanlanmıştı. Hiz. Aişe (ra), müslüman olduktan sonra bizim oğlumuzu da müslüman yapar diye, Cübeyr'in ailesi nişanı bozdu.

Söylenildiği gibi Hiz. Aişe, peygamberle nişanlandığında 6 yaşında değildi. Onu 6 yaşında kabul edersek, peygamberlikten sonra doğması gerekirdi. Halbuki O, İslâm'dan önce başkası ile nişanlanacak yaşta idi ki, nişanlanmıştı. Birde Hiz. Ebubekir, İslâm'dan sonra kızını bir putperest ile nişanlar mıydı ?

Kaynaklara göre ; Hiz. Aişe, peygamberliğin gelmesinden 5-6 yıl önce doğmuştur. Peygamberle 17-18 yaşında evlenmiştir. (Bak: Mevlâna Şibli-Asr-ı Saadet Cilt II S. 997. İst. 1928)

İddia edildiği gibi Hiz. Aişe, peygamberle evlendiğinde 9 yaşında değildir. 17-18 yaşındadır. Daha önce bir başkasıyla nişanlanacak yaşta. Ayrıca ; Hiz. Aişe'nin ablası Esmâ, Aişe'den 10 yaş büyüktü. Esmâ hicret sırasında 27 yaşında olduğuna göre, Hiz. Aişe peygamberle evlendiği zaman 17 yaşındaydı. (Bak: Osman Keskiöğlü, Hatemül Enbiya :210)

Birilerinin ağzına baksan Peygamber, 6 yaşındaki çocukla zorla evlenmiş, meseleye cinsel açıdan bakıp, peygamberi şehvet düşkünü göstermeye çalışılıyor.

Hz. Peygamberin Aişe ile evlenme nedeni, Aişe çok zeki, imanı kuvvetli, iffetine düşkün ve ibadetlere düşkün oluşundandı.

Ebu Musal Eşari, "Hangi hadiste müşkilata düşüpde onu Aişe'ye sorsak, onda bu hususta mutlaka bilgi bulurduk." demiştir.

Hz. Peygamber : "Dinin yarısını Aişe'den öğrenin" demiştir.

Hz. Aişe, fıkıh konularını peygamberden öğrenir ve başkalarına öğretirdi. Bu konuda çok etkili olmuştur. Ayrıca Hz. Peygamberden 2200 kadar hadis nakletmiştir.

Babası Ebu Bekir (ra) : "İslâm'ın yaşanır yönünü Hz. Aişe'de bulduk." demiştir.

Kadınlar fıkıhı, Aişe (ra)'dan öğrenmiştir.

Hz. Peygamberin diğer evliliklerinin sebebi şöyle özetlenebilir :

1- Dul, bakıma muhtaç kimselerin, peygamberin himayesine sığınma isteklerini bildirmesi,

2- Milli mücadelede yaşlı, dul kalmış ninele-rimizin Allah'ın huzuruna bekâr çıkmamak için askere gidenlerle nikâhlanıp, vedâlaştıkları gibi, ahirete nikâhsız gitmek istemeyen ve Müslüman-ların anası ve peygamber hanımı olmak isteyen-lerin arzu ve evlilik teklifleri olmuştur.

3- Kocaya ihtiyacı olmayan 60 yaşındaki kadın, "Peygamber eşi olarak ölmek istiyorum." diye yalvarırsa, bu evlilikte şehvet aranır mı ?

4- Peygamber, nikâh kıymış, bir arada bile bulunmamıştır. Esmâ, çok yaşlı idi. Peygamberle nikâhlanma şerefine ulaştım, diye düştü, vefat etti.

5- Hz. Zeynep ile vahiy üzerine evlenmiştir. Ahzab :50-51-28-29. Âyetlerde, Peygamberin evliliğini Allah emrediyor.

6- İslâm'ın yayılışını sağlamak, inanan müslümanları korumak için , zulmü önlemek için girişimler olmuştur.

7- Mısır valisinin elçilerle gönderdiği Mariye ile evlilik iddiası yanlıştır. Peygamber, Mariye'nin bakımını üstlenmiştir.

8- Aralarında yahudi olanlar vardı. Yahudiler, müslümanlara düşmandı, müslümanlara rahat vermiyor, zulmediyorlardı. Reislerinin ve bir çok yahudinin müslüman olması sağlanmıştır.

9- Peygamberle akraba olmak isteyenlerin teklifleri olmuştur.

- Peygamberle evlenen veya kız alıp verenin cennete gideceğine dair müjde vardır.Bu da etkili olmuştur.

10- İslâm'ı kabul edip Habeşistan'a, oradan Medine'ye hicret edip ortada kalan, boşanıp terk edilmiş yaşlı bir kadını Peygamberin himayesine almasına evlilik denirse, bu doğru olur mu ?

11- İslâm'ın kadınlar tarafından bilinmesi ve yaşanması gerekiyordu. İşte bunun gibi sebepler sayılabilir.

Yakın zamana kadar Hz.Peygamberin evliliğini kimse tenkit etmezken, son zamanlarda bazı tenkitler olmaktadır.

Hz. Peygamberin evliliğini nefsi arzu ile yaptığını düşünmek veya söylemek insafsızlıktır, düşmanlıktır. Öyle olsaydı Peygamber, 25 yaşına kadar durur muydu ? Kendinden 15 yaş büyük, dul Hatice ile mi evlenirdi? Kimi istersen evlendirelim, teklifini red mi ederdi? 25 yıl yaşlı, dul bir kadınla mı yaşardı ?...

Esmâ ile evlenmesine şöyle bir göz atalım :

Esmâ, Peygamberimize eş olmamış bir kadındır.Mü'minlerin anası olabilmek için ısrarla Peygamberle nikâhlanmak istemiştir.

Çok yaşlı bir kadındı. Peygamberle nikâhlanma şerefine nâil olur olmaz sevincinden vefât etmiştir.

Görülüyor ki, Peygamberin evlenme nedenleri asla bugün bazılarının iddia ettiği şekilde değildir.Hadiseler, cereyan ettiği günün şartları içinde değerlendirilmelidir.Meseleyi bugünün şartları içinde değerlendirecek olursak, Konuyu o günün şartları içinde değerlendirecek olursak,

İslâm Peygamberinin evlenme nedenlerini ve hikmetlerini şöyle sıralayabiliriz :

1- Araplarda itibar görmeyen kadınların, bilhassa dulların terk edilmeyip himaye edilmesi.

2- Bekâr yaşamının mahsurlarını ortadan kaldırmak,

3- Politik sebepler ve İslâm'ın yayılması,

4- Müslümanlar arasındaki bağları, akrabalık bağları ile kuvvetlendirmek,

5- Mü'minlerin anası olmak arzusundan başka bir istekleri olmayan kadınların teklifleri,

6- İslâmî bilgilerin kadınlar arasında da kolayca yayılması ve kadınlara ait bilgilerin kadınlara öğretilmesi gibi nedenlerle evlenmiştir.

Hız. Peygamber bir hadislerinde :” Benimle evlenen veya kendisinden kız alıp verdiğim, cehenneme girmez.”(Ramuz :486/6) buyurması, Peygamberle akraba olmak arzusu, mü’minlerin anası olmak düşüncesi ile Peygambere evlenme teklifleri bizzat yapılmıştır.

Peygamberin, Aişe, Hatice ve Mariye’nin dışında çocuğu bile olmamıştır. Bu, ilişkilerin sınırını gösterir.Eşlerinden bazıları çok yaşıdır, bazıları ile de beraber yatağa bile yatmamıştır. Hız. Aişe’nin dışında ki yaptığı evliliklerde hepsi duldur, himayeye muhtaçtır.Zaten özel haller kalkınca Ahzab Sûresi’nin 52. Âyeti nazil olmuştur. “Artık bundan sonra senin için başka kadınlar helâl değildir.”buyrulmuştur.

İslâm’ın yayılması, düşmanlıkların engellenmesi konusunda Peygamberin evlilikleri önemli rol oynamıştır.

Peygamber (as), Hız. Aişe ve Zeynep’le vahiyle evlenmiştir.

Zeynep, Zeyd ile vahiyle evlendirilmişti. Asil bir ailenin kızı idi. Kölelikten gelme Zeyd ile geçinemedi. Zeyd, Peygambere “Boşanacağım” dedi. Peygamber ona :

- Boşanma, hanımını yanında tut” dedi.

Fakat evlilik sürmedi.

Ahzab Sûresi’nin 37. âyeti indi :

“Habibim ! Allah’ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye, “Eşini yanında tut. Allah’tan kork.”demiştin. Zeyd, ilişkisini kesince biz o kadını sana nikâhladık ki, böyle hallerde evlenmek için mü’minlere güçlük olmasın...”

Eğer Zeynep’le Peygamber evlenmek isteseydi, Zeynep halasının kızı idi. Onunla istediği an evlenirdi.

Çoğu zaman Peygamberin evinde ne bir aş ne de bir yiyecek bulunuyordu.**Ahzab Sûresi’nin 50. âyetinde :**”Ey Peygamber ! Eşlerine deki : “Eğer dünya hayatının süsünü istiyorsanız, sizi o güzelliklere bırakayım.” Peygamber böyle dediği halde yokluk, yoksulluk içindeyken bile hanımları O’nu bırakmamıştır. Çünkü mesele dünyalık değildir...

HZ. PEYGAMBERİN ÇOCUKLARI

Hız. Peygamberin 38 yıllık evlilik hayatında 7 çocuğu olmuştur.

Hız. Hatice'den dünyaya gelen çocukları :

1- Kasım (İslâm'dan önce doğdu, 2 yaşında öldü.)

2-Tahir (İslâm'dan sonra doğdu, süt çağında öldü.)

3- Zeynep

4- Rukiye

5- Ümmü Gülsüm

6- Fatıma

Mariye'den :

1- İbrahim (1 yaşında öldü.)

HZ. MUHAMMED (SAV) ŞEHVET DÜŞKÜNÜ MÜYDÜ ?

İki kör yemek yiyorlarmış, biri ötekine :

- Niçin ikişer ikişer yiyorsun ? demiş.Öbürü :

- Sen körsün, nasıl biliyorsun, ikişer atıştırdığı mı ? demiş, O da :

- Ben ikişer atıştırıyorum da ondan, demiş.

Yani insan nasılsa , başkalarını da öyle zanneder. Nitekim biri de şöyle demiş :

- Peygamber çok evlenmiş, demek ki cinsel yönü ağır basmış.

-Nasıl bildin, neden öyle diyorsun? demişler.

- Bende de şehvet ağır basıyorda ondan." demiş.

Hız. Peygamber, cinsi hislerin baskın olduğu gençlik yıllarında 50 yaşına kadar kendinden 15 yaş büyük Hız.Hatice ile evli kalmıştır.Eğer cinsellik ağır bassaydı, Kureyşlilerin :”Kimi istersen onunla evlen.” teklifini düşünürdü. Halbuki O, yaşlı ve dullarla evlenmiştir.Sonra, teklifler kadınlardan gelmiştir.

Peygamber, şehvet düşkünü olsaydı, 25 yaşına kadar bekâr durur muydu ? 40 yaşında bir dulla evlenir miydi ? Onunla 25 yıl beraber yaşar mıydı ? Sonra çok evliliği sınırlandırır mıydı ?

Nasıl Hz. İsa, hiç evlenmediği için onu ikdidarsızlıkla suçlayamazsak, Hz. Peygamberi de çok evlendiği için şehvet düşkününü olarak itham edemeyiz.

Genç ve olgun yaşta, toplumun zevkten başka bir şey düşünmediği bir dönemde bile, Peygamberimiz herkesin güvendiği bir kişi olmuş, "Muhammed'ülemin" lakabını almış, asla nefesine mağlup olmamıştır.

Hayatı boyunca O , herkesi, zinayı, nefse esareti ve şehvet duygusunu terk etmeye çağırmıştır.O zaman nasıl biri ona "Sen şehvet düşkünüsün."diyemediyse, bugünde hiçbir kimse insanların en mükemmeli olan Peygambere, şehvet düşkünüydü, diyemez.

Bilindiği gibi İslâm Peygamberi, bazı nedenlerle birden fazla evlenmiştir.İslâm düşmanları tarafından üzerinde kasıtlı olarak durulan, zaman zaman istismar edilen konuların başında gelmektedir.

İslâm Peygamberinin birden fazla kadınla evlenmiş olması, bazı zihinleri şu veya bu sebeple meşgul etmiş, Batılları ve İslâm düşmanlarını harekete geçirmiştir.İstismarcıların ve din düşmanlarının bir çoğu, İslâm Peygamberini bu nedenle şehvet düşkününü olarak göstermek istemişler-dir.Hemen belirtelim ki, İslâm Dininin yüce Pey-gamberi, evlilik konusunda şöyle buyurmuştur : "Evleniniz, fakat boşanmayınız.Allah zevkine ve şehvetine düşkün erkekleri ve kadınları sevmez." Bu hadislerinden anlaşılıyor ki, Peygamberimiz zevk ve şehvet için evlenmediğine göre, zaruret-lere binaen evlendiği açıkça ortadadır.

İslâm Peygamberinin evlilik hayatında zevk, şehvet sözkonusu değildir.Eğer iddia edildiği gibi olsaydı, emsallerinin çok küçük yaşta evlendiği toplumda, 25 yaşına kadar bekâr yaşamazdı. 25 yaşına geldiği zaman da Hz. Hatice'nin arzusu üzerine 40 yaşındaki dul bir kadınla evlenmez ve elli yaşına kadar da kendisinden on beş yaş büyük olan dul eşi ile yalnız yaşamazdı.Arap toplumunda, başka bir kadın almasına örf ve âdetler mâni olmadığı halde, kendisine yapılan teklifleri de reddederek tek kadınla yaşamazdı.

Kendisi ile evlenmek için canatan genç kızlar, kendisine kız vermekle yakını olmak şerefine nâil olmak isteyen babalar da düşünülecek olursa, Peygamberin dünya zevklerine tapmadığı, dünyanın zevkleriyle oyalanmadığı ve şehvetine düşkün biri olmadığı apaçık ortadadır.

İslâm Peygamberinin birden fazla evlenmiş olmasının sebeplerini araştırarak olursak, bu evliliklerin İslâm Peygamberi tarafından arzulanan evlilikler olmadığı görülecektir.

Cenab-ı Allah (cc) Kur'an'da, Peygamber zevcelerinin Mü'minlerin anası olduğunu açıkça bildirince, evlenme durumundaki olan kadınlar, Peygamberin nikâhı altına girip, bu şerefe nâil olabilmek için canatmışlardır.Bunun içindir ki, teklif daima karşı taraftan gelmiştir.

Çok evlilik sınırlanınca AllahRasûlü hanımlarına şöyle demiştir :

“Eğer dünya dirliğini ve süsünü (refahını) istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de, gidin.”(Ahzâb :28) Hiçbiri ayrılmak istememiştir.

Ahzâb 50. âyetinde de Cenab-ı Allah O’na, has evliliği müsaade etmiştir.Çünkü Peygamberden ayrılan eşi, bir başkası ile evlenemezdi.Uygun olmazdı.

Bugün bile bir toplumun büyüğü ile sadece bazı duygu ve nedenlerle evlenmekten şeref duyacak nice kadınlar vardır. Eğer şu anda Hz. İsa sağ olsaydı, Hıristiyan kadınlardan, O’nunla evlenmek için canatan kadınlar olmayacak mıydı ?

Hatta bugünkü rahibeler, Hz.İsa zamanında yaşasaydı, O’nunla evlenmek için içlerinde bir arzu taşımayacaklar mıydı ?

Peygamberin çok evlenmesinin önemli nedenlerinden biri de ; Müslüman kadınların bilmeleri gerekli olan dinî hükümlerin kadınlara aktarılması konudur.Elbetteki, mahrem olan bir çok şeyi Peygamberimiz kadınlara direk söyleyemezdi. Bu işin kadınlar tarafından yapılması zorunlu idi. Bunun için Peygamberin kendisi açıkça eşlerine anlatmış, onlarda diğer Müslüman kadınlara aktarmışlardır.Aksi halde Müslüman kadınları, İslâmî bilgilerden ve kendileriyle ilgili dinî hükümlerden çoğunu bilmezler, bir çok konularda da yanlış uygulama ve hatalara düşerlerdi.

Bunlardan başka evlilik hayatındaki diğer bazı sebep ve hikmetlerde içtimaî, siyasî ve sosyal sebeplerdir.

İslâm Peygamberinin evlendiği kadınların durumlarına bakılacak olursa, Hz. Aişe ve Mariye hariç diğerleri dul, yaşlı ve himayeye muhtaç kadınlardı.Bazıları da Müslüman oldukları için müşrik kocaları ve yakınları tarafından terk edilmiş, himayeye muhtaç kimselerdi.

Peygamberimiz, elli yaşına kadar bütün imkânlarla sahipken, yalnız Hz.Hatice ile yaşamış, başka bir kadınla evlenmeye istek duymamıştır.

Peygamberimizin bir devlet başkanı olarak, komşu ülkelerle siyasî dostluk kurma ve iyi komşuluk ilişkileri temin etme zarureti vardı.Ayrıca komşu ülkelerde yeni müslüman olanların korunması söz konu idi.Nitekim bu durum, İslâm Peygamberinden önce ve sonra da bir çok devlet başkanı tarafından düşünülmüş ve tatbik edilmiş bir davranış olarak değerlendirilmelidir.

Bu konuda diğer bir sosyal husus da, İslâm inancına göre, müslüman kadınlarının kâfir erkeklerle evlenmesinin yasak olması hususudur. Bu yasağa göre, müslüman bir kadının inancını koruyup, yaşayabilmesi için Müslümanların arasında kalıp, müslüman erkeklerle evlenmesi esas olmuştur.

Müslümanların düşmanları çok ve kuvvetli idi. Varlıklarını koruyabilmek ve Allah’ın dinini yayabilmek için, müslümanların güçlü olma,maddi ve manevî bağlarla birbirlerine bağlanmaları zarureti vardı.Düşmanlarla yapılan savaşlarda Müslümanlar da büyük ölçüde kayıplar vermişti. Erkeklerle kadınlar arasındaki denge bozulmuş, geride eşlerini kaybeden dullar, himayeye muhtaç durumda kadınlar kalmıştı.

Allah'ın da emrettiği gibi Müslümanların tek örneği İslâm Peygamberi idi. Yaşayışlarında O'nu örnek alıyorlardı. Peygamber, Ashabına bu konuda da örnek olmuştur. Zira o gün için çözüm bekleyen önemli konular vardı. Meselâ ; müslüman olduğu için kocasından ayrılan kadınların, kocası şehit düşmüş dulların, yaşlıların kendi kaderleriyle baş başa bırakılmaması, ekonomik ihtiyaçlarının karşılanması, namus ve iffetlerinin korunması gerekmektedir.Önemli bir husus da, müslümanlar arasındaki manevî bağların akrabalık bağı ile de kuvvetlendirilmesi icabediyordu. Bu sebeple Müslümanların birden fazla evlenmesine mücadele edilmişti.

Çok evliliği dörtle sınırlandıran âyet nazil olduğunda ise Peygamber, son nikâhını yapmış bulunuyordu. Bunun üzerine hanımlarına : “Sizden hiçbirinizi terk ederek, kırmak istemem.Kim benim zevcem olarak kalmak, kim de hayatı boyunca nafakası temin edilmek şartı ile boşanmayı kabul edecek ! Karar sizin...” demişti. Ama hiçbiri Pey-gamberin hanımı, mü'minlerin anası olma şerefinden mahrum kalmak istemedi.

Sonuç olarak İslâm Peygamberinin birden fazla evlenmiş olmasının sebep ve hikmetleri vardır.Sonra, toplum hayatı o gün için normal değildi.Ayrıca dinî, siyasî ve içtimaî sebeplerde vardı.

Demek oluyor ki, İslâm Peygamberinin evlilik hayatı, o gün için zaruretlerin bir sonucu olmuştur.

İslâm'daki birden fazla evlilik ruhsatına ve İslâm Peygamberinin çok evlilik yapmış olmasını dilerine dolayan batıda, çok evliliğin utanç verici şekilleri görülmüş ve halâ görülmektedir.Fuhuş yaşı, 10-11-12'ye düşmüştür.

Batıda erkek çok kadınla evlenirken, kadın da çok erkekle evlenmiştir.Şu anda kadın kocasının dışında, ev arkadaşı edinebilmekte, metres hayatı yaşamakta, erkekle erkeğin, kadınla kadının nikâhı kıyılmakta, homoseksüeller sokaklarda yürümekte, fahişerle federasyon kurarak resmileştirilmektedir.

Şişe oyunları, fuhuş eğlenceleri uğruna aile müessesesi, Hıristiyan ülkelerde kaybomuştur. 9-10 yaşındaki çocuklar, bakireliğini kaybetmekte, ömürlerinin sonuna kadar önüne gelenle düşüp kalkmaktadır.

Buna rağmen, inançları uğruna sınırsız ve sorumsuz evliliği sınırlayan, Âlemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimize de dil uzatmaktan geri kalmamaktadır.

Kulağına bir şeyler fısıldanan gençlerle, sabah akşam arkadaş değiştiren, eğlence merkezlerinde onunla bununla dans edip, gece kiminle kaldığını bilmeyen, bebek davası güden, üç ayda bir nikâh kıyan, bilmem kaçınıcı evliliğini yapmaya hazırlanan, evlendiklerinin sırasını karıştıran bazıları da, İslâm'da şartlı izin olan birden fazla evliliği konuşuyor...

İslâm'ın bazı hallerde, bazılarına verdiği kadınında, erkeğinde, toplumunda yararına olan ruhsat, her gece eş değiştirmekten, metres hayatı yaşamaktan daha ahlâkî ve daha insanîdir.

Hz. Peygambere dil uzatmak, O'nunla alay etmek imanî açıdan son derece tehlikelidir...

Bir kadınla bir erkeğin yalnız kalmamasını emreden, karşı cinse cinsel duygu ile bakmayı müsaade etmeyen, iki cinsin nikâh dışı dokunmasını men eden Peygamberi ve getirdiği din olan İslâm'ı karalamak için, Peygamber şehvet düşkünüydü, İslâm dört kadınla evlenmeyi emrediyor, demek ne kadar manâsızdır.

Özün özü :

- İslâm, birden fazla evliliği icat etmediği gibi emir de etmiyor, teşvik de etmiyor, "Evlenin" demiyor. Tek kadınla yetinmeyi emrediyor. İkinci evlilik için ağır şartlar koyuyor.

- Birden fazla evlilik, mecburiyet halinde ruhsattır, izindir.

- Kadın nikâh sırasında, üzerime nikâh istemem, şartını koşarsa, erkek evlilik hayatı boyunca buna uymak zorundadır. Nikâh kıyarsa, o nikâh sahih değildir.

Bir de eşitlik, adalet şartı yerine gelmeyecekse, o nikâh da geçersizdir.

- İslâm'ın ruhsatı, savaş sonrası dengenin bozulması, kadının ihtiyaçlarının karşılanması ve kötü durumlara düşmemesi içindir. Bu hal, o zaman onur zedeleyici de olmaz.

Kadın hasta ve görevini yapamıyorsa, böyle anda hukuk bile izin vermektedir.

- Bazıları bu izin, kadına da verilsin, diyor. Bu hayvanlarda bile uygulanmıyor. İğrenç bir şey. Böyle olursa, ortada nesep de kalmaz.

Günümüzde İslâm'daki şartlı ruhsat göz önüne alınmalıdır.

Sebepsiz nikâh, düşünülmemelidir.

Eğer kocanın ikinci evliliği nedeniyle :

- Kadın ve çocuklar razı olmazsa, rahatsız olursa, kadın onur meselesi yaparsa, İslâm'da rahatsızlık vermemek esastır. Bu durumda erkek, ikinci evliliği yapamaz.

- Nikâhın ilânı gerekir, hanımdan saklı nikâh olmaz.

- Geçici, şartlı, nefis düşünce ile nikâh sahih olmaz.

- Eğer nikâh, birinci eşi üzecekse, kimse göğsünü gererek bu nikâha caizdir, diyemez. Çocuklarının, hanımının huzurunu bozma endişesi bile nikâha manidir. Olumsuzluklara neden olacak nikâhı, müslüman kıymamalıdır. İslâm'da şüpheli şeylerden kaçmak esastır, kaçılmazsa harama düşülür.

Cenab-ı Allah Kur'an'da :

“Ne yaparsanız tam adaleti sağlayamazsınız. Tek kadınla yetinin.”buyuruyor.

Bir insan şartları yerine getiremeyecekse zaten ona ikinci nikâh, haramdır.

PEYGAMBER (AS), RÜYADA GÖRMEK İÇİN YAPILACAK DUA

Her Müslüman peygamberini rüyada görmek ister. Ama çok az Müslüman görebilir.

Peygamber (as)'i görmek istemek yeterli değildir. Peygamber (as)'yi görebilmek için:

- 1- Allah Rasulünü çok sevmek gerekir.
- 2- Her konuda O'na uymak gerekir.
- 3- Peygamberin sünnetine sıkıca sarılmak gerekir.
- 4- Emirlerine uymak nehyettiklerinden kaçınmak gerekir.
- 5- Günah kirlerinden temizlenerek aradaki perdeyi kaldırmak gerekir.
- 6- Peygambere çok salavat getirmek gerekir. Peygamberi rüyada görmek için şu dua okunur.

“Allahümme Rabbe'l-bedeti'l harâm, ve's-şehri'l-haram. Ve'l-haremi'l-haram. Ve'r-rükni ve'l-makam. İkra'alâ Nebiyyinâ Muhammedin Aleyhissalâtü vesselâm minne's-selâm...”

“Ey haram beldesinin, haram ayının, haram olan harem ve rükn ile makamın Rabbi olan Allah'ım, Nebîmiz Muhammed Aleyhisselâm'a benden selâm ulaştır ve ona olan sevgi ve hürmetimi duyur.”

- SALLALLAHÜ ALEYHİ VESSELEM
- SALLALLAHÜ ALEYHİ VESSELEM
- SALLALLAHÜ ALEYHİ VESSELEM

*

*

*

- ESSELÂTÜ VESSELAMÜ ALEYKE YA RASÛLELLAH
- ESSELÂTÜ VESSELAMÜ ALEYKE YA HABİB ALLAH
- ESSELÂTÜ VESSELAMÜ ALEYKE YA SEYYİDEL-EVVELİNE
VELÂHİRİRİN VELHAMDÜLİLLAHİ RABBİL ÂLEMİN.

VEDA HUTBESİ

EY İNSANLAR ! Sözümü iyi dinleyin ! Biliyorum, belki bu seneden sonra sizinle burada ebedi olarak bir daha birleşemeyeceğim.

İNSANLAR ! Bu arife gününüz, bu hac ayınız ve bu Mekke şehriniz nasıl hürmete değer şeylerse canlarınız, mallarınız, namuslarınız da aynı hürmete şayandır, her türlü tecavüzden korunmuştur.

ASHABIM! Yarın Rabbinize kavuşacaksınız ve bugünkü her hal ve hareketinizden sorguya çekileceksiniz.Sakın benden sonra eski sapıklık-lara dönüp de birbirinizin boynunu vurmuyunuz ! Bu vasiyetimi burada bulunanlar, bulunmayanlara bildirin ! Olabilir ki bildiren kimse, burada bulunup da işitenden daha iyi anlayarak muhafaza etmiş olur.

ASHABIM ! Kimin yanında bir emanet varsa, onu sahibine versin ! Faizin her çeşidi kaldırılmıştır.Ayağımın altındadır.Lâkin borcunuzun aslını vermeniz gereklidir. Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız.Allah'ın emriyle faizcilik artık yasaklanmıştır. Cahiliyetten kalma bu çirkin adet her türlü ayağımın altındadır.İlk kaldırdığım faiz de Abdulmuttalib'in oğlu (amcam) Abbas'ın faizidir.

ASHABIM ! Cahiliyet devrinde güdülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır.Kaldırdığım ilk kan davası Abdulmuttalib'in torunu (amcazadem) Rabiya'nın davasıdır.

İNSANLAR!Bugün şeytan sizin topraklarınız da yeniden tesir ve hakimiyetini kurma gücünü ebedi surette kaybetmiştir.Fakat siz, bu kaldırdığım şeyler dışında, küçük gördüğünüz işlerle ona uyarsanız bu da onu memnun edecektir. Dininizi korumak için bundan sakınız !

İNSANLAR ! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim.Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, onların da sizler üzerinde hakları vardır.Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız, onların, aile yuvasını hoşlanmadığınız hiçbir kimseye çiğnetmemeleridir. Eğer razı olmadığınız herhangi bir kimseyi aile yuvanıza alırsa, müyyede kullanarak engel olabilirsiniz.Kadınların da sizin üzerinizdeki hakları, dine ve geleneğe uygun olarak, her türlü yiyim ve giyimlerini temin etmenizdir.

MÜ'MİNLER ! Size bir emanet bırakıyorum ki ona sıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırırmazsınız. O emanet, ALLAH'ın kitabı Kur'an'dır.Mü'minler ! Sözümü iyi dinleyin ve belleyin ! Müslüman müslümanın kardeşidir,böylece bütün müslümanlar kardeştir.Din kardeşinize olan herhangi bir hakka tecavüz etmek helal değildir, meğer ki gönül hoşnutluğu ile kendisi vermiş olsun.

ASHABIM ! Kendinize de zulmetmeyiniz. Kendinizin de üzerinizde hakkı vardır.

SONUÇ

Gül Muhammed (S.A.V)'i okudunuz. Onu sizlere birazcık anlatabildiysem ne mutlu bana.

O'nun şefaati niyazı ile bu kitapçığı kaleme aldım.

O, bir güldü, binlerce güldü. O güzçellik abidesiydi. Hangi açıdan bakarsanız bakınız O, güzeller güzeli idi.

Gül Muhammed'i okuduğunuz için Allah sizden razı olsun, Rasulünün şefaatinde mahrum etmesin.

Bu kitabı başkalarına da okutmanız niyazıyla.

Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a hamd, Rasulüne Salat, âl-ine ashabına ve inandım diyenlere selam olsun.

Ne mutlu Allah'a kul, Rasûlüne ümmet olma şerefine nail olanlara...